

जैन-आगम-ग्रन्थमाला

ग्रन्थाङ्क १७

भाग ३

जैन-आगम-ग्रन्थमाला : ग्रन्थाङ्क १७ (भाग ३)

सिरिसिवनंदिवायगविरइयपाययटिप्पणगसमेयं
थेरभदंतसिरिपालित्तकायरियनिजूहियं

जो इ स करं ड गं

सम्पादकः

स्व० पुण्यविजयो मुनिः

[जिनागमरहस्यवेदिजैनाचार्यश्रीमद्विजयानन्दसूरिवर(प्रसिद्धनाम-आत्मारामजीमहाराज)-
शिष्यरत्नप्राचीनजैनभाण्डागारोद्धारकप्रवर्तकश्रीमत्कान्तिविजयान्तेवासिनां
श्रीजैनआत्मानन्दग्रन्थमालासम्पादकानां मुनिप्रवरश्रीचतुरविजयानां त्रिनेयः]

प्रस्तावना-परिशिष्टनिर्माता

मोहनलालात्मजः पण्डित-अमृतलाल-भोजकः

श्री महावीर जैन विद्यालय

बम्बई ४०००३६

प्रथम संस्करण

वीर सं० २५१५/विक्रम सं० २०४५/ई० स० १९८९
सर्व हक्क प्रकाशकाधीन

मूल्य ६० रुपया

प्रकाशक

सेवंतीलाल केशवलाल शाह

द्यान्तिलाल टोकरशी शाह

हिंमतलाल शांतिलाल गांधी

मानद मंत्रीओ

महावीर जैन विद्यालय

ऑगस्ट क्रान्ति मार्ग, बम्बई ४०० ०३६

मुद्रक

प्र. पु. भागवत

मौज प्रिन्टिंग ब्यूरो

खटाववाडी, मुंबई ४०० ००४

Jaina-Āgama-Series No. 17 (Part III)

PAINṆAYASUTTĀIM

Part III

PĀDALIPTASŪRI'S

JOISAKARANDAGAM

**WITH PRĀKRṬA ṬIPPANAKA BY VĀCAKA
ŚIVANANDI**

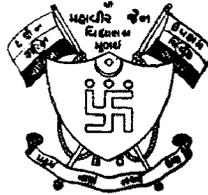
Editor

Late MUNI SHRI PUṆYAVIJAYAJI

Introduction etc.

by

Pt. AMRITLAL MOHANLAL BHOJAK

**SHRI MAHĀVĪRA JAINA VIDYĀLAYA
BOMBAY 400 036**

First published : 1989

© 1989, by the Publishers

Price : Rs. 60

Published by
Sevantilal Keshavlal Shah
Shantilal Tokarshi Shah
Himmatlal Shantilal Gandhi
Hon. Secretaries
Shri Mahavira Jaina Vidyalaya
August Kranti Marg
Bombay 400 036.

Printed in India
by P. P. Bhagwat
Mouj Printing Bureau
Khatau Wadi
Bombay 400 004.

ग्रन्थानुक्रमः

	पत्राङ्का
मुखपृष्ठादि	१-६
ग्रन्थानुक्रमः	७
प्रकाशकीय निवेदन	८-१३
आर्थिक सहयोग	१४
आभार	१५
ऋणुस्वीकार	१६
प्रस्तावना	१७-२६
Introduction	27-38
सम्पादकश्रीना हस्ताक्षरनी प्रतिकृति	३९
ताडपत्रीयग्रन्थनां आदि-अन्तपत्रोनी प्रतिकृति	४०
विसयाणुक्रमो	४१
सुद्धिपत्तयं	४२
पाययटिप्पणगसमेयं जोइसकरंडगं	१-१११
पढमं परिसिटुं-जोइसकरंडगगाथाणुक्रमो	११३-११८
बिइयं ,, -गंथंतगायविसेसनामाणुक्रमो	११९-१२०

પ્રકાશકીય નિવેદન

અમારી ગ્રંથમાળાના મુખ્ય પ્રેરક પૂજ્યપાદ આગમપ્રભાકર શ્રુતશીલવારિધિ દિવંગત મુનિભગવંત શ્રી પુણ્યવિનયજી મહારાજે પ્રસ્તુત જ્યોતિષકરંડક ગ્રંથની પ્રાકૃત ભાષામાં રચાયેલ સંક્ષિપ્તવૃત્તિ (ટિપ્પનક)ને સંશોધિત કરેલ છે. આ કાર્ય પૂર્ણ કર્યા પછી એકાદ વર્ષના અંતરે તેઓશ્રીનું દેહાવસાન થયું. તેમણે સ્વહસ્તે લખેલ પ્રસ્તુત ગ્રંથની મુદ્રણયોગ્ય નકલને પ્રકાશિત કરવા માટે, તેમના દેહાવસાન પછી જેમણે અમારી જૈન આગમ ગ્રંથમાળાના પ્રકાશનોની જવાબદારી સ્વીકારીને અમને ચિંતામુક્ત કર્યા છે તે સમગ્ર ભારતીય દર્શનોના તથા જૈન આગમગ્રંથોના મર્મજ્ઞ વિદ્વદ્વર્ધ પૂજ્યપાદ મુનિભગવંત શ્રી જંબૂવિનયજી મહારાજે પ્રસ્તુત ગ્રંથના વિશિષ્ટ મહત્વને જાણીને અમારી ગ્રંથમાળામાં પ્રકાશિત કરવાનું સૂચન કર્યું. જૈન આગમ ગ્રંથોની મૂળવાચના પ્રકાશિત કરવાનો જ અમારો ઉદ્દેશ હોવા છતાં, અમારી ગ્રંથમાળાના મુખ્ય પ્રેરક દિવંગત પૂજ્યપાદ આગમપ્રભાકરજી મહારાજના કાયમી વિશેષ સ્મરણરૂપે, આ અઘાવધિ અપ્રકાશિત મહત્વના ઉપયોગી ગ્રંથને પ્રકાશિત કરીને અમે સવિશેષ આનંદ અને ગૌરવ અનુભવીએ છીએ. પ્રસ્તુત ગ્રંથની મૂળવાચના તો અમારી ગ્રંથમાળાના ૧૭ માં ગ્રંથના પહેલા ભાગ (પદ્મજયસુત્તાઈ માગ ૧)માં પ્રકાશિત થયેલી છે.

‘જ્યોતિષકરંડક’ સૂત્ર મૂળ ગ્રંથના રચનાર સ્થવિર ભગવંત શ્રી પાદલિપ્તસૂરિ છે એવો સૌ પ્રથમ નિશ્ચિત નિર્ણય પરમ પૂજ્ય આગમપ્રભાકર, શ્રુતશીલવારિધિ મુનિ ભગવંત શ્રી પુણ્યવિનયજી મહારાજ સાહેબે કર્યો છે. આ લઘુગ્રંથની રચના મુખ્યત્વે સૂર્યપ્રગ્લિપ્તિસૂત્ર નામક ઉપાંગસૂત્રના આધારે થયેલ છે. આ ગ્રંથ પ્રમાણમાં નાનો હોવા છતાં વિષયની દૃષ્ટિએ એનું આગવું મહત્વ છે. ગ્રંથનો વિષય જ્યોતિષશાસ્ત્ર સંબંધિત અનેક બાબતોના નિરૂપણરૂપ છે. પ્રાચીન સ્થવિર ભગવંત શ્રી શિવનેદિવાચકજીએ આ ગ્રંથ પર પ્રાકૃત ભાષામાં અતિ સંક્ષિપ્ત વૃત્તિ રચી છે. પ્રસ્તુત સૂત્ર અને તેની વૃત્તિ (ટિપ્પનક)નું સંશોધન ચીવટપૂર્વક કરીને તેની મુદ્રણયોગ્ય નકલ પૂ. મુનિશ્રી પુણ્યવિનયજી મહારાજે તેમના જીવનના અંતિમ દોઢ-એ વર્ષના ગાળામાં સ્વહસ્તે લખી છે. આ પુણ્ય પુરુષના અક્ષરદેહની યાદગીરી માટે તેઓશ્રીએ કરેલ નકલની પ્રતના પ્રથમ પાનનો ખ્લોક અહીં આપેલ છે, સાથે સાથે જેસક્ષમેર ભંડારની ટિપ્પનક યુક્ત ‘જ્યોતિષકરંડક’ની તાડપત્રીય પ્રતિના આદિ-અંત પાનાનો ખ્લોક આ ગ્રંથમાં આપેલ છે.

સમગ્ર જ્યોતિષશાસ્ત્રોમાં સૌથી પ્રાચીન ‘વેદાંગજ્યોતિષ’ નામના નાના ગ્રંથનું શાસ્ત્રીય સંશોધન કરવા અનેક વિદ્વાનોએ પ્રયત્ન કર્યા હતા, પણ તે શક્ય ન બનતાં આ દુષ્કર કાર્ય મહા-મહોપાધ્યાય ડૉ. શામશાસ્ત્રી (મૈસૂર) એ ‘જ્યોતિષકરંડક’ અને ‘સૂર્યપ્રગ્લિપ્તિ’ નામના પ્રાચીન બે ગ્રંથો તથા તદનુસાર અઢારમા શતકમાં પૂજ્ય ઉપાધ્યાયશ્રી વિનયવિનયજી મહારાજે સંસ્કૃત ભાષામાં રચેલ ‘લોક પ્રકાશ’ નામના ગ્રંથના આધારે સંશોધન કર્યું. આ હકીકત આજથી ૪૮ વર્ષ પૂર્વે ડૉ. ભા. રં. કુલકર્ણીએ ‘જૈન સત્યપ્રકાશ’ માસિકના વિ. સં. ૧૯૯૭ના અષાઠ મહિનાના અંક (વર્ષ-૬, અંક ૧૧)માં એક માહિતીપૂર્ણ લેખમાં જણાવી છે. (આ સમગ્ર લેખ આ ગ્રંથની પ્રસ્તાવનામાં પં. શ્રી અમૃતલાલ મોહનલાલ લોન્કે આપેલ છે.) આથી ‘જ્યોતિષકરંડક’નું મહત્વ સહેજે સમજાય છે.

પૂજ્ય મુનિશ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજે સ્વહસ્તે કરેલ આ સુચિત ગ્રંથની મુદ્રણયોગ્ય નકલ સાદાંત વાંચીને આગમશાસ્ત્રના અભ્યાસી પં. શ્રી અમૃતલાલ મોહનલાલ ભોજકે વ્યવસ્થિત કરેલ છે. એમણે બહુ ચીવટથી પ્રૂક-વાચન, પ્રસ્તાવના અને પરિશિષ્ટો તૈયાર કરેલ છે. તેઓશ્રી આગમપ્રભાકર મહારાજ સાહેબના ૩૫ વર્ષ સુધી સહકાર્યકર હતા. એમના પ્રત્યેની આંતરિક ભક્તિથી પ્રેરાઈને આ કાર્યમાં એમણે અકલ્પ્ય સહકાર આપ્યો છે. સને ૧૯૬૦ માં ગિનાગમ ગ્રંથમાળાનો પ્રારંભ થયો ત્યારથી ૫ પૂ. આગમપ્રભાકર મુનિશ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજની આજ્ઞાને વશ થઈ પં. શ્રી અમૃતલાલ ભોજક આગમગ્રંથમાળાના પ્રકાશન-કાર્ય સાથે સંકળાયેલ હતા. તે વર્ષ પૂર્વે તબિયતના કારણે નિવૃત્ત થયા હોવા છતાં તેમનો સાથ સહકાર મળતો રહ્યો છે. આ સમગ્ર યોજનાને યશસ્વી બનાવવામાં તેઓના અવિરત શ્રમ અને ખંત ચિરસ્મરણીય રહેશે. અમને શ્રદ્ધા છે કે તેઓએ જે ધીરજ અને ખંતથી આગમભક્તિ તેઓના પરમ ગુરુ આગમપ્રભાકર મુનિશ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજના સાન્નિધ્યમાં કરી છે તે ભાવના ગુરુભક્તિથી સતત ચાલુ રાખી યોજનાને વિશેષ યશસ્વી બનાવવાનું ચાલુ રાખશે.

જૈન દર્શન અને અન્ય ભારતીય દર્શનોને સ્પર્શતી ઉપયોગી અવનવી માહિતી જૈન જ્ઞાનભંડારોમાં વિપુલ પ્રમાણમાં સચવાયેલી છે. આ મહત્વપૂર્ણ કડીબંધ માહિતી વિદ્વાનો તેમ જ સંશોધકોને ઉપલબ્ધ થાય તો ભારતીય સંસ્કૃતિની ખૂટતી અનેક કડીઓ મળે. પરિણામે અવનવા વિચાર-પ્રવાહો તેમ જ સિદ્ધાંતોના દર્શન થાય છે. પ્રાતઃસ્મરણીય પૂજ્યપાદ આગમોદ્ધારક આચાર્યપ્રવરશ્રી સાગરનંદસૂરીશ્વરજી મહારાજ સાહેબે અભ્યાસીઓને ઉપયોગી થાય તેવા પવિત્ર હેતુથી એકલે હાથે અથાગ પરિશ્રમ સેવી જૈન ધર્મના પ્રાણસમી, પાયારૂપ, પવિત્ર આગમગ્રંથાવલીની સુવાચ્ય આવૃત્તિ વર્ષો પૂર્વે પ્રકાશિત કરી હતી. ત્યાર બાદ જૈન ભંડારોના પારગામી અને અધિકારી પૂં આગમપ્રભાકર, શ્રુતશીલવારિધિ મુનિશ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજે જુદા જુદા જ્ઞાનભંડારોમાં સચવાયેલ સામગ્રી એકત્ર કરી, તેનું શુદ્ધિકરણ, જરૂરી નોંધો કરી, આગમિક સાહિત્યનું વ્યાપક અને તલસ્પર્શી અધ્યયન-સંશોધન જીવનભર કર્યું હતું. મૂળ આગમોની સુસંપાદિત વ્યવસ્થિત આવૃત્તિ બહાર પડે તેવું સૂચન શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય તરફથી થતાં મૂળ આગમો પ્રકાશિત કરવાની યોજના પૂં આગમપ્રભાકર મુનિશ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજ અને આ વિષયના નિષ્ણાત વિદ્વાનોના સહકારથી તૈયાર કરી, આ કાર્યમાં પંડિત અમૃતલાલ મોહનલાલ ભોજકનો સહકાર મેળવ્યો. આ રીતે આગમ ગ્રંથમાળાના મુખ્ય પ્રેરક પ. પૂ. આગમપ્રભાકર, શ્રુતશીલવારિધિ, વિદ્વદ્વર્ધ મુનિશ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજ છે.

પીસ્તાલીશ મૂળ આગમગ્રંથો પ્રકાશિત કરવાની યોજનાનુસાર અગિયાર અંગ, બાર ઉપાંગ, છ છેદ, ચાર મૂળ, નંદિસૂત્ર, અનુયોગદ્ધારસૂત્ર અને દસ પ્રકીર્ણક પ્રગટ કરવાનાં છે. આગમ સૂત્રોના મૂળ પાઠો સંશોધિત-સંપાદિત કરીને પાઠાંતરો સાથે આપવા ઉપરાંત ગ્રંથ, ગ્રંથકાર અને આનુષંગિક બાબતોની આધારભૂત અને તદ્વિષયક માહિતી આપતી પ્રસ્તાવના, શબ્દસૂચિ તેમજ વિવિધ વિષયને લગતાં પરિશિષ્ટો આપવામાં આવી રહ્યાં છે. આગમ પ્રકાશનની આ યોજના જૈન ધર્મ અને સાહિત્યની શકવર્તી સેવા બળવવાની સાથે પ્રકાશન ક્ષેત્રે શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયને આંતરરાષ્ટ્રીય ખ્યાતિ અપાવે એવી નીવડી રહી છે. પ્રાતઃસ્મરણીય આગમપ્રભાકર પૂં પુણ્યવિજયજી મહારાજના સાન્નિધ્યમાં વિ. સં. ૨૦૧૭ના કારતક વદ ૩, તાં ૨-૧૧-૧૯૬૦ના નાના સરખા જ્ઞાન-સમારંભમાં આ પવિત્ર ભગીરથ કાર્યનું મંગળાચરણ કરવામાં આવ્યું હતું. આ રીતે અધ્યયન-અધ્યાપનને તેમ જ સંશોધન-સંપાદનને વેગ મળે તે માટે સુસંશોધિત-સંપાદિત આવૃત્તિ તૈયાર કરવાનો પ્રારંભ થયો. એ રીતે આગમો અને બધા આગમિક સાહિત્યની આવી આવૃત્તિઓ પ્રગટ કરવાનો અનેરો અવસર પ્રાપ્ત થયો અને આપણા બધાં પવિત્ર મૂળ આગમોનું અત્યારની વૈજ્ઞાનિક પદ્ધતિએ સંશોધન-સંપાદન કરાવીને એને એકસરખાં રૂપમાં પ્રકાશિત કરવાની સંચાલકોની ભાવના સંપૂર્ણપણે સાકાર થઈ રહી છે.

પરમ પૂજ્ય આચાર્ય ભગવંત શ્રી વિજયસિદ્ધિસૂરીશ્વરજી મહારજ સાહેબની પરંપરાના પૂજ્યપાદ વિદ્વદ્વર્ધ મુનિભગવંતશ્રી જંબૂવિજયજી મહારાજ પ્રાચીન અર્ધભાગધી, પ્રાકૃત અને સંસ્કૃત ભાષાના તો મર્મજ્ઞ વિદ્વાન છે જ, સાથોસાથ અર્વાચીન ગુજરાતી, મરાઠી, અંગ્રેજી જેવી બીજી અનેક ભાષાઓના સારા અભ્યાસી છે. ભારતીય દર્શનો અને જૈન આગમોના પ્રખર અભ્યાસી આ વિભૂતિસ્વરૂપ મુનિશ્રી સંશોધન, વાંચનાદિ પ્રવૃત્તિમાં સતત અભ્યાસરત રહીને સંશોધનાદિ ગાનકાર્ય કરી શકે તે માટે મોટાં નગરો-શહેરોમાં રહેતા નથી. શંખેશ્વર આસપાસની પવિત્ર ભૂમિના નાનાં ગામોમાં જ શાંતિપૂર્વક જિનશાસનના પ્રધાન અંગભૂત ગાનની ઉપાસના કરી રહ્યા છે. તેઓશ્રીની પાસે ભારત અને વિદેશના વિદ્વાનો ગાન-પ્રાપ્તિ ગોષ્ઠિ માટે અવારનવાર આવીને ધન્યતા અનુભવતા હોય છે. તેઓશ્રીના સંસારી સંબંધે વયોવૃદ્ધ માતૃશ્રી પૂ. સાધ્વીશ્રી મનોહરશ્રીજી મહારાજના તેઓના ઉપર અપ્રતિમ ઉપકાર અને આશીર્વાદ છે, જે તેઓશ્રીના માટે પ્રેરણારૂપે સતત સહાય કરે છે.

આ ગ્રંથમાળાના સર્જક અને પોષક તરીકે તેઓશ્રીએ ખૂબ જ પ્રેરણા અને કિંમતી માર્ગદર્શન આપેલ છે અને આ પ્રવાહ સતત ચાલુ છે. ભગીરથ જવાબદારીભર્યું આગમ પ્રકાશનનું કાર્ય તેઓ માત્ર શાસનભક્તિની અને શ્રુતગાનાદિ પ્રત્યેના પ્રકાશન-પ્રચારાદિની વિનમ્ર ભાવનાથી ચીવટ અને અથાગ પરિશ્રમપૂર્વક, અવિરત કરી રહ્યા છે તે ખૂબ જ અનુમોદનીય અને વંદનીય છે. બધા પ્રત્યેનો તેઓશ્રીનો આત્મીયભાવ અને ઉપકાર હંમેશ ચિરસ્મરણીય અને અનુકરણીય રહેશે. જૈન સમાજમાં વિદ્વાનો ઘણા છે પરંતુ આ રીતે કેવળ શ્રુતભક્તિથી સંપૂર્ણપણે આગમગ્રંથોના સંશોધન પ્રકાશન માટે પોતાનું સંપૂર્ણ યોગદાન કરવાની ભાવના પૂ. મુનિવર્યોમાં પણ જે ગણ્યાગાંઠ્યા પાસે હોય તેમાં તેઓશ્રી પ્રથમ નજર સમક્ષ તરવરી રહે છે. તેઓશ્રીની પ્રેરણા અને માર્ગદર્શનથી કાર્ય સુવ્યવસ્થિત રીતે આગળ વધી રહ્યું છે. આ યોજનાના પ્રારંભમાં પ્રજ્ઞાચક્ષુ પં. સુખલાલજી, પુરાતત્વાચાર્ય જિનવિજયજી, પં. ખેચરદાસ દોશી, પં. દલસુખભાઈ માલવણિયા આદિ વિદ્વાનોની સહકાર મળેલ છે.

આજ સુધી અમારી ગ્રંથમાળા દ્વારા નીચે મુજબના આગમગ્રંથોનું પ્રકાશન થયેલ છે :

૧.	: નંદિસુત્તં અણુઓગદારાઈં ચ	સં: પુણ્યવિજયો મુનિ આદિ
૨. (૧)	: આચારાંગસુત્તં	સં: જમ્બૂવિજયો મુનિ
૨. (૨)	: સુયગડંગસુત્તં	સં: જમ્બૂવિજયો મુનિ
૩.	: ઠાળાંગસુત્તં-સમવાચાંગસુત્તં	સં: જમ્બૂવિજયો મુનિ
૪. (૧)	: વિયાહપણ્ણત્તિસુત્તં ભાગ-૧	સં: પં. બેચરદાસ જીવરાજ દોશી
૪. (૨)	: વિયાહપણ્ણત્તિસુત્તં ભાગ-૨	સં: પં. બેચરદાસ જીવરાજ દોશી
૪. (૩)	: વિયાહપણ્ણત્તિસુત્તં ભાગ-૩	સં: પં. બેચરદાસ જીવરાજ દોશી
૯.	: પળ્ણવણાસુત્તં ભાગ-૧	સં: પુણ્યવિજયો મુનિ આદિ
૯.	: પળ્ણવણાસુત્તં ભાગ-૨	સં: પુણ્યવિજયો મુનિ આદિ
૧૫.	: દસવૈયાલિયસુત્તં, ઉત્તરજ્ઞયણાઈં, આવસ્સયસુત્તં ચ	સં: પુણ્યવિજયો મુનિ આદિ
૧૭. (૧)	: પઙ્ગયસુત્તાઈં ભાગ-૧	સં: પુણ્યવિજયો મુનિ આદિ
૧૭. (૨)	: પઙ્ગયસુત્તાઈં ભાગ-૨	સં: પુણ્યવિજયો મુનિ આદિ

અમારા અગાઉના પ્રકાશનોમાં જણાવ્યું છે તેમ પૂજ્યપાદ મુનિ ભગવંત શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજના તા. ૧૪-૬-૭૧ ના રોજ થયેલા દેહાવસાન પછી સમગ્ર જૈન આગમોના સંશોધન-સંપાદન કરવા-કરાવવાની સંપૂર્ણ જવાબદારી પૂજ્યપાદ વિદ્વદ્વર્ય મુનિ ભગવંત શ્રી જંપૂવિજયજી મહારાજ સાહેબે સ્વીકારીને અમને ચિંતામુક્ત કર્યાં છે. ઈ. સ. ૧૯૭૨-૭૩ થી તેઓશ્રી આગમ પ્રકાશન કાર્યને સતત વેગ આપતા રહ્યા છે. શ્રુતભક્તિરૂપ તેઓશ્રીના સહકાર બદલ અમે અંતઃકરણપૂર્વક ઉપકારવશ છીએ. દીવાદાંડીરૂપ આ ભાવના ઝીલી, સંસ્થાના આદ્યપ્રેરક યુગવીર આચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજના સમુદાયના પરમપૂજ્ય સાધ્વીજી શ્રી આંકારશ્રીજી મહારાજની પ્રેરણા, માર્ગદર્શન અને સહકાર પ્રત્યે અમે ત્રિવિધયોગે ભાવસહિત વંદના કરીએ છીએ. તેમજ પં. અમૃતલાલ મોહનલાલ ભોજકે આત્મીયભાવે આ ગ્રંથના પ્રકાશનમાં અનેકવિધ પ્રેરણાત્મક સહકાર આપ્યો છે તે બદલ અમે તેઓશ્રીના ઋણી છીએ.

અમારી આ આગમ પ્રકાશન યોજનાના પ્રારંભથી જ ભારતીય દર્શનશાસ્ત્રના ઊંડા અભ્યાસી પં. દલસુખભાઈ માલવણિયાએ આત્મીયભાવે સહકાર આપ્યો છે. આ ગ્રંથની ગુજરાતી ભાષામાં લખેલી પ્રસ્તાવનાનું અંગ્રેજીમાં ભાષાંતર સુવિખ્યાત વિદ્વાન અને આ સંસ્થાના પૂર્વ વિદ્યાર્થી ડો. નગીનદાસ જે. શાહે કરેલ છે. અમારી સંસ્થાના અવિભાજ્ય અંગરૂપ સન્નિષ્ઠ માનાહે ડિરેક્ટર શ્રી કાન્તિલાલ ડાહ્યાભાઈ કોરાએ મુદ્રણ આદિ કાર્યોની બધી જવાબદારીઓને પોતાની સમજીને અસાધારણ સહકાર આપેલ છે. જ્ઞાન પ્રકાશનના આ કાર્યમાં સહકાર આપવા બદલ અમે આ ત્રણેય વિદ્વાનોના આભારી છીએ.

દર્શન અને આગમના ભારતીય તેમ જ વિદેશી વિદ્વાનોનો આ કાર્ય માટે પ્રેરણાદાયી સહકાર મળેલ છે તે સહુના અમે ઋણી છીએ.

શ્રુતભક્તિના આંતરરાષ્ટ્રીય ખ્યાતિ અપાવે એવાં આ સંગીન અને અનુમોદનીય આગમસૂત્રોના સંશોધન અને પ્રકાશન માટે “શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય જિનાગમ ટ્રસ્ટ”ના નામે સ્વતંત્ર ટ્રસ્ટ રજિસ્ટર થયેલ છે, જેના ટ્રસ્ટીઓ નીચે મુજબ હતા :

- (૧) શ્રી પ્રવીણચંદ્ર હેમચંદ કાપડિયા
- (૨) ,, જયંતીલાલ રતનચંદ શાહ
- (૩) ,, વૃજલાલ કપુરચંદ મહેતા
- (૪) ,, રસિકલાલ મોતીચંદ કાપડિયા
- (૫) ,, પ્રતાપભાઈ ભોગીલાલ

તાજેતરમાં ટ્રસ્ટીઓની ચૂંટણી થતાં નીચે મુજબ ટ્રસ્ટીઓ ચૂંટાયા છે :

- (૧) શ્રી ડુંગરશી રામજી ગાલા
- (૨) ,, પ્રમોદચંદ્ર ચીમનલાલ શાહ
- (૩) ,, મહીપતરાય જાદવજી શાહ
- (૪) ,, માણેકલાલ વાડીલાલ સવાણી
- (૫) ,, વસનજી લખમશી શાહ

આ ટ્રસ્ટના અન્વેષકો તરીકે મે. વિપિન એન્ડ કં. ચાર્ટર્ડ એકાઉન્ટન્ટ્સ સેવા આપે છે એ બદલ અમે તેઓશ્રીના આભારી છીએ.

જરૂરી માર્ગદર્શન માટે નીચે જણાવેલ ભાઈઓની અનેલ સમિતિના સભ્યોના અમે આભારી છીએ :

(૧) શ્રી કંચનલાલ વાડીલાલ શાહ	} પાટણ જૈન મંડળના પ્રતિનિધિઓ
(૨) ,, મફતલાલ ભીખાચંદ શાહ	
(૩) ,, જે. કે. શાહ	
(૪) ,, સેવંતીલાલ કે. શાહ	} વિદ્યાલયના મંત્રીઓ
(૫) ,, શાંતિલાલ ટી. શાહ	
(૬) ,, હિંમતલાલ એસ. ગાંધી	
(૭) ડૉ. રમણલાલ ચી. શાહ	} વિદ્યાલયના બે સભ્યો
(૮) ડૉ. જયંતીલાલ સૂર્યેન્દ્ર બદામી	

એક્ષ-ઓફિસીયો

શ્રી કાન્તિલાલ ગણાભાઈ દોરા, માનદ્ ડિરેક્ટર

આગમ પ્રકાશનના કાર્યમાં ઉપરોક્ત મહાનુભાવોનો સહકાર મળેલ છે, અમે તેઓનો અંતઃકરણપૂર્વક આભાર માનીએ છીએ.

આગમ સંશોધન-પ્રકાશન પ્રવૃત્તિ જેટલી શ્રમસાધ્ય છે, તેટલી જ આર્થિક પુષ્ટિ માગે છે. પૂજ્ય મુનિમહારાજો, સંધો અને જ્ઞાન ભંડારના કાર્યવાહકોને ઉદારદિલે સહાય આપવા પ્રેરણા આપે છે, તે છતાં આ સહાય જરૂરિયાતના પ્રમાણમાં ઘણી ઓછી છે. ધર્માનુરાગી આગમપ્રેમી મહાનુભાવો, સંસ્થાઓ અને જ્ઞાનભંડારોના કાર્યવાહકોએ આ મંગળ પ્રવૃત્તિને વેગવંતી કરવા ભક્તિભાવથી પ્રેરાઈ ઉદાર આર્થિક પુષ્ટિ આપવાની આવશ્યકતા છે. સાત ક્ષેત્રોમાં સૌ પ્રથમ જિનપ્રતિમા, જિનમંદિર અને ત્યાર બાદ ત્રીજું જિનાગમનું મહત્વનું સ્થાન છે. આ પવિત્ર કાર્ય અંગે પરમપૂજ્ય આચાર્ય ભગવંતો, પરમપૂજ્ય મુનિરાજો, પરમપૂજ્ય સાધ્વીજી મહારાજોને આ મહત્વના જ્ઞાનપ્રકાશન કાર્યમાં વધુ ને વધુ આર્થિક સહયોગ આપવા સકળ શ્રીસંઘને સતત પ્રેરણા આપતા રહેવા વિનંતી છે. તેઓશ્રીના ઉપકારવશ થઈ ત્રિવિધબોગે વંદના કરીએ છીએ.

જિનાગમ સંશોધન કાર્ય અંગે ભારતના જુદા જુદા સ્થળોના જ્ઞાનભંડારોની સામગ્રીનો ઉપયોગ કરવા દેવા માટે તે તે જ્ઞાનભંડારોના કાર્યવાહકોનો અમે અંતઃકરણપૂર્વક આભાર માનીએ છીએ. તે ઉપરાંત આ કાર્યમાં જે જે મહાનુભાવોનો એક યા બીજી રીતે સહકાર મળેલ છે, તેઓનો અંતઃકરણપૂર્વક આભાર માનીએ છીએ.

મૌજ પ્રિન્ટિંગ બ્યુરોના મુખ્ય સંચાલક શ્રી પ્રભાકરભાઈ ભાગવત અને અન્ય કાર્યકરોએ મુદ્રણ કાર્યમાં સંપૂર્ણ સહકાર આપ્યો છે તે માટે અમે કૃતજ્ઞતાની લાગણી અભિવ્યક્ત કરીએ છીએ.

“જૈન આગમ ગ્રંથમાલા”ના કાર્યને વેગ આપવાની ભાવનાને અમે આ ગ્રંથ પ્રકાશિત કરીને ધન્યતા અનુભવીએ છીએ.

ઓગસ્ટ ક્રાંતિ માર્ગ
મુંબઈ ૪૦૦ ૦૩૬
ભાદરવા વદિ ૧૧, ૨૦૪૫
તા. ૨૫-૬-૧૯૮૯

સેવંતીલાલ કેશવલાલ શાહ
શાંતિલાલ ટોકેરશી શાહ
હિંમતલાલ શાંતિલાલ ગાંધી
માનદ મંત્રીઓ
શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય

આર્થિક સહયોગ

પરિણયસુત્તાઈ : માગ ૨—પ્રગટ થયા પછી નીચે મુજબ આર્થિક સહકાર મળેલ છે, જેનો અમને આનંદ છે. સહકાર આપનાર શ્રી સંઘો, સંસ્થાઓ અને મહાતુલ્યોનો આભાર માનતાં, હજુ ઉદાર દિલનો સહકાર આ મંગળ પ્રવૃત્તિ માટે મળતો રહેશે એવી અમને શ્રદ્ધા છે.

	રૂ૦	પૈ૦
૧ શ્રી આત્મવલ્લભ જૈન સ્મારક શિક્ષણ નિધિ, દિલ્હી (૫૦,૦૦૦ + ૫,૦૦૦)	૫૫,૦૦૦	૦૦૦
૨૨ શ્રી પ્લોટ શ્વેતામ્બર મૂર્તિપૂજક જૈન તપગરુ સંઘ, રાજકોટ	૩૫,૦૦૦	૦૦૦
૩ શ્રી ગોવાળીઆ ટેન્ક જૈન સંઘ, મુંબઈ	૩૨,૦૦૩	૦૦૦
૪ શ્રી જવેરચંદ પ્રતાપચંદ શ્રી સુપાર્શ્વનાથ જૈન સંઘ, મુંબઈ	૧૫,૦૦૦	૦૦૦
૫ શ્રી પ્રિન્સેસ સ્ટ્રીટ લોહારચાલ જૈન સંઘ, મુંબઈ	૧૦,૦૦૦	૦૦૦
૬ શ્રી જ્ઞાન પૂજન	૯,૬૪૫	૭૦
૭ શ્રી મહત્તરા સાધ્વી શ્રી મૃગાવતીશ્રીજી ફાઉન્ડેશન, દિલ્હી	૫,૦૦૦	૦૦૦
૮ શ્રી મરીન ડ્રાઇવ જૈન આરાધક ટ્રસ્ટ, મુંબઈ	૨,૫૦૦	૦૦૦
૯ શ્રી મંગલ પારેખ ખાંચો શ્રી જૈન શ્વેતામ્બર મૂર્તિપૂજક સંઘ, અમદાવાદ	૧,૦૦૦	૦૦૦
૧૦ શ્રી જગત્ગુરુ હીરસૂરીશ્વરજી શ્વેતામ્બર મૂર્તિપૂજક તપગરુ શ્રી જૈન સંઘ, મલાડ	૭૫૦	૦૦૦
૧૧ શ્રી પ્રધાનખેન ચુનીલાલ શાહ હ. શ્રી જસુભાઈ, મુંબઈ	૫૦૧	૦૦૦

હૃદયસ્પર્શી સહકાર બદલ આભાર.

- * આ રકમ 'જ્ઞાતાધર્મકથા'ના પ્રકાશન માટે મળેલ છે.
 ૨૨ આ રકમ 'ન્યોતિષ્કરંડક' માટે મળેલ છે.

આભાર

શ્રી પ્લોટ શ્વેતાંબર મૂર્તિપૂજક જૈન તપગચ્છ સંઘ, રાજકોટની તા. ૧૩-૧૧-૧૯૮૮ ના રોજ મળેલ સભામાં પવિત્ર મહામંગલકારી જિનાગમ સંશોધનની પ્રકાશન પ્રવૃત્તિને પ્રોત્સાહિત કરવાની ઉદ્દાર ભાવનાથી રૂ. ૩૫,૦૦૦/- અંકે ૩૦ પાંત્રીસ હજાર મંજૂર કરી મોકલી આપેલ છે. શ્રી સંઘની જ્ઞાન પ્રકાશનની દીર્ઘદૃષ્ટિભરી ઉદ્દાર ભાવના બદલ શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય આભાર માને છે.

સ્વેવંતીલાલ કેશવલાલ શાહ
શાંતિલાલ ટોકરશી શાહ
હિંમતલાલ શાંતિલાલ ગાંધી

માનદ મંત્રીઓ
શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય

નકલસ્વીકાર

જૈન આગમ ગ્રંથોના સંશોધન-સંપાદન અને પ્રકાશનના કાર્યમાં વેગ આપવાના ઉદ્દેશથી, વિં સં ૨૦૦૧ની સાલમાં, પાટણ (ઉ.ગુ.)માં પૂજ્યપાદ મુનિશ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજની પ્રેરણાથી અને મુ. શ્રી કેશવલાલ કીલાચંદના પ્રયાસોથી સ્થપાયેલ શ્રી જિનાગમ પ્રકાશિની સંસદ (ઠે. શ્રી. પાટણ જૈન મંડળ, ૭૭, મરીન ડ્રાઇવ, મુંબઈ-૨૦) તરફથી શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય (મુંબઈ)ની મૂળ જૈન આગમો પ્રકાશિત કરવાની યોજના માટે રૂ ૧,૩૫,૫૬૬-૦૦ અંકે એક લાખ પાંત્રીસ હજાર પાંચસો છાસઠ રૂપિયા પૂરા મળ્યા છે; આ લઘુ સહકાર માટે અમે શ્રી જિનાગમ પ્રકાશિની સંસદનો, શ્રી પાટણ જૈન મંડળનો તથા એ બન્ને સંસ્થાના કાર્યકરોનો અંતઃકરણ-પૂર્વક આભાર માનીએ છીએ.

સેવંતીલાલ કેશવલાલ શાહ
શાંતિલાલ ટોકરશી શાહ
હિંમતલાલ શાંતિલાલ ગાંધી

માનદ મંત્રીઓ
શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય

પ્રસ્તાવના

પ્રમાણમાં લઘુકાય કહી શકાય તે જ્યોતિષકરંડક ગ્રંથના પ્રસ્તુત સંપાદન-પ્રકાશનનું મહત્વ ભારતીય જ્યોતિષની દૃષ્ટિએ ધણું છે. આ હકીકત પ્રસ્તુત પ્રસ્તાવનામાંથી જણી શકાશે.

જ્યોતિષકરંડકની મૂલવાચના અને તેના કર્તા

આ ગ્રંથની સંપૂર્ણ વાચના આપણા અમૂલ્ય પ્રાચીન ગ્રંથભંડારોમાંના જે હસ્તલિખિત ગ્રંથભંડારોમાં આજ દિન સુધી સચવાયેલી હતી, પણ તેની સર્વપ્રથમ માહિતી, આજીવન અનવરત-શાસ્ત્રસંશોધનનિરત મારા અનન્ય ઉપકારી ગુરુદેવ વિદ્વદ્વરેણ્ય આગમપ્રભાકર શ્રુત-શીલવારિધિ દિવંગત પૂજ્યપાદ મુનિભગવંત શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજજીએ આપી. પૂજ્યપાદ આગમપ્રભાકર મહારાજે તેમના તલસ્પર્શી સાહિત્યસંશોધનના કાર્યકાળમાં અનેક જૈન-અજૈન અગ્રાત ગ્રંથોની માહિતી આપીને જ્ઞાનોપાસના તો કરી જ છે, તદુપરાંત અભ્યાસીવર્ગ તથા જ્ઞાનલકત વર્ગ ઉપર તથાપ્રકારનો ચિરંજીવ ઉપકાર પણ કર્યો છે.

પ્રસ્તુત ગ્રંથની રચના, ‘સૂર્યપ્રત્તિ’ નામક જૈન ઉપાંગસૂત્રમાં પ્રસ્થિત વિષયના આધારે કરવામાં આવી છે. આ હકીકત જ્યોતિષકરંડકના કર્તાએ જણાવી છે. જુઓ ગાથા ૭ અને ૪૦૪.

વિક્રમના બારમા શતકમાં થયેલા, અનેક શાસ્ત્રોના મર્મજ્ઞ વ્યાખ્યાકાર આચાર્ય શ્રી મલયગિરિ-સૂરિએ પ્રસ્તુત જ્યોતિષકરંડક ગ્રંથ ઉપર સંસ્કૃત ભાષામાં વૃત્તિ રચી છે. આ વૃત્તિસહિત જ્યોતિષકરંડક ગ્રંથને, પૂજ્યપાદ આગમોદ્ધારક આચાર્યભગવંત શ્રી સાગરાનંદસૂરિ મહારાજે સંપાદિત કરીને ઈ. સ. ૧૯૨૮માં ત્રણભદેવજી કેશરીમલ સંસ્થા-રતલામ-દ્વારા પ્રકાશિત કરેલ છે. આ મુદ્રિત વૃત્તિને તથા પ્રાચીન હસ્તલિખિત પ્રતિઓને જોતાં સ્પષ્ટ થાય છે કે—જ્યોતિષકરંડક ગ્રંથની સંપૂર્ણ વાચના તેના વૃત્તિકાર આચાર્ય શ્રી મલયગિરિસૂરિને પણ મળી ન હતી. વૃત્તિસમ્મત વાચનાની પહેલી ગાથા ‘સુણ તાવ સૂરપણ્ણત્તિવણ્ણ’ થી જ ક્લિત થાય છે કે, આ ગાથાની પૂર્વે જિજ્ઞાસારૂપે પ્રશ્નનું નિરૂપણ હોવું જોઈએ. અહીં વૃત્તિકારે સૂચિત પ્રશ્નના ભાવને, પૂર્વાચાર્યે જણાવેલ ઉપોદ્ધાતરૂપે જણાવેલ છે. તથા વૃત્તિસમ્મત વાચનાના પ્રારંભમાં મંગલરૂપ ઇષ્ટદેવતાનમસ્કાર નથી તેનું સમાધાન પણ વૃત્તિકારે કરેલ છે. આથી અનુમાન કરી શકાય કે, વૃત્તિકાર આચાર્ય શ્રી મલયગિરિસૂરિને પ્રસ્તુત ગ્રંથના પ્રારંભની છ ગાથાઓ નહીં મળી હોય. આમ છતાં પ્રારંભની ૨ થી ૬ ગાથાના ભાવને વૃત્તિકાર નોંધે છે, તે વસ્તુ વિશેષ વિચારણીય છે.

અહીં જણાવેલ જ્યોતિષકરંડકની મુદ્રિત વૃત્તિમાં મૂલગ્રંથની ગાથાસંખ્યા ૩૭૬ છે.^૧ જ્યારે પ્રસ્તુત પ્રકાશનમાં મૂલગ્રંથની ૪૦૫ ગાથા છે. જ્યાં જ્યાં મૂલગાથા અધિક છે ત્યાં ત્યાં પ્રસ્તુત ગ્રંથના સંપાદકજીએ ટિપ્પણીમાં નોંધ આપેલી છે.

પ્રસ્તુત ગ્રંથની અંતિમ ૪૦૫ મી ગાથામાં જણાવ્યા પ્રમાણે ‘જ્યોતિષકરંડક મૂલગ્રંથના કર્તા પાદલિપ્તસૂરિ છે’ એમ સ્પષ્ટ થાય છે. આમ છતાં સંસ્કૃતવૃત્તિકાર આચાર્ય શ્રી મલયગિરિસૂરિ,

૧. અમારા પ્રસ્તુત પ્રકાશનની ૯૮ મી “અથ દુસ્સમાર્ કાલો” ગાથા મુદ્રિત વૃત્તિના સંપાદકજીએ મૂલગાથારૂપે ન લેતાં વૃત્તિગત ગ્રંથાન્તરની અવતરણગાથારૂપે સ્વીકારી છે, જુઓ મુદ્રિત વૃત્તિ ૫૦ ૫૧ પંક્તિ ૧૩ મી.

પાદલિપ્તસૂરિને જ્યોતિષકરંડકના વૃત્તિકાર તરીકે નોંધે છે. આ સંબંધમાં પ્રસ્તુત ગ્રંથના સંપાદક આગમપ્રભાકરજી મહારાજનું મંતવ્ય આગળ નોંધ્યું છે તે જોવા લલામણ કરું છું.

વૃત્તિસહિત મુદ્રિત જ્યોતિષકરંડક ગ્રંથની મૂલવાચનામાં કેટલોક સ્થળે અક્ષમ્ય અશુદ્ધિઓ છે તે પ્રસ્તુત ગ્રંથની વાચનાથી શુદ્ધ થઈ શકી છે.

જ્યોતિષકરંડકની સંસ્કૃતવૃત્તિ અને પ્રસ્તુત પ્રાકૃત ટિપ્પનક જેતાં જાણી શકાય છે કે; કોઈ કોઈ સ્થળે મૂલવાચનામાં ભિન્ન પાક છે. આથી અનુમાન કરી શકાય કે, પ્રસ્તુત પ્રાકૃત ટિપ્પનકની સંપૂર્ણ પ્રતિ, વૃત્તિકાર આચાર્ય શ્રી મહાયગિરિજીની સામે ન હતી. ઉદાહરણ તરીકે પ્રાકૃત ટિપ્પનકકાર પ્રસ્તુત ગ્રંથનાં કુલ ૨૩ પ્રાભૂત-અધ્યયન જણાવે છે. જ્યારે આચાર્યશ્રી મહાયગિરિજી ૨૧ પ્રાભૂત જણાવે છે, જુઓ પૃષ્ઠ ૨ ટિપ્પણી ૧૧ મી.

પ્રાકૃત ટિપ્પનકના કર્તાએ સંપૂર્ણ મૂલવાચના આપી છે તેથી પ્રસ્તુત પ્રકાશનની મૂલવાચનામાં ભાષાની દૃષ્ટિએ પ્રાચીન કહી શકાય તેવા કેટલાક પ્રયોગો અભ્યાસી અન્વેષકોને મળે તેમ છે.^૨ પ્રાકૃત ટિપ્પનક સિવાયની જ્યોતિષકરંડકની હસ્તલિખિત પ્રતિઓમાં તથા વૃત્તિગત મૂલપાઠમાં ભાષાનું સ્વરૂપ બદલાયું છે.

પ્રસ્તુત પ્રકાશનથી નિશ્ચિત થાય છે કે, જ્યોતિષકરંડકની સંપૂર્ણ મૂલવાચના આપણને પ્રાર્ત થઈ છે અને તેના કર્તા આચાર્યશ્રી પાદલિપ્તસૂરિ છે.

જ્યોતિષકરંડક ટિપ્પનક અને તેના કર્તા

જોકે પ્રસ્તુત ગ્રંથના અંતે, અહીં જણાવેલ ટિપ્પનકને તેના કર્તા શ્રી શિવનંદિવાયકે 'વૃત્તિ તરીકે જણાવ્યું છે, તદનુસાર પ્રસ્તુત ગ્રંથના સંપાદક પૂજ્યપાદ આગમપ્રભાકરજી મહારાજે જેસલમેરના જ્ઞાનભંડારની સૂચિમાં આને 'વૃત્તિ' તરીકે જ નોંધ્યું છે, પણ તેની રચના વૃત્તિસ્વરૂપની નહીં જણાયાથી, સંપાદકજીએ પોતે જ તેને ટિપ્પનક તરીકે સ્વીકાર્યું છે. આ ટિપ્પનકમાં અનેક સ્થાનોમાં ભાષાના પ્રાચીનસ્વરૂપને જણાવે તેવા પ્રયોગો છે, તે આ પ્રમાણે—

સદ્વીય = ષષ્ટ્યા પૃષ્ઠ ૧૪ પંક્તિ ૭, પૃષ્ઠ ૬૫ પંક્તિ ૧૬, પૃ. ૮૩ પં. ૧૬ પં. ૨૦.

વાવદ્વીય = દ્વિષ્ટ્યા પૃ. ૨૫ પં. ૧, પૃ. ૧૦૩ પં. ૧૯, પૃ. ૧૦૪ પં. ૧૪.

,, = દ્વિષ્ટે: પૃ. ૮૮ પં. ૨૧, પૃ. ૯૭ પં. ૬.

ત્રિસાય = ત્રિશ્યા પૃ. ૩૪ પં. ૧૩, પૃ. ૪૦ પં. ૪, પૃ. ૫૮ પં. ૧૮.

પંચમીય = પચ્ચમ્યામ્ પૃ. ૩૬ પં. ૪.

ળવળત્તીય = નવનવ્યા પૃ. ૪૭ પં. ૪ પં. ૧૪.

ણગદ્વીય, ણ્કસદ્વીય = ણ્કષ્ટ્યા પૃ. ૫૦ પં. ૫, પૃ. ૫૩ પં. ૫ પં. ૧૬, પૃ. ૧૦૬ પં. ૮.

સત્તદ્વીય = સત્ષ્ટ્યા પૃ. ૫૫ પં. ૧૩, પૃ. ૫૮ પં. ૧૧, પૃ. ૬૨ પં. ૧ પં. ૪ પં. ૧૯ પં. ૨૩, પૃ. ૬૩ પં. ૯.

,, = સત્ષ્ટે: પૃ. ૬૨ પં. ૨૩, પૃ. ૭૯ પં. ૨૯, પૃ. ૯૭ પં. ૭, પૃ. ૧૦૦ પં. ૧૯.

૨. જુઓ, સત્તમીયં = સપ્તમ્યામ્ ગાથા ૨૪૭ અને ગા. ૨૫૦, ચતુર્થીયં = ચતુર્થ્યામ્ ગાથા ૨૪૮ અને ગાથા ૨૫૦, પોરિસીયં = પૌરુષ્યામ્ ગાથા ૩૬૯, થાવિજ્ઞો = સ્થાપ્ય: ગાથા ૩૬૧, તાવતિથં = તાવત્પ્રમાણમ્ ગાથા ૩૫૮.

- ,, = સત્તષ્ટયામ્ પૃ૦ ૭૫ પં૦ ૧૬.
 ત્રીસાય = ત્રિંશતેઃ પૃ૦ ૬૧ પં૦ ૧૪.
 અઠ્ઠાસીતીય = અઠ્ઠાસીત્યા પૃ૦ ૭૬ પં૦ ૬ પં૦ ૧૩, પૃ૦ ૭૭ પં૦ ૬.
 સાતીય = સ્વાતેઃ પૃ૦ ૭૭ પં૦ ૧૨.
 તેવીસાય = ત્રયોવિંશતેઃ ,, ,,
 બાવત્તીય = દ્વિસત્તેઃ પૃ૦ ૭૯ પં૦ ૧.
 ,, = દ્વિસત્ત્યા પૃ૦ ૭૯ પં૦ ૩.
 તેસીતીય = ત્ર્યસીતૌ પૃ૦ ૮૦ પં૦ ૯, પૃ૦ ૧૦૪ પં૦ ૧૭.
 રાસીય = રાસૌ પૃ૦ ૮૬ પં૦ ૧૮.
 તિષ્ઠીય = તિષ્ઠ્યા પૃ૦ ૧૦૭ પં૦ ૧૩.
 પચ્ચિહ્ણાય ગાઘાય = પાશ્ચાત્યા ગાઘાયાઃ પૃ૦ ૧૧૦ પં૦ ૧૦.
 આકુટ્ટીયં = આકુટ્ટ્યામ્ પૃ૦ ૬૩ પં૦ ૫.
 કતિત્થિયં = કતિતમાયામ્ પૃ૦ ૬૭ પં૦ ૧૨.
 કતિત્થીયં = ,, ,, પં૦ ૧૬.
 ઇકારસીયં = ઇકાદશ્યામ્ પૃ૦ ૭૦ પં૦ ૯.
 કાતિષ્ઠીયં = કસ્યાં તિષ્ઠૌ પૃ૦ ૭૩ પં૦ ૧.
 તિષ્ઠીયં = તિષ્ઠૌ પૃ૦ ૭૧ પં૦ ૫, પૃ૦ ૭૮ પં૦ ૨૧.
 દસમીયં = દશમ્યામ્ પૃ૦ ૭૮ પં૦ ૨૧.
 ંગંડિયાયં = ંગણ્ડિકાયામ્ પૃ૦ ૧૦૮ પં૦ ૧૫.
 પોરિસીયં = પૌરુષ્યામ્ પૃ૦ ૧૦૯ પં૦ ૮.
 પંચમીયં = પચ્ચમ્યામ્ પૃ૦ ૧૦૯ પં૦ ૧૯ પં૦ ૨૯.
 યિચ્છા = સ્થિત્વા પૃ૦ ૮૧ પં૦ ૯ । યાવિતાણિ, યાવિયાણિ = સ્થાપિતાણિ પૃ૦ ૮૭ પં૦ ૧૫, પૃ૦ ૧૦૯ પં૦ ૧૦ । યાવિતો = સ્થાપિતઃ પૃ૦ ૯૧ પં૦ ૭, પૃ૦ ૧૦૧ પં. ૧૪ । યાવિતા = સ્થાપિતા પૃ૦ ૯૧ પં૦ ૮ । યાવિતં = સ્થાપિતમ્ પૃ૦ ૯૧ પં૦ ૧૪ ।

ઉપર જણાવેલ ટિપ્પનક્રમાં આવેલા પ્રયોગો, પ્રસ્તુત સંપાદનમાં ઉપયુક્ત વિક્રમના પંદરમ શતકમાં લખાયેલી ટિપ્પનકની પ્રતિઓમાં સચવાયેલા છે, તેનું શ્રેય પ્રસ્તુત ટિપ્પનકની ઉત્તરોત્તર નકલ કરનાર લેખકોને છે. જોકે હું ભાષાશાસ્ત્રી નથી, છતાં અનેક પ્રાકૃત ગ્રંથો વાંચવા, લખવા અને સંપાદિત કરવાનું જે ક્ષેત્ર અલ્પ-સ્વલ્પ સૌભાગ્ય મને મળ્યું છે તેના પચાસ વર્ષના અનુભવથી અનુમાન કરી શકું કે, જ્યોતિષકરંડક મૂલગ્રંથની ભાષાને અનુસરતી પ્રસ્તુત ટિપ્પનકની ભાષા ધણી પ્રાચીન હોવી જોઈએ. ટિપ્પનકકારે અંતમાં પોતાનું નામ જણાવીને શ્રી જિનદેવગણિ માટે ટિપ્પનકની રચના કરી છે, એટલું જ જણાવ્યું છે. આથી તેમના સંબંધમાં વિશેષ વિગતો મેળવવી અશક્ય છે. આ રચના સિવાય તેમની કોઈ રચના મળી નથી તેમજ ગ્રંથાંતરોમાં તેમના નામનો ઉલ્લેખ પણ જાણ્યો નથી. આમ છતાં અહીં નોંધેલ ટિપ્પનકના ભાષાપ્રયોગોના આધારે અનુમાન કરી શકાય કે, શ્રી શિવનંદિવાચક અને મૂલગ્રંથકાર શ્રી પાદલિપ્તસરિના વચમાં સમયનું અંતર ઓછું હોવું જોઈએ. ટિપ્પનકકારના નામના આધારે કદપી શકાય કે, તેઓ પૂર્વાવસ્થામાં આઠાણકુળના હશે.

अहो जलवेले ज्योतिष्करंडककर्ता पादलिप्तसूरि आदिना संभंधमां, प्रस्तुत ग्रंथना संपादकश्रेये, ध. स. १९६१मां श्रीनगर (काश्मीर)मां भणेशी 'अभिल भारतीय प्राच्य विद्या परिषद'ना 'प्राकृत अने जैनधर्म विभाग'ना अध्यक्षस्थानेथी आपेला "जैन आगमधर और प्राकृत वाङ्मय" शीर्षक अभिलेखापणुमां जलवेली हुडुडित नीचे प्रमाणे छे :-

"पादलिप्ताचार्य (वीरनिर्वाण संवत् ४६७ के आसपास)—इन आचार्यने तरंगवई नामक प्राकृत-देशी भाषामयी अति रसपूर्ण आख्यायिकाकी रचना की है. यह आख्यायिका आज प्राप्त नहीं है किन्तु हारिजगच्छीय आचार्य यश(?) रचित प्राकृत गाथाबद्ध इसका संक्षेप प्राप्त है. डा० अन्त्स लैयमानने इस संक्षेपमें समाविष्ट कथांशको पढ़कर इसका जर्मनमें अनुवाद किया है. यही इस आख्यायिकाकी मधुरताकी प्रतीति है. दाक्षिण्यांक उद्द्योतनसूरि, महाकवि धनपाल आदिने इस रचनाकी मार्मिक स्तुति की है. इन्हीं आचार्यने ज्योतिष्करंडक शास्त्रकी प्राकृत टिप्पनकरूप छोटी सी वृत्ति लिखी है, इसका उल्लेख आचार्य मलयगिरिने अपनी सूर्यप्रज्ञतिवृत्तिमें (पत्र ७२ व १००) और ज्योतिष्करंडक-वृत्तिमें (पृष्ठ ५२, १२१, २३७) किया है. यद्यपि आचार्य मलयगिरिने ज्योतिष्करंडकवृत्तिको पादलिप्ता-चार्यनिर्मित बतलाया है किन्तु आज जैसलमेर और खंभातमें पंद्रहवीं शतीमें लिखी गई मूल और वृत्तिरहित जो हस्तप्रतियाँ प्राप्त हैं उन्हें देखते हुए आचार्य मलयगिरिके कथनको कहाँ तक माना जाय, वह मैं तज्ज्ञ विद्वानों पर छोड़ देता हूँ. उपर्युक्त मूलग्रन्थ एवं मूलग्रन्थसहित वृत्तिके अंतमें जो उल्लेख हैं वे क्रमशः इस प्रकार हैं :

कालण्णाणसमासो पुव्वायरिण्हिं वण्णिओ एसो ।

दिणकरपण्णत्तीतो सिस्सजणहिओ सुहोपायो ॥

पुव्वायरियकयाणं करणाणं जोतिसम्मि समयम्मि ।

पालित्तकेण इणमो रइया गाहाहिं परिवाडी ॥ ज्यातिष्करण्डकप्रान्तभाग.

कालण्णाणसमासो पुव्वायरिण्हिं नीणिओ एसो ।

दिणकरपण्णत्तीतो सिस्सजणहिओ पिओ..... ॥

पुव्वायरियकयाय नीतिसमसमएणं ।

पालित्तकेण इणमो रइया गाहाहिं परिवाडी ॥

॥ णमो अरहंताणं ॥

कालण्णाणस्सिणमो वित्ती णामेण चंद[?लेह] त्ति ।

सिवनंदिवायगेहिं तु रोयिगा(रइया) जिणदेवगतिहेतुणं(?गणिहेतुं) ॥

॥ ग्रं० १५८० ॥—ज्योतिष्करण्डकवृत्ति प्रान्त भाग ॥

इन दोनों उल्लेखोंसे तो ऐसा प्रतीत होता है कि—मूल ज्योतिष्करंडकप्रकीर्णकके प्रणेता पादलिप्ताचार्य हैं और उसकी वृत्ति, जिसका नाम 'चन्द्र[लिखा]' है, शिवनन्दी वाक्की रचना है, आचार्य मलयगिरिने तो सूर्यप्रज्ञतिवृत्तिमें एवं ज्योतिष्करण्डकवृत्तिमें इस वृत्तिके प्रणेता पादलिप्तको कहा है. संभव है, आचार्य मलयगिरिके पास कोई अलग कुलकी प्रतियाँ आई हों जिनमें मूलसूत्र और

वृत्तिका आदि-अन्तिम भाग छूट गया हो. जैसलमेरके ताड़पत्रीय संग्रहकी ज्योतिष्करंडक मूलसूत्रकी प्रतिमें इसका आदि और अन्तका भाग नहीं है. आचार्य मलयगिरिको ऐसे ही कुलकी कोई खंडित प्रति मिली होगी जिससे अनुसंधान करके उन्होंने अपनी वृत्तिकी रचना की होगी.

इन आचार्यने 'शत्रुंजयकलर'की भी रचना की है. नागार्जुन योगी उनका उपासक था। इसने इन्हीं आचार्यके नामसे शत्रुंजयमहातीर्थकी तलहटीमें पादलिप्तनगर [पालीताणा] बसाया था, ऐसी अनुश्रुति जैन ग्रन्थोंमें पाई जाती है.

शुभो, सागरगच्छ जैन उपाश्रय-वसोदरा द्वारा छ. स. १६६६मां प्रकाशित "सानांजलि" ग्रंथना 'हिंदी तथा संस्कृत लेख विभाग'नां पृष्ठ २५-२६.

*

प्रस्तुत ग्रंथना संपादन-प्रकाशनतुं महत्त्व

आ ग्रंथना प्रकाशनथी न्योतिष्करंडक ग्रंथनी संपूर्ण मूलवाच्यना भणी छे अने सभग्र वाच्यना शक्य साधनोथी शुद्ध थर्छ शक्य छे. आथी आ विषयना अभ्यासीओने सविशेष अनुकूलता थरो. आ हकीकतनी स्पष्टता भाटे वधारे न लभतां इकत अेक सूयक माहिति आपुं छुं :—

वृत्तिसहित अगाडि मुद्रित थयेव मूलवाच्यनामां अेक स्थणे अन्यवस्थित अने अशुद्ध गाथा छपाछे. आ गाथा अंगे, आन्थी ४८ वर्ष पहेलां, श्री ला. रं. कुलकर्णीने विभासल्य थर्छ छे. श्री कुलकर्णीअे लभेलो अने 'जैन सत्यप्रकाश' मासिकना वि. सं. १६६७ना आपाठ मासना अंकमां (वर्ष ६, अंक ११ भो) प्रकाशित थयेलो सभग्र लेख प्रेरणाइप होवाथी नीये आप्यो छे :—

ऐतिहासिक दृष्टीसे प्राचीन जैन वाङ्मयका महत्त्व

और

उसके संशोधनकी आवश्यकता

लेखक : श्रीयुत भा. रं. कुलकर्णी, बी. ए., शिरपुर, (प. खानदेश)

जैनधर्मके प्राचीन साहित्यकी ओर जैनेतर विद्वानोंका ध्यान बहुत धीरे धीरे लींचा जा रहा है। पौराण्य और पाश्चात्य विद्वानोंने जितने परिश्रमपूर्वक बौद्ध धर्मका अभ्यास और आलोचन किया है उससे कई गुना कमती अभ्यास जैन साहित्यका किया है। कालानुक्रमसे जैनधर्मका बौद्धधर्मसे ज्येष्ठत्व विद्वानोंमें संमत हो चुका है, फिर भी भारतीय पाठशालाओंमें पढाये जानेवाले अनेक पाठ्यपुस्तकोंमें इस विषयमें विररीत विधान पाये जाते हैं। जैनधर्म यह सनातनधर्म है ऐसा भी दावा किया जाता है, किन्तु श्रद्धाके एक मात्र सहारे पर इस प्रकारका दावा अन्य धर्मियोंके मुकाबलेमें कैसे हो सकता है ? आज कलके भौतिक विज्ञानमय और बुद्धिप्रधान जगतमें सनातनका व्यवहार्य अर्थ प्राचीनतम ही हो

१. जैनधर्म यह बौद्धधर्मसे अर्वाचीन है और महावीर स्वामीने जैनधर्म प्रस्थापित किया ऐसे विधान अनेक पाठ्यपुस्तकोंमें पाये जाते हैं।

सकता है इसलिये जैन पंडितोंको चाहिये कि ये कुछ खोजभाल करके ऐसे प्रमाण विद्वानोंके सामने प्रकट करें जिनसे जैन धर्मकी प्राचीनता सर्व सामान्य तर्क प्रणालीसे प्रस्थापित हो। और उसके द्वारा भारतीय आर्य संस्कृतिका प्राचीनत्व सुदृढ हो।

भारतीय संस्कृतिकी ओर पाश्चात्य विद्वान बहुत साशंकतासे देखते थे और देखते हैं। किन्तु संस्कृत साहित्य और विशेषतः वैदिक वाङ्मयके प्रकाशन, परीक्षण और तुलनात्मक अभ्याससे वह साशंकता बहुत कुछ कमती होती जा रही है। और भारतीय संस्कृतिकी स्वयंपूर्ण मौलिकता तथा प्राचीनता प्रस्थापित हो रही है। मैं इस छोटेसे लेख द्वारा यही बताना चाहता हूँ की जैन पंडित इस कार्य में पूर्ण सहकार करके यश के अधिकारी हो सकते हैं।

‘वेदाङ्ग ज्योतिष’ नामका एक छोटासा ज्योतिष ग्रंथ विद्यमान संस्कृत ज्योतिष ग्रंथोंमें प्राचीनतम समझा जाता है। उसकी भाषा प्राचीन संकेतमय और समझनेको इतनी क्लिष्ट है की इ. स. १८७७ से आजतक इस ३५-४० श्लोकवाले छोटेसे ग्रंथका, डॉ. थीबो, महामहोपाध्याय सुधाकर द्विवेदी, ज्यो. शं. बा. दीक्षित, ले. टिळक इत्यादी विद्वानोंके अनेकानेक प्रयत्नों पर भी संपूर्णतः अर्थ नहीं लग सका। किन्तु आजतक अशक्यप्रायः समझा गया यह चमत्कारस्वरूप कार्य महामहोपाध्याय डॉ. शामशास्त्री (मैसोर) ने सरलतासे कर डाला और वो भी जैन ज्योतिष ग्रंथोंकी सहायतासे। सूर्यमति ज्योतिषकरंडक और काललोकप्रकाश यह वे तीन जैन ग्रंथ हैं। डॉ. महाशयके ध्यानमें यह आया की वेदांग ज्योतिषकी पद्धति और उपर्युक्त जैन ज्योतिष ग्रंथोंकी पद्धतिमें स्पष्ट साम्य है और वेदांग ज्योतिषके जो जो श्लोक आज तक दुर्ज्ञेय समझकर भूतपूर्व विद्वानोंने छोड़ दिये थे वे इन जैन ग्रंथोंकी सहायतासे सुगम और सुसंगत ही नहीं किन्तु अर्थपूर्ण प्रतीत होते हैं। इस तरहसे अगम्य वेदांग ज्योतिषको संपूर्ण तथा सुगम करनेवाले प्रथम संशोधक, ऐसा डॉ. शामशास्त्रीका सुविख्यात नाम जैन ग्रंथोंकी सहायतासे ही हुआ है।

इस उपर्युक्त वेदाङ्ग ज्योतिषके संपादन कार्यमें एक छोटीसी विसंगतता ज्योतिष करंडकके श्लोक २८८ के विषयमें हो गई है।

“उक्तं चैतत् ज्योतिष करंडे (प. १: ६ पद्य २८८)—

लग्नां च दक्षिणायनविषुवेषु वि अस्स उत्तरं अयणे ।

लग्नं साईविषुवेषु पञ्चसुवि दक्षिणं अयणे ॥ २८८ ॥

छाया-लग्नं च दक्षिणायनविषुवेषु अपि अश्वे उत्तरमयणे ।

लग्नं स्वाति विषुवेषु पञ्चस्वपि दक्षिणायने ॥

दक्षिणायनगतेषु पञ्चस्वपि विषुवेषु अश्वे अश्विनीनक्षत्रे लग्नं भवति ।” इत्यादि । वेदाङ्ग ज्योतिष पृष्ठ ५०

इस श्लोककी छाया और टीका मलयगिरिकृत है और उसका अंग्रेजी अनुवाद डॉ. शामशास्त्रीने ऐसा किया है।

“The Lagna of the five Vishuwas or equinoctical days in a yuga is the rise of the Ashwini Nakshatra in the Uttarayana and that in the five Dakshinayanans is the rise of the Swati Nakshatra.

—वेदांग ज्योतिष—पृ. ३०

उपरके दोनों अवतरणोंमें स्थित विसंगति यह है कि इस श्लोककी संस्कृत टीकामें दक्षिणायनमें आनेवाले विषुव दिनका नक्षत्र अश्विनी है और अंग्रेजी भाषांतरमें वही अश्विनी नक्षत्र उत्तरायणके विषुव दिनको जोड़ दिया गया है। डॉ. श्यामशास्त्रीको मैंने इस विषयमें पत्र लिखा था। आप अपना अंग्रेजी भाषांतर ही यथार्थ प्रतिपादित करते हैं, कारण स्पष्ट है कि—अश्विनी नक्षत्रमें उत्तरायणका विषुवदिन याने वसंतसंपात यह आजसे लगभग दो हजार वर्ष पूर्व होता था। अन्यथा संस्कृत टीकाकारने लिया हुआ अश्विनी नक्षत्रमें दक्षिणायनका विषुव याने शरदसंपात होनेको कमसे कम १४००० चौदह हजार वर्षोंसे अधिक काल हो गया^१ है।

ज्योतिषकरंडकका यह श्लोक स्वभावतः क्लिष्ट और संभ्रमोत्पादक है। उसमें दो बार दक्षिणायन शब्द आनेसे उसका संबंध अश्विनीसे लगाना या स्वातीसे लगाना यह एक जटिल समस्या है। और जैन प्राचीन साहित्यके अंदर आनेवाले ज्योतिष विषयके अन्यान्य प्रमाणोंका सम्यक् अभ्यास करनेवाले पंडित ही उसको हल कर सकेंगे।

चित्रा और स्वाति इनके बीचमें वसंतसंपात रहनेका प्रमाण तो संस्कृत ज्योतिष ग्रंथमें पाया जाता है। शुक्लसूत्रके भाष्यमें कर्काचार्यका ऐसा स्पष्टवचन^२ है। फिर उपर बताये हुए ज्योतिष-करंडकके पद्यमें जो स्वातिका संबंध वसंतसंपातसे देखा जाता है वह भी यथार्थ क्यों न हो ?

यह एक ही नहीं ऐसे अनेकानेक प्रश्न उपस्थित होते हैं। आवश्यकता है उनकी ओर ध्यान देकर उस दिशासे जैन साहित्यका संशोधन करनेवालोंकी। जैन जनता धार्मिक है, उदार है और धनवान भी है। वह चाहे तो अपने प्राचीन धार्मिक साहित्यका ऐतिहासिक और तुलनात्मक पद्धतिसे अभ्यास करनेवाले विद्वानोंको प्रोत्साहन देकर भारतीय संस्कृतिका गौरव बढ़ानेमें अंशभाक् हो सकती है और होवे यह प्रार्थना है।

नोंध : आशा छे के जैन ज्योतिषना ज्ञानुकार पूज्य मुनिराज्जे आ लेपभां पूज्याभां आवेल शंका
उपर वियार करी तेनो जुदासो लप्पी भोडलवा कृपा करशे. आपो जुदासो भणशे तो अभे
ते प्रगट करीशुं. — तंत्री

उपरना लेपभां श्री कुलकर्णुलिअये ज्योतिषकरंडकनी जे “लग्गं च दक्खिणायणं” गाथा
उद्धृत करीने, तेने विसंगत अने संभ्रमोत्पादक जणुवा छे, ते गाथा जे उद्धृतभां मौलिक
प्रमाणुभूत नथी. आ सूचित गाथाना स्थानभां अमार प्रस्तुत प्रकाशनभां आ प्रमाणु गाथा छे—

दक्खिणायणे लग्गं पंचसु विसुवेहि होति अस्से य ।

उत्तरायणे लग्गं साती विसुवेसु पंचसु वि ॥ ३०६ ॥

उपर नोंधेदी गाथा उपर प्रस्तुत ग्रंथना संपादक पू. पा. आगभप्रभाकर मुनिश्री पुण्यविजयल

१. संपात बिंदुकी वाम गति है और नक्षत्रचक्रकी एक पूर्ण प्रदक्षिणा लगभग २६००० वर्षमें होती है। हाल वसंतसंपात उत्तरा भाद्रपदा नक्षत्रमें है। अश्विनीसे उत्तरा भाद्रपदा तकका दो नक्षत्रोंका अंतर १४ हजार वर्ष पूर्व होता था।

२. पं. दी. चुलेट : ‘वेदकालनिर्णय’ ।

મહારાજે “મુદ્રિતે તુ અસ્યા ગાથાયાઃ પાઠોડ્યદ્વોડવ્યવસ્થિતશ્ચ વર્તેતે ।” આ પ્રમાણે ટિપ્પણી લખીને કુલકર્ણીએ નોંધેલી વૃત્તિસહિત મુદ્રિત જ્યોતિષરંડકની ગાથાને અશુદ્ધ અને અવ્યવસ્થિત જણાવી છે.

મને જ્યોતિષશાસ્ત્રનો જરાય અભ્યાસ નથી, તેથી આ સંબંધમાં હું કંઈ ન લખી શકું તે સ્વાભાવિક છે, પણ હવે જ્યારે સૂચિત ગાથાનું સ્વરૂપ જ બદલાયું છે ત્યારે તેના સંબંધમાં સ્પષ્ટ નિર્ણય લેવામાં અધિકારી વિદ્વાનોને અનુકૂળતા થવાનો સંભવ છે—એમ હું માનું છું.

શ્રી કુલકર્ણીના લેખમાંથી એ પણ મહત્વની હકીકત જાણી શકાય છે કે, ભારતીય જ્યોતિષ-શાસ્ત્રના સૌથી પ્રાચીન ‘વેદાંગ જ્યોતિષ’ નામક ગ્રંથના સંપૂર્ણ હાર્દને સમજવા માટેનો યશ ‘સૂર્યપ્રસ્થિત’ અને ‘જ્યોતિષરંડક’ આદિ જૈન ગ્રંથોને છે, અન્યથા ‘વેદાંગ જ્યોતિષ’ને સમજવા માટે ઉપલબ્ધ સમગ્ર ભારતીય સાહિત્યમાં કોઈ આધાર ન હતો.

જ્યોતિષશાસ્ત્રના અધિકારી વિદ્વાન સ્વં ડોં નેમિચંદ્રજી શાસ્ત્રીએ અનેક શાસ્ત્રોના અન્વેષણ-પૂર્વક સફળ પરિશ્રમથી લખેલા “ભારતીય જ્યોતિષ” ગ્રંથનાં ૫૭૫થી ૬૦ પૃષ્ઠોમાં સૂર્યપ્રસ્થિત, ચંદ્રપ્રસ્થિત અને જ્યોતિષરંડક, આ ત્રણ ગ્રંથોના સંબંધમાં સંશોધનાત્મક માહિતી આપી છે, તેમાંથી જ્યોતિષરંડકના સંબંધમાં નીચે પ્રમાણે જણાવ્યું છે :—

“જ્યોતિષ્કરણિક—યહ પ્રાચીન જ્યોતિષકા મૌલિક ગ્રન્થ હૈ । इसका विषय वेदाङ्ग-ज्योतिषके समान अविकसित अवस्थामें है । इसमें भी नक्षत्र लग्नका प्रतिपादन किया गया है । भाषा एवं रचना-शैली आदिके परीक्षणसे पता लगता है कि यह ग्रन्थ ई. पू. ३००-४०० का है । इसमें लग्नके सम्बन्धमें बताया गया है :

लग्नं च दक्षिणायणविसुवेसु वि असस उत्तरं अयणे ।

लग्नं साई विसुवेसु पंचसु वि दक्षिणे अयणे ॥

અર્થાત્—અસસ યાની અશ્વિની ઓર સાઈ-સ્વાતિ યે નક્ષત્ર વિષુવકે લગ્ન બતાયે ગયે હૈ । યહાં વિશિષ્ટ અવસ્થાકી રાશિકે સમાન વિશિષ્ટ અવસ્થાકે નક્ષત્રોંકો લગ્ન માના હૈ ।

इस ग्रन्थमें कृत्तिकादि, घनिष्ठादि, भरण्यादि, श्रवणादि एवं अभिजितादि नक्षत्र गणनाओंकी समालोचना की गयी है ।

—ભારતીય જ્ઞાનપીઠ પ્રકાશન દ્વારા પ્રકાશિત “ભારતીય જ્યોતિષ” ગ્રંથની ચૌદમી આવૃત્તિ, પૃષ્ઠ ૬૦ મું.

ઉપર જણાવેલી માહિતીમાં પણ ડોં નેમિચંદ્રજીએ, અહીં જણાવેલી શ્રી કુલકર્ણીએ ચર્ચેલી જ્યોતિષરંડકની “લગ્નં ચ દક્ષિણાયણ” ગાથાની જ નોંધ લીધી છે. અહીં સુત્ર વાચકો સમજી શકશે કે, જે ગાથા અશુદ્ધ અને અવ્યવસ્થિત છે તેના આધારે થયેલું પ્રતિપાદન અપૂર્ણ કે અસંગત હોવાનો સંભવ છે.

ડોં નેમિચંદ્રજીએ જે જ્યોતિષરંડકની રચનાનો સમય જણાવ્યો છે તે, જેના આધારે જ્યોતિષરંડકની રચના થઈ છે તે સૂર્યપ્રસ્થિતસૂત્રમાં આવતા જ્યોતિષવિષયક નિરૂપણના આધારે હોય તેમ લાગે છે. પણ હવે પ્રસ્તુત પ્રકાશનના સંપાદકજીના સાધાર વિધાન મુજબ એ સ્પષ્ટ થાય છે કે, જ્યોતિષરંડકના કર્તા આચાર્ય શ્રી પાદ્મવિપ્તસૂરિ છે અને તેમનો સમય વીરનિર્વાણ સં. ૪૬૭ની આસપાસ (ઈ. સ. પૂર્વે પહેલી શતાબ્દી) છે.

ન્યોતિપશાસ્ત્રનો મને અભ્યાસ નથી તેથી તે સંબંધમાં લખવા માટે હું અનધિકારી છું. આમ છતાં પ્રસ્તુત ગ્રંથમાં આવતી અન્ય ઉપયોગી માહિતી માટે અતિ સામાન્ય નિર્દેશરૂપે જણાવું છું :—

પ્રસ્તુત ન્યોતિષ્કરંડકની ૧૪ થી ૧૬ ગાથામાં ઉચ્ચવાસ—નિઃશ્વાસ આદિનું તથા ૭૦ થી ૮૦ ગાથામાં સમય, પૂર્વાંગ, પૂર્વ આદિનું જે નિરૂપણ છે તેની સાથે અનુયોગદ્વારસૂત્રનો પાઠ મેળવતાં કેટલીક હકીકતમાં ફરક છે, જુઓ શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય દ્વારા પ્રકાશિત ‘નંદિસુત્તં અણુઓગ-દ્વારાઈં ચ’ ગ્રંથમાં અનુયોગદ્વારનું ૩૬૭ મું સૂત્ર.

ન્યોતિષ્કરંડકમાં ૨૮ નક્ષત્રોનો ક્રમ અભિજિતથી ઉત્તરાષાઢા પર્યંત છે, જુઓ ગાથા ૧૪૪ થી ૧૪૬. જ્યારે અનુયોગદ્વારમાં કૃતિકાથી ભરણી પર્યંત છે, જુઓ ઉપર સૂચિત અનુયોગદ્વારનું ૧૨૭ મું સૂત્ર.

મારા મન-તનનું સ્વાસ્થ્ય ઉંમર અને ખીજનું આવરણોના કારણે ખૂબ જ મર્યાદિત થયું છે, તેથી વિશેષ માહિતીની નોંધ લખવા બે ત્રણ વાર પ્રયત્ન કર્યો પણ તેમાં છેવટે થાકી ગયો. ઉપરાંત આંખની શક્તિ પણ ઓછી થઈ છે. આથી ઉત્સાહી અભ્યાસી જિજ્ઞાસુઓને જણાવું છું કે—અન્યાન્ય જૈન આગમોમાં આવેલ, ન્યોતિષ્કરંડકમાં નિરૂપિત વસ્તુને સરખાવતાં કોઈક સ્થળે ભિન્નતા પણ જણાશે. ઉદાહરણ તરીકે જુઓ ન્યોતિષ્કરંડકની પચીસમી ગાથા અને અનુયોગદ્વારનું ૩૨૨ મું સૂત્ર.

આ ઉપરાંત ન્યોતિષ્કરંડકમાં નિરૂપિત તુલાવિધાન, તોલ-માપ, તથા કાલમાન વગેરના સંબંધમાં વિશેષ માહિતી છે, તેની સમગ્ર ભારતીય સાહિત્ય સાથે તુલના કરવામાં આવે તો વિશેષ ઉપયોગી જ્ઞાતવ્ય વસ્તુ મળવાની સંભાવના છે.

*

ઋણુસ્વીકાર—

અંતરથી મહાપ્રાહ્મણ અને આકાર-પ્રકાર તેમજ આચારથી મહાશ્રમણ, તથા જેમની અસીમકૃપાથી પ્રાચીન સાહિત્યના સંશોધનકાર્યમાં મને જે યત્કિંચિત્ આવડત મળી, તે મારા વિશ્વવિખ્યાત ગુરુવર વિદ્વદર્થ આગમપ્રભાકર શ્રુત-શીલવારિધિ દિવંગત મુનિભગવંત શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજજીના ચરણારવિંદમાં વંદન કરીને ધન્યતા અનુભવું છું.

જ્ઞાન, દર્શન, સંયમ અને તપની દેહધારી મૂર્તિરૂપ, ભારતીય દર્શનોના અધિકારી વિદ્વદ્વર, અનેક ભાષાઓના અભ્યાસી, તેમજ પૂજ્યપાદ આગમપ્રભાકરજી મહારાજજીના દેહાવસાન પછી જેમની પારમાર્થિક દ્વંદ્વથી મને જીવવામાં તથા યત્કિંચિત્ સાહિત્યસંશોધનકાર્યમાં સતત શક્તિ અને પ્રેરણા મળી છે અને મળે છે, એવા શ્રુતસ્થવિર દર્શનપ્રભાચક મુનિભગવંત શ્રી જંબૂવિજયજી મહારાજજીના પદકમળમાં સવિનય વંદના કરીને તથાપ્રકારનું ગૌરવ અનુભવું છું.

પ્રસ્તુત પ્રસ્તાવનામાં મેં જે, કુલકર્ણીજીના લેખની માહિતી આપી છે તેની જાણ કરીને તે લેખની ઝેરોક્ષ કોંપી જેમણે મને આપી છે તે વિશેષતઃ જૈન આગમ આદિ સાહિત્યના ચિકિત્સક અભ્યાસી, લોકૈષણવિમુખ પંચાસજી ભગવંત શ્રી પ્રહુમ્વિજયજી મહારાજજીના મમત્વપૂર્ણ સહકાર બદલ તેઓશ્રીને, તથા પ્રસ્તુત ગ્રંથનાં પરિશિષ્ટોના કાર્યમાં સહકાર આપવા બદલ અનવરતવિવિધ-શાસ્ત્રસંશોધનનિરત મુનિભગવંત શ્રી ધર્મધુરંધર વિજયજી મહારાજજીને, સવિનય વંદના કરીને મારો વિનમ્ર કૃતજ્ઞાવ જણાવું છું.

અનેક મહત્વના ઉપયોગી ગ્રંથોના શાસ્ત્રીય સંશોધન-પ્રકાશનકાર્યની સવિશેષ પ્રગતિમાં સતત પ્રયત્નશીલ શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયના માનદ મંત્રી મહોદયો, માનવંતા ટ્રસ્ટીઓ, અને જિનાગમ પ્રકાશન ટ્રસ્ટ સમિતિના સભ્યો, તથા નાદુરસ્ત શારીરિક સ્થિતિ હોવા છતાં, આ અને અન્ય આગમોદ્ધિ ગ્રંથોના પ્રકાશન અંગેની અનેક બાબતોમાં અંતરની ભાવનાપૂર્વક સતત બગરૂક અને પરિશ્રમ કરનાર જિનાગમ ટ્રસ્ટ અને સાહિત્ય પ્રકાશનના માનાર્હ ડિરેક્ટર શ્રી કાન્તિલાલભાઈ કોરા, આ સૌ મહાનુભાવોને તેમની જ્ઞાનમકિતની અનુમોદના કરીને ખૂબ ખૂબ ધન્યવાદ આપું છું, અને આવાં ઉપયોગી પ્રકાશનો માટે તેમને સર્વ પ્રકારે અનુકૂળતા કરી આપવા માટે શાસનદેવને પ્રાર્થના કરું છું.

કાવા-દાવાના કીચકથી રંગાયેલા વિશ્વમાં પણ જેમણે સતત જ્ઞાનસાધના કરી છે એવા ભારતીય દર્શનોના ઊંડા અભ્યાસી વિદ્યાપુરુષ ડૉ. શ્રી નગીનદાસ જે. શાહે, મારી ગુજરાતી પ્રસ્તાવનાનો અંગ્રેજી અનુવાદ કર્યો છે, તથા સુપ્રસિદ્ધ વિદ્વાન ડૉ. હરિપ્રસાદભાઈ ગંઠ શાસ્ત્રીજીએ મારી ગુજરાતી પ્રસ્તાવનાને સરસરી નજરે વાંચી આપી છે, તે બદલ આ બન્ને વિદ્વાનો પ્રત્યે, ધન્યવાદપૂર્વક મારો ઋણિભાવ જણાવું છું.

હસ્તલિખિત અને મુદ્રિત ગ્રંથો મને ઉપયોગ કરવા માટે આપવાની અનુમતિ માટે શ્રી લાલભાઈ દલપતભાઈ, ભારતીય સંસ્કૃતિ વિદ્યામંદિરના મુખ્ય નિયામકશ્રીનો, તથા તે તે ગ્રંથો મને લાવી આપવા અને પરત કરવા વગેરે અનેક કાર્યમાં અનુકૂળતા કરવા બદલ શ્રી લક્ષ્મણદાસ હીરાલાલ ભોજકનો હું હાર્દિક આભાર માનું છું.

સુખ્યાત મૌજ પ્રિન્ટિંગ પ્લેસ, મુંબઈના સંચાલક શ્રી પ્રભાકરભાઈ ભાગવત તથા અન્ય કાર્યકર ભાઈઓએ પ્રસ્તુત ગ્રંથના મુદ્રણમાં સંપૂર્ણ સુવિધા આપી છે, તે બદલ તેઓ સૌ મારા ચિરમરણીય બન્યા છે.

૧૧, કરુણા સોસાયટી, નવા વાડજ પાસે
અમદાવાદ-૩૮૦ ૦૧૩, વૈશાખ વદી ૬ શુક્રવાર
તા. ૨૬-૫-૧૯૮૯

વિદ્વાનવિનેય—
અમૃતલાલ મોહનલાલ ભોજક

INTRODUCTION

The edition and publication of a comparatively small treatise named *Jyotiṣkarandaka* is very important, from the standpoint of Indian *Jyotiṣ* (Astronomy).

Original Text of *Jyotiṣkarandaka* and its Author :

Complete text of this work has been preserved in two Manuscripts Libraries from among the invaluable ancient Manuscripts Libraries, but it was Rev. Muni Shri Punyavijayaji who gave us, for the first time, this important information. Punyavijayaji remained constantly engaged in the search of manuscripts of the scriptural texts and in their correction, till his death. He was a highly learned scholar and the title *Āgamaprabhākara* (the sun to the Jaina Scriptures) was conferred on him. He was an Ocean of scriptural knowledge and righteous conduct. He worshipped and served knowledge by divulging information about many unknown Jaina and Non-Jaina works which he came across during his active search and research, and by doing so he put scholars and lovers of learning under perpetual obligation.

The composition of the present work is based on the subject-matter treated of in the *Sūryaprajñapti*, an *Upāṅga Sūtra* of the Jains. This fact is related by the author of *Jyotiṣkarandaka* himself. (See *gāthās* 7 and 404).

Āc. Malayagiri flourished in the 12th Cent. V.S. He wrote revealing commentaries on many Scriptures. He has composed a Sanskrit commentary called *Vṛtti* on *Jyotiṣkarandaka*. *Jyotiṣkarandaka* along with this Sanskrit *vṛtti* has been edited by Āgamoddhāraka Āc. Sāgarānandasūriji and published by Rishabhadevaji Kesharimal Ratlam in 1928 A.D. Looking to this printed *vṛtti* as also to its old manuscripts, it becomes clear that even Āc. Malayagiri had not before him the complete text of *Jyotiṣkarandaka*. From the first *gāthā* '*suṇa tāva sūrapannattivannanam*' occurring in the text of *Jyotiṣkarandaka* accepted by Āc. Malayagiri, it follows that there should occur before this *gāthā*, a presentation of a question in the form of a query. But in its place, the commentator has presented the gist of this question, in the form of an *upodghāta* (= Commencement) made by some *ācārya* who had flourished in the past. Again, there does not occur in the beginning of the *Jyotiṣkarandaka* a benediction embodying a salutation to the author's favourite deity, and the commentator

has explained this absence of the benediction. From this we can safely infer that the first six *gāthās* of *Jyotiṣkaraṇḍaka* were not available to the commentator Malayagiri. Though these six *gāthās* were not available to him, he in his commentary has given the gist; this point deserves our thoughtful consideration.

Jyotiṣkaraṇḍaka printed along with the *Vṛtti* already referred to consists of 376 *gāthās*¹, whereas the text of *Jyotiṣkaraṇḍaka* contained in the present publication consists of 405 *gāthās*. Those places where are found *Jyotiṣkaraṇḍaka gāthās* not available in the former edition are noted by the editor in foot-notes.

As stated in the last *gāthā* (No. 405) of the present edition, the author of *Jyotiṣkaraṇḍaka* is Pādaliptasūri. Yet Āc. Malayagiri, the author of the Sanskrit *vṛtti* on *Jyotiṣkaraṇḍaka*, mentions him as a commentator (*vṛttikāra*) of *Jyotiṣkaraṇḍaka*. I recommend readers to refer to the opinion of Punyavijayaji, the editor of the present edition, in this regard. I have noted this opinion elsewhere in this Introduction.

The text of *Jyotiṣkaraṇḍaka*, printed along with the Sanskrit *vṛtti*, is, at many places, fraught with unpardonable corruptions. All these corruptions stand corrected by the version of the text included in this volume.

On examining the Prakrit *Ṭippanaka* included in the present volume and the Sanskrit *vṛtti*, we find that at some places in the text of *Jyotiṣkaraṇḍaka* there are different readings. From this we can safely conclude that the complete manuscript of this Prakrit *Ṭippanaka* was not available to the commentator Āc. Malayagiri. For instance, the author of *Ṭippanaka* mentions that there are 23 *Prābhṛtas* (Chapters), whereas Āc. Malayagiri mentions that there are 21 *Prābhṛtas*. (See p. 2, fn. 11).

The author of Prakrit *Ṭippanaka* presented the complete text of *Jyotiṣkaraṇḍaka*. Hence students, scholars and researchers may find in the text of *Jyotiṣkaraṇḍaka* given in this publication certain usages that can be regarded as old from the standpoint of language².

-
1. *Gāthā* No 98 in the present publication, viz. 'adha dussamāe kālo' is not included in the body of the text of *Jyotiṣkaraṇḍaka* by the editor of the printed *vṛtti*. But he has accepted it as a quotation given in the *vṛtti* from some other work. See printed *vṛtti* p. 51, line 13.
 2. See *attariyāṃ* = *saptamyām*, *gāthās* 247 and 250, *cautthiyāṃ* = *caturthyām*, *gāthās* 248 and 250, *porisiyāṃ* = *pauruṣyām*, *gāthā* 396, *thāvijjo* = *sthāpuḥ*, *gāthā* 391; *tāvatithaṃ* = *tāvatpramāṇam* *gāthā* 358.

In the text of *Jyotiṣkaraṇḍaka*, available in the manuscripts containing the text of *Jyotiṣkaraṇḍaka* alone without Prakrit *Ṭippanaka*, as also in the text of *Jyotiṣkaraṇḍaka*, given along with *Vṛtti*, the form of language has undergone change.

It is determined on the basis of the present publication that now the complete text of *Jyotiṣkaraṇḍaka* is available to us and its author is Āc Pādaliptasūri.

Jyotiṣkaraṇḍaka-Ṭippanaka and its Author :

Though Sivanandi Vācaka has called this *Ṭippanaka* a *Vṛtti* at the end of the work, and following him Rev. Punyavijayaji, the editor of the present volume, has noted it as *vṛtti* only in the Catalogue of Jesalmer Bhaṇḍāras, yet afterwards Punyavijayaji himself has accepted it as *Ṭippanaka*, finding its composition not conforming to the nature of *vṛtti*. At many places this *Ṭippanaka* contains such usages as may indicate the old form of language. Some of them are listed below :

- satthīya* = *ṣaṣṭyā* p. 14 l. 7, p. 65 l. 16, p. 83 l. 16 & 20.
bāvattthīya = *dviṣaṣṭyā* p. 25 l. 1, p. 103 l. 19, p. 104 l. 14.
bāvattthīya = *dviṣaṣṭeḥ* p. 88 l. 21, p. 97 l. 6.
tīsāya = *trimśatyā* p. 34 l. 13, p. 40 l. 4, p. 58 l. 18.
pañcamīya = *pañcamyām* p. 36 l. 4.
ṇavanautīya = *ṇavanavatyā* p. 47 l. 4 & 14.
egatthīya, *ekkasatthīya* = *ekasaṣṭyā* p. 50. l. 5, p. 53 l. 5 & 16, p. 106 l. 8.
sattatthīya = *saptaṣaṣṭyā* p. 55 l. 13, p. 58 l. 11, p. 62 l. 1, 4, 19 & 23, p. 63 l. 9.
 " = *saptaṣaṣṭeḥ* p. 62 l. 23, p. 79 l. 29, p. 97 l. 7, p. 100 l. 19.
 " = *saptaṣaṣṭyām* p. 75 l. 16.
tīsāya = *trimśateḥ* p. 61 l. 14.
atthāsītīya = *aṣṭāśītyā* p. 76 l. 6 & 13, p. 77 l. 6.
sātīya = *svāteḥ* p. 77 l. 12.
tevisāya = *trayovimśateḥ* p. 77, l. 12.
tevisāya = *trayovimśateḥ*
bāvattarīya = *dvisaptateḥ* p. 79 l. 1.
 " = *dvisaptatyā* p. 79 l. 3.
tesītīya = *tryaśītau* p. 80 l. 9, p. 104 l. 17.
rāsīya = *rāsau* p. 86 l. 18.
tidhīya = *tithyā* p. 107 l. 13.
pacchillāya gādhāya = *pāścātyā gāthāyāḥ* p. 110 l. 10.
ākuṭṭīyaṃ = *ākuṭyām* p. 63 l. 5.
katitthīyaṃ = *katitamāyām* p. 67 l. 12.

- katitthāyam* = „ p. 67 l. 16.
ekkārasīyam = *ekādaśyām* p. 70 l. 9.
kātidhīyam = *kasyām tithau* p. 73 l. 1.
tīdhīyam = *tithau* p. 71 l. 5, p. 78 l. 21.
dasamīyam = *daśamyām* p. 78 l. 21.
°gamḍīyāyam = *°gaṇḍikāyām* p. 108 l. 15.
porisīyam = *pauruṣyām* p. 109 l. 8.
pañcamīyam = *pañcamyām* p. 109 l. 19 & 29.
thiccā = *sthūtvā* p. 81 l. 9.
thāvitāni, *thāviyāni* = *sthāpitāni* p. 87 l. 15, p. 109 l. 10.
thāvito = *sthāpitaḥ* p. 91 l. 7, p. 101 l. 14.
thāvitā = *sthāpitā* p. 91 l. 8.
thāvitam = *sthāpitam* p. 91 l. 14.

These usages occurring in *Ṭippanaka* have been preserved in the manuscripts belonging to 15th Cent. V.S., for this credit goes to copyists who copied manuscripts of *JyotiṣkarandakaṬippanaka* from time to time. Though I am not a linguist, I can infer, on the basis of my 50 years experience of editing and studying Prakrit works, that the language of *JyotiṣkarandakaṬippanaka*, closely following that of *Jyotiṣkarandaka*, must have been very old. Having mentioned his own name, the author of *JyotiṣkarandakaṬippanaka* informs us only this much that he has composed *Ṭippanaka* for the benefit of Śrī Jinadeva Gaṇi. Hence it is not possible for us to obtain more facts about him. We have not come across any work of his, other than this *Ṭippanaka*. Nor have we found any reference to his name, in the works composed by others. Yet on the basis of the usages which we come across in *Ṭippanaka*, we can infer that there is not much temporal distance between Śivanandi Vācaka and Pādaliptasūri, the author of *Jyotiṣkarandaka*. Again, on the basis of his name, we imagine that he might have been a Brahmin, in the stage of a householder.

The information about Pādaliptasūri, the author of *Jyotiṣkarandaka*, given by the editor of this volume in his presidential address 'Jaina Āgamadhara Aur Prakrit Vānmaya' read in the 'Prakrit and Jainism' Section of the All India Oriental Conference held in Shrinagar in 1961 A.D. is as follows :

"Pādaliptācārya (Vira Nirvāṇa Samvat c. 467 = 1st Cent. A.D.)—This *ācārya* has composed in Prakrit-Deśī language an *ākhyāyikā* named *Taraṅgavatī* full of literary relish, charm and sentiment. At present it is lost to us but its abridgement in Prakrit verses made by Āc. Yaśa (?) belonging to Hārija Gaccha is available to us. Dr. A. Leumann translated it into German, having read the

story presented in it. This fact itself convinces us of the literary beauty of the *ākhyāyikā*. What Dākṣiṇyāṅka Uddyotanasūri, Mahākavi Dhanapāla etc. have written in praise of this work is highly appealing to our heart. This Pādaliptasūri himself has written a small *vṛtti* on *Jyotiṣkarandaka* in the form of Prakrit *Ṭippanaka*. This is mentioned by Āc. Malayagiri in his *Sūryaprajñaptivṛtti* (folios 72 and 100) and *Jyotiṣkarandakavṛtti* (pp. 52, 121, 237). To come to decision as to how far one can rely on the statement made by Āc. Malayagiri is left to learned scholars. Having examined manuscripts written in Jesalmer and Cambay in 15th Cent. V.S., let them decide.

Two sets of information, that we find at the end of *Jyotiṣkarandaka* and *Jyotiṣkarandakavṛtti*, are given below respectively.

kālannānasamāso puṣvāyariēhim vaṇnio eso |
dīnakarapaṇṇattīto sissajāṇahio suhopāyo ||
puṣvāyariyakayāṇaṁ karaṇāṇaṁ jotisammi samayammi |
pālittakeṇa iṇamo raiyā gāhāhim parivādī ||

Jyotiṣkarandaka Prānta Bhāga

kālannānasamāso puṣvāyariēhim nānio eso |
dīnakarapaṇṇattīto sissajāṇahio pio ... ||
puṣvāyariyakayāya nītisamasamaeṇaṁ |
pālittakeṇa iṇamo raiyā gāhāhim parivādī ||

|| ṇamo arahantāṇaṁ ||

kālannānassināmo vittī ṇāmena caṁda[leha] tti |
sivanamdivāyagehim tu royigā(raiyā) jina-
devagatihetūṇaṁ (? gaṇihetuṁ) ||

|| gra° 1580 || Jyotiṣkarandakavṛtti Prānta Bhāga

From these two sets we gather that the author of *Jyotiṣkarandaka* is Pādaliptasūri and that of its *vṛtti* named *Candra[-lekhā]* is Śivanandi Vācaka. Āc. Malayagiri has considered Pādaliptasūri to be the author of this *vṛtti*, in his *Sūryaprajñaptivṛtti* and *Jyotiṣkarandakavṛtti*. It is possible that he had obtained the manuscripts of a different family, wherein the beginning and the ending portions of *Jyotiṣkarandaka* and its *vṛtti* as well were missing. In a manuscript of *Jyotiṣkarandaka*, belonging to Jesalmer Palm Leaf Manuscripts Collection, the beginning and the ending portions are not available. Āc. Malayagiri might have obtained an incomplete manuscript belonging to such a family, depending on which he might have composed his *vṛtti*.

This Āc. Pādaliptasūri has composed *Satruṅjayakalpa* also. Yogī Nāgārjuna was his follower. He founded at the foot of Mt. Satruṅjaya a town Pādaliptanagara (= Pālītāṇā) named after

the name of this Ācārya Pādaliptasūri. This is the traditional belief recorded in Jaina works.”³

Importance of the edition-publication of the present work :

By the publication of this volume, the complete text of *Jyotiṣkaraṇḍaka* has become available, moreover this complete text has been corrected with the help of possible means. On this account scholars of this subject will be specially benefitted by this publication. For the elucidation of this point, I give below an indicative point of information, shunning the temptation of writing at length.

In the text of *Jyotiṣkaraṇḍaka*, formerly published along with *vṛtti*, at one place a disorderly and corrupt *gāthā* has been printed. Forty eight years ago Shri B. R. Kulkarni was puzzled on this *gāthā*. An article written by him and published in the monthly named '*Jaina Satyaprakāśa*' in 1997 V. S. Āṣāḍha Number (Year 6 No. 11), being inspiring, is translated here in its entirety into English from Hindi.

IMPORTANCE OF THE ANCIENT JAINA LITERATURE FROM THE HISTORICAL STANDPOINT AND NECESSITY OF ITS RESEARCH

Author : Shri B. R. Kulkarni, B. A., Shirpur (Western Khandesh)

Attention of the non-Jaina scholars is being drawn gradually to the ancient Jaina Literature. It is sad that the labour the Eastern and the Western scholars have put in in the study of the Jaina literature is many times lesser than the labour they have put in in the study and research of the Buddhist religion. Though scholars have already agreed that the Jaina religion is older than the Buddhist religion, in the text-books taught in schools and colleges there occur statements contrary to this.⁴ It is claimed by the Jains that their religion is eternal. But how can they make such a claim based on faith only if they compare their claim with the claims of the followers of other religions ? In the modern intellectual world

3. See *Jñānāñjali*, 'Hindi tathā Sanskrit Lekha Vibhāga', pp. 25-26, published in 1969 A.D. by Sāgara Gaccha Jaina Upāśraya, Baroda.

4. Statements such as the Jaina religion is later than the Buddhist religion and Lord Mahavira is the founder of the Jaina religion are found in many text-books.

of Science, the workable meaning of the word 'eternal' can be nothing but 'very old'. Hence Jaina pundits should present before scholars such proofs as may establish by universal system of logic the antiquity of the Jaina religion. If they do so, even the antiquity of Ārya culture will be quite firm.

The Western scholars viewed in the past and are viewing even now Indian culture with great suspicion. But due to the publication, examination and comparative study of Sanskrit literature in general and Vedic literature in particular this suspicion is gradually disappearing in great degree. As a result of this, perfect originality and antiquity of Indian culture is being established. By writing this small essay I want to show that if the Jaina pundits extend their cooperation in this field of research they will no doubt earn fame they deserve.

A small treatise named '*Vedāṅga Jyotiṣa*' is regarded as the oldest one among the extant Sanskrit works on *Jyotiṣa* (Astronomy). Its language is very old, laconic and fraught with allusions and suggestions. This is the reason why it is very difficult to understand it. Hence though scholars like Dr. Thibaut, Mm. Sudhākara Dvivedi, Jyo° S. B. Dixit and Lokamānya Tilak have been attempting hard to get at its meaning since 1877 A.D., they have not succeeded in grasping the full import and meaning of it. But the miraculous act, considered till now to be impossible, has been accomplished easily by Mm. Dr. Sham Shastry of Mysore and that too with the help of works on Jaina *Jyotiṣa*. These are the three Jaina works viz. *Sūryaprajñapti*, *Jyotiṣakaraṇḍaka* and *Kālalokaprakāśa*. Revered Doctor noticed clear similarity between the system of *Vedāṅga Jyotiṣa* and that of the abovementioned Jaina *Jyotiṣa*. Again, he found that those very verses of *Vedāṅga Jyotiṣa*, which were left untranslated till today, considering them difficult to understand, became not only consistent and easily understandable but meaningful also, on account of the help rendered by Jaina works. It is the help rendered by Jaina works, that made the name of Dr. Sham Shastry, the first research scholar who turned incomprehensible *Vedāṅga Jyotiṣa* comprehensible and complete, well known in the world of Indian Studies.

In the work of editing the already mentioned *Vedāṅga Jyotiṣa*, a minor inconsistency has arisen in connection with verse 288 of *Jyotiṣakaraṇḍaka*.

"uktam caitat Jyotiṣa Karaṇḍe (p. 196 verse 288) —
 laggam ca dakkhināyanavisuvesu vi assa uttaram ayane /
 laggam sāvisuvesu pañcasuvi dakkhinam ayane // 288

*Chāyā — lagnaṁ ca dakṣiṇāyanaviṣuveṣu api aśve uttarm
ayane ।*

*lagnaṁ svāti viṣuveṣu pañcasv api dakṣiṇāyane ॥
dakṣiṇāyanagateṣu pañcasv api viṣuveṣu aśve aśvinīnakṣatre
lagnaṁ bhavati ।” ityādi Vedāṅga Jyotiṣa p. 50.*

The Sanskrit chāyā of the verse and the commentary are by Āc. Malayagiri; and its English translation by Dr. Sham Shastry is as follows :

‘The Lagna of the five Vishuwas or equinoctial days in a yuga is the rise of the Ashwini Nakshatra in the Uttarayana and that in the five Dakshinayanas is the rise of the Swati Nakshatra’. *Vedāṅga Jyotiṣa p. 30.*

The inconsistency that is there in the above-given two quotations is this that in the Sanskrit commentary on the verse there occurs ‘Nakshatra of vishuva (equinoctial) day falling in Dakṣiṇāyana is Ashwini’ while in English translation this Ashwini Nakshatra has been connected with vishuva day falling in Uttarāyana. I wrote a letter to Dr. Sham Shastry in this regard. Therein I wrote: ‘In your English translation you present the truth. The reason is clear. It is this that in Ashwini Nakshatra, vishuva day of Uttarāyana (i.e. vasantasampāta) was taking place nearly 2000 years ago. Otherwise, in Ashwini Nakshatra, vishuva day of Dakṣiṇāyana (i.e. sharadasampāta), as mentioned by Sanskrit commentator, had taken place at least more than 14000 years ago⁵.’

This verse of *Jyotiṣakaraṇḍaka* is obscure and misleading. In it the term *dakṣiṇāyana* occurs twice and hence there arises a problem as to whether it is to be construed with Aśvinī or Svāti. And only those scholars who have properly studied various astronomical evidences available in ancient Jaina literature can solve it.

In the Sanskrit works on *Jyotiṣa* we find a textual evidence for the existence of *vasantasampāta* in between Citrā Nakṣatra and Svāti Nakṣatra. In the *Bhāṣya* on *Śulbasūtra*, Karkācārya has explicitly stated to this effect⁶. If it is so, then why Svāti’s relation

5. The motion of the *sampāta* point is *vāma* (right to left), and one complete rotation around Nakṣatracakra takes nearly 26000 years. At present *vasantasampāta* takes place in Uttarā Bhādrapadā Nakṣatra. The distance from Aśvinī Nakṣatra to Uttarā Bhādrapadā Nakṣatra is 14000 years pūrva.

6. *Vedakālanirṇaya* by Pt. D. Chulet.

with *vasantasampāta*, as seen in the verse from *Jyotiṣakaraṇḍaka*, be also not true — real ?

Not only this question but many others also arise. We extremely need research scholars who pay attention to them and from this standpoint study the Jaina literature. Jainas are religious, generous and rich too. If they wish, they can encourage scholars engaged in the study of Jaina literature from the historical and comparative standpoint and thereby even they can contribute to the enhancement of the greatness and glory of Indian culture; I pray them to do so.

Note — We expect that Rev. Jaina monks well versed in Jaina Jyotiṣa will ponder over the question raised in this essay and kindly favour us with the solution. If we receive the solution, we shall publish it.

*

The *gāthā* '*laggam ca dakkhiṇāyaṇa...*' from *Jyotiṣakaraṇḍaka*, which was quoted by Shri Kulkarni in his above essay and described by him as inconsistent and misleading is, in fact, not the original correct *gāthā*. In its place there occurs the following *gāthā* in the present volume :

*dakkhiṇaayaṇe laggam paṁcasu visuvehi hoti asse ya |
uttaraayaṇe laggam sātī visuvesu paṁcasu vi || 306 ||*

The learned editor Rev. Punyavijayaji wrote a note on the above *gāthā*, viz. '*mudrite tu asyā gāthāyāḥ pāṭho'suddho'vya-vasthitaś ca vartate*'. Thereby he declared the *gāthā* from *Jyotiṣakaraṇḍaka* printed with *vṛtti* to be corrupt and irregular.

I have not studied Astronomy (Jyotiṣa). Hence it is but natural that I cannot write anything on this matter. But now when the *gāthā* is available to us in its original correct form, I feel that it will possibly provide conducive condition to the authoritative scholars to take clear-cut decision in this regard.

From the essay by Shri Kulkarni, we have gathered one important fact that credit goes to the Jaina works viz. *Sūryaprajñapti*, *Jyotiṣakaraṇḍaka* etc. for providing a key to the understanding of the heart of *Vedāṅga Jyotiṣa*, the oldest work among the works on Indian Jyotiṣasāstra. In the absence of these Jaina works, there is no means available in the entire extant Indian literature, that can help us understand *Vedāṅga Jyotiṣa*.

Having studied many works, Late Dr. Nemichandraji Shastri has written with fruitful labour a book named 'Bhāratīya Jyotiṣa'. Therein on pp. 57-60 he has given information about *Sūryaprajñapti*, *Candraprajñapti* and *Jyotiṣkaraṇḍaka*. About *Jyotiṣkaraṇḍaka* he writes as follows :

"*Jyotiṣkaraṇḍakā* — This is an original work on ancient Jyotiṣa (Astronomy). Its subject-matter is in the undeveloped state as is the subject-matter of *Vedāṅga-Jyotiṣa*. Nakṣatra lagna is propounded in it also. On the examination of its language, style etc. we find that it belongs to 300-400 B.C. Therein we have been told about *lagna*. It is as follows :

laggam ca dakkhiṇāyaṇavisuvesu vi assa uttaram ayane |
laggam sāi visuvesu pañcasu vi dakkhiṇe ayane ||

That is, Assa means Aśvinī and Sāi means Svāti, these Nakṣatras are shown as *lagna* of *viṣuva*. Like a zodiac sign of a special state, here Nakṣatras of a special state are regarded as *lagna*.

In this work, we come across the examination of various enumerations of Nakṣatras, viz. enumeration beginning with Kṛttikā, that beginning with Dhaniṣṭhā, that beginning with Bharāṇi, that beginning with Śravana and that beginning with Abhijit."

— *Bhāratīya Jyotiṣa*, published by Bharatiya Jnanapith, 14th edition, p. 60.

Even in the abovenoted information Dr. Nemichandraji has taken note of that *Jyotiṣkaraṇḍaka gāthā* which had been discussed by Shri Kulkarni. Intelligent readers can easily understand that there is all the possibility of the explanation being incomplete and inconsistent if it is based on the corrupt and irregular *gāthā*.

The date of the composition of *Jyotiṣkaraṇḍaka* seems to have been determined by Dr. Nemichandra on the basis of the treatment of the astronomical subject-matter, as found in *Sūryaprajñapti* on which is based the composition of *Jyotiṣkaraṇḍaka*. But according to the statement of the editor of the present publication, supported by the textual evidence, the author of *Jyotiṣkaraṇḍaka* is Pādaliptasūri who flourished in c. 1st Cent. A.D. (about 467 Vira Nirvāṇa Samvat).

I have not studied the science of Astronomy (Jyotiṣ). So I have no right to write anything about it. Yet I give below very little but useful information which does not pertain to the actual science of Astronomy but is available in the work.

The description of exhalation-inhalation (*ucchvāsa-niḥśvāsa*) etc. occurs in *gāthās* 14-16 of *Jyotiṣkaraṇḍaka* and that of *samaya*, *pūrvāṅga*, *pūrva* etc occurs in *gāthās* 70-80 of the same work. On comparing these *gāthas* with the concerned textual portion of *Anuyogadvārasūtra*, we find some factual difference. See 367th *sūtra* of *Anuyogadvārasūtra* contained in the work entitled 'Namdisuttam Aṇuogaddārāim ca' published by Shri Mahavira Jaina Vidyalaya.

In *Jyotiṣkaraṇḍaka* (*gāthās* 144-146), the order of 28 Nakṣatras is from Abhijit to Uttarāśādhā, whereas in *Anuyogadvārasūtra* it is from Kṛttikā to Bharani; see the abovementioned edition of *Anuyogadvārasūtra*, *sūtra* 127.

On account of my advanced age and other obstructions, the energy of my body and mind has become very limited. Twice or thrice I attempted to write a note on the important and special information available in the work, but in these attempts I was exhausted at last. Moreover, my eye-sight has become very weak. So I tell the enthusiastic and studious readers desirous of knowing more, that on comparing the material presented in *Jyotiṣkaraṇḍaka* with that presented in various Jaina canonical works they will find difference at various places. As for instance, see 25th *gāthā* of *Jyotiṣkaraṇḍaka* and 322nd *sūtra* of *Anuyogadvārasūtra*.

Again special information about *tulāvidhāna* (making of a weighing balance), *tola-māpa* (system of weights and measures) and *kālamāna* (measure of time) is available in *Jyotiṣkaraṇḍaka*. If we compare this information with that available in the entire Indian literature, there is all the possibility of our acquiring specially useful material we should know.

Acknowledgement

I offer my reverential salutation to my Late guru Āgamaprabhākara Muni Shri Punyavijayaji, a world renown scholar of great eminence, who trained me in the field of critically editing the old texts with his unbounded affection and grace. Internally at his heart he was a *mahābrāhmaṇa* and externally in his overt conduct he was a *mahāśramaṇa*. He was an Ocean of Scriptural Knowledge and Good Conduct.

With esteem, I salute Rev. Muni Shri Jambuvijayaji, an internationally renowned scholar of Indian Philosophy and Jaina scriptures as well, embodiment of faith, knowledge, self-control and penance, well-versed in many languages and enhancer of the glory of

Jaina religion by his high learning and spiritual practice. It is from him that I derive constant inspiration for my research work after the death of Rev. Muni Shri Punyavijayaji.

I am grateful to Rev. Pamnyāsa Shri Pradyumnavijayaji, a diligent scholar of Jaina Literature including Jaina Āgamas, averse to worldly aspiration, especially fame, who extended his affectionate cooperation to me by informing me about Shri Kulkarni's essay about which we have given details in this Introduction and by supplying me a Xerox copy of the same. I am grateful to Rev. Muni Shri Dharmadhuramdhavijayaji, a great scholar, who helped me prepare Appendixes included in this volume.

I express my heartfelt thanks to Trustees, members of Jinagam Prakashan Samiti, Hon. Secretaries of Shri Mahavira Jaina Vidyalaya for their constant sincere efforts in accelerating the publication work. I pray the Protecting Deity of the Jaina Religion to create conditions conducive to the publication of useful works like the present one.

In spite of his delicate health, Shri K. D. Kora, Hon. Director of Jinagam Trust and Sahitya Publication, devotionally worked hard and took keen personal interest in the publication work. He was very careful to see that all the work regarding the Press went on smoothly and uninterrupted. My heart-felt thanks are due to him.

Dr. Nagin J. Shah, a profound scholar of Indian Philosophy, has translated my Gujarati Introduction (Prastāvanā) into English, for which I sincerely thank him.

My thanks are due to Dr. Hariprasad G. Shastri for going through my Gujarati Introduction.

I am grateful to Director of the L.D. Institute of Indology for allowing me to utilise the manuscripts in the Library of the Institute.

I heartily thank Shri Laxmanbhai H. Bhojak who helped me in various ways, especially in bringing and returning the manuscripts.

Shri Prabhakar Bhagwat of famous Mouj Printing Bureau, Bombay, and his workers deserve our sincere thanks for extending their full cooperation and providing us with various printing facilities.

11, Karuna Society
Near Nava Vadaj
Ahmedabad-380 013
26th May 1989

Amritlal Mohanlal Bhojak

१०० ॥ पा सो अ र ह ता पा ॥

कातूण पानोकारं जिणधनवसभरस वडभाणस्स ।

जोतिवकरंडगमिणं तीजानहीन जोगरस ॥२॥

कात्तण्णाभिगमं सुणहं सगासेण वाण्डमहत्थं ।

णवत्तचंचंदसूरा सुणमि जोगं जथ उवेति ॥३॥
(कंमि)

किंवि वायग वात्तव्वं सुतसागरपारणं दठचडित्तं ।

अप्पस्सुतो सुविट्ठियं जंदिय सिस्सा भणति सिस्सो ॥ ३ ॥

संज्ञाय-ज्ञाणजोगस्स धीरे ! जदि त्थे ण कौथि उवरो

इच्छामि ताव मोतुं कीत्तण्णाणं समसेणो ॥४॥

अहं भवति एवमणितो उवता-विण्णाया-पाणासुप्रणो

सो समणगं धट्ठयी पडिहत्थी उण्णलादीणं ॥५॥

इति... पुन आदो...
सूत्राददोः पुनरादित आरभ्य एकादरी गाथाः न समि, कि...
अरहुताणं इन्मुत्तिरव्य णते ११ मानणियत्तं जोतिसचक्रं इति...
गाथातः प्रारब्धमिदं प्रकीर्णकं वर्तते, अतो ज्ञायते प्राचीनकाम...
एतत्प्रकीर्णकं प्राक्कममाणं विनष्टोऽस्ति। ११ गाथाददोयो दे भ एव मा...
माणः सुरीक्षितोऽस्ति ॥३॥ अप्पसुतो जेदि उवेति ॥३॥ सज्जि...
जेदि उवेति ॥४॥ तीरे जेदि उवेति ॥५॥

पूज्य आगमप्रभाकर श्री पुष्यविजयल महाराजना
अक्षरहेहनी यादगीरीरूप ' ज्योतिषकरंडक 'नु प्रथम पात

विसयाणुक्रमो

	विसयो	पिट्टंको
	मंगलमभिषेयं च	१-२
	तेवीसद्दपाहुडनामाहं	२
१-२.	पढम-वितियाहं कालपमाण-माणनामाणि पाहुडाणि	३-२०
३.	तइयं अधिगमासगपाहुडं	२१
५-६.	पंचम-छट्टाणि पव्वसमत्ति-तिहिसमत्तिपाहुडाणि	२२-२४
४.	चउत्थं ओमरत्तपाहुडं	२४-२६
७-८.	सत्तम-अट्टमाणि णक्खत्तपरिमाण-चंदसूरपरिमाणपाहुडाणि	२६-३२
९.	नवमं नक्खत्त-चंद-सूरगतिपाहुडं	३३
१०.	दसमं नक्खत्तजोगपाहुडं	३३-४०
११.	एक्कारसमं मंडलविभागपाहुडं	४०-५३
१२.	वारसमं 'अयणं' ति पाहुडं	५४-५५
१३.	तेरसमं 'आउंटि' ति पाहुडं	५६-६३
१४.	चउदसमं 'मंडले मुहुत्तगति' ति पाहुडं	६४-६६
१५.	पन्नरसं 'उडु' ति पाहुडं	६६-७१
१६.	सोलसमं 'विसुव' ति पाहुडं	७१-७८
१७.	सत्तरसमं 'वतीवाते' ति पाहुडं	७८-८०
१८.	अट्टारसमं 'तावं-तावखेत्तं' ति पाहुडं	८०-८४
१९.	एगूणवीसद्दमं 'दिवसाणं वड्ढि' ति पाहुडं	८४-८६
२०-२१.	वीसद्दम-इगवीसद्दमाहं 'अवमासि-पुण्णमासि' ति पाहुडाहं	८७-१०५
२२.	बावीसद्दमं 'पणट्टपव्वं' ति पाहुडं	१०५-१०७
२३.	तेवीसद्दमं 'पोरिसि' ति पाहुडं	१०७-११०
	उवसंहारो, मूलगंथकार-वित्ति(टिप्पण)कारनामनिदेशो, अंतिममंगलं च	११०-१११

सुद्धिपत्तयं

पिट्ठस्स	पंतीए	असुद्धं	सोहणीयं
१९	२०	°षिणी	°षिणी
२४	१७	दिवसेहिं	दिवसेहिं
५२	६	जोवणाइं	जोवणाइं
५३	१६	लद्ध	लद्धा
५६	२४	संधाणा	संधाणा
६०	२६-२७	खंठि० विना ॥	खंठि० ॥
७२	२	विसय°	विसुव°
”	१३	का ति°	काति°
७३	१	”	”
७७	२५	रातीयं	रातीय
८४	७	°णउत्ति	°णउत्ति
८९	१४	अव°	अव°
९१	८	पुण्णिम	पुण्णिमा
९४	२२	मड°	मंड°
१०१	११	वारस	वारस
१०३	११	जेट्ठा	जेट्ठा
१०८	१८	°सीए उ वि० ॥	°सीए उ वि० मु० ॥
१०९	५	अंगल°	अंगुल°

*

२२६ तमी २६७ तमी च गाथा मुद्धिते सवृत्तिके ज्योतिष्करण्डकप्रकीर्णके नास्ति ॥

॥ णमोऽत्यु णं समणस्स भगवओ महइमहावीरवद्धमाणसामिस्स ॥

॥ णमोऽत्यु णं अणुओगधरणं थेररणं ॥

सिरिसिवनंदिवायगविरइयपाययटिप्पणगसमेयं
थेरभदंतसिरिपालित्तकायरियनिज्जूहियं

जोइसकरंडगं

॥ ण मो अ र हं ता णं ॥

▷ कातूण णमोक्कारं जिणवरवसभस्स वद्धमाणस्स ।

जोतिसकरंडगमिणं लीलावट्टीव लोगस्स ॥ १ ॥

कालणाणाभिगमं सुणह समासेण पागडमहत्थं ।

णक्खत्त-चंद-सूरा जुगम्मि जोगं जध उवेति ॥ २ ॥

किंचि(कंचि) वायग वालुभं सुतसागरपारगं दढचरित्तं ।

अप्पस्सुतो सुविहियं वंदिय सिरसा भणति सिस्सो ॥ ३ ॥

सैज्जाय-ज्ञाण-जोगस्स धीरं ! जदि वो ण कोयिं उवरोधो ।

इच्छामि ताव सोतुं कालणाणं समासेणं ॥ ४ ॥

अह भणति एवभणितो उवमा-विण्णाण-णाणसंपण्णो ।

सो समणगंधहत्थी पडिहत्थी अण्णवादीणं ॥ ५ ॥

१. ◁▷ एतच्चिह्नद्वयान्तर्गतं गाथाषट्कं मलयगिरिवृत्तौ पु० आदर्शे च नास्ति । जे० खं० सूत्रादर्शयोः पुनरादित आरभ्य एकादश गाथाः न सन्ति, किन्तु णमो अरहंताणं इत्युल्लिख्य गते(?)भावणियतं जोतिसचक्रं० इति द्वादशगाथातः प्रारम्भमिदं प्रकीर्णकं वर्तते, अतो ज्ञायते प्राचीनकालादेव एतत्प्रकीर्णकप्रारम्भभागो विनष्टोऽस्ति । किञ्च जेटि० खंदि० आदर्शयोरेष प्रारम्भभागः सुरक्षितो वर्तते ॥ २. अप्पसुतो जेटि० खंदि० ॥ ३. सज्जियज्ञाणं जेटि० खंदि० ॥ ४. वीर! जेटि० खंदि० ॥ ५. को पि उव० जेटि० ॥

जो. १

दिवसिय-रातिय-पक्खिय-चैउमासिय-तह य-वासियाणं च ।

णिअयपडिक्कमणाणं सैज्जायस्सावि य तदत्थे ॥ ६ ॥ ▷

सुण ताव, सूरपण्णत्तिवण्णणं वित्थरेण जं णिउणं ।

थोरेच्चएण एत्तो बोच्चं उल्लोगमेत्तागं ॥ ७ ॥

कालपमाणं १ माणं २ णिप्फत्ती अधिगमासगस्स वि य ३ ।

वोच्छामि ओमरत्तं ४ पव्वं-तिहिणो समत्तिं च ५-६ ॥ ८ ॥

णक्खत्तपरीमाणं ७ परिमाणं वा वि चंद-सूराणं ८ ।

णक्खत्त-चंद-सूराण गतिं ९ णक्खत्तजोगं च १० ॥ ९ ॥

मंडलविभाग ११ मयणं १२ आउंटी १३ मंडले मुहुत्तगती १४ ।

उड्डु १५ विसुव १६ वतीवाते १७ तावं १८ वड्डुं च दिवसाणं १९ ॥ १० ॥

अवमासि २० पुण्णमासी २१ पण्डुपव्वं च २२ पोरिसिं वा वि २३ ।

ववहारणयमएणं तं पुण सुण मे अणण्णमणो ॥ ११ ॥ ति ।

एत्थ विचारणं—कालप्पमाणस्स माणं १ माणस्स णिप्फत्ती २ अधिगमासगस्स णिप्फत्तिं ३ ओमरत्तं ४(१६) पव्वसमत्तिं ५(१४) तिहिसमत्तिं ६(१५) णक्खत्तपरिमाणं ७ चंद-सूरपरिमाणं ८ णक्खत्तगतिं ९ णक्खत्तजोगे लं मंडल-विभागो ११ अयणं १२ आंकुट्टीओ १३ मंडले मुहुत्तगती १४ उड्डु १५ विसुवाणि १६ वतिवाता १७ तावक्खत्तं १८ दिवसवड्डुवड्डु १९ अवमासी २० पुण्णमासी २१ पण्डुपव्वं २२ पोरिसि २३ ति । एवमेते तेवीसं पाहुडे वण्णयि-स्सामो जधक्कमं ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥

१. दिवस-रातियं जेटिं ॥ २. °चाउम्मासियं जेटिं खंतिं ॥ ३. सज्जियस्सा° जेटिं खंतिं ॥ ४. स्थूलोच्चयेनेत्यर्थः। थोगुच्चएण पु० मु० म० हं० वि० ॥ ५. आउट्टी मु० वि० ॥ ६. मास-पुण्णं पु० मु० म० हं० वि० ॥ ७. °मण्णं जेटिं खंतिं ॥ ८. विवरणं जेटिं ॥ ९. १० खंतिं । ल इत्यक्षरः अक्षराङ्कपरिभाषानुसारेण दशसङ्ख्याया द्योतकोऽक्षराङ्को ज्ञेयः ॥ १०. आउट्टी° खंतिं ॥ ११. अत्र श्रीमलयगिरिसूरिपादैः स्ववृत्तौ “पव्वं-तिहिणो समत्तिं च” इत्येकप्राभृततया व्याख्यानेन “अवमास-पुण्णमासी” इति चैकप्राभृततया व्याख्यानेन अत्र एकविंशतिप्राभृतविभागो विहितोऽस्ति, टिप्पणकङ्कदाचार्येण पुनरत्र “एवमेते तेवीसं पाहुडे वण्णयिस्सामो जधक्कमं” इति निर्देशेन स्पष्टतया त्रयोविंशतिप्राभृतविभागो निर्दिष्टोऽस्ति ॥

[१-२. पढम-वितियाणि कालपमाण-माणनामाणि पाहुडाणि]

लोगाणुभांवणियतं जोतिसचक्कं भणंति अरंहंता ।

सव्वे कालविसेसा जस्स गतिविसेसणिप्फण्णा ॥^३ १२ ॥

संखेवेण तु कालो अणागताऽतीत वट्टमाणो य ।

संखेज्जमसंखेज्जो अणंतकालो यं णिदिट्ठो ॥ १३ ॥

कालो परमणिरुद्धो अविभज्जो तं तु जाण समयं तु ।

समया य असंखेज्जां हवति य उस्सास-णिस्सासो ॥ १४ ॥

उस्सासो णिस्सासो य दो वि पाणो त्ति भण्णए एक्को ।

पाणा य सत्त थोवो, थोवा वि य सत्त लवमाहु ॥ १५ ॥

अट्टत्तीसं तु लवा अद्धलवो चव ३८॥ णालिगा हवइ ।

तीसे पुण संघाणं छिड्डं उदगं च वोच्छामि ॥ १६ ॥

एवं कालपमाणस्स संख(संखा) ॥ १३ तः १६ ॥

दाँलिमपुप्फागारा लोहंभैया णालिया तु काँयव्वा ।

तीसे तलम्मि छिड्डं, छिड्डपमाणं च मे सुणधा ॥ १७ ॥

१. °भावजणियं जो° वि० पु० मु० म० हं० ॥ २. अरिंहंता पु० मु० वि० ॥ ३. एष द्वादशसङ्ख्यो गाथाङ्कः टिप्पनकादृशयोः वर्त्तत एव ॥ ४. तंखेणणु लोगो (?) अतिच्छित्तो वट्टमाणो चव । संखे° जे० खं० । नायं पाठभेदः साधुः ॥ ५. उ णि° पु० मु० वि० । य बोधव्वो खं० । य बोद्धव्वो जे० ॥ ६. अविभजितं तु जिणसमयं तु जेटि० खं० । नायं पाठः साधुः ॥ ७. °जा हवंति उस्सास-णिस्सासा जे० खं० ॥ ८. पाणु त्ति भण्णती एक्को । पाणा य सत्तसत्तरि थोवो, थोवा य सत्त लवो जे० खं० । नायं पाठः साधुः ॥ ९. °माहु पु० ॥ १०. नालिया होइ पु० मु० ॥ ११. तीसे पुण संघाणं पु० मु० । तिससे पुण संघाणं जे० खं० । मूलगतः संघाणं पाठः संस्थानार्थो ज्ञेयः, शुद्धश्च पाठः ॥ १२. दाँलिमफुल्लागारा जे० खं० ॥ १३. °मयी नालि° जे० खं० पु० मु० ॥ १४. नायव्वा पु० वि० ॥ १५. सुणध जेटि० । सुणह जे० खं० पु० मु० म० वि० ॥

छण्णउतिमूलवालेहिं तिवस्सजाताय गोकुमारीय ।

उञ्जुगतपिण्डितेहि तु कातव्वं णालियाछिड्डं ॥ १८ ॥

अहवा दुवस्सजायाय गयकुमारीय पुंछवालेहिं ।

बिहिं बिहिं गुणेहिं तेहिं तु कातव्वं णालियाछिड्डं ॥ १९ ॥

अधवा सुवण्णमासेहि चतुहि चतुरंगुला कया सूयी ।

णालियतलम्मि तीय तु कातव्वं णालियाछिड्डं ॥ २० ॥

एवं छिड्डपमाणं, धरिमं मेज्जं च मे णिसंमेहि ।

एत्तो उदगपमाणं वोच्छं, उदगं च जं भणियं ॥ २१ ॥

[छिड्डपमाणं] धरिमपमाणं मेज्जपमाणं उदगपमाणं उदगलक्खणं च एत्तो वक्खयिस्सामि ॥ २१ ॥

चत्तारि मधुरंगतणप्फलाणि सो सेडंसासवो एक्को ।

सोलस य सौसवो पुण हवन्ति मासप्फलं एक्कं ॥ २२ ॥

वे च्चेव धण्णमासप्फलाणि गुंजाफलं भवति एक्कं ।

गुंजाफलाणि य दुवे रूप्पियमासो हवति एक्को ॥ २३ ॥

१. त्तिणउति° खं० । तण्णउत्ति° जे० । विकृतावेतौ पाठभेदौ अशुद्धौ च ॥ २. °स्सजेभयणा-
कुमारीय जेटि० खं० । °स्सजाताए गयकणेकसु (? गयकणेरूप) जे० खं० ॥ ३. उञ्जुक्य-
पिण्डितेहि तु का° पु० मु० म० । उञ्जुक्या संवलिया का° जे० खं० ॥ ४. नाडिया° पु० मु० ॥
५. अधवा दुवस्सजाताए गयकणेरूप पुंछसंभूया । दो वाळा ओभग्गा कायव्वं नालियाछिड्डं
॥ १९ ॥ अहवा सुवण्णमाया चत्तारि सुकृजाता(सुकृष्टिता) घणा सूओ(?सूई) । चउरंगुलप-
माणा कायव्वं नालियाछिड्डं ॥ २० ॥ जे० खं० ॥ ६. दुवासजा° पु० ॥ ७. नाडिया°
पु० वि० मु० ॥ ८. नाडिया° पु० वि० ॥ ९. एयं जे० खं० ॥ १०. णिसामेध जे० खं ।
निसामेह पु० मु० वि० म० ॥ ११. °रकणगप्फ° जे० खं० । °रगत्तिणफ° पु० । °रगतणफ°
मु० ॥ १२. सेयसा° पु० मु० ॥ १३. सासया पु° खं० ॥ १४. °वा हीति धण्णमासफलं एक्कं
जे० खं० ॥ १५. दो च्चेव जे० खं० वि० पु० मु० ॥ १६. °फलो [हवइ] एक्को पु० ॥ १७.
°लाणि दोत्ति उ ढ° पु० मु० वि० ॥ १८. रूपयमासो हवे एक्को जे० खं० ॥

सोलस रुपियमासा एक्को धरणो हवेज्ज संखित्तो ।

अड्डाइज्जा धरणा य सुवण्णो सो य पुण कंसो^१ ॥ २४ ॥

कंसो चत्तारि पलं, पलाणि पुण अद्धतेरस दुं पत्थे ।

भारो य तुला वीसं, एस विधी होइ धरिमस्स ॥ २५ ॥

चत्तारि मधुरगतणतंदुल एक्को सिद्धत्थओ । सोलस सिद्धत्थका [एक्को] धण्णमासो । बे धण्णमासगा गुंजाफलं हवति एक्कं । बे गुंजाफलाणि रुपियमासो उ हवइ एक्को । सोलस रुपियमासा एक्कं धरणं । अड्डाइज्जा धरणा एक्को सुवण्णो, सो च्चेव सुवण्ण(ण्णो) कंसो एक्को । चतुकंसियं पलं । अद्धतेरस पलाणि पत्थो । पलसतिगा तुला । वीसं तुलाओ भारो । एस धरिमविधी ॥२२॥२३॥२४॥२५॥

पणतीसलोहपलिया वट्टा बावत्तरंगुला दीहा ।

पंचपलधरणगंस्सा समायकरणे तुला हवति ॥ २६ ॥

सा तुला णं पण्णतीसा(ण्णतीसा) लोहपलाणं घणा सुकुट्टिता सुवट्टा सुसमा बावत्तरंगुलाणि दीहा तु कायव्वा ॥ २६ ॥

सव्वगणेण तुलाए लेहाओ पण्णवीसतिं होंति ।

चत्तारि य लेहाओ जाओ णंदीविणंद्धाओ ॥ २७ ॥

१. एक्कं धरणं तु [होज] संखित्तं जे० खं० ॥ २. धरणं जेटि० खंति० ॥ ३. संखेत्तो पु० ॥ ४. करिसो पु० मु० वि० । 'कंसो' कर्ष इत्यर्थः । अत्राधिकारे कंसशब्दः सर्वत्र कर्षार्थो ज्ञेयः ॥ ५. करिसा पु० मु० वि० ॥ ६. उ पु० मु० वि० । 'दु' तुअर्थे ॥ ७. °त्तरिगुं जेटि० खंति० ॥ ८. °ला सुकया जे० खं० ॥ ९. °गस्स सा समां जेटि० वि० । °ग सा समां खंति० । °गसमा समां जे० खं० । °गस्स थ समां पु० मु० म० वि० ॥ १०. चत्तारि एत्थ लेहा जासिं नंदीविणद्धी विणद्धाणि जे० खं० ॥ ११. °पिणद्धां पु० मु० ॥

समकरणि अद्धकंसा, तत्तो कंसुत्तरा य चत्तारि ।

तत्तो पलुत्तराओ जाव य दसको त्ति लेहाओ ॥ २८ ॥

बारस पण्णरसग वीसगे य एत्तो दसुत्तरा अट्ट ।

एवं सव्वसमासो लेहाणं पण्णवीसं तु ॥ २९ ॥

समकरणी १ अद्धकंसा २ कंसा ३ बे कंसा ४ तिण्णि कंसा ५ पल ६ त्ति छ लेहाओ । बे ७ तिण्णि ८ चत्तारि ९ पंच १० छ ११ सत्त १२ अट्ट १३ णव १४ दस १५ पण्णरस १६ वीसा १७ तीसा १८ चत्तालीसा १९ पण्णासा २० सट्ठी २१ सत्तरी २२ असीती २३ णउती २४ सत्तं २५ ति । एतातो सतिए कंडे पणुवीसं लेहाओ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥

पंचसु पण्णारसगे तीसग पण्णारसगे य लेहाओ ।

णदीविण्णद्धिकाओ सेसाओ उज्जुगलेहाओ ॥ ३० ॥

१. ँरण कंसद्वपले तिण्णि य कंसा पले य णेहा(? लेहा) दो । एत्तो पणु(? लु)त्तराओ जाव दसकखो त्ति लेहाओ जे० खं० ॥ २. अद्धकरितो तत्तो करिसुत्तरा य चत्तारि पु० मु० वि० ॥ ३. ँराओ पुण जाव दस० जेटि० खंति० ॥ ४. दसगो पु० वि० मु० ॥ ५. ँरसा वी० खं० ॥ ६. वीसके य जे० खं० ॥ ७. य पण्णो दसुत्तरो जेटि० खंति० ॥ ८. अत्रेद-मवधेयं समयज्ञैः—श्रीमता टिप्पनककृता अत्र व्याख्याने समकरणी रेखा रेखात्वेन स्वीकृता गणिता चाप्यस्ति, किञ्च श्रीमलयनिरिपादैः “तुलायां प्रथमा रेखा तावत् समकरणी भवति, यत्र प्रदेशे धरणकसहिता तुला भ्रियमाणा समा भवति तत्र प्रदेशे समतापरिज्ञानार्थमेका रेखा भवतीत्यर्थः । सा पञ्चविंशतिसङ्ख्यागणने न गण्यते, तस्याः समतापरिज्ञाननिमित्ततया तोस्य-वस्तुपरिमाणेऽनुपयोगात्, ततः प्रथमा रेखा ‘अद्धकर्षा’ अद्धकर्षरूपपरिमाणसूचिका भवति ।” (पत्र १०) इति स्ववृत्तौ निर्देशात् समकरणी रेखा रेखात्वेनाङ्गीकृता नास्ति इति तन्मतेन अत्र मुद्रितः पञ्चविंशतिसङ्ख्यारेखानिदर्शकः समग्रोऽपि सूत्रगाथापाठः सम्यग्घटामञ्जति, किन्तु टिप्पनक-कृदभिप्रायेण अत्र मुद्रितः “बारस पण्णरसग वीसगे य०” इति २९ तमसूत्रगाथापाठः षड्विंश-तिरेखाभवनात् सम्यक्सङ्गतिमङ्गति, अपि च टिप्पनककृता टिप्पनके द्वादशपला रेखा निर्दिष्टैव नास्ति इति सम्भाव्यते किल—श्रीमता टिप्पनककृता “बारस पण्णरसग वीसगे य०” सूत्रगाथा-पाठस्थाने “तत्तो पण्णरसग वीसगे य०” इति सूत्रगाथापाठ उपलब्धः स्यादिति, किन्तु एष एतादृशः सूत्रगाथापाठः कुत्राप्यादर्श उपलब्धो नास्तीत्येतद्विषयकसम्यग्निर्णये तज्ज्ञा बहुश्रुता एवात्र प्रमाणम् ॥ ९. ँसके तीसक पण्णासके य जे० खं० ॥ १०. ँसगा य जेटि० खंति० ॥ ११. रेहाओ पु० ॥ १२. ँदीपिण० पु० वि० मु० ॥ १३. उज्जुलेहा० जे० खं० मु० वि० म० । उज्जुरेहा० पु० ॥

एत्थं पणुवीसाए लेहासु चत्तारि णंदीविणद्धिगाओ । जहा—पंचमी पण्णरसमी
[तीसइमी] पण्णासमि ति । सेसाओ एकवीसं लेहाओ ति ॥ ३० ॥

तिण्णि तुं पलाणि कुलवो, कंसद्धं चैव होति बोद्धव्वो ।

चत्तारि चैवं कुलवा पत्थो पुण मागहो हवइ ॥ ३१ ॥

चतुपत्थमाढगं पुण, चत्तारि य आढगाणि दोणो तु ।

सोलस दोणा खारी, खारीओ वीसतिं वाहो ॥ ३२ ॥

धरिमस्स य मेज्जस्स य एस विही णालिगोदगस्स वि य ।

उवदेसेणुवदिट्ठं, उदगपमाणं च वोच्छामि ॥ ३३ ॥

एत्थ कुलवो धरिर्मपमाणेण तिण्णि पलाणि अट्टभागपलं च । चत्तारि कुलवाणि
पत्थो, ताणि अद्धतेरसपलाणि । चत्तारि पत्था आढकं, ताणि पण्णासं ५०
पलाणि । चत्तारि आढकाणि दोणं, तं पलसयाणि बेण्णि २०० । सोलस
दोणा खारी, ताणि बत्तीसं पलसयाणि ३२०० । वीसं खारी वाहो, ताणि
चउसट्ठिपलसहस्साणि ६४००० । एवं धरिमपमाणं मेज्जपमाणं च वक्खाता
॥३१॥३२॥३३॥

उदगस्स णालिगाए हवंति दो आढगाणि परिमाणं ।

उदगं च इच्छित्तवं जारिसगं तं च वोच्छामि ॥ ३४ ॥

एयस्सं तु परिकम्मं कातव्वं दूसपट्टपरिपूतं ।

मेहोदियं पसण्णं सारइयं वा गिरिणतीणं ॥ ३५ ॥

१. य जे० खं० ॥ २. करिसद्धं पु० मु० वि० ॥ ३. बोद्धव्वं जे० खं० । बोद्धवा पु० ॥
४. चैव पु० ॥ ५. मेयस्स वि० पु० मु० ॥ ६. णालिकाय उदगस्स । उवपसे उवदिट्ठं
खं० । णालिगाए उदगस्स । उहेसे उवइट्ठं पु० मु० म० वि० ॥ ७. ०माणं अओ वोच्छं खं०
पु० मु० म० वि० ॥ ८. ०मस्स माणेण जेटि० खं० आदर्शयोः ॥ ९. ०ए भणियं दो खं० ॥
१०. ०गा उ परि० पु० मु० वि० ॥ ११. तं पि मे सुणह खं० ॥ १२. एगस्स जेटि० खं० ॥
१३. ०स्स परीमाणं का० खं० ॥ १५. मेवोदगं पसण्णं सारइयं वा गिरिणदीणं खं० ॥

उदगाणि बे नालिया । सा पुण पलसयं ॥ ३४ ॥ ३५ ॥

बे णालिया मुहुत्तो, सट्ठिं पुण णालिया अहोरत्तो ।

पण्णरस अहोरत्ता पक्खो, तीसं दिणा मासो ॥ ३६ ॥

बे णालिया मुहुत्तो, ताणि बे पलसयाणि २०० । एवं तीसइ मुहुत्ता अहोरत्तो, सट्ठिं ६० वा णालिया अहोरत्तो, ताणि छ प्पलसहस्साणि ६०००, एसो अहोरत्तो । ते^१ अ पयसो तिण्णि भारा । अहोरत्तो वीसुत्तरं आढगसयं १२० । पण्णरस अहोरत्ता पक्खो, सो पणतालीसं भारा ४५, अट्टारस आढगसताणि वा १८०० । तीसं दिवसा मासो, सो णउत्तिं भारा ९०, छत्तीसं आढगसयाणि वा ३६०० ॥ ३६ ॥

गण्णिमेण य धरिमेण य मेज्जेण य वण्णितो अहोरत्तो ।

एत्तो उडुं वोच्छं जुगम्भि संवच्छरपमाणं ॥ ३७ ॥

संवच्छरो उ वारस मासा, पक्खो य ते चउव्वीसं ।

तिण्णेवं य सट्ठसया हवंति राइंदियाणं तु ॥ ३८ ॥

वारस १२ मासा संवच्छरो, पक्खा चउव्वीसं २४, तिण्णि य अहोरत्त-
सताणि सट्ठाणि ३६०, एस उडू संवच्छरो । एसो धरिमेण भारसहस्समसितं
१०८०, मेज्जेण तेतालीसं आढकसहस्साणि बे य सताणि ४३२०० ॥ ३८ ॥

एसो उ कमो भणितो उडुस्स संवच्छरस्स कम्मस्स ।

कम्मो त्ति सावणो त्ति य उडु त्ति वि य तस्स णामाणि ॥ ३९ ॥

१. तीसा हवइ मासो खं० ॥ २. ते अपयामा तिण्णि जेटि० खंदि० । लिपिविकारजातोऽयं
विकृतः पाठभेदः ॥ ३. इयं गाथा खं० पु० मु० वि० नास्ति । मलयगिरिपादवृत्तावपीयं
व्याख्याता न दृश्यते । जेटि० खंदि० आदर्शयोः पुनर्दृश्यत एव ॥ ४. °च्छरा य बा° खं० ॥
५. पक्खो य तं च° खं० ॥ ६. °व सया सट्ठा ह° पु० मु० सू० वि० ॥ ७. इय एस
कमो भणितो णियमा संव° पु० मु० वि० । मलयगिरिवृत्तौ तु एसो उ कमो भणितो
णियमा संवच्छरस्स इति पाठानुसारेण व्याख्यातमाभाति ॥ ८. उउ इत्ति य पु० मु० वि० ॥

आदिच्चो १ उडु २ चंदो ३ रिक्खो ४ अभिवड्डितो ५ य पंचेते ।

संवच्छरा जिणमते जुगँस्स माणं विधीयंते ॥ ४० ॥

आदिच्चो १ उडु २ चंदो ३ रिक्खो ४ अभिवड्डितो ५ ति एते माण-
संवच्छरा पंच जुगं ॥ ४० ॥

छ पि उडूपरियट्टा एसो संवच्छरो उ आदिच्चो ।

पुव्वभणितो य कम्मो, एत्तो चंदं पि वोच्छामि ॥ ४१ ॥

पाउसातीयाणं छण्ह य उडूण परियट्टो आदिच्चो संवच्छरो हवति, एत्थ तु
पमाणं एगट्ठिं ६१ अहोरत्ता । ते छग्गुणा तिण्णि सताणि छावट्टाणि ३६६
राति-दियाणं, एस आदिच्चो संवच्छरो ॥ ४१ ॥

पुण्णिमपरियट्टा पुण बारस संवच्छरो हवति चंदो ।

णक्खत्तवंदजोगो बारसगुणितो तु णक्खत्तो ॥ ४२ ॥

‘बारस पुण्णिमपरियट्टा चंदो संवच्छरो हवति ’ ति तत्थ पुण्णिमपरियट्टो
एगो एगूणत्तीसं दिवसा बत्तीसं च बावट्टिभागा दि० २९^३/_३, एते बारसगुणिया
तिण्णि अहोरत्तसया चउप्पण्णा बारस य बावट्टिभागा अ० ३५४^३/_३, एस चंदो
संवच्छरो । ‘णक्खत्तवंदजोगो बारसगुणितो तु णक्खत्तो ’ ति, एत्थ पुण एक्को
णक्खत्तपज्जाओ सत्तावीसं दिवसा एक्कवीसं च सत्तट्टिभागा दि० २७^३/_३, एसो
रासी बारसगुणितो भवति तिण्णि अहोरत्तसता सत्तावीसा एक्कावणं च सत्तट्टिभाग
त्ति अ० ३२७^३/_३ ॥ ४२ ॥

तेरसं य चंदमासा एसो अभिवड्डितो तु णातव्वो ।

एतेसिं तु पमाणं वोच्छामि जहक्कमं होति ॥ ४३ ॥

१. आदिच्च चंद उडु णक्खत्त अभिं खं० ॥ २. जुगप्पमाणं विं खं० । जुगस्स माणे
विं पु० मु० म० ॥ ३. चंदं पवुच्छामि पु० मु० वि० म० ॥ ४. ियाणि, एस खंटि० ॥
५. तेरस चंदा मासा वासो अभिं खं० ॥ ६. मासाणं तु पमाणं वोच्छं सव्वेसि वासाणं
[माणागं खं०] ॥ ४३ ॥ खं० पु० मु० वि० म० । एतदुत्तराद्धंसाठभेदानन्तरं तद्गतप्रतिज्ञानुसारेण

तेरस०त्ति । एत्थ चंदमासो एक्को एगूणत्तीसं दिवसा वत्तीसं चं बावड्डिभागा
दि० २९^३/_३ । एस रासी तेरसगुणितो हवति तिण्णि अहोरत्तसया तेसीता
चोतालीसं च बावड्डिभाग ३८३^४/_४ ति ॥ ४३ ॥

तिण्णि अहोरत्तसता छाँवड्डा भक्खरो हवति वाँसो ।

तिण्णि सया पुण सँड्डा कम्मो संवच्छरो हवति ॥ ४४ ॥

तिण्णि अहोरत्तसता चउपण्णां णियमसो हँवे चंदो ।

भागा य बारंसेव य बावड्डिकतेण छेदेण ॥ ४५ ॥

तिण्णि अहोरत्तसता सत्तावीसा य होंति णँक्खत्ते ।

एक्कावण्णं भागा सत्तड्डिकतेण छेदेण ॥ ४६ ॥

तिण्णि अहोरत्तसता तेसीतिं चैव होति अँभिवड्डो ।

चोतालीसं भागा बावड्डिकतेण छेदेण ॥ ४७ ॥

एते तीसतिगुणिता मुहुत्ता हुंति—

दँस चैव सहस्साइं नव चैव सया हवंतिऽ सीती य ।

एँवं मुहुत्तगणितं णेतव्वं सूरवासस्स ॥ ४८ ॥

दस चैव सहस्साइं अट्टेव सया हवंति संकँलिया ।

एँवं मुहुत्तगणितं णातव्वं कम्मवासस्स ॥ ४९ ॥

मास[दिन]प्रमाणावेदकं गाथात्रिकं खं० पु० वि० मु० मलयगिरिवृत्तौ चात्र दृश्यते । किञ्च एता-
स्तिस्त्रोऽपि गाथाः किञ्चत्र मुद्रणे टिप्पणकानुरोधेनाऽथे ६२-६३-६४ गाथात्वेन स्थापिताः सन्ति ।
जेटि० खंदि० आदर्शयोरेता गाथास्तत्रैव सटिप्पणा वर्तन्ते ॥ १. च एगट्टिं जेटि० खंदि० ॥
२. छावड्डी खं० ॥ ३. एमो खं० ॥ ४. तिण्णेव सया सट्टा खं० ॥ ५. सट्टी पु० ॥ ६. ०रो एसो
खं० ॥ ७. ०ण्णा चैव नियमसो चंदो खं० ॥ ८. हवड्ड चंदो पु० वि० मु० ॥ ९. बारस भवे
बां खं० ॥ १०. नक्खत्ता जे टे० खंदि० ॥ ११. तेसीती य अँभिवड्डिओ हवति खं० ॥
१२. अँभिवड्डे पु० मु० ॥ १३. एते तीसतिगुणिता(?)नव य असीय(?)था सया मुहुत्ताणं ।
आदिच्चस्स उ एसो परिमाणविही उ मा(?)साणं ॥ खं० ॥ १४. ०तऽसीया य मु० म० ।
०तिसीया य पु० वि० ॥ १५. एयं पु० मु० ॥ १६. संपुण्णा पु० मु० वि० म० ॥ १७. एयं
वि० पु० मु० म० ॥

चंद्रस्स मुहुत्तगैणित सताणि छ च्चेव पण्णवीसाणि ।

दस य सहस्सा पुण्णा विसट्टिभागा य पण्णासं ॥ ५० ॥

णव च्चेव सहस्साइं सताणि अट्टेव होंति बत्तीसा ।

णक्खत्ते खलु वासे छप्पणं चावि भागा य ॥ ५१ ॥

एकारस य सहस्सा पंचेव सता हवंति एकारा ।

अभिवड्ढिते मुहुत्ता वासे अट्टारस य भागा ॥ ५२ ॥

आदिच्चो वासो भारसहस्सं अट्टाणउतं भा० १०९८, तेतालीसं आढग-
सहस्साणि णव य सयाणि वीसुत्तराणि आ० ४३९२० । [चंदो भारसहस्सं बावडुं
छत्तीसं च बावडिभागा भा० १०६२ $\frac{३}{६२}$, बातालीसं आढगसहस्साणि पंच य
सताणि तिउत्तराणि चोदस य बावडिभागा आ० ४२५० $\frac{३}{६२}$ ।] णक्खत्तो णव
भारसताणि तेसीताणि एगूणवीसं च सत्तट्टिभागा भा० ९८३ $\frac{१}{६०}$, एगूणत्तालीसं
आढगसहस्साणि तिण्णि सयाणि [एगत्तीसुत्तराणि] तेवीसं च सत्तट्टिभागा
आ० ३९३३ $\frac{२}{६०}$ । अभिवड्ढितो एकारस भारसयाणि एकावण्णाणि अट्ट य
बावडिभागा भा० ११५१ $\frac{६}{६२}$, छातालीसं आढगसहस्साणि पणतालीसाणि दस
य बावडिभागा य आ० ४६०४५ $\frac{१}{६२}$ ॥ ४८ तः ५२ ॥

एते तु माणवासा पंच वि उववण्णिता जँहादिट्ठा ।

एत्तो जुगवासाणि त्रि वोच्छामि जघाणुपुव्वीया ॥ ५३ ॥

चंदो १ चंदो २ अभिवड्ढितो ३ य चंद ४ मभिवड्ढितो ५ चेव ।

पंचसहितं जुगमिणं दिट्ठं तेलोक्कदंसीहिं ॥ ५४ ॥

१. चंदे पु० मु० म० वि० ॥ २. °गणियं छ च्चेव सयाणि पण्ण° खं० ॥ ३. °वीसा य पु० ॥
४. °स्साइं अट्टेव सया हवंति बत्तीसा । संवच्छरे मुहुत्ता भागा य हवंति छप्पण्णा ॥ खं० ॥
५. छप्पण्ण सगट्टिभा° पु० वि० ॥ ६. एते पमाण° पु० मु० म० ॥ ७. जहुदिट्ठा मु० म० ॥
८. °साणि य वोच्छामि अहाणुपुव्वीए पु० मु० वि० ॥ ९. °मिणं णिच्चंतेक'लमक्खायं खं० ॥

पढम-बितिया तु चंदा तैच्चं अभिवड्डितं वियाणाहि ।

चंदं चेव चउत्थं पंचममभिवड्डितं जाणे ॥ ५५ ॥

एत्थं जे तिण्णि चंदा संवच्छरा एते बारसमासका । जे दो वि अभिवड्डिता
ते तेरसमासिगा चंदेण माणेण ॥ ५५ ॥

चंद-मभिवड्डिताणं वासाणं पुव्ववण्णिताणं तु ।

तिविहं पित्तं पमाणं जुगम्मि सव्वं णिरवसेसं ॥ ५६ ॥

आदी जुगस्स संवच्छरो तु, मासाणमद्धमासो तु ।

दिवसो भरहेरवते, राती य विदेहवसम्मि ॥ ५७ ॥

दिवसादि अहोरत्ता, बहुलादीयाणि होति पव्वाणि ।

अभिजी णक्खत्तादी, रुहो आदी मुहुत्ताणं ॥ ५८ ॥

पंचण्हं संवच्छराणं माणसण्णिताणं जे आदिसमया ते जुगादिसमया । पंचण्हं
एताण वासाणं आदी मासा सामणादि । [मासाणं] पक्खा । पक्खाणं [अहोरत्ता] ।
अहोरत्ताणं आदी दिवसा भरहेरवते, विदेहे तु राती आदि ति । दिवसाण आदी
मुहुत्तो । मुहुत्ताणं आदी पढमसमयो । णक्खत्ताणं आदी अभिजी चंदगते ।
सूरादीणं गहाणं पूसस्स चउवीसतिमो भागो आदी । मुहुत्ताणं आदी सव्वत्थविट्ठो
(?) अ मुहुत्तो ति । एसो सव्वो पंचवरिसिगस्स जुगस्स आदिविधी । सा य एत्थ
भवति ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ जधा—

सावणवहुलपडिर्वए बालवकरणे अभीयिणक्खत्ते ।

सव्वत्थ पढमसमए जुगस्स आदिं वियाणाहि ॥ ५९ ॥

१. पढम बित्तोऽत्थ चंदो खं० ॥ २. तत्तियं अ० खं० पु० मु० सू० ॥ ३. जाण पु० मु०
वि० सू० । जेणं खं० । ऊणं जेत्ति० ॥ ४. वस्साणं खं० ॥ ५. पि मे पमाणं जुगं पि सव्वं
खं० ॥ ६. मासस्स अद्धं पु० मु० म० वि० ॥ ७. राई य महाविदेहेसु इति पाठानु-
सारेण मलयगिरिवृत्तिः, प्रतिक्रमयेतद् वृत्तौ वर्त्तते, किन्तु कस्मिंश्चिदप्यादशे नोपलभ्यतेऽयं
पाठः ॥ ८. वासेसु खं० पु० मु० म० ॥ ९. वए रुहमुहुत्ते सुहो वए(?)रविणो ।
अभिजिस्स पढमजोए एत्थ जुगादी मुणेयव्वा ॥ खं० ॥

एसो जुगादिकालो ॥ ५९ ॥

अड्डारस सट्टसता तिधीण नियमा जुंगं भवति एतं ।

इच्चेव अहोरत्ता तीसा अड्डारस सया तु ॥ ६० ॥

पंचवरिसियं जुगं । अड्डारस तिधिसयाणि [सट्टाणि] ससिसंभवाणं १८६० ।
अड्डारस सताणि तीसाणि अहोरत्ताणं रविसंभवाणं १८३० ॥ ६० ॥

तत्थ पडिमिज्जमौणा पंचहिं माँणेहिं तु [जह]कमेणं ।

मासेहिं विभजंता जँदि मासा होंति ते वोच्छं ॥ ६१ ॥

आदिच्चो खलु मासो तीसं अद्धं च, सावणो तीसं ।

चंदो अगुणत्तीसं विसट्टिभागा य बँत्तीसं ॥ ६२ ॥

णक्खत्तो खलु मासो सत्तावीसं भवे अहोरत्ता ।

अंसा य एक्कवीसं सत्तट्टिगंतेण छेदेणं ॥ ६३ ॥

अभिवट्टितो तु मासो एँक्कत्तीसं भवे अहोरत्ता ।

भागसँत एक्कवीसं चउवीसँसतेण छेदेणं ॥ ६४ ॥

एतेहिं जधुदिट्ठेहिं मासेहिं अड्डारसण्हं सताणं तीसाणं १८३० भागे हिते त्ति
जुगमासा होंति ॥ ६१ तः ६४ ॥ जहा—

१. इयं गाथा खं० नास्ति ॥ २. जुगम्मि नायव्वा । तथेव वि० पु० मु० म० ॥ ३. °माणे
पु० मु० म० । °मागं खं० ॥ ४. माणेहिं पुव्वगगिण्हिं । मासेहिं वि० पु० मु० वि० ।
माणेहिं पुव्वभगिण्हिं । मासेण वि० खं० । माणेहिं तु कमेणं । माणेहिं वि० जेटि० खं० ॥
५. जह खं० पु० मु० ॥ ६. ६२-६३ ६४ गाथाः खं० पु० मु० वि० मलयगिरिवृत्तौ च ४३
गाथानन्तरं वर्तन्ते । जेटि० खं० आदर्शयोः पुनरत्र वर्तन्ते ॥ ७. तीसा खं० पु० वि० मु० ॥
८. उगुं खं० । एगुं पु० वि० मु० ॥ ९. बत्तीसा वि० मु० ॥ १०. °ट्टिकएण खं० पु० वि० मु० ॥
११. °क्कत्तीसह भवे खं० ॥ १२. °सयमेगवीं खं० पु० वि० मु० ॥ १३. °सकएण खं० ।
°सगतेण जेटि० खं० ॥

आदिच्चेण तु सँट्ठिं मासा, उँडुणो हवंति एगट्ठिं ।

चंदेण य बैसट्ठिं सँत्तट्ठिं होंति णक्खत्ते ॥ ६५ ॥

सत्तावणं मासा सत्त य रातिंदियाँणि अभिवड्डी ।

एक्कारस य मुहुत्ता विसट्ठिभागा य तेवीसं ॥ ६६ ॥

एएहिं तु मासेहिं अट्टारसण्हं सताणं तीसाणं १८३० भागे हिते लद्धाणि एक्कमासप्पमाणाणि जहापुव्वुद्धिडाणि तीसं दिवसा अट्टदिवसो य सूरस्स त्ति एवमाति [१ भ]वति त्ति । ते य मासा तीसति ३० गुणिता मुहुत्ता, सट्ठीय ६० गुणिता णालियाओ, तिहिं ३ गुणिता भारा, वीसेण सतेण १२० गुणिता आढगाणि होंति त्ति । एत्थं सूरमासो जहा—तीसं दिवसे अट्टदिवसो य ३०॥, णवमुहुत्तसताणि पणरसगोच्छिग्गाणि ९१५, अट्टारसणालिगासताणि तीसाणि १८३०, एक्काणउतिं भारा अट्टभारो य ९१॥, छत्तीसं आढगसताणि सट्ठाणि ३६६०, एस आदिच्चमासो । सावणो तीसति ३० दिवसा, णव मुहुत्तसताणि मु० ९००, अट्टारस णालिगासताणि १८००, णउतिं ९० भारा, छत्तीसं आढगसताणि आ० ३६००, एस सावणो मासो । चंदमासो एगूणतीसतिं दिवसा बत्तीसं बावट्ठिभागा दि० २९ $\frac{३}{६२}$, अट्ट मुहुत्तसताणि पंचासीताणि तीसं च बावट्ठिभागा मु० ८८५ $\frac{३}{६२}$, सत्तरस णालिगासताणि सत्तराणि सट्ठिं च बावट्ठिभागा णा० १७७० $\frac{६}{६२}$, अट्टासीतं भारा चोत्तीसं च बावट्ठिभागा भा० ८८ $\frac{३}{६२}$, पणतीसं आढगसताणि एक्कयत्तालाणि अट्टावणं च बावट्ठिभागा आ० ३५४१ $\frac{५}{६२}$, एस चंदमासो । णक्खत्तमासो सत्तावीसं दिवसा एक्कवीसं च सत्तट्ठिभागा दि० २७ $\frac{३}{६७}$, अट्ट मुहुत्तसताणि एक्कूणवीसाणि सत्तावीसं च सत्तट्ठिभागा मु० ८१९ $\frac{३}{६७}$, सोलस णालिगासयाणि अट्टत्तीसाणि चउपणं च सत्तट्ठिभागा णा० १६३८ $\frac{५}{६७}$, एक्कासीतिं भारा तेवट्ठिं च सत्तट्ठिभागा भा० ८१ $\frac{६}{६७}$, बत्तीसं आढगसयाणि सत्तराणि एगचत्तालीसं च सत्तट्ठिभागा आ० ३२७७ $\frac{५}{६७}$ त्ति, एसो नक्खत्तमासो । अभिवड्ढितो मासो एक्कत्तीसं दिवसा भागसतं

१. सट्ठी खं० पु० वि० मु० ॥ २. उडणो उ होंति एगट्ठी पु० वि० मु० ॥ ३. बावट्ठी सत्तट्ठी पु० वि० मु० ॥ ४. सट्ठी पुण हों खं०, अट्टद्वोऽयं पाठः ॥ ५. °याण अभिवड्ढी खं० । °याइं अभिवड्ढे पु० मु० म० ॥ ६. य ९१॥, अट्टारस आढग° जेट्ठि० खं० ॥

च एकवीसं चउवीससतेण च्छेदेणं दि० ३१ $\frac{१३१}{१२४}$, णव मुहुत्तसताणि
 एगूणसद्दाणि चोत्तीसं च चतुवीससता भागा मु० ९५ $\frac{३४}{१२४}$, एगूणवीसं च
 णालिगासयाणि अद्दाराणि अद्दसद्दी य चउवीससतभागणं णा० १९१ $\frac{६८}{१२४}$,
 पंचाणउंति भारा भागसतं च पण्णारं चउवीससतेण च्छेदेणं भा० ९५ $\frac{१५}{१२४}$,
 अद्दत्तीसं आढगसताणि सत्तत्तीसाणि बारस य चउवीससतभागा आ० ३८३ $\frac{१२}{१२४}$
 त्ति, एस अभिवड्ढितो मासो । पमाणदिवसाणं सगमासदिवससमा मुहुत्ता । जहा—
 सूरदिवसो तीसं मुहुत्ता अद्दमुहुत्तो य ३०॥, सावणो तीसं मुहुत्ता बत्तीसं च
 बावड्ढिभागा ३० $\frac{३२}{३२}$, नक्खत्तो सत्तावीसं मुहुत्ता एकवीसं च सत्तड्ढिभागा
 २७ $\frac{२१}{६७}$, अभिवड्ढितो एकत्तीसं मुहुत्ता भागसतं च एकवीसं चतुवीससतेणं छेदेणं
 ३१ $\frac{१३१}{१२४}$ ति । एत्थ बे आढगाणि णालिगा, चत्तारि आढगाणि मुहुत्तो, पलसतं
 १०० णालिगा, बे पलसताणि २०० मुहुत्तो त्ति, एतेण उवाएणं सव्वेसिं
 माणदिवसाणं गणिम-धरिम-मेज्जाणि कातव्वाणि त्ति ॥ ६६ ॥

सव्वे कालविसेसा आयुपमाणा ठिती यं कम्माणं ।

सव्वे समाविभागो य सूरमाणेण णातव्वा ॥ ६७ ॥

जे केति लोगे कालविसेसा ते णं णरेहि त्ति (१ ते णं सव्वे वि) णेरइय-
 तिरिय-मणुय-देवाणं आयुगाणि, णाणावरणादीणं च कम्माणं ठितीविसेसा, [सव्वे]
 समाविभागा पुव्व-तुडियादीया । ‘समाविभाग’ त्ति कालविसेसा । एते सूरणे
 माणेण मिज्जंति ॥ ६७ ॥

सूरेण जं किर जुगं अणूणमधिगाणि पंच वासाणि ।

तो किर जुगेणं समयं गणेति अद्दाविसेसं तु ॥ ६८ ॥

सूरेण माणेण पंच वरिसा जुगं । एएण जुगेण सुसमातिगा अद्दाविसेसा
 गणेतव्व त्ति । एते जुगादिणा सह पवत्तंति जुगंतेण सह समप्पन्ति त्ति ॥ ६८ ॥

१. य देवाणं । सव्वे सव्वमाहिया सूरपमाणेण कातव्वा ॥ खं० ॥ २. णा सूरपमां खं०
 पु० मु० ॥ ३. जं किर सूरेण जुगं पु० मु० म० वि० ॥ ४. ता मु० ॥ ५. ण य समं
 गं खं० । ण सव्वं गं वि० पु० मु० म० ॥ ६. णेसेणं जे० खं० ॥

चंतुपण्णं च सहस्सा णव चेव सैया हवंति पडिपुण्णा ।

एतं मुहुत्तगणितं पंचवरिसिगस्स तु जुगस्स ॥ ६९ ॥

पंचवरिसिगं जुगं, अट्टारस अहोरत्तसताणि तीसाणि १८३०, चउप्पण्णं मुहुत्तसहस्साणि णव चेव सताणि ५४९००, एगं च सयसहस्सं अट्टाणउत्तिं च णालिगासताणि १०९८००, चउप्पण्णं भारसताणि णउताणि ५४९०, बेसतसहस्साणि एगूणवीसं सहस्साणि छ च आढगसयाणि २१९६०० जुगं ति ॥ ६९ ॥

वाससयसहस्सं पुण चुलसीतिगुणं हवेज्ज पुव्वंगं ।

पुव्वंगसतसहस्सं चुलसीतिगुणं ह्वे पुव्वं ॥ ७० ॥

पुव्वस्स तु परिमाणं सयरी खलु होंति सतसहस्साइं ।

छप्पण्णं च सहस्सा बोधव्वा वासकोडीणं ॥ ७१ ॥

पुव्वसतसहस्सं पुण चुलसीतिगुणं हवे लंतंगं ति ।

तेसिं पि सयसहस्सं चुलसीतिगुणं लंता हवति ॥ ७२ ॥

[तांसिं पि सतसहस्सं चुलसीतिगुणं महालतंगमिह ।

तेसिं पि सतसहस्सं चुलसीतिगुणं मंहलता उ ॥ ७३ ॥]

१. इयं गाथा वि० पु० मु० नास्ति, श्रीमलयगिरिवृत्तावपि विवृता न दृश्यते। जे० खं० जेटि० खं० आदर्शेषु पुनर्विद्यत एव ॥ २. सया जुगे मुहुत्ताणं। एयं जे० खं० ॥ ३. °हस्साइं चुलसी-इगुणाइं होज्ज पु० मु० वि० ना० । °हस्साइं चुलसीइगयं हवेज्ज जे० खं० ॥ ४. हवइ जे० खं० पु० ना० ॥ ५. सयरिं जे० खं० ॥ ६. पुव्वाण सतसहस्सं चुल० वि० पु० मु० म० ॥ ७. लयंगमिह जे० खं० ना० ॥ ८. लया होइ पु० वि० ना० मु० । लयं आहु जे० खं० ॥ ९. सोपयोगाऽपीयं महालताङ्ग-महालतासंख्यावेदिका गाथा कस्मिंश्चिदपि ज्योतिष्करण्डकमूलग्रन्थादर्शे नोपलभ्यते, न च सटिप्पणेऽप्येतद्ग्रन्थादर्शेष्वपीयं गाथा दृश्यते, किञ्च—श्रीमलयगिरिसूरिविरचित-वृत्तिरहितेष्वदर्शेषु यद्यपि नेयं गाथा वर्त्तते तथापि तद्दृत्तौ एतद्गाथाखण्डितवृत्त्यंशदर्शनात् तथा श्रोत्रयसोमोराध्यायशिष्यरत्नश्रीगुणविनयवाचकविरचिते सिद्धान्तदुण्डिकारूपे नानाविचार-रत्नसङ्ग्रहग्रन्थे कालपरिमाणाधिकारे (पत्र २२७) वाससयसहस्सं पुण० इतिसप्ततितमगाथात् आरभ्य अशीतितमएतद्ग्रन्थगाथाकदम्बकोद्वरणेऽस्याः प्रस्तुतगाथाया उत्तरार्धस्य दर्शनाच्चात्रेयं गाथाऽवश्यमेव भाव्येति अनुसन्धाय इयं गाथा कोष्ठकमध्ये स्थापिताऽस्ति । अपि चात्रेदमपि अवधेयम् यत्—इत् आरभ्य अशीतितमगाथापर्यन्ताः सङ्ख्याविदिका गाथाः सर्वेष्वप्यादर्शेषु खण्डिता अव्यवस्थिता अशुद्धाश्चोपलभ्यन्ते केवलं सटीकादर्शेष्वविकृताः प्राप्यन्त इति सर्वासं प्रतीनामनुसन्धानेन शुद्धः पाठोऽत्र स्थापितोऽस्ति, तथाप्यत्रार्थे गीतार्था एव प्रमाणम् ॥ १०. महालया होइ ना० ॥

तत्तो महालताणं चुलंसीतिं चैव सतसहस्साइं ।

णलिणंगं णाम भवे, एत्तो वोच्छं समासेणं ॥ ७४ ॥

णलिण महाणलिणंगं हवति महाणलिणमेव णातव्वं ।

पउमंगं तहा पउमं एत्तो य महापउमअंगं ॥ ७५ ॥

हवति महापउमं चिय एत्तो कमलंगमेव णातव्वं ।

कमलं च महाकमलंगमेव परतो महाकमलं ॥ ७६ ॥

कुंमुदंगं तह कुमुदं हवति य एत्तो महाकुमुदअंगं ।

परतो य महाकुमुदं तुडियंगं चावि बोद्धव्वं ॥ ७७ ॥

तुंडिय महातुडियंगं भवति महातुडियंतं परं तत्तो ।

तत्तो अडडंगं पि य परतो य तहा अडडमेव ॥ ७८ ॥

हवति महाअडडंगं तत्तो य भवे महाअडडमेव ।

ऊहंगं पिय ऊहं हवति महल्लं च ऊहंगं ॥ ७९ ॥

तत्तो य महाऊहं हवति हु सीसप्पहेलियाअंगं ।

तत्तो परतो सीसगपहेलिया हवति णांतव्वा ॥ ८० ॥

१. °सीती जे० खं० पु० मु० ॥ २-३. तत्तो जे० खं० पु० मु० वि० ना० ॥ ४. कुमुदंगं महा-
कुमुदं जेटि० खं० ॥ ५. तत्तो य भवे महा° जे० खं० । तत्तो य तहा महा° ना० ॥ ६. ७८-७९,
-८० इत्येतद् गाथात्रिकं जेटि० खं० आदर्शयोर्न विद्यते । जे० खं० पु० आदर्शेषु पुनरेता-
स्तिस्रो गाथाः किञ्चित्खण्डिता अशुद्धा अपि वर्तन्ते । श्रीमलयगिरिवृत्तिसहितेषु ज्योतिष्करण्डक-
प्राचीनादर्शेषु श्रीगुणविनयत्राचक्रविरचिते नानाविचाररत्नसङ्ग्रहग्रन्थे च एता गाथा दृश्यन्ते
शुद्धाश्चापि वर्तन्ते, श्रीसागरानन्दसुरिवरसम्पादिते सत्त्विके एतद्ग्रन्थमुद्रितादर्शे पुनरेतद्गाथात्रिक-
स्थाने खण्डित-भ्रष्टाऽव्यवस्थिततां प्राप्ते द्वे गाथे मुद्रिते दृश्येते—“तुडिय महातुडियंगं महतुडियं
अडडंगमडड परं । परतो य महाअडडअंगं तत्तो य महाअडडमेव ॥ ऊहंगं पिय ऊहं हवइ महल्लं च
ऊहंगं तत्तो । महाऊहं हवइ हु सीसपहेलिया होइ नायव्वा ॥” इति ॥ ७. °यमेव तंपरतो जे० खं० ॥
८. होइ पु० मु० वि० ॥ ९. कायव्वा जे० खं० ॥
जो. २

* हत्था बाहु सकण्णा य होति कालम्मि कायव्वा । *

एत्थं च सयसहस्सा चुलसीतिं चैव होति गुणकारो ।

एकैकम्मि तु ठाणे अह संखा होति कालम्मि ॥ ८१ ॥

एसो पण्णवणिज्जो कालो संखेज्जओ मुणेत्त्वो ।

वोच्छामि असंखेज्जं कालं उवमाविसेसेणं ॥ ८२ ॥

सैत्थेण सुतिकखेण वि छेतुं भेतुं व जं किर न सकं ।

तं परमाणुं सिद्धं भणंति आदी पमाण्णं ॥ ८३ ॥

परमाणू तसरेणुं रधरेणुं अग्गयं चं केसस्स ।

लिकखा जूआ य जवो अट्टगुणविवड्डिया कमसो ॥ ८४ ॥

जवमज्झा अट्ट हवन्ति अंगुलं, छ च अंगुला पादो ।

पादा य दो वित्तंथी, दो य वित्तंथी हवति हत्थो ॥ ८५ ॥

डंडं जुगं धणुं णालिगं च अक्ख मुसलं च चउहंत्थं ।

अट्टेव धणुसहस्सा जोयणमेतेण माणेण ॥ ८६ ॥

१. * * एताद्वक्कुल्लिकाचिह्नान्तर्वर्ती पाठः पु० मु० म० वि० नास्ति । जेटि० खंटि० जे० खं० प्रतिषु पुनर्विद्यत एव । हत्था पाहु डंगसण्णा य होति कालम्मिं णातव्व खंटि० । हत्था पाहत्था पाहुडंगसण्णा य होति कालम्मि णातव्वं जेटि० ॥ २. एत्थं सयसहस्साणि सु० जे० खं० पु० वि० मु० ॥ ३. थाणे तह जे० खं० ॥ ४. एतद्गाथानन्तरमियमेकाऽधिका गाथा जे० खं० आदर्शयोर्दृश्यते — कालस्स परीमाणं बित्थरओ बहुविहं पि नायव्वं । तणुण (धणुणो) य जोयणस्स उ एत्तो आदीघरं वोच्छं ॥ इति । इयं हि गाथा ८७ गाथया सह किञ्चित् समानार्था दृश्यते ॥ ५. पु० प्रतौ इयं गाथा अनन्तरगाथानन्तरं वर्तते ॥ ६. ंद्धा वयन्ति आइं जे० खं० पु० मु० वि० । पु० प्रतौ आइंस्थाने आयं ॥ ७. ंमाणू रहरेणू तसरेणू अ० जे० खं० वि० ॥ ८. च वालस्स जे० खं० पु० वि० मु० ॥ ९. अंगुलं जेटि० खंटि० ॥ १०-११. विहत्थी जे० खं० वि० पु० मु० ॥ १२. डंडं धणुं जुगं णा० जे० खं० पु० वि० मु० म० ॥ १३. हत्था जे० खं० पु० मु० म० ॥

एयं धणुप्पमाणं णायव्वं जोयणस्स य पमाणं ।

कालस्स य परिमाणं एत्तो उड्डं पवक्खामि ॥ ८७ ॥

जं जोयणवित्थिण्णं तं तिगुणं परिरएण सविसेसं ।

तं जोयणमुच्चिद्धं पल्लं पलिओवमं णाम ॥ ८८ ॥

एक्काहिगं-बेहिग-तेहिगाण उक्कोस सत्तरत्ताणं ।

सम्मद्धं सण्णिचितं भरियं वालगगकोडीणं ॥ ८९ ॥

ओगाहणा तु तेसिं अंगुलभागे हवे असंखेजे ।

एतं लोमपमाणं, एत्तो वोच्छामि अवहारं ॥ ९० ॥

वाससते वाससते एक्केक्के अँवहडम्मि जो कालो ।

सो कालो णायव्वो उवमा एक्कस्स पल्लस्स ॥ ९१ ॥

एतेसिं पल्लाणं कोडाकोडी हवेज्ज दसगुणिता ।

तं सागरोवमँस्स उ एक्कस्स भवे परीमाणं ॥ ९२ ॥

दस सागरोवमाणं पुण्णाओ होंति कोडकोडीओ ।

ओसप्पिणीपमाणं तं चेवुस्सप्पिणीए वि ॥ ९३ ॥

छं च्चैवं कालसमया गणिता ओसप्पिणीय भरधम्मि ।

तेसिं णामविभत्तिं परिमाणविधिं च वोच्छामि ॥ ९४ ॥

१. इयं गाथा जेटि० खंति० नास्ति ॥ २. °मुच्चिद्धं जाणे पलि० जे० खं० पु० मु० म० ॥
 ३. °ग-बेताहिगं जेटि० खंति० ॥ ४. °तेहिकाण उक्कस्स सत्तं जे० खं० ॥ ५. अवहियम्मि
 पु० मु० वि० ॥ ६. बोद्धव्वो जे० खं० ॥ ७. °मस्सा ए० जे० खं० ॥ ८. अस्या गाथायाः
 प्राग् इयमेत्ताऽधिका गाथा जे० खं० आदर्शयोर्दृश्यते—ओसप्पिणी य उरस्सप्पिणी च
 दोषिग वि अगाहणिण्णाओ । ण वि होति अणलोको(कालो) ण वि होहिति सव्वसंखेवो
 ॥ इति ॥ ९. °व कालसमया भणिया जे० खं० । °व य कालसमा भणिया पु० मु० म० ॥
 १०. तासिं पु० मु० म० ॥

सुसमसुसमा १ य सुसमा २ हवति तहा सुसमदुस्समा ३ चेव ।
 दुस्समसुसमा ४ य हवे दुस्सम ५ अतिदुस्समा ६ चेव ॥ ९५ ॥
 सुसमसुसमाय कालो चत्तारि हवति कोडकोडीओ १ ।
 सुसमाए तिण्णि भवे २ दुवे सुसमदुस्समाए वि ३ ॥ ९६ ॥
 एक्का य कोडकोडी बातालीसं भवे सहस्साइं ।
 वासेहिं जेहिं ऊणा दुस्समसुसमाय सो कालो ४ ॥ ९७ ॥
 अध दुस्समाए कालो वाससहस्साइं एक्कवीसं तु ५ ।
 तावंतो चेव भवे कालो अतिदुस्समाए वि ६ ॥ ९८ ॥
 एते चेव विभागा उस्सप्पिणिए वि होंति छ च्चेव ।
 पडिलोमा परिवाडी णवरि विभागेण णातव्वा ॥ ९९ ॥
 एसो तु असंखेज्जो -कालो- एतस्स विधाणगा असंखेज्जा ।
 एत्तो होति अणंतो कालो कालंतरगुणेण ॥ १०० ॥
 एते कालविभागा पडिवज्जंते जुगम्मि खलु सव्वे ।
 पत्तेयं पत्तेयं जुगस्सं अंते समप्पंति ॥ १०१ ॥
 एते कालविभागा णातव्वा होंति कालकुसलेणं ।
 एत्तो तु अधिगमासगणिप्फत्ती मे णिसंमेह ॥ १०२ ॥

१. हवती तहा सु^० जे^० खं^० पु^० मु^० ॥ २. दुस्समसुसमा य तहा दुस्सम अद्दुस्समा जे^० खं^० पु^० मु^० ॥ ३. भवे सुसमदुस्समाए दो होंति जे^० खं^० पु^० मु^० ॥ ४. दुस्सम^० जे^० खं^० पु^० मु^० ॥ ५. दुस्समाए जे^० खं^० ॥ ६. तावतिओ चेव भवे कालो अद्दुस्समाए जे^० खं^० वि^० पु^० मु^० ॥ ७. ंगा हवति उस्सप्पिणीय नायव्वा वि^० जे^० खं^० पु^० मु^० म^० ॥ ८. विभागेसु णा^० जे^० खं^० पु^० मु^० म^० वि^० ॥ ९. एस असंखो कालो जे^० खं^० ॥ १०. गुणेहिं जे^० खं^० ॥ ११. इयं गाथा जेटि^० खं^० नास्ति ॥ १२. स्स वस्साणि सम^० जे^० खं^० ॥ १३. सकणिप्फत्ति मे णि^० पु^० मु^० । सकणिप्फणो तं णि^० जे^० खं^० ॥ १४. णिसामेहि जे^० खं^० म^० ॥

एवमेतं 'कालपमाणं १ माणं २'ति पढमं [बितियं च] पाहुडं सम्मत्तं १-२।

[३. तइयं अधिगमासगपाहुडं]

अधिगमासगपाहुडस्स वण्णगो जहा—

चंद्रस्स जो विसेसो आदिच्चस्स य हवेज्ज मासस्स ।

तीसाय गुणो सो पुण होति अधिगमासगो एक्को ॥ १०३ ॥

चंद्रमासो य एगूणत्तीसं दिवसा बत्तीसं च बावट्टिभागा दि० २९ $\frac{३}{६२}$, एते सूरमासातो तीसाए दिवसेहिंतो अद्धदिवसातो य ३०॥ [विसेसिज्जंति], सड्ढतीसायो ३०॥ एगूणतीसा २९ सुद्धा सेसं दिवडूरुवं १॥, एतं सवण्णितं तिण्णिण दुभागा $\frac{३}{६२}$, एतेहिंतो एक्कतीसगुणेहिंतो सवण्णिण दुभागा ३ जाया [तेणउती] ९३, बत्तीसं च बावट्टिभागा $\frac{३}{६२}$ सुद्धसेसा एगट्टिं बावट्टिभागा $\frac{६}{६२}$, एते तीसाए ३० गुणिया अंसा अट्टारसयाणि तीसाणि १८३० होति, एतेसिं च बावट्टीय ६२ भागो, लद्धा एगूणत्तीसं दिवसा बत्तीसं च बावट्टिभागा दि० २९ $\frac{३}{६२}$ । एस चंदेण मासेण अधिगमासगो जुगमज्जे जुगंते य हवति तीसाए मासेहिं ॥ १०३ ॥

सट्टीए अतीताए हवति अधिगमासगो त्ति जुगमज्जे ।

बावीसे पव्वसते हवति य बितिओ जुगंतम्मि ॥ १०४ ॥

एवं पव्वविधाणेणं ॥ १०४ ॥

माणविसेसुप्पण्णा णिप्फत्ती अधिगमासगस्सेसा ।

एत्तो तिधिणिप्फत्तिं वोच्छामि जहाणुपुव्वीए ॥ १०५ ॥

॥ अधिगमासगणिप्फत्ती णाम पाहुडं बीयं(१तितियं) सम्मत्तं ३ ॥

१. तीसाइगुणिओ संतो हवई अधिमासगो एक्को पु० वि० सू० मु० । तीसविगुणितो संतो हवति अधिकमासको एसो जे० खं० म० ॥ २. हवति हु अधिमासगो जुगद्धम्मि । जे० खं० पु० मु० म० वि० सू० ॥ ३. हवई बिं वि० पु० मु० ॥ ४. मासविसे° जे० खं० पु० मु० म० ॥ ५. °च्छामि आणुपु° जे० खं० ॥

[५-६. पंचम-छट्टाणि पव्वसमत्ति-तिहिसमत्तिपाहुडाणि]

कम्मो णिरंसयाए मासो ववहारकारंओ लोए ।

एवं सेसा मासा ववहारे दुक्करा घेतुं ॥ १०६ ॥

सूरस्स गमणकारणविभागणिप्फाइता अहोरत्ता ।

चंदस्स हाणि-वड्डीकतेण णिप्फज्जते तु तिधी ॥ १०७ ॥

सूरस्स गमणकारणविभागणिप्फाइता वावट्ठिं भागा अहोरत्तो, चंदस्स एगट्ठिं वावट्ठिभागा ६^१/_३ तिधी, एवं तिधिणा चंदमंडलसमएकट्ठ(१ ट्ठि) भाग ६१ स[म]-यवड्डी ॥ १०७ ॥

चंदस्स णेव हाणी, ण वि वड्डी वा, अवट्ठितो चंदो ।

सुक्किलभावस्स पुणो दीसति वड्डी य हाणी य ॥ १०८ ॥

किण्हं राहुविमाणं हेट्ठा चतुरंगुलं तु चंदस्स ।

तेणोवड्ढति चंदो, परिवड्डी वा वि णायव्वा ॥ १०९ ॥

तं रयत-कुमुदसरिसप्पभस्स चंदस्स रातिसुभगस्स ।

लोए तिधि त्ति णियतं भंणेंति हाणीय वड्डीय ॥ ११० ॥

सोलस भाए काऊणं उलुवतिं हायतेऽत्थ पण्णरसं ।

तेत्तियमेत्ते भागे पुणो वि परिवड्ढते जोण्हे ॥ १११ ॥

१. °रको कालो । जे० खं० ॥ २. सेसा उ संसया ए वव° जे० खं० पु० मु० म० वि० ॥
 ३. गमणमंडलविभा° पु० मु० म० वि० । गमणकाले विभा° जे० खं० ॥ ४. °णिप्फत्तिया अहो° जे० खं० ॥ ५. वड्ढि अवट्ठिओ सया चंदो जे० खं० ॥ ६. दिस्सति हाणी य वड्डी य जे० खं० ॥ ७. °वड्ढइ वा वि णायव्वो जे० खं० वि० पु० मु० ॥ ८. लोके तिधि निप्फज्जति भण्णइ हा° जे० खं० ॥ ९. भण्णइ हाणीए वड्डीए पु० मु० म० वि० ॥ १०. °ण वड्ढइ हायतेऽत्थ पन्नरसा पु० ॥ ११. उड्ढवतिं जे० खं० पु० मु० वि० ॥ १२. °वड्ढइ जोण्हे मु० म० । °वड्ढइ जुन्हा पु० । °वड्ढए जोण्हं जे० खं० ॥

कालेण जेण हायति सोलसभागो तु सो तिधी होति ।

तह चैव य वड्डीए, एवं तिधिणो समुप्पत्ती ॥ ११२ ॥

एत्थ चंदमंडलं सोलसभागे कातूण एक्केक्कं तिधिणा परिहायति । एवं पव्वेण पण्णरस भागे परिहायंति । एवं जेण कालेण सोलसभागो परिहायति सो कालो तिधि ति बुच्चइ ॥ ११२ ॥

जावतिए परिहायति भागे वड्ढति य आणुपुव्वीए ।

तावतिया होंति तिधी, तेसिं णामाणि वोच्छामि ॥ ११३ ॥

पाडिवग बितिय ततिया य चउत्थी पंचमी य छट्ठी य ।

सत्तमि अट्टमि णवमी दसमी एक्कारसी चैव ॥ ११४ ॥

बारसि तेरसि चाउदसी यं णिट्ठवियका य पण्णरसी ।

किण्हम्मि य जोण्हम्मि य एँतेव तिधी मुणेत्तव्वा ॥ ११५ ॥

अंगुणत्तीसं पुण्णा तु मुहुत्तां सो तिधी सदा होइ ।

भागा यं दुगत्तीसं बावड्ढिकतेण छेदेण ॥ ११६ ॥

पुव्वि गणिता एकट्ठिं बावड्ढिभागा $\frac{६१}{६२}$ तिधीए परिहायति ति, जतो १८३० एते तीसगुणा अंसा, छेदेण भागहितलद्धा एगूणत्तीसं मुहुत्ता बत्तीसं च बावड्ढि-भागा मु० २९ $\frac{३३}{६२}$ । एतेण कालेण एक्कं सोलसभागं चंदिमा परिहायति वा वड्ढति वा । एसो य तिहिस्स पमाणकालो ति ॥ ११३ तः ११६ ॥

॥ एवं तिधिणिप्फत्तिपाहुडं सम्मत्तं (?) ॥

तिधिसमत्ति ति पाहुडस्स वण्णो(?) वण्णगो) जहा—

१. विजयाते वड्डीए एवं जे० खं० । विजया हाणीए वड्डीए एवं जेटि० खं० ॥ २. य निट्ठवणिगा य जे० खं० पु० मु० ॥ ३. कालम्मि जे० खं० ॥ ४. एए व तिही जे० खं० । एसेव तिधी मुणेत्तवो पु० मु० म० वि० ॥ ५. एगूणत्तीसं पु० जे० खं० ॥ ६. ंत्ता सो मन्नो तिधी जे० खं० पु० वि० मु० म० सू० ॥ ७. य तु बत्तीसं जेटि० खं० पु० मु० । वि य बत्तीसं सू० ॥

तिधिरांसी बावट्टीय भाजितं सेस एकसट्टिगुणं ।

बावट्टीय विभत्ते सेसा अंसा तिधिसमत्ती ॥ ११७ ॥

इच्छितस्स तिधिरासिणो बावट्टिहितसेसस्स एकसट्टिगुणस्स अंसरासिस्स बावट्टीए
६२ भागे हिते जे सेसा ते तिधिसमत्ती । एते जहिच्छिदा हि(१दि)णभेदा
आणेतव्व त्ति तिधिसमत्ति त्ति ॥ ११७ ॥

[‘पव्वसमत्ती ५’ तिधिसमत्ति ६’ त्ति पाहुडं समत्तं ५-६ ॥

[४. चउत्थं ओमरत्तपाहुडं]

एसा तिधिणिप्फत्ती भणिता मे वित्थरं पयहिऊणं ।

वोच्छामि ओमरत्तं तुँल्लोएंतो समासेणं ॥ ११८ ॥

कालस्स णेव हाणी ण वि वट्टी वा अवट्टितो कालो ।

जायति वट्टोवट्टी मासाणं एकमेक्कातो ॥ ११९ ॥

चंद-उडूमासाणं अंसा जे दिस्सते विसेसंमि ।

ते ओमरत्तभागा भवंति मासस्स णातव्वा ॥ १२० ॥

चंदमासस्स य उडूमासस्स य विसेसो तीसं बावट्टिभागा $\frac{३}{६२}$ एत्तो मासस्स
एकओमत्ता होति त्ति ॥ १२० ॥

बावट्टिभागमेगं दिवसेसुं जायतोमरत्तस्स ।

बावट्टीयं व दिवसेहिं ओमरत्तं ततो हवति ॥ १२१ ॥

१. °रासिमेव बावट्टिभाजितं सेसमेगसं जे० खं० पु० मु० ॥ २. बावट्टिविभत्तीए सेसा मु० ।
बावट्टीए सेसा पु० वि० ॥ ३. °रत्ति(१त्ते) पु० मु० म० ॥ ४. उल्लिंणेतो सं जे० वि० खं०
पु० मु० म० ॥ ५. वट्टि अवट्टितो सया कालो जे० खं० ॥ ६. जाह य वं पु० मु० ॥
७. मागाणं जेटि० खं० ॥ ८. °उडूमां जे० । °उडूमां खं० ॥ ९. विश्लेषे इत्यर्थः ॥
१०. दिवसे संजाति ओमं जे० खं० पु० मु० म० वि० ॥ ११. °ट्टीए दिवं पु० मु० वि० ॥

एवं दिवसे दिवसे दिवसस्स बावड्ढिभागं बावड्ढिभागं परिहायंतो बावड्ढीय दिवसेहिं एकं ओमरत्तं समुट्ठवेति । एवं जे एकड्ढिं अहोरत्ता ते बावड्ढी तिधी होति त्ति ॥ १२१ ॥

एक्कम्मि अहोरत्ते दो वि तिधी जत्थ णिधणमेज्जासु ।

सोऽत्थ तिधी परिहायति सुट्ठमेण हवेज्ज सो चरिमो ॥ १२२ ॥

एवं तिधि(१धी) अहोरत्तातो बावड्ढिभागं बावड्ढिभागं परिहायमाणो एगड्ढिमो य दिवसो बावड्ढिमो य तिधी समगं समप्पति त्ति । एवं सण्हं परिहायमाणो परिहायमाणो सुट्ठमेणेगसड्ढिमो दिवसो तिधी य होति त्ति ॥ १२२ ॥

ततियम्मि ओमरत्तं कायव्वं सत्तमे य पक्खम्मि ।

वास-हिम-गिग्घकाले चातुम्मैसी विधीयंते ॥ १२३ ॥

वासापक्खे ततिए ओमरत्तं सत्तमे य पक्खे । एवं हेमंताणं पि ततिए पक्खे सत्तमे य पक्खे । गिग्घे वि य ततिए पक्खे सत्तमे य पक्खे ओमरत्तं कातव्वं ॥ १२३ ॥

पाडिवगओमरत्ते कँड्या बितिया संमप्पते तु तिधी ? ।

बितियाए वा ततिया ? ततियाए वा चउत्थी तु ? ॥ १२४ ॥

सेसासु चेव काहिति तिधीसु ववहारगणित्तेणिदिट्ठं ।

सुट्ठमेण परिहत्ति तिधी संजायति कम्मिह पक्खम्मि ? ॥ १२५ ॥

एत्थ करणगाहा—

रूवाधिगा य ओजाँ पव्वा बिगुणा हवति कातव्वा ।

एमेव हवति जुम्मे एगत्तीसाजुता पव्वा ॥ १२६ ॥

१. °त्तम्मि प° जे० खं० पु० मु० वि० ॥ २. °ग्गाम्से वि° पु० मु० म० वि० ॥ ३. कत्तिया जे० खं० ॥ ४. समप्पती वि तिधी जे० खं० । समण्णिहीह तिही वि० पु० मु० म० सू० ॥ ५. °णियदिट्ठासु । जे० खं० वि० पु० मु० म० सू० ॥ ६. उ जे० खं० पु० मु० ॥ ७. °जा बिगुणा पव्वा ह° जे० खं० पु० मु० सू० वि० ॥

एत्थ उद्देशो—‘पाडिवतमहोरत्ते(?) पाडिवतओमरत्ते) क[इ]या बितिया समप्पते तु तिधि ?’ ति एत्थ करणं—एत्थ पाडिवउ त्ति रूवं १ ठावितं, रूवाधिगं—रूवपक्खित्तं बिगुणा जाता चत्तारि ४, एवं चदुसु पव्वेसु गतेसु पाडिवगो बितिया जायते । एत्थेवुद्देशो—बितिया ततिया कता जाति ? ति ‘एमेव हवति जुम्मे’ ति बे त्थाविता, सरूवा १ बिगुणा जाता छ ६, एकत्तीसाए जुता सत्तत्तीसा, एवं सत्तत्तीसाए पव्वेसु गतेसु बितिया ततिया जायते । एत्थ पडिसमाणणे पढमुद्देसस्स चत्तारि ४ पव्वाणि पण्णरस १५ गुणाणि जाता सट्ठी ६०, पाडिवगो बितिया होति त्ति बे पक्खित्ता जाता बावट्ठी ६२, बावट्ठी य भागं णिरंसं देति त्ति जुत्ता पुच्छ । बितियुद्देसपडि[स]माणणा—सत्तत्तीसं ३७ पव्वाणि पण्णरस १५ गुणाणि पंच सताणि पणपण्णाणि ५५५, एत्थ बितिया गट्ठा ततिया जाति त्ति तिण्णि पक्खित्ता, एसो वि रासी बावट्ठिभागं णिरंसं देति त्ति जुत्ता पुच्छ । एवं सव्वत्थ ॥ १२६ ॥

[॥‘ओमरत्तं’ ति चउत्थं पाहुडं समत्तं ४ ॥]

[७-८. सत्तम-अट्टमाणि णक्खत्तपरिमाण-चंदसूरपरिमाणपाहुडाणि]

चंदा १ सूरा २ तारागणा ३ य णक्खत्त ४ गहगणा ५ चेव ।

पंचविहा जोतिसिया, ठिया वियारी यं ते दुविहा ॥ १२७ ॥

जंबुदीवो लवणोदधी य दीवो य धायईसंडो ।

कालोदधी समुदो पोक्खरदीवस्स अद्धं च ॥ १२८ ॥

एते अड्ढात्तिज्जा दीवा बे य उदधी मणुयखेत्ते ।

एत्थ य समाविभागा, देवारण्णं परं ततो ॥ १२९ ॥

१. विचारी जे० खं० पु० मु० ॥ २. य ते भणिया जे० खं० ॥ ३. °दगो समु० जे० खं० ॥
४. दीवा दो उद्वि मणुयखेत्तं तु । जे० खं० । दीवा दो उद्वि माणुसं खेत्तं । पु० मु० म०
वि० ॥

एतं माणुसखेतं, ऐत्थं विचरंति जोतिसगणा उ ।

परतो दीव-समुद्दे अवड्डितं जोतिसं जाणे ॥ १३० ॥

‘बे चंदा इह दीवे, चत्तारि य सागरे लवणतोये ।

धायइसंडे दीवे बारस चंदा य सूरा य ॥ १३१ ॥

एता पागडत्थाओ गाहाओ ॥ १२७ तः १३१ ॥

धायइसंडप्पभित्ति उद्धिद्धा तिगुणिता भवे चंदा ।

आदिल्लचंदसहिता तैति होंति अणंतरं परतो ॥ १३२ ॥

एत्थ त्थविता जंबुद्वीवगा बे चंदा, तेसिं हेड्डा लवणगा चत्तारि ४, तेसिं हेड्डा धातइसंडगा बारस १२, हेड्डा पंडिरासिया तिगुणा जाया छत्तीसं ३६, ‘आदिल्लचंदसहिय’ ति जंबुद्वीवगा दो २ लवणगा चत्तारि ४ एते छ ६, छत्तीसा ३६ एतेहिं जुता बातालीसं ४२ कालोदधिम्मि चंदा । एते पुणो बातालीसा ४२ हेड्डा पंडिरासिता तिगुणा छवीससयं १२६, ‘आदिल्लचंदसहित’ ति जंबुद्वीवगा लवणगा धातइसंडगा य जे अट्टारस ते छवीससते पक्खित्ता [जाया चोतालं सयं १४४], ततो तेसिं अद्धं बावत्तरी ७२, एतं चंदपमाणं अब्भंतरपोक्खरद्धे, [संपुण्णे पोक्खरदीवे] पुण चोतालं [सयं] १४४ चंद-सूराणं पमाणं पढमिल्लुगाए पन्तीए । तेण परं चतुरुत्तरियाए वड्डीए पंतीए जाव सयंभुरमणो समुद्दो ति । पन्तीय पन्तीय अंतरं पुण जोयणाणं सतसहस्सं १००००० ति, ताओ पुण लवणसंठिताओ, एवमसंखेजेसु दीव-समुद्देसु पत्थारो कातव्वो ति ॥ १३२ ॥

आदिच्चाणं चं भवे एसेव विधी अणूणिगा सव्वा ।

दीवेसु समुद्देसु यै धायइसंडेहिं जे परतो ॥ १३३ ॥

१. एवं पु० मु० वि० ॥ २. एत्थ विचारीणि जोयसगणाणि जे० खं० पु० मु० म० ॥
 ३. जाण पु० मु० म० ॥ ४. दो चंदा वि० जे० खं० पु० मु० ॥ ५. ते होंति जे० खं० ॥
 ६. अगंतरे खं० पु० मु० म० ॥ ७. स्थापिता इत्यर्थः ॥ ८-९. आरिल्लं जेटिं ॥ १०. पि जे० खं० पु० मु० म० वि० ॥ ११. विही अणूणिका होइ जे० खं० । विही अणूणगो सव्वो पु० मु० म० वि० ॥ १२. य एमेव परं परं जाणे ॥ जे० खं० ॥

णकखत्तऽड्ढावीसं, अड्ढासीतिं महग्गहा भणिया ।

एकससीपरिवारो, एत्तो तारां वि मे सुणसु ॥ १३४ ॥

छावट्ठिं च सहस्सा णव य सता पंचसत्तरा होंति ।

एगससीपरिवारो तारागणकोडकोडीणं ॥ १३५ ॥

६६९७५००००००००००००००००००० । एताओ पागडत्थाओ ॥ १३३ ॥
१३४ ॥ १३५ ॥

जदि चंदा ततिगुणितो खेत्ते खेत्तम्मि एस परिवारो ।

चंदेसमता य सूरौ दीव-समुद्देशु णातव्वा ॥ १३६ ॥

एत्थ णकखत्तऽड्ढावीसा गह-तारागणा य जे भणिया, दीविसु सागरेसु य जे जत्तिया भणिता ते णकखत्त-[गह-]तारागणा य गुणितामासा(? गुणिज्जमाणा) तत्थ तत्थ णकखत्त-गह-तारागणसंखा हवति ति ॥ १३६ ॥

तेसिं णकखत्ताणं संठाणमधक्कमेव वोच्छामि ।

माँणं च तारागण य जह दिट्ठं सव्वदंसीहिं ॥ १३७ ॥

गोसीसावलि १ कासार २ सउणि ३ पुप्फोवयार ४ वावी ५-६ य ।

णावा७ आसक्खंधे८ भग९ छुरघरके१० य सगडुद्धी ११ ॥ १३८ ॥

१. °त्त अट्ठवीसं अट्ठासीतिं महागहा य मवे । एकस्° जे° खं° ॥ २. °राण मे जे° खं° ॥
३. °गुणिया जे° खं° ॥ ४. चंदेसु समा सूरौ जे° खं° पुं मुं मं विं ॥ ५. °रा नायव्वा सव्वखेत्तेसु पुं विं मुं मं । °रा नायव्वा खेत्तखेत्तेसु जे° खं° ॥ ६. °क्कमेण वो° पुं मुं विं ॥ ७. थाणेषु तार° जेटिं खंतिं ॥ ८. छुरधारा १० मुं मं ॥

मिगंसीस १२ रुधिरबिंदु १३ तुल १४ वद्धमाणसुपतिट्टित १५ पतागा १६ ।

पागारे १७ पल्लंके १८-१९ हत्थे २० मुहफुल्लके २१ खीले २२ ॥ १३९ ॥

दामणि २३ तथ मुत्तावलि २४ गजदंते २५ विच्छिकालसंठाणे २६ ।

गजविलसित २७ सीहणिसाइ २८ तारगणाणं तु संठाणे ॥ १४० ॥

तिग १ तिग २ पंचग ३ सय ४ दुग ५ दुग ६ बैत्तीसग ७ तिगं ८

तह तिगं ९ च ।

छ १० पंचग ११ तिग १२ एकग १३ पंचग १४ तिग १५

छकगं १६ चेव ॥ १४१ ॥

सत्तग १७ दुग १८ दुग १९ पंचग २० एके २१ कग २२ पंच

२३ चउ २४ तिगं २५ चेव ।

एकारसग २६ चतुक्कं २७ चतुक्कं २८ चेव तारगं ॥ १४२ ॥

एवं णक्खत्ताणं संठाणा तारगाण य पमाणं ।

णामाणेव य ताणं इय परतो ताणि(जाणि ?) वोच्छामि ॥ १४३ ॥

अभिती १ सवण २ धणिट्ठा ३ सयभिसया ४ दो य होंति भैहवता ५-६ ।

रेवति ७ अस्सिणि ८ भरणी ९ य कत्तिया १० रोहिणी ११ चेव ॥ १४४ ॥

१. 'मिगसीसावलि १२ रुधिरबिंदु १३ तुल १४ वद्धमाणग १५ पतागा १६ । पागारे १७ पल्लंके १८-१९ हत्थे २० मुहपुष्प २१ चेव ॥ १३९ ॥ कीलग २२ दामणि २३ एगावली २४ य गयदंत २५ विञ्जुयअले २६ य । गयविक्रमे २७ य तत्तो सीहणिसाई २८ य संठाणा ॥ १४० ॥ पु० मु० मू० वि० । श्रीमल्लयगिरीणां तु मिगसीसावलि स्थाने मिगसीस इति, वद्धमाणग स्थाने वद्धमाणगसुपतिट्टित इति, मुहपुष्प स्थाने सोवणिण ७ इत्येते पाठभेदाः सम्मताः सन्ति, किञ्च एते पाठभेदाः पु० मु० आदर्शयोर्न प्राप्यन्ते, किन्तुः जेटि० खंदि० सटीकादर्शेषु च दृश्यन्ते इति तत्तत्पाठप्राप्त्यर्थमेते आदर्शा अनुसन्धानव्याः ॥ २. बत्तीसं ७ पु० मु० ॥ ३. तोसिं णक्खत्ताणं संठाणा वणिगता समासेण । जेटि० खंदि० ॥ ४. पमाणं । भणियं एत्तो वोच्छं नामाणि य देवयाओ य पु० मु० वि० म० ॥ ५. समणो जे० खं० ॥ ६. पोट्टवया जे० खं० ॥

मंगसिर१२ अदा१३ य पुणव्वसू१४ य पुँसो१५ तधाडसिलेसा१६ य ।
 मह१७ फग्गुणी तु पुव्वुत्तरा१८-१९ य हत्थो२० य चित्ता२१ य
 ॥ १४५ ॥

साति२२ विसाहा२३ अणुरोहमेव२४ जेडा२५ तहेव मूलो२६ य ।
 पुव्वुत्तरा असाढा२७-२८ य जाण णक्खत्तणामाणि ॥ १४६ ॥
 तेसिं णक्खत्तणं उद्धिद्धाणं जहाणुपुव्वीय ।
 णामाणि देवताणं वोच्छं एत्तो समासेणं ॥ १४७ ॥

बंम्हा१ वेण्हू२ य वंसू३ वरुणो४ य अँजो५ य पंच एते तु ।
 अँहिवुद्धि६ पूस७ गंधव्वमेव८ परतो जमो९ होति ॥ १४८ ॥
 अँग्गी१० य पयावति११ सोम१२ रुह१३ अदिती१४ बँहस्सती१५
 चैव ।

णौगे१६ पितु१७ भग१८ अँजम१९ सवितार० तड्डार१ य वायूर२
 य ॥ १४९ ॥

इंदग्गी२३ मित्तो२४ वि य इंदो२५ निरती२६ य आँयर७ विस्सार८ य ।
 णामाणि देवताणं एत्तो सीमं पिं^{१८} मे सुणसु ॥ १५० ॥

१. मियसिर जे० खं० । मियसिर पु० मु० वि० ॥ २. पूसो पु० मु० ॥ ३. तहेव असिलेसा १६ । मह जे० खं० ॥ ४. मघ १७ पुव्वफग्गुणी १८ उत्तरा १९ य जे० खं० पु० मु० वि० ॥ ५. ाह २४ चैव पु० मु० ॥ ६. इयं गाथा पु० मु० म० नास्ति, अस्या अर्थस्य १४३ गाथायां समावेशितत्वात् । तेसिं णक्खत्तणं अट्ठावीसण्ह वी जहा वोच्छं । णामाणि देवताणं अहक्कमं मे निसामेह ॥ जे० खं० ॥ ७. बंभा १ जे० खं० ॥ ८. विण्हू जे० खं० पु० मु० वि० ॥ ९. विसू जे० खं० पु० मु० ॥ १०. अजो अणंतरो होइ । जे० खं० पु० मु० वि० ॥ ११. अभिवड्डी ६ जे० खं० वि० पु० मु० ॥ १२. परओ य मोक्खो त्ति जे० खं० ॥ १३. अग्गि १० पयावइ ११ सोमे १२ रुहे १३ जे० खं० पु० मु० वि० सू० ॥ १४. बिहं पु० मु० वि० ॥ १५. सम्पे १६ पिइ १७ जे० खं० वि० म० ॥ १६. अज्जा १९ जेटि० खं० ॥ १७. आउ २७ पु० मु० वि० ॥ १८. पि मे सुणह जे० । वि णं सुणह खं० ॥

एताओ पागडत्थाओ ॥ १३८ तः १५० ॥

एगं च सयसहस्सं अट्टाणउत्तिं सता य पडिपुण्णा ।

एसो मंडलछेदो सीमाणं होति णातव्वो ॥ १५१ ॥

एतस्स णिप्फत्तिमंडलं जावंतावसतेहिं छत्तीसाए सट्टेहिं ३६६० खेत्तछेदेण छिण्णं, एस खेत्तसीमासमासो भवति छत्तीससया सट्टा ३६६० । एसेव खेत्तसीमो तीसाए ३० गुणितो कालसीमो भवति, एगं सतसहस्सं अट्टाणउत्तिं सयाणि १०९८०० त्ति । एत्थ अभिजिस्स खेत्तसीमो एक्कवीसं २१ जावंतावा, अद्धखेत्ताणं तेत्तीसं जावंतावा दुभागो य ३३३, एते तिगुणिता दिवडूखेत्ताणं भागसतं दुभागो य १००३, समखेत्ताणं सत्तड्ढिं ६७ जावंतावा । एत्थं अद्धखेत्ता छगुणा ६, दिवडूखेत्ता विच्छगुणा १२, समखेत्ता पण्णरसगुणा १५, एवं अट्टावीसं रिक्खाणं । एतेसिं सव्वसमासो अट्टारस सता तीसंइभागाणं १८३० एक्कससिस्स खेत्ते सीमच्छेदाणं । एतं विगुणं दोण्हं ससीणं छप्पण्णाए व रिक्खाणं जुगखेत्तसीमा [३६६०], तीसगुणा कालसीमा [१०९८००] होति त्ति ॥ १५१ ॥ एत्थ गाहाओ—

छ च्चैव सता तीसा भागां अभिजिस्स सीमविकखंभो ।

दिट्ठो सव्वडहरगो सव्वेहिं अणंतणाणीहिं ॥ १५२ ॥

सैयभिस भरणी अट्टासिलेस साती तहेव जेट्ठाणं ।

पंचुत्तरं सहस्सं भागाणं सीमविकखंभो ॥ १५३ ॥

एतं चैवं तिगुणितं—१००३ तृ(त्रि)संगुणं—पुणव्वसू-रोहिणी-

विसाहाणं ।

तिण्हं च उत्तराणं, अवसेसाणं भवे विगुणं ॥ १५४ ॥

१. तीसत्तट्टिमा^० जेट्ठि^० खंटि^० ॥ २. ०गाणं अभिइसीम^० जे^० खं^० पु^० मु^० वि^० म^० ॥
३. सयभिसया भरणीओ अट्टा अस्सेस साइ जेट्ठा य । जे^० खं^० । सयभिसया भरणीए अट्टा अस्सेस साइ जेट्ठाए । सू^० पु^० मु^० वि^० ॥ ४. च्चैव य तिगुणं जे^० खं^० पु^० मु^० वि^० म^० ॥
५. दुगुणं जे^० खं^० वि^० पु^० मु^० ॥

विक्रंभसीम भणिया णक्खत्ताणं तु अपरिसेसाणं ।

एत्तो परं च वोच्छं विक्रंभं चंद-सूराणं ॥ १५५ ॥

एगट्टीए छेतूण जोयणं तस्स होंति जे भागा ।

ते चंदो छप्पणं, अडयालीसं भवे सूरो ॥ १५६ ॥

चंदस्स अंगमंडलविक्रंभो छप्पणं एगट्टिभागा $\frac{५६}{६९}$, अडयालीसं सूरस्स $\frac{५६}{६९}$ । चंदस्स जोयणेसु भागं ण देति कोसे काहामो—चउकोसं ४ जोयणं ति छप्पणा ५६ चउहिं ४ गुणेतूणं एगट्टीय ६१ भागा लद्धा तिण्णि कोसा एकत्तालीसं च एगट्टिभागा क्रो० $३\frac{५९}{६९}$ । विक्रंभद्धं उस्सेहो—दिवडुं गाउतं इगितालीसं च कोसस्स बावीससतभागा क्रो० १॥ $\frac{५९}{९२२}$, दस करणी गुणो वा (? विक्रंभवग्ग-दसगुणकरणी) सो परिधि ति कातूणं एतस्स परिधी बे जोयणाणि तिण्णि कोसा कोसस्स य सत्तत्तीसं एगट्टिभागा यो० २ क्रो० $३\frac{३७}{६९}$ विसेसाधिया । एवं चंदस्स विक्रंभुस्सेध-परिरया । सूरमंडलविक्रंभो तिण्णि कोसा कोसस्स य णव एगट्टिभागा क्रो० $३\frac{९}{६९}$, उस्सेधो दिवडुकोसो णव य बावीससतभागा क्रो० १॥ $\frac{९}{९२२}$ एगट्टीए भागे हिते, परिखेवो बे जोयणाइं कोसो य अडपणं च एगट्टिभागा विसेसाधिया यो० २ क्रो० $१\frac{५६}{६९}$ । एवं सूरस्स विक्रंभुस्सेध-परिरया ॥ १५६ ॥

णक्खत्त-चंद-सूराण पमाणं वण्णितं समासेणं ।

णक्खत्त-चंद-सूराण गतिं वोच्छं समासेणं ॥ १५७ ॥

[॥ 'णक्खत्तपरिमाणं ७ चंद-सूरपरिमाणं ८'ति सत्तमं

अट्टमं च पाहुडं समत्तं ७-८ ॥]

१. विक्रंभेसो भणितो णं जेटि० खंदि० ॥ २. भणियो जे० वि० खं० ॥ ३. च जे० खं० पु० मु० ॥ ४. एत्तो-भाग २१ त्(१ त्रि)संगुणा-परं जेटि० खंदि० ॥ ५. तु जे० खं० पु० मु० ॥ ६. सगट्टिभागे छे० पु० वि० । एगट्टिभागे छे० जे० खं० मु० ॥ ७. च सट्टिभागा जेटि० खंदि० ॥ ८. एवं चदिम-सूराण मु० म० ॥ ९. गती जे० ॥

[९. नवमं नक्खत्त-चंद-सूरगतिपाहुडं]

चंदेहिं सिग्घतरा सूरा, सूरुहिं होंति णक्खत्ता ।

अणियतगतिपत्थाणा हवंति सेसा गहा सव्वे ॥ १५८ ॥

जाव सूरु अट्टारस जावंतावसयाणि तीसाणि १८३० वच्चति ताव चंदो सत्तरस सताणि अट्टाणि १७६८ ति, एतेण कारणेणं चंदातो सूरु सिग्घतरओ । जाव सूरु वच्चति अट्टारस जावंतावसयाणि तीसाणि १८३० ताव णक्खत्तं वच्चति अट्टारस जावंतावसताणि पणतीसाणि १८३५, एतेण कारणेणं चंदातो सूरुतो य णक्खत्तं सिग्घतरगं । सेसा गहा वक्कगतीय अणियतगतिपत्थाणेति ॥ १५८ ॥ एत्थ पुण अण्णा कारकगाहा—

अट्टारस भागसते पणतीसे गच्छते मुहुत्तेणं ।

णक्खत्तं, चंदो पुण सत्तरस सते तु अट्टे ॥ १५९ ॥

अट्टारस भागसते तीसे वच्चति रवी मुहुत्तेणं ।

णक्खत्तसीमछेदो सो च्चव इहं पि णातव्वो ॥ १६० ॥

जोयैणगणणारहिया एस गती वण्णिया अहाथूरा ।

णक्खत्त-चंदजोगे एत्तो वोच्छं समासेणं ॥ १६१ ॥

॥ 'णक्खत्तगति'त्ति णवमं पाहुडं समत्तं ९ ॥

[१०. दसमं नक्खत्तजोगपाहुडं]

अभियिस्स चंदजोगो सत्तंखंडितो अहोरत्तो ।

भागा तु एक्कवीसं ते होज्जधिगा णव मुहुत्ता ॥ १६२ ॥

१. कारकगाहा जेटि० खंदि० ॥ २. गच्छती जे० खं० । गच्छए पु० वि० । गच्छई मु० सू० । मलयगिरिवृत्तौ 'गम्'धातुप्रयोगो दृश्यते ॥ ३. तीसइ गच्छइ रवी पु० । तीसे गच्छति रवी जे० खं० मु० ॥ ४. नक्खत्त-चंदसीमा ते च्चव इहं पि नायव्वा जे० खं० ॥ ५. इयं गाथा जेटि० खंदि० नास्ति ॥ ६. सत्तडीखं० पु० मु० वि० ॥ ७. ते पुण अधिगा जे० खं० पु० मु० वि० सू० म० ॥

जो. ३

अहोरत्तस्स सत्तद्धिखंडितस्स एकवीसा $\frac{३३}{७}$, जावंतावभागा खेत्तसीमो । ते तीसाए ३० गुणा छ स्सता तीसा ६३०, एस कालसीमो । एतस्स सत्तद्धि-भागे ६७ लद्धा णव मुहुत्ता सत्तावीसं च सत्तद्धिभागा मु० $\frac{९३७}{७}$, एस अभियिस्स चंदस्स जोगो ति ॥ १६२ ॥

सयमिस्स भरणी अदांसिलेस्स साती तहेव जेट्ठाओ ।

एते छ ण्णक्खत्ता अद्धक्खेत्ता मुणेत्त्वा ॥ १६३ ॥

अहोरत्तो सत्तद्धिखंडितो तेत्तीसं जावंतावा दुभागो य ३३ $\frac{३}{७}$, एते खेत्तजावंतावा अद्धखेत्ताणं, एते [सवण्णिता ६७] तीसाय गुणा [२०१०] चोत्तीससत्तच्छिण्णा १३४ पण्णरस १५ मुहुत्ता होंति । एतेसिं एस चंदजोगो ॥ १६३ ॥

तिण्णेव उत्तरांडं पुणव्वसू रोहिणी विसाहा य ।

एते छ ण्णक्खत्ता दिवड्ढुक्खेत्ता मुणेत्त्वा ॥ १६४ ॥

अद्धखेत्ताणं सीमो तिगुणितो दिवड्ढुक्खेत्तसीमो भवति जावंतावसतं दुभागो य १०० $\frac{३}{७}$, एते सवण्णिता [२०१] तीसाय ३० गुणा [६०३०] चोत्तीस-सयच्छिण्णा १३४ लद्धा पणतालीसं ४५ मुहुत्ता । एते ते पणतालीसं ४५ मुहुत्ता चंदजोगो ॥ १६४ ॥

अवसेसा णक्खत्ता पण्णरस वि होंति तीसइमुहुत्ता ।

चंदम्मि एस जोगो णक्खत्ताणं समक्खातो ॥ १६५ ॥

जे अवसेसा पण्णरस १५ णक्खत्ता तेसिं सत्तद्धि ६७ जावंतावसीमाविकखंभो, ते तीसगुणा [२०१०] सत्तद्धीय ६७ [छिण्णा] लद्धा तीसतिमुहुत्ता ३० चंदजोगे भवंति ॥ १६५ ॥

१. °द्वा अस्सेसा साति तह य जेट्ठाओ जे० सू० । °द्वा अस्सेसा तह य साति-जेट्ठाओ खं० ॥
 २. जेट्ठा य पु० मु० वि० ॥ ३. °त्ता पण्णरसमुहुत्तसंजोगा जे० खं० पु० मु० म० सू० ॥
 ४. °शाओ पु० जे० खं० पु० मु० वि० म० ॥ ५. एते छ ण्णक्खत्ता पणयालमुहुत्तसंजोगा पु० मु० म० वि० सू० । पणयालीसमुहुत्ता एते छ च्चैव नक्खत्ता जे० खं० ॥ ६. जोगो समासत्तो एस वक्खातो जेट्ठि० खं० ॥

एतेसिं रिक्खाणं आदाण-विसर्गजोयणाकरणं ।

चंदम्मि य सूरम्मि य वोच्छामि अहाणुपुव्वीय ॥ १६६ ॥

चंद-सूराणं आदाण-विसर्गजोयणा[करणं] इतो वोच्छामि ॥ १६६ ॥

पव्वं पण्णरसगुणं तिधिसँहितं ओमरत्तपरिहीणं ।

बासीतीय विभत्ते लद्धे अंसे वियाणाहि ॥ १६७ ॥

जं हवइ भागलद्धं तं कातव्वं चतुग्गुणं णियमा ।

अभियिस्स एक्कवीसं भागे सोधेहि लद्धम्मि ॥ १६८ ॥

सेसाणं रासीणं सत्तावीसं तु मंडलं सोज्झं ।

अभियिस्स सोधणासंभवे तु इणमो विधी होति ॥ १६९ ॥

सेसातो रासीतो रूवं धेत्तूण सत्तसद्धिकंतं ।

पक्खिव लद्धेसु पुणो अभिजिइ सोधेतु पुव्वकमा ॥ १७० ॥

पंच दस तेरसड्डारसेव बावीस सत्तवीसा य ।

सोज्झा दिवडुखेत्तंत भद्वादी असाढंता ॥ १७१ ॥

पोडुवतादीणि(इत रोहिणि) पुणव्वसू य तध फग्गुणी विसाहा य ।

एते दिवडुखेत्ता हवन्ति वितिया असाढा य ॥ १ ॥ ॥ १७१ ॥

१. तेसिं नखत्तागं आशं जे० खं० ॥ २. °गजाणणाकं पु० मु० म० वि० ॥ ३. सक्खा-
णम्मि णिरुत्तं वोच्छामि जहां जे० खं० ॥ ४. तिधिसंखितं विसट्ठिभागूणं । बासीतीय विभत्ते
सेसं लद्धं च जाणाहि ॥ जे० खं० ॥ ५. जे० खं० आदर्शयोः १६८-१६९-१७० गाथास्थाने
एवंरूपं गाथायुगलं दृश्यते—जं हवति भागलद्धं तं कायव्वं चतुग्गुणं नियमा । सत्तट्ठीय विभत्ती-
(इत्ते) सेसेग जुओ भवे रासी ॥ एयम्मि रासीओ सोधेजा मंडलाणि पुण्णणि । ऊणम्मि मंड-
लम्मि तु तीलाय गुणे हवइ सोज्झं ॥ पंच दस तेरसड्डा° ॥ ६. °क्कवीसा पु० मु० ॥ ७.
मंडशा सोज्झा पु० मु० ॥ ८. °कता पु० मु० ॥ ९. °डुखेत्तंत भद्वातादी असाढंता ॥ जेटि०
खं० । °डुखेत्ते अभिजिस्सेकाधिया वीसा जे० खं० ॥

एताणि सोधयित्ता जं सेसं तं ह्वेज्ज णक्खत्तं ।

सेसा तीसगुणातो सत्तद्धिहिते मुहुत्ता तु ॥ १७२ ॥

एतासिं गाहाणं करणविही—वेज्जयीय पढमसंवच्छरे दससु १० पव्वेसु गतेसु पंचमीय किंचंदो?ति एत्थ णं करणं—“पव्वं पण्णरसगुणं तिधिसंहितं ओमरत्तपरिहीणं ।” ति दस १० पव्वाणि पण्णरस १५ गुणाणि [१५०], एत्थ पंचमि ति चउत्थीदिणा ओमरत्ताणि बे २ सुद्धाणि, जातं बावण्णं सयं १५२ । एतस्स रासिणो बासीती[य] भागो ति तीसे णिप्फत्ति ति—तिण्णि सया वीसा एक्कासीति, एत्थ अणागतरूवं पक्खित्तं अभियिस्स ति पज्जयणिप्फण्णं एक्कं णक्खत्तं जातं चउहिं भागेहिं ऊगगं ति, तेण बासीतीय णिप्फत्ती । बावण्णसैतस्स १५२ बासीतीय ८२ भागो, लद्धं एक्को मंडलं, मंडलं चतुहिं जावंतावेहिं ऊगं ति चत्तारि पक्खित्त ति तेण लद्धं चउग्गुणं जाता चत्तारि ४, सेसरासी सत्तरी ७०, चउक्को ४ लद्धो रासि ति णातव्वो, सत्तरी सेसरासीति लद्धातो अभिजीएक्कावीसं २१ ण देति ति ततो सत्तरीतो ७० रूवं १ धेत्तुणं सत्तडी कातूणं उवरिं चउसु सत्तडी संखित्ता जाया एक्कसत्तरी ७१, हेड्डा एगोणसत्तरी ६९, उवरीतो अभिजीएक्कावीसा २१ सुद्धा हेड्डातो णक्खत्तमंडलं सत्तावीसा २७ सुद्धा उवरिं पण्णासा ५० हेड्डा बाताला ४२, पुणो उवरीतो अभिजीएक्कावीसा २१ सुद्धा हेड्डातो णक्खत्तमंडलं सत्तावीसा सुद्धा उवरिं एगूणतीस २९ ति हेड्डा पण्णरस १५, पुणो अभिजिस्स एक्कावीसा सुद्धा हेड्डा “पंच दस तेरस०” [गा० १७१] ति पुणव्वसू सुद्धो सेसा [उवरिं अड्ड हेड्डा] दोण्णि, एत्तो पुस्सो य अस्सिलेसा य सुद्धा, अस्सिलेसा य अद्धखेत्त ति पण्णरसमुहुत्ता ठाविता उवरि ठाणे, जे अड्ड ८ [हेड्डा] ते तीसाए ३० गुणा [२४०] सत्तडीय ६७ भागे ते लद्धा

१. भवेज्ज आदाणं । नक्खत्तं नायव्वं, जमतीतं तस्स तु विसग्गो ॥ १७२ ॥ जे० खं० ॥
२. एतद्वाधानन्तरं जे० खं० आदर्शयोरियमेका गाथाऽधिका दृश्यते—एयं चंदसहगए नक्खत्ते करणमो मए भणियं । बोच्छाभि सूरजोयं नक्खत्तं कारिकविहिं च ॥ इयं हि गाथा श्रीमल्लयगिरिवृत्तौ व्याख्याता न दृश्यते, टिप्पणके चापि नैक्ष्यते । अपि च—अग्रे १८४ गाथायाम् “नक्खत्ताणं जोगा चंदाऽऽदिच्चेसु करणसंजुत्ता । भणियां गा० १८४” इति प्रतिपादयिष्यमाणःत्रादस्या गाथायाः न काऽप्यत्राऽऽवश्यकताऽवशिष्यत इति इयं गाथा प्रक्षितैव वर्त्तते इति मूले आहता नास्ति ॥ ३. युगस्य इत्यर्थः (?) ॥ ४. तिधिसंखित्तं विसट्ठिभागूणं” जेटि० खंटि० ॥ ५. °सत्तसहस्सं बाजी° जेटि० खंटि० ॥ ६. °सा अड्डा हेड्डा° जेटि० खंटि० ॥

तिणिण मुहुत्ता एगूणचत्तालीसं च सत्तडीभागा मु० ३ $\frac{३}{४}$, एत्थ तीसमुहुत्तेसु जे
ट्टाविता पण्णरस १५ मुहुत्ता ते पक्खित्ता, एवं मघातो अट्टारस मुहुत्ते भोत्तूण
एगूणचत्तालीसं च सत्तडीभागे मु० १८ $\frac{३}{४}$ भोत्तूण सूरु उदितो ति । एवं चंद-
करणं ॥ १७२ ॥

अभिजि च्छ च्च मुहुत्ते चत्तारि य केवले अहोरत्ते ।

सूरेण समं वैच्चति एत्तो सेसे वि वोच्छामि ॥ १७३ ॥

अभिजिस्स एकवीसं खेतजावंतावा, एतेसिं सूरपज्जएहिं पंचहिं भागो, भाग-
लद्धा चत्तारि अहोरत्ता पंचभागो य अ० ४ $\frac{३}{४}$, सो तीसगुणो लद्धा छ ६ मुहुत्ता,
एस अभिजिस्स सूरभोगो ॥ १७३ ॥

सतभिसया भरणीओ अदा अस्सेस साति जेड्डा य ।

वच्चंति मुहुत्ते एकवीसइं छ च्चअहोरत्ते ॥ १७४ ॥

एतेसिं पि तेत्तीसं खेतजावंतावा दुभागो य ३३ $\frac{३}{४}$, सवण्णेत्तूण पंचहिं ५ पज्ज-
एहिं दुगुणेहिं दसहिं १० [भागे] लद्धा छ अहोरत्ता एकवीसं च मुहुत्ता अ० ६
मु० २१ ॥ १७४ ॥

तिण्णेव उत्तरांइं पुणव्वसू रोहिणी विसाहा य ।

वच्चंति मुहुत्ते तिणिण चेव वीसं चंअहोरत्ते ॥ १७५ ॥

१. अभिइं छ च्च जे० खं पु० मु० ॥ २. गच्छद्, भणिया सेसा वि नक्खत्ता जे० खं ॥
३. एत्तो सेसाग वो' पु० मु० सू० वि० म० ॥ ४. एतद्वाधानन्तरं पु० वि० मु० आदर्शेषु
एषैका गाथाऽधिका दृश्यते—जं रिक्खं जावहए वच्चद् चंदेण भाग सत्तडी । तं पणभागे
राइंदियस्स सूरेण तावहए ॥ इति । इयं हि गाथा जे० खं० जेटि० खंटि० आदर्शेषु नास्ति ।
श्रीमल्लयगिरिचरणैरपीयं गाथा वृत्तौ न मूलग्रन्थतया निर्दिष्टाऽस्ति, किन्तु पूर्वोक्तार्थगाथात्वेनो-
द्धृताऽस्ति, अपि च—यद्यपि पु० प्रतिसमानेषु केषुचित् प्राचीनेषु ज्योतिष्करण्डकमूलग्रन्था-
दर्शेष्वियं गाथा प्राप्यते तथापि “एत्तो सेसे वि वोच्छामि” इति अस्यां १७३ गाथायां
प्रतिज्ञानात् प्रतिज्ञातार्थप्रतिमादन्तराले करणगाथाया असाङ्गत्याद् नेयं मूलग्रन्थगाथेति मूले
आहृता नास्ति ॥ ५. साति तह जेड्डा । गच्छंति मु' जे० खं० ॥ ६. °स छ च्चेवअहो' पु० मु०
वि० ॥ ७. °राओ पुग' जे० ॥ ८. गच्छंति मु' जे० खं० ॥ ९. अहो' पु० मु० वि० ॥

एतेसिं पि खेत्तजावंतावा सतं दुभागो य १००^३ एते सवण्णेतूणं सूरस्स पज्जएहिं
बिगुणेहिं लद्धा वीसं दिवसा तिण्णि य मुहुत्ते दि० २० मु०३ त्ति ॥ १७५ ॥

अवसेसा णक्खत्ता पण्णरस वि सूरसहगंता जंति ।

बारस चैव मुहुत्ते तेरस य समे अहोरत्ते ॥ १७६ ॥

एतेसिं पि सत्तट्ठीए खेत्तजावंतावाणं पंचसूरपज्जएहिं लद्धा तेरस दिवसा बारस
य मुहुत्ते दि० १३ मु० १२ । एस सूरस्स जोगो जावंतावणिप्फण्णो ॥ १७६ ॥

पवं पण्णरसगुंणं तिहिसंखेत्तं विसट्ठिभागूणं ।

तिहिं छावट्ठेहिं भये अंसगसेसम्मि सोधणगं ॥ १७७ ॥

चतुवीसं च मुहुत्ता अट्टेव य केवला अहोरत्ता ।

एते पुस्से सोज्झा, एत्तो सेसाण वोच्छामि ॥ १७८ ॥

रातिंदिया विसट्ठी य मुहुत्ता बारसुत्तरांफग्गू ।

सो^१लं सतं विसाहा, वीसंदेवा य तेसीतं ॥ १७९ ॥

वे चउपण्णा छ चैव मुहुत्ता उर्त्तरा उ पोडवता ।

तिण्णेव एक्खवीसा छ च मुहुत्ता उं रोहिणीजोगो ॥ १८० ॥

तिण्णेगट्ठा बारस य मुहुत्ता सोधणं पुणव्वसुणो ।

जं सोहणं ण गच्छति तं णक्खत्तं तुं सूरगतं ॥ १८१ ॥

पुव्वणिप्फण्णो रासी दि[ट्ठ]व्वो वावणं दिवससतं १५२, एत्थ किं सूरगतं ?
ति तिहिं छावट्ठेहिं ३६६ संवच्छरदिणेहिं भागं ण देति दिणरासि त्ति कातूण एत्तो

१. °गया होंत्ति जे० खं० ॥ २. °गुणं तिहिसहियं ओमरत्तपरिहीणं । तिहिं पु० मु० वि० म० ॥
३. °वट्ठेहिं गएहिं जं सेसं तं वियाणाहि जे० खं० ॥ ४. मुहुत्ते अट्टेव य केवले अहोरत्ते ।
- एत्तं पुस्सबिलगं एत्तो वोच्छामि सोधणगं ॥ जे० खं० ॥ ५. °रा सुद्धं । सोलं वि० पु० ॥
६. सोलससतं विसाहा विस्सदेवया य तेसीती जे० खं० ॥ ७. वि चतुप्पण्णा जे० खं० ॥
८. °त्तरड्डुपो° जे० खं० ॥ ९. उ रोहिणियाजोगो पु० मु० वि० । उ रोहिणिया जे० खं० म०,
- अत्र पाठभेदे जोगो इति पदं नास्ति ॥ १०. तु आदिच्चे जे० खं० ॥

जहासंभवं सोधणं कातव्वं । एत्थ अट्ठहिं अहोरत्तेहिं चतुव्वीसाए मुहुत्तेहिं पूसो सुज्झति त्ति । बावट्ठिअहोरत्तेहिं बारसेहि य मुहुत्तेहिं उत्तराफग्गुणीओ सुज्झंति । सोलसुत्तरेणं दिवससतेणं विसाहाओ सुज्झंति त्ति । तेसीतेण दिवससतेण उत्तरासाढा सुज्झति । बेहिं दिवससतेहिं चउपण्णेहिं छहिं मुहुत्तेहिं उत्तरापौडवता सुज्झति त्ति । तिहिं दिवससतेहिं एक्कवीसेहिं छहि य मुहुत्तेहिं रोहिणीओ सुज्झंति त्ति । तिहिं दिवससतेहिं एक्कडेहिं बारसहि य मुहुत्तेहिं पुणव्वसू सुज्झति त्ति । एत्थ जाणि अंतराणि अप्पणो पभागेहिं सुज्झंति । जहा—अद्धखेत्ताणि छहिं दिवसेहिं एक्कवीसाए मुहुत्तेहिं , समखेत्ताणि तेरसेहिं दिवसेहिं बारसहि य मुहुत्तेहिं, दिवडूखेत्ताणि वीसाये दिवसेहिं तिहि य मुहुत्तेहिं ति । इह पुण बावण्णातो दिवससतातो १५२ सोलसतेण ११६ विसाहा सुद्धा, सेसा एत्तो छत्तीसा ३६ । अणुराहा तेरसहिं दिवसेहिं बारसेहि य मुहुत्तेहिं सुद्धा, सेसा बावीसं दिवसा अट्ठारस य मुहुत्ता । पुणो छहिं दिवसेहिं जेद्धा सुद्धा एक्कवीसं च मुहुत्ता दिवसं धेतूण, सेसा पण्णरस दिवसा सत्तावीसं च मुहुत्ता । एत्तो मूलो तेरसहिं दिवसेहिं [बारसेहि] य मुहुत्तेहिं सुद्धो, सेसा बे दिवसा पण्णरस य मुहुत्ता, एस कालो पुव्वासाढापविट्ठस्स आदिच्चस्स त्ति । सूरकरणं ॥ १७७ तः १८१ ॥

णकखत्त-चंदजोगे नियमा सत्तट्ठिए पडुप्पण्णे ।

पण्णेण सतेण भते लद्धं सूरस्स सो जोगो ॥ १८२ ॥

जत्थ चंदो पण्णरस मुहुत्ते अच्छति तहिं सूरु केवतियं कालं अच्छति ? त्ति एत्थ करणं—एते पण्णरस सत्तट्ठीए गुणिता जातं पंचुत्तरं सहस्सं १००५, एतस्स पण्णेण सतेण १५० भागो, लद्धा छ दिवसा, सेसं पंचुत्तरं सतं १०५, एते मुहुत्ते काहामो त्ति तीसाए छेदस्स य समणुण्णाए गमो, [?? तिभागोवट्ठणा, एक्केण गुणिता ??] पंचहिं ५ पंचुत्तरसतस्स १०५ भागो, लद्धा एक्कवीसं २१ मुहुत्ता । एस सूरस्स अद्धखेत्तजोगो । एवं अद्ध-सम-दिवडूखेत्तेसु अभिजिं भिव कातव्वं ॥ १८२ ॥

१. °जोगा सत्तहिं नियमा तु ते पडुप्पण्णा जे० खं० ॥ २. पण्णाससतेण पु० ॥

णक्खत्त-सूरजोगो मुहुत्तरासीकतो तु पंचगुणो ।

सत्तट्ठीय विभत्तो लद्धो चंदस्स सो जोगो ॥ १८३ ॥

जत्थ सूरुो छ द्विसे एक्कवीसं च मुहुत्ते अच्छति तहिं चंदो केवतियं कालं अच्छति? त्ति एत्थ करणं—छ द्विसा तीसाय गुणिता [१८०] एत्थ एक्कवीसं मुहुत्ता पक्खत्ता जाता बे सता एक्कुत्तरा २०१, एस रासी पंचहिं गुणितो सहस्सं पंचुत्तरं १००५, एतस्स सत्तट्ठीय भागो, लद्धा पणरस १५ मुहुत्ता । एस अद्धखेत्ते चंदजोगो । एवं सेसेसु वि ॥ १८३ ॥

नेक्खत्ताणं जोगा चंदाऽऽदिच्चेसु करणसंजुत्ता ।

भणिया, सुणाहि एत्तो पविभागं मंडलाणं तु ॥ १८४ ॥

॥ 'णक्खत्तजोगे' त्ति दसमं पाहुडं सम्मत्तं १० ॥

[११ एकारसमं मंडलविभागपाहुडं]

इणमो यै समुद्धिट्ठो जंबुद्दीवो रधंगसंठाणो ।

विक्खंभो सतसहस्सं तु जोयणाणं भवे एक्कं ॥ १८५ ॥

भैरधं १ तध हेमवतं २ हरिवासं ३ तह विदेहवासं ४ च ।

रम्मगं ५ मेरणवतं ६ एरवतं ७ सत्तमं वासं ॥ १८६ ॥

चुल्ल-महाहिमवंतो १-२ णिसंधो ३ तह णेलवंत ४ रूपी ५ य ।

सिहरी ६ य णाम सेलो छ व्वासधरा हवंतेते ॥ १८७ ॥

१. °जोगा मुहुत्तरासीकता तु पंचगुणा । सत्तट्ठीय विभत्ते लद्धं जे० खं० ॥ २. इत्थं गाथा जेटि० खं० आदर्शयोर्न दृश्यते, जे० खं० पु० मु० आदर्शेषु तु दृश्यते । मलयगिरिपादैः पुनरियं गाथाऽऽहता व्याख्याता चाप्यस्ति ॥ ३. उ पुच्चदिट्ठो जे० खं० ॥ ४. नियंठो सयं (१) जे० खं० । विक्खंभु सयं पु० मु० । विक्खंभु सयं जेवृ० ॥ ५. भरहे तह हेमवए हरिवास महाविदेहवासे य । रम्मक एरणवत्ते एरवते सत्त वासाइं ॥ जे० खं० ॥ ६. °ग हेरणवत्तं पु० मु० म० ॥ ७. निसढो तह नील० पु० मु० ॥

वासा वासधराणि य हवन्ति पुन्वाऽवरायता सञ्चे ।

भरधं दक्खिणपासे, उत्तरतो होति एरवतं ॥ १८८ ॥

भरहेरवतप्पमिति दुग्गुणो दुग्गुणो तु होति विक्खंभो ।

वासा-वासधरेसु य जाव तु वासं विदेहं ति ॥ १८९ ॥

एत्थ तिरियलोगमज्जे जंबुद्वीवो तेलापूवसंठाणसंठितो, एक्कजोयणसतसहस्सं आयाम-विक्खंभेणं, तिण्णि य जोयणसतसहस्साइं जाव अद्धंगुलं च [यो० ३१६२२७ क्रो० ३ ध० १२८ अं० १३॥] विसेसाहियं परिकखेवेणं । एत्थ सत्त वासाणि दक्खिणादीयाणि—भरधं १ हेमवतं २ हरिवासं ३ महाविदेहं ४ रम्मगं ५ एरण्णवतं ६ एरवतं ७ । एताणि सत्त वासाणि छहिं णगेहिं उदधिणा य विभत्ताणि—चुल्लहिमवंतो १ महाहिमवंतो २ णिसभो ३ गेलवंतो ४ रूपी ५ य सिहरी ६ ति छ वासधरा । एते वासाणि वासधरा य पुन्वावरायता । एत्थं भरधं दक्खिणपासे, एरवतं उत्तरे पासे । भरहेरवतप्पमिति जाव महाविदेहं ति दुग्गुणा दुग्गुणा । एत्थं भरधं एक्कं १ जावंतावा एरवतं च, चुल्लहिमवंतो दुवे २ जावंतावा सिहरी य, हेमवतं चत्तारि ४ य जावंतावा एरण्णवतं च, महाहिमवंतो अद्ध ८ जावंतावा रूपी य, हरिवस्सं सोलस १६ जावंतावा रम्मगं च, णिसधो बत्तीसं ३२ जावंतावा गेलवंतो य, महाविदेहं वासं चतुसट्ठिं ६४ जावंतावा । एवं जंबुद्वीवो उत्तर-दक्खिणेणं बहुमज्झदेसभागे एक्कपदेसियाय सेठीय णतुतं जावंतावसतं १९० । एत्थं एक्कस्स जावंतावस्स णिप्फत्ती—जइ णउत्तेण जावंतावसतेण एक्कं जोयणसयसहस्सं लब्भति एक्केण जावंतावेण किं लब्भति १ सयसहस्सस्स १००००० णवुत्तेण सतेण १९० भागो, अवगतसमसुण्णं दस सहस्साइं १०००० एक्कूणवीसतिभागो जावंतावं । एवं जावंतावधुवरासी इच्छितस्स वासस्स वा वासधरस्स वा जावंतावेहिं गुणेत्तव्वो ॥ १८५ तः १८९ ॥ त्तो एग्गूणवीसाए भागेहिं लद्धाणि जहा—

१. वासहरा वि य पु० मु० म० ॥ २. दुग्गुणा दुग्गुणाइं होइ पु० वि० ॥ ३. वासहराणं जाव इ वासं विदेहि ति पु० मु० म० । वासहराणं जाव य वासो विदेहो ति जे० खं० ॥ ४. बहुदेसमज्झगारे एक्कं जेटि० ॥ ५. एत्तो खंति० ॥

पंचेव जोयणसता छवीसा होति भरहविकखंभो ।

छ च्चेवं य होंति कला एगुणवीसेण छेदेण ॥ १९० ॥

ओगाहूणं विकखंभ मो तु ओगाहसंगुणं कुज्जा ।

चतुहि गुणितस्स मूलं सा जीवा वडत्थ णातव्वा ॥ १९१ ॥

भरहस्स का जीव ? ति एत्थ करणं—ओगाहूणं विकखंभ मो ति, जंबुदी-
वस्स विकखंभो एकं सतसहस्सं १००००० छाधितं (? साधितं) एत्तो भरधस्स
विकखंभो दस सहस्साणि एगुणवीसतिभागाणं $\frac{१०००००}{१९}$ सोधेतव्वाणि ति
सयसहस्सं एगुणवीसाए गुणेतूणं [१९०००००] दस सहस्साणि सोधेतव्वाणि,
अवसेसरासी [१८९००००] ओगाहेणेव गुणेतव्वो, पच्छा चउहिं गुणेतव्वो,
गुणितस्स मूलं धेतव्वं, मूले गहिते एगुणवीसाए भागे लद्धा चोदस जोयण-
सहस्साइं चत्तारि य सया एकुत्तरा होंति पंच य एगुणवीसतिभागा यो १४४० $\frac{१}{१९}$
साधिया, एसा जीवा । एस जीवा उत्तरडुभरधस्स । एवं सव्वाओ एतेण उवाएण
आणेतव्वाओ ति ॥ १९१ ॥

उसुवग्गं छग्गुणितं जीवावग्गम्मि पक्खित्ताणं ।

जं तस्स वग्गमूलं तं धणुकट्टं वियाणाहि ॥ १९२ ॥

ओगाहूणं विकखंभ मो तु ओगाहसंगुणं कुज्जा ।

अट्टण्हं सुण्णाणं उवरिं दिट्ठा सया सत्त छप्पण्णा ॥ १ ॥

७५६००००००००, एस जीवावग्गो । उसू दस सहस्साणि १००००,
एतस्स वग्गो अट्टण्हं सुण्णाणं उवरिं रूवं १०००००००००, एस छग्गुणो
६०००००००० जीवावग्गे पक्खित्तं अट्टण्हं सुण्णाणं उवरिं [सत्त] सया
बावट्ठा ७६२०००००००००, एतस्स रासिणो वग्गमूलस्स एगुणवीसाए भागो,

१. °व या कलाओ भरहसमं जाव एरवयं ॥ जे० खं० ॥ २. ति जे० खं० ॥ ३. मूलं
मंडलखेत्तस्स अवगाहो वि० पु० मु० । मूलं मंडलखेत्तस्स सा जीवा म० । मूलं मंडलखेत्तस्स
विकखंभो जे० खं० । मूलं सा जीवा तथ णातव्वा खं० ॥ ४. धणुकट्टं जेटि० खं० मु०
म० । धणुकट्टं पु० ॥

लद्धाणि चोइस जोयणसहस्साइं पंच य सया अट्ठावीसा एक्कारस य एगूणवीस-
भागा १४५२८^{१/३} साधिया । एसा भरधस्स वासस्स धणुकट्ठा ॥ १९२ ॥

धणुवग्गातो णियमा जीवावग्गं विसोर्धइत्ताणं ।

सेसस्स दुँ छम्भागो, तस्स तु मूलं उसू हवति ॥ १९३ ॥

धणुवग्गो पुव्वकरणेणं अट्ठण्हं सुण्णाणं उवरिं सत्त सया बावट्ठा
७६२०००००००००, एत्तो पुव्वणिप्फण्णो जीवावग्गो अट्ठण्हं सुण्णाणं उवरिं
सत्त सता छप्पण्णा ७५६०००००००० सुद्धा, सुद्धसेसछम्भागो अट्ठण्हं
सुण्णाणं उवरिं रूवं १०००००००००, एतस्स वग्गमूलं दस सहस्सा एगूणवीस-
तिभागाणं $\frac{१००००}{९९}$, एस उसू । तं वि धणुकट्ठे ॥ १९३ ॥

छग्गुणमुसुस्स वग्गं धणुवग्गातो विसोहइत्ताणं ।

सेसस्स वग्गमूलं तं खलु जीवं वियाणाहि ॥ १९४ ॥

धणुवग्गो पुव्वकरणेणं अट्ठण्हं सुण्णाणं उवरिं सत्त सया बावट्ठा
७६२०००००००००, एत्तो उसुवग्गो छग्गुणो अट्ठण्हं सुण्णाणं उवरिं छ
६०००००००००, एस धणुवग्गातो सुद्धो, सेसा तु सत्त सया छप्पण्णा
अट्ठण्हं च सुण्णाणं उवरिं ७५६००००००००, एतस्स मूलाणिते एगूणवीसाते
भागलद्धं जीवा पुव्वभणिता भरहस्स ति ॥ १९४ ॥

महताधणुकट्ठातो डहरागं सोर्धइत्तु धणुकट्ठं ।

जं तस्स हवति सेसं तस्सऽद्धं निदिसे बाहं ॥ १९५ ॥

तिण्णि य जावंतावे ओगाहितूणं चुल्लहिमवंतस्स जीवा आणेत्तव्वं ति पुव्वकरणे
तीसे जीवाए धणुकट्ठं पुव्वकरणेण आणेत्तव्वं ति एतं महल्लगं धणुकट्ठं, एत्तो

१. °सोहइत्ताणं पु० मु० वि० । सोहित्ताणं जे० खं० ॥ २. य छम्भागे जं मूलं तं उसू होइ
पु० मु० म० वि० । उ छम्भाए जं मूलं सो उसू होति जे० खं० ॥ ३. °णमुसुसंवग्गं जे० खं० ।
°ण संतुसुवग्गं हं० म० ॥ ४. जं तस्स व° जे० खं० ॥ ५. °णुपट्ठा° जे० खं० पु० मु० ॥
६. सोव्याहि धणुकट्ठं जे० खं० पु० ॥ ७. जं एत्थ हवइ सेसं तस्सऽद्धे पु० मु० वि० । जं
हवति तत्थ सेसं तस्सऽद्धं जे० खं० ॥

डहरागं धणुकडं सोधेतव्वं, सुद्धसेसस्स अद्धं चुल्लहिमवतो बाहा हवति त्ति ।
एवं सव्वेसिं वासाणं वासधराणं च तुंसु जीवा धणुकडं बाहाओ अण्णोण्णाओ
जधुद्धिद्विधाणेण । इह तु गंथगुरुवग्गणभएण किंचिमेत्तं णिदरिसणं भणितं
॥ १९५ ॥

विकखंभ वग्ग दसगुण करणी वट्टस्स परिरयो होति ।

विकखंभ पादगुणितो य परिरयो होइ गणितपदं ॥ १९६ ॥

१. इधुरित्थर्थः ॥ २. एतद्वाथास्थाने जे० खं० आदर्शयोरित्थंरूपा गाथा वर्त्तते—विकखंभस्स कती
दसगुणा उ वट्टस्स हवति खेत्तस्स । मूलं तस्स तु नियमा परिरयमाहंसु सुखुमेण ॥ इति ॥ ३.
ओ तस्स गणिं पु० मु० म० वि ॥ ४. एतद्वाथानन्तरं जेटि० खं० आदर्शयोऽम्बूद्धीपपरिरय-
गणितपदावेदिकाः जंबुद्धीवपरिरयो तेरस य अंगुलाहं० सत्तेव य कोडिसया० इति तिस्रो गाथा
दृश्यन्ते । जे० खं० आदर्शयोः पुनरेतद्वाथानन्तरं जंबुद्धीवपरिरयो इत्येकैव गाथा वर्त्तते, अन्याश्च
गाथाः परिगलिताः सन्ति । श्रीमलयगिरिवृत्तौ तु उपरिनिर्दिष्टगाथात्रिकपूर्विका गाउयमेगं पन्नरस०
इति गणितपदाधिकांशार्थपरिपूर्त्तिरूपा चतुर्थप्येका गाथाऽधिका उद्धृता दृश्यते । पु० आदर्शं च
पुनः परिरय-गणितपदावेदिका एताश्चतस्रोऽपि गाथाः क्रमव्यत्यासेन वर्त्तन्ते, अर्थात् पूर्वं गणित-
पदावेदकं गाथायुगलम्, तदनन्तरं च परिरयावेदकं गाथायुगलमिति, लेखकप्रमादजनितोऽयं
क्रमव्यत्यास इति नात्र किञ्चिद् विचारणीयमस्ति । गाथाश्चेमाः—जंबुद्धीवपरिरयो तिग्णि उ
सोलगि सयसहस्साणि । वे य सया पडिपुण्णा सत्तावीसा समधिया य ॥ १ ॥ तिग्णि य कोसे
दीवो अट्ठावीसं च धणुसयं एकं । तेरस य अंगुलाहं अद्धंगुलयं च सत्रिसेसं ॥ २ ॥ सत्तेव य
कोडिसया णउत्तिं छप्पण सयसहस्साहं । चउणउत्तिं च सहस्सा सतं दिवडुं च गणितपदं ॥ ३ ॥
जेटि० खं० । अत्र पु० मु० आदर्शयोः गणितपदं इति पाठस्थाने साहीयं इति पाठो दृश्यते ।
श्रीमलयगिरिवृत्तावपि साहीयं पाठो वर्त्तते । तदनन्तरं च तैः “साधिकत्वप्रतिपादिका चैयं गाथा”
इति निष्टङ्क्यैवा चतुर्थपि गाथा उद्धृताऽस्ति—गाउयमेगं पन्नरस धणुसया तह धणुणि पन्नरस ।
सट्टिं च अंगुलाहं जंबुद्धीवस्स गणियपयं ॥ ४ ॥ इति । यद्यप्येता गाथाः प्राचीनटिप्पणके
मलयगिरिवृत्तौ पु० प्रभृत्यादर्शेषु च वर्त्तन्त एव, तथापि नेता गाथा मूलग्रन्थसम्बन्धिन्यः, किन्तु
टिप्पणकृता वृत्तिकृता चोद्धृता एवेति ज्ञायते । यतः प्राग् धनुःपृष्ठ-शु-जीवादीनां करणगाथा-
नन्तरं न तत्र कस्यापि क्षेत्रस्य धनुःपृष्ठादिसङ्ख्याप्रमाणावेदिका गाथाः सन्तीति परिरय-गणितपदा-
वेदिका गाथा अपि मूलग्रन्थसम्बन्धिन्यो न भवन्ति । अपि च यद्येता गाथा मूलग्रन्थसम्बन्धिन्यो
भवेयुस्तदा गणितपदसंख्यानमंशनिर्देशवर्जितं कथं प्ररूप्येत ? इत्यपि विचारणीयमेव । किञ्च—अत्र
प्रकरणे एतन्निरूपणमप्रासङ्गिकमप्याभातीति । श्रीमद्भिः सागरानन्दसूरिचरणैः परिरयगाथे मूल-
ग्रन्थगाथात्वेन स्थापिते स्तः, गणितपदगाथे च वृत्तिगतगाथात्वेन स्थापिते स्तः, तदसङ्गतमेव
प्रतीयते । वस्तुतस्तु एताश्चतस्रोऽपि गाथा टिप्पणक-वृत्तिगता एवेति न मया मूलगाथात्वेनाऽऽहता
इति । अत्रार्थे एतद्वस्तुविचारविशेषज्ञा बहुश्रुता एव प्रमाणमिति ॥

जंबुद्दीवस्स विकखंभं एक्कं जोयणसयसहस्सं, एस विकखंभो वग्गितो दसहि य गुणो, जाया एक्कारस गुणाओ(१ सुण्णाओ) रूवं अंते १०००००००००००, तस्स मूलं जंबुद्दीवस्स परिरयो होति । जहा—

जंबुद्दीवपरिरयो तिण्णि तु सोलाणि सयसहस्साणि ।
 बे य सया पडिपुण्णा सत्तावीसा समधिया य ॥ १ ॥
 तिण्णि य कोसे दीवो(?) अट्ठावीसं च धणुसयं एक्कं ।
 तेरस य अंगुलाइं अट्ठंगुलयं च सविसेसं ॥ २ ॥

यो० ३१६२२७ क्रो० ३ ध० १२८ अं० १३३ । “विकखंभपाद-
 गुणितो य परिरयो हवति गणितपदं” परिरयस्स विकखंभपादगुणितस्स जं
 आगतं [तं] जंबुद्दीवस्स पतरगणितं होति । जहा—सत्त कोडिसयाणि णउत्तिं
 कोडीओ छप्पणं सयसहस्साणि चतुणउती य सहस्सा दिवडुंजोयणसतं ति
 ७९०५६९४१५० । एत्थ गाधा—

सत्तेव य कोडिसया णउत्तिं छप्पण सयसहस्साइं ।
 चतुणउत्तिं च सहस्सा सतं दिवडुं च गणितपदं ॥ १ ॥ ॥ १९६ ॥
 जंबुद्दीवस्स भवे बहुमज्जे सव्वरतण-धातुंचितो ।
 मेरू णाम णगवरो सुक्कीलो देवराइणं ॥ १९७ ॥
 णंवणउत्तिजोयणसहस्समुस्सितो उग्गतो सहस्समधे ।
 वित्थिण्णो धरणितले य जोयणाणं दस सहस्से ॥ १९८ ॥

एवं जंबुद्दीवस्स बहुमज्जदेसभागे महाविदेहस्स मज्जे मेरू णाम पव्वतो,
 सक्कज्जयाकिती, णवणउत्तिं जोयणसहस्साइं ९९००० उडुं उस्सेधेणं, एक्कं जोयण-
 सहस्सं १००० उव्वेहेणं, धरणितले दस जोयणसहस्साणि वित्थिण्णो १००००,
 उवरितले सहस्सं १००० वित्थिण्णो त्ति, तिण्णि वि लोगे संफुसमाणो । तस्स
 पढमं कंडं पुढवि-सिला-वइर-सक्करमयं जोयणसहस्सोगाढं १००० । १ ।

१. ०त्तुच्चित्तलितो जेटि० खंदि० ॥ २. जे० खं० वि० पु० मु० म० आदर्शेषु इयं गाथा एवंप्रकारा
 वर्तते—नवनउडुं च सहस्सा उव्विद्धो (उच्च इत्यर्थः) अह (अधः) सहस्समोगाढो । धरणिथले
 विच्छिण्णो [य] जोयणाणं दस सहस्सा ॥ इति । उव्विद्धो स्थाने उच्चिट्ठो पु० ॥

मज्झकंडं सुवण्ण-रजत-अंक-फालिकमयं रयणचित्तं तेवट्ठिं जोयणसहस्साणि ६३००० । २ । ततियं कंडं जातरूवमयं जंबूणदं छत्तीसं जोयणसहस्साइं ३६००० । ३ । सिहरे चूलिगा वेरुलिगमयी चत्तालीसं ४० जोयणाइं उडुं उच्चत्तेणं, मूले बारस १२ जोयणाणि वित्थिण्णा, मज्झे अट्ट ८, उवरिं चत्तारि ४ । तस्स गिरिणो चत्तारि वणाणि, तिण्णि मेहलाओ । मूले भइसालवणं १ । मूलातो पंच सताणि ५०० उडुं उप्पत्तिता मेहला पंचजोयणसतवित्थिण्णा ५००, एत्थं णंदणवणं २ । णंदणवणाओ अट्टतेवट्ठिजोयणसहस्साइं ६२५०० उडुं उप्पत्तिता एत्थ मेहला पंचजोयणसतवित्थिण्णा ५००, एत्थ सोमणसं वणं ३ । सोमणसवणातो छत्तीसं जोयणसहस्साइं ३६००० उडुं उप्पत्तिता एत्थ मेरुउवरितले जोयणसहस्सवित्थिण्णो १०००, एत्थं पंडगवणं ४ । एत्थ उ सिलाओ पंडुकं-बलाओ पंचजोयणसयायामाओ ५०० तदट्टवित्थिडाओ २५०, तत्थ बे आसणाणि पंचधणुसतुस्सेधाणि ५००, जत्थ तित्थकरा अभिसिच्चंति ॥ १९७ ॥ १९८ ॥

जत्थिच्छसि विक्खंभं मंदरसिहराहि ओवत्तिताणं ।

एक्कारसहितलद्धो सहस्ससहितो तु विक्खंभो ॥ १९९ ॥

मेरुस्स उवरितलातो छत्तीसं जोयणसहस्साइं ३६००० हेडुं ओवत्तितूणं एत्थं सोमणसे वणे को बाहिर[गिरि]विक्खंभो ? को अर्भंतरगिरिविक्खंभो ? ति एत्थ करणं—छत्तीसाए सहस्साणं ३६००० एक्कारसहिं ११ भागो, लद्धे सहस्सं दिण्णं, जायाणि बातालीसं जोयणसताणि बावत्तराणि अट्ट च एक्कारसभागा ४२७२ $\frac{८}{९}$, एस बाहिरगिरिविक्खंभो । एसेव सहस्सरहितो अर्भंतरगिरिविक्खंभो, जहा—बत्तीसं सता बावत्तरा अट्ट चेक्कारसभागा ३२७२ $\frac{८}{९}$ । जावतिओ अर्भंतरगिरिविक्खंभो सोमणसवणे सो जेव अर्भंतरगिरिविक्खंभो सोमणसवणातो जाव एक्कारस जोयणसहस्साइं ११००० उडुं ति, एत्थ गत्थि पदेसपरिहाणी, तेण परं पदेसपरिहाणी । एत्थ अर्भंतरगिरिपरियो य बाहिरगिरिपरियो य आणेत्त्वो, “विक्खंभ वग्ग दसगुण करणी वट्टस्स परियो होति” [गा० १९६] ति, एत्थं जत्थ जत्थ विक्खंभो इच्छितो तत्थ तत्थ एतेण करणेण आणेत्त्वो ति ॥ १९९ ॥ एत्थं पदेसपरिवट्ठीय करणगाहा—

१. °राओ ओवट्टाणं पु० मु० वि० ॥

मूल-ऽग्गविसेसम्मि उ उस्सयभयितम्मि जं भवे लद्धं ।

सा हर-णदी-णगाणं पदेसवड्डी उ सा उभतो ॥ २०० ॥

मेरुस्स मूलविकखंभो दस सहस्सा १००००, उवरिं विकखंभसहस्सं १०००, एतेसिं विसेसो णव सहस्सा ९०००, एतेसिं भागो णवणउतीय सहस्सेहिं ९९००० सगेण उस्सेहेण, अवगतसमसुण्णं अंसच्छेदेण णवहिं ओवट्ठितो, जातो एक्कारसभागो एक्को $\frac{१}{११}$ एसा उभओ वड्डी । एवं मेरू अवणित-लातो एक्कारस पदेसे गंतूणं पदेसं परिहायति, एक्कारसे वा जोयणाणि गंतूणं जोयणं परिहायति । उवरितलातो अधोऽधो एव वड्ढति त्ति । एवं सव्वत्थ पदेसखय-वड्डी आणेत्तव्व त्ति ॥ २०० ॥

मूल-ऽग्गविसेसऽद्धकति उसुस्स य कतिजुतस्स जं मूलं ।

एस गिरिपासबाहा,सागरसलिले वि एमेव ॥ २०१ ॥

मेरुस्स मूलविकखंभो दस सहस्साइं १००००, उवरिविकखंभो सहस्सं १०००, एतेसिं विसेसो णव सहस्सा ९०००, तेसिं अद्धं पणतालीसं सता ४५००, एतेसिं वग्गो, उसुस्स य णवणउतीय सहस्साणं ९९००० वग्गो, एतेसिं बेण्हं पि वग्गाणं समासरासी मूलं गिरिस्स उस्सयपासबाहा हवति । एवं लवण-सागरस्स वि त्ति ॥ २०१ ॥

चंदा सूरा तारागणा य णक्खत्त-गहगणा चेव ।

तं ते पदक्खिणगती पैरिंति मेरुं गतिरतीया ॥ २०२ ॥

पण्णरस मंडलाइं चंदस्स महेसिणो पंदेसेंति ।

चुलसीय मंडलसतं अणूणगं बेति सूरस्स ॥ २०३ ॥

१. इयं गाथा जेटि० खंटि० आदर्शयोरेव वर्त्तते । जे० खं० पु० मु० म० वि० आदर्शेषु नास्ति ॥

२. गती मेरुं गतिरागतिकरा उ ॥ जे० खं० ॥ ३. परंति पु० मु० ॥ ४. पदंसेंति जे० खं० ।

उवदिसंति पु० मु० म० वि० ॥

जोर्यणसयं असीयं अंतो ओगाहितूण दीवम्मि ।

तस्सुवरिं तु सपरिधिं अब्भंतरमंडलं रविणो ॥ २०४ ॥

तीसाणि तिण्णि जोयणसताणि ओगाहितूण लवणम्मि ।

तस्सुप्परिं सपरिधिं बाहिरगं मंडलं रविणो ॥ २०५ ॥

तिण्णेवसतसहस्सा पण्णरंस य होंति जोयणसहस्सा ।

उगुणाणउति परिरयो अब्भितरमंडले रविणो ॥ २०६ ॥

“ विकखंभ वग्ग दसगुण करणि ” [गा० १९६] ति परिरयो आणेतव्वो
त्ति । सेसा पागडत्थाओ गाहाओ ॥ २०२ तः २०६ ॥

तिण्णेव सयसहस्सा अट्टारस होंति जोयणसहस्सा ।

तिण्णि सता पण्णारा बाहिरए मंडले रविणो ॥ २०७ ॥

दस चेव मंडलाइं अब्भितर-बाहिरा रवि-ससीणं ।

सामण्णाणि तु णियमा पत्तेयं पंच चंदस्स ॥ २०८ ॥

अब्भितरातो पंच मंडलाणि बाहिरतो य पंच ससि-सूराणं सामाणाणि ।
मज्झिज्झाणं पंच पत्तेयं चंदस्स असामण्णाणि ॥ २०८ ॥

चंदंतरेसु अट्टसु अब्भितर-बाहिरिसु सूरस्स ।

बारस बारस मग्गा, छसु तेरस तेरस हवंति ॥ २०९ ॥

एत्थ करणगाहा—

चंदविकप्पं एकं सूरविकप्पेण भाजये णियमा ।

जं हवति भागलद्धं सूरविकप्पा उ ते होंति ॥ २१० ॥

१. आसीतजोयणसतं अंतो जे० खं० ॥ २. तस्स परिधी सपरिधी जे० खं० ॥ ३. परिधी तस्स सपरिधी जे० ॥ ४. °रसहिं ऊणिगा य नउतीओ । एसा परिरयरासी अब्भि° जे० खं० ॥ ५. लाणि अब्भितर-बाहिराणि चंदस्स । ससि-सूराणं नियमा जे० खं० ॥ ६. पत्तेया होंति सेसाणि सूर्य० ॥ ७. अत्र प्रकरणे जेटि० खं० आदर्शयोः सर्वत्र विकप्पशब्दो दृश्यते, किन्तु पु० मु० म० वि० आदर्शेषु तस्थाने सर्वत्र विकप्पशब्द आहतोऽस्ति ॥

बे जोयणाणि सूरस्स मंडलाणं तु हवति अंतरिया ।

चंदस्स वि पण्ठीसं साँधीगा होति णातव्वा ॥ २११ ॥

सूरविकप्पो एक्को समंडला होति मंडलंतरिया ।

चंदविकप्पो य तहा समंडला मंडलंतरिया ॥ २१२ ॥

पंचेव जोयणसया दसुत्तरा जत्थ मंडला होंति ।

जं अँक्कमंति तिरियं चंदो सूरु य अयणेणं ॥ २१३ ॥

कड्ढाविकखंभो पंच जोयणसयाइं दसुत्तराइं ५१० । एत्थंतरे उ चंदस्स
पण्णरस १५ मंडलाणि, सूरस्स चुलसीतं मंडलसतं १८४ ॥ २१३ ॥

सूरस्सेसा कड्ढा अड्ढहिं भागेहिं ऊणिया णियमा ।

एगड्ढिभागछेज्जा कड्ढा चंदस्स एवतिया ॥ २१४ ॥

सूरस्स पंचजोयणसया दसाधिया ५१० कड्ढा । सच्चेव अड्ढहिं एगड्ढिभागेहिं
 $\frac{६}{९}$ ऊणा चंदकड्ढा हवति ति ॥ २१४ ॥

सगमंडलेहिं लद्धं सगकड्ढातो हवंति सविकप्पा ।

जं सगविकखंभंगुणा हवंति सगमंडलंतरिया ॥ २१५ ॥

एत्थ करणं—पंचण्हं जोयणसयाणं दसुत्तराणं ५१० सूरकड्ढाए तेसीतेणं सूर-
मंडलसतेणं १८३ भागो ति तिभागेणं तेरासी उवड्ढिता, अंसा सत्तरं सतं १७०
जातं, छेदो एगड्ढीए ६१, एस सूरविकप्पो, सत्तरं एगड्ढिभागसयं $\frac{१७०}{६९}$ एगड्ढीए
[भागे] लद्धाणि बे जोयणाणि अडतालीसं च एगड्ढिभाए यो० $२\frac{४६}{९}$, सविकप्पो
बे जोयणाणि अंतरिया अडतालीसं च एगड्ढिभागा $\frac{४६}{९}$ सूरस्स अंगमंडलविकखंभो ।
एवं ससिमंडलंतरिकाविकप्पो ति चंदस्स कड्ढा पंच जोयणसयाणि दसुत्तराणि

१. °लाणं हवंति अंत° जेटि० खंठि० । °लाणं हवेज्ज अंत° जे० खं० ॥ २. °तीसा सा° जे० खं० ॥ ३. साधीगा होंति णातव्वा जेटि० खंठि० । साधीगा होइ नायव्वा जे० खं० पु० मु० ॥ ४. अक्कमेइ पु० मु० म० वि० ॥ ५. इयं गाथा जेटि० खंठि० आदर्शयोरेव सटिप्पणका दृश्यते ॥ ६. °भज्जया हवंति पु० मु० म० ॥

जो. ४

५१० एगट्टीए गुणिताणि एकत्तीसं सहस्सा सतं च दसाधिगं ३१११०, एत्तो अट्ट भागा सुद्धा, सेसा एकत्तीसं सहस्सा सतं च विउत्तरं ३११०२, एतस्स रासिणो चोदसहिं १४ गुणिताए एगट्टीए ६१ अट्टहिं सतेहिं चतुप्पणेहिं ८५४ भागो, लद्धाणि छत्तीसं जोयणाणि यो० ३६, सेसाणि तिण्णि सयाणि अट्टावण्णाणि ३५८ एगट्टिभागे काहामो त्ति एगट्टीय एगट्टिभागो एक्को छेदस्स एगट्टिभागो, चोदस चोदसहिं अंसाणं भागो, लद्धा पणुवीसा एगट्टिभागा $\frac{३५}{६९}$, सेसा अट्ट चोदसभागा $\frac{६१}{९४}$ अट्टेणोवट्टिता जाता चत्तारि सत्तभागा $\frac{५}{६}$ एवं चंदविकप्पो एक्को छत्तीसं जोयणाणि पणुवीसं एगट्टिभागा चत्तारि य सत्तभागा यो० ३६ $\frac{३५}{६९}$ $\frac{५}{६}$, एत्तो पणुवीसातो चंदस्स अंगमंडलं छप्पणा सोधेतव्व त्ति सोधणं णत्थि त्ति छत्तीसाओ रूवं घेतूण एगट्टितं पणुवीसाए पक्खित्तं [६१ + २५ = ८६], एत्तो छप्पणा सुद्धा, सेसा तीसा ३०, एवं चंदमंडलंतरिया पणतीसं जोयणाणि तीसं एगट्टिभागा चत्तारि य सत्तभागा यो० ३५ $\frac{३०}{६९}$ $\frac{५}{६}$, एसा चंदमंडलंतरिया ॥ २१५ ॥ “एक्कारस एगट्टीकलाओ चत्तारि सत्तभागा य” रवि-ससिअवाधा पत्तेगं साधारणं च जतिच्छसे णाउं—

इच्छा तु मग्ग रूवूणगुणं अब्भंतरं तु सूरस्स ।

तस्सेसं सामण्णं सामण्णविसेसितं ससिणो ॥ २१६ ॥

छट्टादी रविसेसं रवि-ससिणो अंतरं तु णातव्वं ।

तं च ससि सुद्ध सूरंतरा हितं अंतरं बाहिं ॥ २१७ ॥

जत्थ ण सुज्झति सोमो तं ससिणो तत्थ होति पत्तेयं ।

तस्सेसं सामण्णं सामण्णविसेसितं रविणो ॥ २१८ ॥

अट्टे, -क्कारस चतु, छत्तीसा तिण्णि उ, गुणवीस चत्तारि ।

तेवीसेगं, चतुवीस छक्कं, इगतीस एक्कं च ॥ २१९ ॥

१. इच्छामंडलरूवूणगणियमब्भं पु० सु० म० वि० ॥ २. छट्टादिसु रवि० सु० म०। छट्टाहं रवि० पु०। छट्टादी रविसेसं २१७ इति जत्थ ण सुज्झति सोमो २१८ इति गाथायुगलं खंठि० नास्ति ॥ ३. एक्कं जेटि० खंठि० ॥

चोत्तीस पंच, तेरस दुगं च, बाताल पंच भागाणि ।

छाताल दुगे,—गं पण, चतुपणं चैव दो भागा ॥ २२० ॥

॥ पंच साधारणमंडलाणि गता[णि] ॥

णव छ, च्छप्पणेक्कं, एक्कावीसं च तिण्णि बोद्धव्वा ।

चोत्तालीसं तिगहिय, तेत्तीसा चैव तेत्तीसा ॥ २२१ ॥

चोत्ताला चतु, इगवीसं ति, च्छप्पण एग, णव छक्कं ।

॥ प्रत्येकं षड् मण्डलानि गतानि ॥

चतुपण्ण दुगे,—गं पण, छातालीसं च दो चैव ॥ २२२ ॥

बाताल पंच, तेरस दुगं च, चोत्तीस पंच भागा य ।

इगितीसेगं, चतुवीस छक्क, तेवीस एक्कं च ॥ २२३ ॥

उंगुवीसा चउ, छत्तीस तिण्णि, एक्कारसेव चउर, -ऽड्ड ।

दो दो तेत्तीसऽड्ड य, णत्थि चउण्हं पि सत्तंसा ॥ २२४ ॥

णवणउत्तिं च सहस्सा छेव सया हवंति चत्ता य ।

सूराण तू अबाधा अब्भंतरमंडलत्थाणं ॥ २२५ ॥

एतस्स णिप्फत्ती—जंबुद्वीवस्स विक्खंभो सयसहस्सातो १००००० ।
असीतसतं १८० बिगुणं तिण्णि सयाणि सद्धाणि ३६० । एस सूराण अबाधा
होति । एस रासी ॥ २२२ तः २२५ ॥

एक्कं च सयसहस्सं सतं दिवड्डं च अंतरं होति ।

सूरस्स य सूरस्स य मज्झिमए मंडल ठिताणं ॥ २२६ ॥

१. चत्तालीसं वि० पु० मु०, अशुद्धोऽयं पाठभेदः ॥ २. चउत्ताला पु० मु० वि० ॥ ३. गुणवीसा
मु० । उगुणतीसा जेटि० खंठि० । इगतीसा पु० वि० ॥ ४. चत्ताला पु० मु० वि० ॥

एकं च सयसहस्सं छ च्चैव सयां हवन्ति सट्ठी य ।

सूराण ऊ अबाधा बहिरए मंडलत्थाणं ॥ २२७ ॥

एतस्स णिप्फत्ती—जंबुद्वीवविकखंभे जोयणसतसहस्से १००००० । तिण्णि जोयणसताणि तीसा ३३० विगुणा छ च्चैव सताणि सट्ठाणि ६६० । एस बाहिर-मंडलत्थाणं सूराणं अबाधा ॥ २२७ ॥

पंचेव जोवणाइं पणतीसं एगसट्ठिभागा य ।

एँस अबाहावड्डी एक्केके मंडले रविणो ॥ २२८ ॥

एतस्स णिप्फत्ती—सूरो सविकप्पो विगुणो होति त्ति एस रासी पढममंडल-विकखंभे पक्खित्तो वितियमंडलविकखंभो होति । एसा वितियमंडलत्थाणं सूराणं अबाधा ॥ २२८ ॥

रूवूणमंडलगुणं अबाधवड्डीए पक्खिवे णियमा ।

मंडलविकखंभम्मि तु विकखंभो तस्स सो हवति ॥ २२९ ॥

इच्छित्तमंडलस्स विकखंभाणयणत्थं एत्थ करणं—एक्कारसत्थस्स मंडलस्स विकखंभो इच्छित्तो त्ति एक्कारस रूवूणा दस, एतेहिं गुणिता विकखंभवड्डी पणपणं जोयणाणि पणतालीसं एगट्ठिभागा यो० ५५ $\frac{४}{९}$, एस पढममंडलविकखंभे पक्खित्ता दसमंडलस्स विकखंभो होति । एवं सव्वत्थ ॥ २२९ ॥

चंदस्स जोयणांइं विसत्तरिं एक्कवण्ण अंसा य ।

एँकट्ठिगते छेदे णातव्वा सत्तभागा य ॥ २३० ॥

एयस्स णिप्फत्ती—चंदविकप्पो दुगुणो होति त्ति “रूवूणमंडलगुणं” [गा० २२९] जहा सूरस्स तथा चंदस्स वि इच्छित्ते मंडलविकखंभे ॥ २३० ॥

१. सया उ होंति सट्ठीया वि० पु० मु० ॥ २. मंडले नेया वि० पु० मु० ॥ ३. पणतीसा जे० खं० ॥ ४. एसा अबाहवड्डी जे० खं० ॥ ५. णाणि य विसत्तरी एक्कवण्णं पु० मु० ॥ ६. एक्कवण्णमंसा जे० खं० ॥ ७. एगट्ठिकते छेदे णातव्वा सत्तभागा य पु० मु० । एगट्ठिगते छेदे णातव्वा सत्तभागो य ॥ जेटि० खं० ॥

विक्रंभवडूणस्स उ दसकरणिगुणस्स जं हवति मूलं ।

परिरयवडूी जाणे तहिं तहिं मंडले रविणो ॥ २३१ ॥

एतस्स णिप्फत्ती—विक्रंभवडूी पंच जोयणाणि पणतीसं च एगड्ढिभागा य सवण्णिता तिण्णि सता जाता चत्ताला ३४० ॥ २३१ ॥ एतस्स रासिणो वगितस्स दसहिं करणीहिं गुणितस्स मूलतो एक्कसड्ढीय भागा लद्धा रासी—

सत्तरस जोयणाणि तु परिरयवडूी तु मंडले णियंता ।

अट्ठत्तीसं भागा एंगड्ढिगतेण छेदेणं ॥ २३२ ॥

रूवूणमंडलगुणं परिधीवडूी उ पक्खिखवे णियमा ।

पढमपरिधीपमाणे सो परिधी मंडले तम्मि ॥ २३३ ॥

जहा मंडलविक्रंभो इच्छितस्स मंडलस्स णीतो एवं एत्थं किं पडिइच्छितो आणेतव्वो ? ति—

चंदस्स वि णातव्वा परिरयवडूी उ मंडले णियमा ।

दो च्चेव जोयणसता तीसा खलु हींति साधीगा ॥ २३४ ॥

एतस्स णिप्फत्ती—चंदमंडलविक्रंभे वडूी सवण्णिता एक्कत्तीसं सहस्सा सतं च बिगधिगं ३११०२, एतस्स रासिणो सवण्णितस्स(? संवग्गितस्स) दसकरणी-गुणस्स मूलतो एगड्ढीय सत्तगुणाए चउसतेहिं सत्तावीसेहिं ४२७ लद्ध एसा परिरयवडूी चंदस्स ति । जहा सूरस्स तहा चंदस्स वि इच्छितस्स मंडलस्स परिरयो आणेतव्वो ॥ २३४ ॥

[॥ “मंडलविभागो” ति एक्कारसमं पाहुडं समत्तं ११ ॥]

१. णियमा जे० खं० वि० ॥ २. एक्कड्ढिरुएण जे० खं० ॥ ३. च्चे च्चेव जे० खं० ॥ ४. बोवव्वा जे० खं० ॥

[१२. बारसमं 'अयणं'ति पाहुडं]

छहिं मासेहिं दिणकरो तेसीतं चरति मंडलसतं तु ।

अयणंमि उत्तरे दाहिणे य एसो विधी होति ॥ २३५ ॥

तेसीतं दिवससयं अयणं सूरस्स हवइ पडिपुणं ।

सुण तस्स कारिगविधिं पुव्वायरिओवदेसेणं ॥ २३६ ॥

सूरस्स अयणकरणं पव्वं पण्णरससंगुणं णियमा ।

तिधिसंखित्तं संतं बावट्ठीभागपरिहीणं ॥ २३७ ॥

तेसीतसतविभत्तम्मि तम्मि लद्धम्मि रूवमादेज्जा ।

जति लद्धं होति समं णातव्वं उत्तरं अयणं ॥ २३८ ॥

अध हवति भागलद्धं विसमं जाणाहि दक्खिणं अयणं ।

जे अंसा ते दिवसा होति पवत्तस्स अयणस्स ॥ २३९ ॥

एताओ पागडत्थाओ ॥ २३५ तः २३९ ॥

तेरस य मंडलाइं चतुचत्ता सत्तसट्ठिभागा य ।

अयणेण चरइ सोमो णक्खत्ते अद्धमासेणं ॥ २४० ॥

एतस्स णिप्फत्ती—णक्खत्तमासो सत्तावीसं दिवसा एकवीसं च सत्तट्ठिभागा दि० २७- $\frac{३१}{६७}$, एतेसिं अद्धं अधवा जदि चोत्तीसेण अयणसतेण १३४ अट्टारस अहोरत्तसया तीसा १८३० लब्भंति एक्केणं अयणेणं किं लब्भामो? ति फले संकामिते अद्धे य ओवट्ठिते णवण्हं सयाणं पण्णाराणं सत्तट्ठिभागा $\frac{९१५}{६७}$, लद्धा तेरस दिवसा चोत्तालीसं च सत्तट्ठिभागा १३ $\frac{५५}{६७}$ । सूरस्स वि अयणणिप्फत्ती—जदि दसहिं अयणेहिं अट्टारस दिवससयाणि तीसाणि १८३० लब्भंति तो एक्केण

१. णम्मि दक्खिणे उत्तरे य एसो विधी जे० खं० ॥ २. कारकविधिं जे० खं० वि० । कारगविहिं मु० म० । कारणविहिं पु० ॥ ३. लद्धं तु रूव० पु० मु० वि० म० ॥ ४. हवति जे० खं० ॥ ५. पवण्णस्स जे० खं० ॥

अयणेण किं लब्धति ? ति फले संकामिते समसुण्णावणयणेणं तेसीतं दिवससयं
१८३ सुरायणं ॥ २४० ॥

चंदस्स अयणकरणे पव्वं पण्णरससंगुणं णियमा ।

तिधिसंखित्तं संतं बावड्डीभागपरिहीणं ॥ २४१ ॥

णक्खत्तअद्धमासे भजिते लद्धम्मि रूवमादेज्जा ।

जदि लद्धं हवति समं णातव्वं दक्खिणं अयणं ॥ २४२ ॥

अध हवति भागलद्धं विसमं जाणाहि उत्तरं अयणं ।

सेसाणं अंसाणं ससिस्स इणमो भवे करणं ॥ २४३ ॥

सत्तड्डीय विभत्ते जं लद्धं तैति हवंति दिवसा उ ।

अंसा य दिवसभागो होंति पवत्तस्स अयणस्स ॥ २४४ ॥

चंदायणकरणं—इच्छितं अयणसरूवं उत्तरं वा दक्खिणं वा ततो दिवसरासिणो
ओमरत्तसुद्धस्स सत्तड्डीगुणस्स णवहिं सतेहिं पण्णारेहिं ९१५ लद्धं सेसेहिंतो
भागेहिंतो सत्तड्डीय ६१ भागे लद्धा दिवसा पवत्तस्स अयणस्स, जे सेसंसा ते
वट्टमाणदिवसभागा, ततो मुहुत्तादिका आणेतव्वा । एतस्स करणणिप्फत्ती अहोरत्त-
सिद्धा—जदि अट्टारसहिं सतेहिं तीसेहिं १८३० चोत्तीसं [सतं] चंदायणं लहति
इमेण ओमरत्तसुद्धेण दिणरासिणा किं लब्धामो ? ति फले संकामिते सुद्धेण
(? अद्धेण) य ओवट्टिते दिट्ठो गुणकारो सत्तसट्ठीभागहारो णव सता पण्णार
 $\frac{१९५}{६०}$ ति ॥ २४४ ॥

[॥ “अयणं” ति बारसमं पाहुडं समत्तं १२ ॥]

१. चंदायणस्स करणे पु० मु० म० वि० ॥ २. °मासेण भइए लद्धं तु रूव° पु० मु० म०
वि० ॥ ३. तं हवंति दिवसा उ पु० । तत्तिसु होति दिवसेसु जे० खं० ॥ ४. °गा पवत्तमाणस्स
अयणस्स पु० मु० वि० म० ॥ ५. पवण्णस्स जे० खं० ॥

[१३. तेरसमं 'आउंटी' ति पाहुडं]

एत्तो आउट्टीओ वोच्छं जहयक्कमेण सूरस्स ।

चंदस्स य लहुकरणं जह जिट्टं सँव्वदंसीहिं ॥ २४५ ॥

सूरस्स उ अयणसमा आउट्टीओ जुगम्मि दस होंति ।

चंदस्स वि आउट्टि स्सतं च चोत्तीसतिं चेव ॥ २४६ ॥

एत्थ अयणणिप्फत्ती चंद-सूराणं—जदि सूरस्स तेसीतेण दिवससतेण १८३ एक्कं अयणं लब्भति अट्टारसहिं दिवससतेहिं तीसेहिं १८३० किं लब्भामो? ति फले संकंते तेसीतसतभागेण १८३ ओवट्टिते दिट्ठा दस १० अयणा । चंदायण-णिप्फत्ती—तेरसहिं दिवसेहिं चोत्तालीसाय सत्तट्ठिभागेहिं दि० १३ $\frac{४५}{६७}$ जदि एक्कं चंदायणं लब्भति अट्टारसहिं दिवससतेहिं [तीसेहिं] १८३० कति चंदाय-णाणि लब्भंति? वामिल्लो रासी सवण्णितो जायाणि णव सयाणि पण्णाराणि सत्तट्ठिभागाणं $\frac{१९५}{६७}$, फले रूवे संकंते एसा च सत्तट्ठी संकंता णव पण्णरससतभा-गेण ९१५ ओवट्टिते एक्केकेसु अवगतेसु वेहिं सत्तट्ठिता जातं चोत्तीसं चंदायणसतं १३४ ॥ २४६ ॥

पढमा बहुलपडिवते १ वितिया बहुलस्स तेरँसीदिवसे २ ।

सुद्धस्स य दसमीए ३ बहुलस्स य सँत्तमीयं तु ४ ॥ २४७ ॥

सुद्धस्स चउत्थीयं पवत्तते पंचमी उ आउट्टी ५ ।

एता आउट्टीओ सव्वाओ सावणे मासे ॥ २४८ ॥

पढमा होइ अभियिणा १ संठाँणाहि २ त तथा विसाहाहिं ३ ।

रेवँतिमाहु चउत्थी ४ पुव्वाहि य फरगुणीहिं तथा ५ ॥ २४९ ॥

१. इयं गाथा जेटि० खंति० आदर्शयोर्न दृश्यते ॥ २. आउंटीओ वोच्छामि जहक्कमेण मे सुणह । चंदस्स वि लहुं जे० खं० ॥ ३. पुव्वसूरीहिं पु० मु० वि० । सव्वदंसीहिं इति पाठस्तु जे० खं० म० ॥ ४. तेरसे दिं जे० खं० ॥ ५. अद्धस्स जेटि० खंति० ॥ ६. सत्तमे पक्खे जे० खं० ॥ ७. संवाणां जेटि० खंति० ॥ ८. रेवतिए उ चउं पु० मु० म० वि० ॥

बहुलस्स सत्तमीयं पढमा १ सुद्धस्स तो चउत्थीयं २ ।

बहुलस्स य पाडिवते ३ बहुलस्स य तेरसीदिवसे ४ ॥ २५० ॥

सुद्धस्स य दसमीए पवत्तए पंचमी उ आउट्टी ५ ।

एया आउट्टीओ सव्वाओ माघमासम्मि ॥ २५१ ॥

हत्थेण होति पढमा १ सयभिसय्याहि य २ ततो य पुस्सेणं ३ ।

मूलेण ४ कत्तियाहि य ५ आउट्टीओ उ हेमंते ॥ २५२ ॥

एतातो पागडत्थाओ ॥ २४७ तः २५२ ॥ एयाणं करणणिप्फत्ती—

आउट्टीहि तु एगूणियाहि गुणितं सतं तु तेसीतं ।

जेण गुणं तं तिगुणं रूवधिगं पक्खिवे तत्थ ॥ २५३ ॥

पण्णरसभाजितम्मि तु जं लद्धं ततिसु होति पव्वेसु ।

जे अंसा ते दिवसा, आउट्टी यडत्थ बोद्धव्वा ॥ २५४ ॥

एत्थ करणं—सावणमासिगाणं आउट्टीणं गुणकारो एगादिगा विउत्तरा पंचगच्छगता थावेतव्वा, जहा—एगो तिण्णि पंच सत्त णव त्ति, एतेहिं जधाजोग्गं तेसीतं सतं १८३ गुणेत्वं, जेण गुणितं तम्मि तिगुणे रूवे खिवे एक्कसंखित्ते रासीहिं “अभियी संधाणादि य आउट्टीओ तु सावणे मासे । पाडिवते” त्ति [] । माघमासिगाणं आउट्टीणं गुणकारा बिगादिया विउत्तरा पंचगच्छगता, जहा—बेण्णि चत्तारि छ अट्ट दस त्ति । एतेहिं तेसीतं सतं १८३ गुणेतूणं पुव्वकरणेण दिट्ठा आउट्टीतिट्ठी “बहुलस्स सत्तमीयं तु” । अधवा एगादिगा बारसुत्तरा पडिरासेतूण पक्खिवितूण पव्वत्थिणा [पाडिवतादिगा] सावणमासिगा तिथी सत्तादिगा माघमासिगा तिथी पडिरासीसिद्धा होति ॥ २५३ ॥ २५४ ॥

१. °मीए पढमा अद्धस्स जेटि० खंटि० ॥ २. अद्धस्स य जेटि० खंटि० ॥ ३. °याहि तत्तिया य पु० जे० खं० म० ॥ ४. आउट्टीधि तु जे० खं० ॥ ५. तीसाए विभत्तम्मि तु जं लद्धं ततिसु होति मासेसु जे० खं० ॥ ६. आउट्टी एत्थ बो० खं० । आउट्टीयम्मि बो० जे० । आउट्टी तत्थ मु० म० सु० ॥

पंच सया पडिपुण्णा तिसत्तरा णियमसो मुहुत्ताणं ।

छत्तीसती य भागा छ च्चेव य चुण्णिताभागा ॥ २५५ ॥

एतस्स णिप्फत्ती—जदि दसहिं १० सूरायणेहिं सत्तडी ६७ चंदणक्खत्त-
पज्जाया लब्भंति एणेण सूरायणेण किं लब्भामो ? ति लद्धा छ पज्जाया सत्त य
दसभागा ५० $\frac{६९}{९०}$, पज्जाएहिं भागं ण देति णक्खत्ताणि काहामो ति अट्टारस
सताणि तीसाणि सत्तट्टिभागाण $\frac{१८३}{६३०}$ पज्जओ ति, एते दक्खिणतो थाविता,
समणुण्णावगमो ति कतो “अंसा अंसेहि गुणा छेदा छेदेहिं संगुणा णियम”
[] ति तेसीतं सतं १८३ सत्तहिं गुणितं जाता बारस सया एक्कासीता
१२८१ छेदणां, एते मुहुत्ते काहामो ति अंसरासी तीसाए गुणितो सत्तडीय
भागे हिते लद्धा पंच सया तेवत्तरा ५७३ मुहुत्ताण, सेसा एगूणचत्तां बावडीय
गुणेतूणं सत्तडीय भागलद्धा छत्तीसं भागा, सेसा छ च्च चुण्णियाभागा मु०
५७३ $\frac{३६}{६३}$ $\frac{६६}{६३}$, एस आउट्टीण धुवरासी वामपासे थावितो ॥ २५५ ॥

आउट्टिकाहि एगूणिकाहि गुणितो हवेज्ज धुवरासी ।

एतं मुहुत्तगणितं, एत्तो वोच्छामि सोधणयं ॥ २५६ ॥

अभियिस्स णव मुहुत्ता विसट्टिभागा य होंति चउवीसं ।

छावट्टी य समत्ता भागा सत्तट्टिछेदकता ॥ २५७ ॥

एतस्स णिप्फत्ती—अभियिस्स एक्कवीसं सत्तट्टिभागा $\frac{२९}{६३}$ खेत्तजावंतावा, तेसिं
तीसाय ३० गुणेणं सत्तट्टिछेदभागलद्धा णव ९ मुहुत्ता, सेसा सत्तावीसं सत्तट्टि-
भागा $\frac{२७}{६३}$, ते बावडीय गुणिता सत्तडीय भागलद्धा चउवीसं छावट्टिं च सत्तट्टिभाग
मु० ९ $\frac{२४}{६३}$ $\frac{६६}{६३}$ ति, एते दक्खिणपासे थाविता । एवं धुवरासीसु णिप्फादितेसु तथा-
ठितेसु य करणविधी कातव्वा—आउट्टीहि तु एगूणियाहि ति पुव्वोवदेसणि-
प्फणे एगादियाओ विउत्तराओ पंचगच्छगताओ सावणमासिगाओ आउट्टीओ

१. णा, एक्के सत्तट्टिगुणिता मुहुत्ते इति पाठो जेटि० खंठि० आदर्शयोर्वर्तते, किञ्च अशुद्धोऽयं
पाठ आभाति ॥ २. णा सत्तट्टीय गुणे० जेटि० खंठि० ॥ ३. आउट्टीहिं तु एगूणियाहिं गुणियं
हवेज्ज कायव्वं । एत्तो(एतं) मुहुत्तगणितं, वोच्छं नक्खत्तसोधणं ॥ इतिरूपा गाथा जे० खं० ॥
४. छावट्टिं च समग्गा भागा जे० खं० मु० म० सू० ॥

विधं(?) पिधं) थाविताओ, एताहिं इच्छिताहिं रूवूणो वामिलो धुवरासी गुणेत्त्वो, गुणिते सोधणगविधी कातव्वो। जहा—पढमा आउट्टी १, एवं थाविता रूवूण ति आगासं ० जातं, तेण आगासेण धुवरासी वामिलो गुणितो, जातमाकासं ०, तम्हा गिरादाणे अभिजिस्स आदिआउट्टि ति ॥ २५६ ॥ २५७ ॥

उंगुणइं पोडवता, तिसु चैव णवुत्तरेसु रोहिणिओ ।

तिसु णवणवुत्तेसु पुणव्वसू उ तह उत्तराफंगू ॥ २५८ ॥

पंचेव उगुणपण्णा सताइं उगुणुत्तराइं छ चैव ।

सोइंजाणि विसाहाणं मूले सत्तेव चोत्ताला ॥ २५९ ॥

अट्टसयमगुणवीसा सोधणं उंत्तराअसाढाणं ।

चतुवीसं खलु भागा छावट्टिं चुण्णियाओ य ॥ २६० ॥

एताइं सोधइत्ता जं सेसं तं हवेज्ज णक्खत्तं ।

चंदेण समायुत्तं आउट्टीओ य बोद्धव्वा ॥ २६१ ॥

सोधणगाणं णिप्फत्ती—सवणादिकं इच्छितं दिवडुखेत्तं, तं तीसाहिं गुणं णवहि य अभिजिमुहुत्तेहिं जुयं सोधणगणिप्फत्ती। सावणमासिकं ततियं आउट्टी य इच्छामो ति ततिया आउट्टि ति दिट्ठाणि पंचरूवाणि, एत्तो रूवं सुद्धं, सेसेहिं चउहिं वामिलधुवरासी गुणिता, जाया मुहुत्तसया बावीसा बाणउतिअधिका चोत्तालसतं च बावट्टिभागणं चउव्वीसं च चुण्णियाभागा मु० २२९२ $\frac{१४४}{६२}$ $\frac{२४}{६७}$, ततो एतेसिं णक्खत्तमुहुत्तमंडलेण अट्टहिं सतेहिं अगुणवीसा[हिं] ८१९

१. उक्कट्टे पोडुं जे० खं० ॥ २. णिया पु० मु० म० वि० सू० ॥ ३. नवणउत्तेसु भवे पुणव्वसू फग्गुणीओ य जे० खं० । नवणउट्टेसु भवे पुणव्वसू उत्तराफंगू पु० वि० मु० सूप० ॥ ४. णग्गुणिओ जेटि० खं० ॥ ५. व ऊणपण्णा सयाणि एकुत्तराणि छ जे० खं० । व अउणपण्णा सयाइं अउणुत्तराइं छ पु० मु० ॥ ६. सेसाणि जेटि० खं० ॥ ७. विसाखायं मू० जे० खं० ॥ ८. सय एकवीसा जे० खं० । असाधुरयं पाठः ॥ ९. उत्तराविसाहाणं जे० खं० । अशुद्धोऽयं पाठः ॥ १०. याभागा मु० सू० । मूलसूत्रादशेषु वृत्ति-टिप्पणकयुतासु प्रतिषु च नायं पाठ उपलभ्यते ॥ ११. एयाणि सो० जे० खं० । एयाए सो० पु० ॥ १२. आउट्टी एत्थ नायव्वा जे० खं० । आउट्टीए उ बोद्धव्वं पु० मु० सू० ॥

दुगुणा १६३८ सुद्धा, सेसा छ सता चउपण्णा ६५४, बिहिं लद्धेहिं अभियिस्स जे चउवीसं बावड्ढिभागा $\frac{२४}{६३}$ दक्खिणिळा ते तेहिं गुणिता, जाता अट्टचत्तालीसं $\frac{४८}{६३}$, एते वामिल्लधुवरासिस्स बावड्ढिभागेहिंतो चोतालसतातो १४४ सुद्धा, सेसा छवीसा, चउणवुतीतो ततो बे रूवाणि घेतूण हेट्टा चउवीसाय पक्खित्ता जाया सुद्धा, सेसा छवीसा, चउणवुतीतो ९४ बावड्ढिभागं घेतूणं उवरिं मुहुत्तरासिम्मि पक्खित्तं, एवं ठिओ रासी छ मुहुत्तसयाणि पणपण्णाणि बत्तीसं च बावड्ढिभागा छवीसं च चुणिया भागा ६५५ $\frac{३२}{६३}$ $\frac{२६}{६३}$ । एतो जहासंभवं सोधणयं कातव्वं ॥ २५८ ॥

पंचेव अगुणपण्ण ति पंच सयाणि अगुणपण्णाणि ५४९ सुद्धाणि उत्तरा-फग्गुणीओ, सेसं छउत्तरं सतं बत्तीसं च बावड्ढिभागा छवीसं च चुणियाभागा १०६ $\frac{३२}{६३}$ $\frac{२६}{६३}$, एतो अभियिस्स चउवीसं बावड्ढिभागा सुद्धा छावड्ढिं च चुणियाभागा सुद्धा $\frac{२४}{६३}$ $\frac{६६}{६३}$, सेसातो धुवरासीतो हत्थो तीसाए मुहुत्तेहिं सुद्धो, पुणो चित्ता तीसाए सुद्धा, साती पण्णरसहिं सुद्धो, सेसा एकतीसा, विसाहा पणतालीसाए ण सुज्झति ति एवं विसाहाणं एकतीसं मुहुत्तेहिं भोत्तूणं सत्त य बावड्ढिभागे सत्तावीसं च चुणियाभागे मु० ३१ $\frac{९}{६३}$ $\frac{२७}{६३}$ ततिया आउट्टी समता । एवं सव्वत्थ आउट्टीणक्खत्ताणि सयभिसया सोधेतव्वाणि ति ॥ २५९ ॥ २६० ॥ २६१ ॥

अर्भितरंराहि णिंतो आदिच्चो पुस्सजोगमुवगम्म ।

सव्वा आउट्टीओ करेति सो सावणे मासे ॥ २६२ ॥

बाहिरंतो पविसंतो आदिच्चो अंभियिजोगंमुवगम्म ।

सव्वा आकुट्टीओ करेति सो माघमासम्मि ॥ २६३ ॥

सव्वभंतरातो मंडलातो णिक्खममाणे पुस्सं तेवीसं भागे अवगाहितूण सावण-मासे आदिच्चो सव्वा आकुट्टीओ करेति । सव्वबाहिरातो मंडलातो पविसमाणो अभियिस्स पढमभागे अवगाहितूण माघमासे आदिच्चो सव्वा आकुट्टीओ करेति ।

१. °तरं अतिगतो आ° जे० खं० ॥ २. °रतो निक्खंतो आ° जे० खं० ॥ ३. अभितिजो° जे० खं० । अहिजो° पु० मु० ॥ ४. °गमागम्म जे० खं० ॥ ५-६. सव्वाओ उट्टीओ जेटि० खं० विना० ॥

पुसस्साऽऽणयणं—जदि दसहि य अयणेहिं पंच पज्जवे लब्भामो एक्केण अयणेण कति पज्जया लब्भामो ? ति फले संकंते पंचभागेण य ओवट्टिते दिट्ठो दुभागो पज्जएसु भागं ण देइ, णक्खत्ताणि काहामो ति अट्टारस सयाणि तीसाणि सत्तट्ठि-
भागानं $\frac{१८३०}{६७०}$ पज्जयो ति एते दक्खिणतो ठविता । अट्टारस सयाणि तीसाणि १८३० चय अट्टेण ओवट्टिता जाता णव सता पण्णारा सत्तट्ठिभागानं $\frac{१९५}{६७०}$, “अंसा अंसगुणा छेदा छेदगुण” ति गुणेतूण एक्केको अवगता(?) तो) दक्खिणायणस्स अंतातो उत्तरायणस्स अंतं गतो ति णवहिंतो सतेहिंतो [पण्णारेहिंतो] अभिजी एक्कीसाए जावंतावेहिं सुद्धो, सेसस्स सत्तट्ठीए भागो, भागलद्धा ते[र]स, सेसा तेवीसा, “पंच दस तेरस” [गा० १७१] ति तेरसहिं पुणव्वसू सुद्धो, एवं पूसस्स तेवीसं जावंतावे सत्तट्ठिकते $\frac{२७}{६७०}$ अवगाहितूण सूरु दक्खिणायणं पवज्जति ति णक्खत्तेसु भागं ण देति [ति] णक्खत्तं भागे काहामो, तत्थ पुण णक्खत्तभोगो सत्तट्ठिपंचभागो, दो वि सत्तट्ठिसट्ठो ति णट्ठा (?) पंचहिं तेवीसाए भागे लद्धा चत्तारि अहोरत्ता तिण्णि य पंचभागा अ० ४ $\frac{३}{४}$, “अंसे मुहुत्ते काहामो” ति तीसाय पंचभागो छ, पंचण्हं पंचभागो एक्को, छहिं तिण्णि गुणिता जाता अट्टारस मुहुत्ता, एकेण भागेहिंतो एत्तिथा चव ॥ २६२ ॥ २६३ ॥ एवं—

अट्टारस य मुहुत्ते चत्तारि य केवले अहोरत्ते ।

पुसस्सविसंयं अतिगतो बहिता अभिणक्खमति सूरु ॥ २६४ ॥

वीसं च अहोरत्ते जोइत्ता उत्तराअसाढाओ ।

तिण्णि मुहुत्ते पविसति ताथे अब्भंतरे सूरु ॥ २६५ ॥^३

अभियीआणयणं—जदि दसहिं अयणेहिं सूरस्स पंच पज्जया लब्भंति पढमेण दक्खिणायणेणं एक्केण किं लब्भति ? ति फले संकंते पंचभागेण ओवट्टिते दिट्ठो दुभागो, एत्थ पुव्वकरणेणं दिट्ठा णव सया पण्णारा सत्तट्ठिभागानं $\frac{१९५}{६७०}$, एत्तो उत्तरायणतो दक्खिणायणस्स आदिच्चो वच्चति ति पूसो चोतालीसाए ४४ भागेहिं

१. ^१संयं उवगतो जे० खं० ॥ २. इयं गाथा जेटि० खंदि० पु० नास्ति ॥ ३. एतद्गाथानन्तरं जे० खं० आदर्शयारेवा एका गाथाऽधिका वर्त्तते—एते आदिच्चकथा नक्खत्ता जेसु होति आउट्ठी । बोच्छामि चंदसहिते सव्वे आउंटिनक्खत्ते ॥ इति ॥

सुद्धो, सेसस्स सत्तडीय भागो, लद्धा तेरस, आसिलेसादीयं तेरसमं णक्खत्तं उत्तरासाढाओ सुद्धाओ, अभियिस्स पढमं(?) मे) जावंतावे दक्खिणा बुद्धि ति । अहवा णवेहिंतो सतेहिंतो पण्णारसेहिंतो ९१५ चोयालीसाए ४४ पुस्सभागेहिं सुद्धं, अट्ठण्हं सताणं [एकुत्तराणं] ८७१ सत्तडीय भागे हिते भागलद्धा बारस, सेसा सत्तड्ढिभागा, उत्तराअसाढा दिवड्डुखेत्त ति सुद्धो भागो ण गहितो, “ णक्खत्ते भागे काहामो ” ति सत्तड्ढिपंचभागा $\frac{५}{७}$ णक्खत्तभोगो, दो विसमा (?), सत्तडीणऽड्ढासडीय(?) पंचहिं भागो, लद्धा तेरस दिवसा बे य पंचभागा, दि० १३, बे पंचभागे तीसाए गुणेहामो ति तीसाए पंचभागो छ, पंचण्हं पंचभागो एक्को, छहिं गुणिते एक्केण य भागे हिते जाता बारस मुहुत्ता, एवं तेरससु दिवसेसु बारसमुहुत्तेसु दि० १३ मु० १२ जेड्ढाभोगो छ दिवसा एक्कवीसं च मुहुत्ता दि० ६ मु० २१ पक्खित्ता जाता वीसं दिवसा तिण्णि य मुहुत्ता दि० २० मु० ३ ॥ २६४ ॥ २६५ ॥

चंदस्स वि णातव्वा आउट्टीओ जुगम्मिं जा दिट्ठा ।

अभिजीए पुस्सेण य णियतं णक्खत्तंसेसेणं ॥ २६६ ॥

जेसु चव सूरुो दक्खिणा आउट्टीओ करेति ति जदि चोत्तीसेण अयणसतेण १३४ चंदस्स सत्तडी ६७ पज्जया लब्भंति पढमे अयणे किं लब्भते? ति फले संकंते सत्तड्ढिभागेण य ओवट्ठिते दिट्ठो दुभागो, पुव्वकरणेणं दिट्ठा णव सया पण्णारा सत्तड्ढिभागणं $\frac{९१५}{७}$, जतो उत्तरायणस्स अंसे दक्खिणाणयणबुद्धि ति पुस्सो चोत्तालीसाए ४४ जावंतावेहिं सुद्धो, सेसा अट्ठ सता एगुत्तरा ८७१, तेसिं सत्तडीय ६७ भागो, लद्धा तेरस १३, एवं आसिलेसादियं तेरसमं णक्खत्तं उत्तरासाढाओ सुद्धाओ, अभिजिस्स पढमं जावंतावं ओगाहितूण दक्खिणाआउट्टितो उत्तरं अयणं पवज्जति ति । अधवा दचेव(?) तधेव) अट्ठण्हं सयाणं एकुत्तराणं ८७१ सत्तडीय ६७ भागो, लद्धा बारस णक्खत्ता, सेसा य सत्तडीय सत्तडी भागा $\frac{५}{७}$, उत्तराअसाढा दिवड्डुखेत्त ति सुद्धभागो ण गहितो, एते तीसाए गुणेत्तूणं सत्तड्ढिभागे हिते लद्धा तीस मुहुत्ता, एत्थ जेड्ढाणं भोगो पण्णरस मुहुत्ता,

१. °म्मि उवदिट्ठा । अभिईण य पु° जे० खं० ॥ २. अभिएणं पु° सूटी० ॥ ३. °त्तसेसाणं पु० वि० । °त्तमासम्मि जे० खं० ॥

एवं उत्तराणं असाढाणं एकं अहोरत्तं पण्णरस य मुहुत्ते भोत्तूणं उत्तरायणं पवज्जते सोमो ॥ २६६ ॥ जहा—

पण्णरसेव मुहुत्ते 'योजित्ता उत्तराअसाढाणं ।

एकं च अहोरत्तं पविसति अब्भितरं चंदो ॥ २६७ ॥

दक्खिणायणस्स त्ति उत्तराये आकुट्टीयं जदि चोत्तीसेण अयणसतेणं १३४ सत्तट्ठी ६७ पज्जया लब्भंति तो एक्केणं दक्खिणायणेणं किं लब्भामो ? त्ति फले संकंते सत्तट्ठिभागेणोवट्ठिते दिट्ठो दुभागो, पुव्वकरणेणं दिट्ठाणि णव सयाणि पण्णाराणि सत्तट्ठिभागाणि $\frac{१३४}{६७}$, एत्तो अभीयिआदिकं उत्तरायणं त्ति अभीयी एकवीसाए जावंतावेहिं सुद्धा, सेसस्स सत्तट्ठीय भागो, लद्धा तेरस तेवीसं च सत्तट्ठिभागा पूसस्स १३ $\frac{३३}{६७}$, “पंच दस तेरस” [गा०] त्ति तेरसहिं पुणव्वसू सुद्धो, एवं पूसस्स तेवीसं जावंतावेहिं अवगाहितूणं चंदो दक्खिणायणं वच्चति त्ति तेवीसा तीसाए गुणेत्तूणं सत्तट्ठीए [भाग]लद्धा दस मुहुत्ता वीसं च सत्तट्ठिभागा मु० १० $\frac{२०}{६७}$ ॥ २६७ ॥

दस य मुहुत्ते सगले मुहुत्तभागे य वीसतिं चेव ।

पूसविसयं अब्भगतो बहिता अब्भिणिव्वसमति चंदो ॥ २६८ ॥

एता आउट्ठीओ भणित्ता मे वित्थरं पमोत्तूणं ।

णक्खत्त-सूर-ससिणो गतिं तु सुण मंडलेसुं तु ॥ २६९ ॥

[॥ 'आउंटि'त्ति तेरसमं पाहुडं समत्तं १३ ॥]

१. जोएत्ता उत्तराअसाढाओ । एगं च जे० खं० पु० मु० म० ॥ २. 'रायण असा' जेटि० खं० ॥ ३. उवगतो जे० खं० ॥ ४. भणियाओ वित्थरं पज्जिज्जणं जे० खं० ॥ ५. गई उ सुण पु० मु० वि० । गती तु सुण जे० खं० ॥ ६. मंडलं भणियं जे० खं० ॥

[१४. चउदसमं 'मंडले मुहुत्तगति' ति पाहुडं]

मंडले वि सोमरिक्खाणं मुहुत्तगती जहा—

एगूणसट्टिरूवा सत्तहिं अधिगा य तिण्णि अंससता ।

तिण्णेव य सत्तट्ठा ^१छेदो तेसिं च बोद्धव्वो ॥ २७० ॥

एतेण तु भजितव्वो मंडलरासी हवेज्ज जं लद्धं ।

^३सो होति मुहुत्तगती रिक्खाणं मंडले णियतो ॥ २७१ ॥

एत्थ पढमगाहानिप्फत्ती—जदि अट्टारसहिं रिक्खोदयसतेहिं पणतीसेहिं १८३५ अट्टारस सूरुदयसयाणि तीसाणि १८३० लब्भंति एतेण(? एकेण) रिक्खोदण को कालो लब्भति? ति फले संकते पंचभागेण य ओवट्ठिते जाता अंसा तिण्णि सता छावट्ठा ३६६, छेदो तिण्णि सता सत्तट्ठा ३६७, मंडलपरिरयो सूरस्स सट्टी मुहुत्त ति अंसा सट्टीय ६० गुणिता जाया एक्कवीसं सहस्सा णव सया सट्ठा २१९६०, तेसिं छेद्रेण तिहिं सतेहिं सत्तट्ठेहिं ३६७ भागो, भागलद्धा एगूणसट्टी ५९ मुहुत्ता अंसा तिण्णि सउत्तरा (?तिण्णि सया सत्तउत्तरा) ३०७, एवतिण्णं कालेणं णक्खत्तं मंडलं समाणेति । एसा पढमगाहानिप्फत्ती ॥ २७० ॥

बितियगाहाकरणे एस रासी सवण्णितो एक्कवीसं सहस्सा णव सता सट्ठा २१९६०, छेदो तिण्णि सता सत्तट्ठा ३६७, एतेण इच्छितस्स णक्खत्तस्स मंडलपरिरयो भजितव्वो ति एत्थ पढममंडलस्स परिरयो तिण्णि जोयणसयसहस्सा पण्णरस सहस्सा णउता ३१५०९०, एतस्स रासिणो भागं परावत्तेउं तिहिं सतेहिं सत्तट्ठेहिं ३६७ गुणितस्स एक्कवीसाए सहस्सेहिं णवहिं सतेहिं सट्ठेहिं २१९६० समसुण्णगं अवणेत्तूण भागो, लद्धाणि बावण्णं जोयणसताणि पण्णट्ठाणि अंसाणं च अट्टारस [सहस्सा बे] सता उ तेवट्ठा १८२६३, तेहितो कोसातिजावंतावपमाणाणि आणेत्तव्वाणि । एसा पढममंडलत्थाणं अभिजिमादिगाणं बारसण्हं णक्खत्ताणं मुहुत्तगती । एवं सेसाण साधेतव्वा ॥ २७१ ॥

१. सत्तहिं सहिया य जे० खं० ॥ २. छेदो पुण तेसि बो० जे० खं० पु० मु० म० वि० ॥
३. णक्खत्तमुहुत्तगती सा नियमा(?या) मंडले हवति जे० खं० । सा होति मुहुत्तगती रिक्खाणं मंडले नियया पु० मु० म० ॥

मंडलपरिरयरासी सट्टीय विभाजितम्मि जं लद्धं ।

सा सूरमुहुत्तगती तहिं तहिं मंडले णियया ॥ २७२ ॥

इच्छितस्स मंडलपरिरयस्स सट्टीय ६० भागे हिते लद्धं तावतियाणि जोयणाणि तहिं तहिं मंडले सूरस्स मुहुत्तगती । जहा—पढममंडलं तिण्णि सयसहस्साणि पण्णरस सहस्साणि णउयाणि ३१५०९० किंचि विसेसूणाणि, एतेसिं सट्टीय ६० भागो, समणुण्णा पढमेण लद्धाणि बावण्णं जोयणसयाणि, एक्कावण्णाणि यो० ५२५१, छेदंसा तिभागेणोवट्ठिता जाया दुभागा $\frac{१}{३}$, एसा पढममंडलसूरमुहुत्तगती । एवं सव्वत्थ ॥ २७२ ॥

बावट्ठिं पुण रूवा तेवीसं अंसगा य बोद्धव्वा ।

दो च्चेव एक्कवीसा छेदो पुण तेसि बोद्धव्वो ॥ २७३ ॥

एतेहि तु भजितव्वो मंडलरासी हवेज्ज जं लद्धं ।

सा सोममुहुत्तगती तहिं तहिं मंडले हवति ॥ २७४ ॥

पुव्वगाहाणिप्फत्ती—जदि सत्तरसहिं चंदोदयसतेहिं अट्टसट्टेहिं १७६८ अट्टारस सूरुदयसयाणि तीसाणि १८३० लब्भंति एकेण चंदोदएण किं लब्भति ? ति फले संकामिते अद्धेण ओवट्ठिते अंसा णव सया पण्णारा ९१५, छेदो अट्ट सया चुलसीया ८८४, एते सूरस्स मंडलगतीकालेण सट्टीय ६० मुहुत्तेहिं गुणेतव्व ति सट्टीय ६० चतुब्भागो पण्णरस १५, छेदस्स चउभागो बे सया एक्कवीसा २२१, अंसाणं पण्णरसगुणाणं छेदेण भागे हिते लद्धा बावट्ठिमुहुत्ता तेवीसं च एक्कवीसदुसयभागा $६२\frac{२३}{२२९}$, एतावता कालेण चंदो मंडलं परियत्तति ति एतेण रासिणा सवणितेणं तेरसहिं सहस्सेहिं सत्तहिं सतेहिं पणुवीसेहिं बेएक्कवीससतभागोहिं $\frac{१३७२५}{२२९}$ भागपरिवत्तेहिं इच्छियमंडलपरिरयस्स भागो, लद्धा सोमस्स मुहुत्तगती होति तहिं तहिं मंडले ति । जहा—पुव्वोवदिट्टस्स पढम-

१. बे च्चेव जे० खं० पु० ॥ २. एएण तु जे० खं० पु० मु० म० ॥ ३. नियया पु० मु० वि० म० ॥
जो. ५

मंडलपरिरयस्स बेहिं सतेहिं एकवीसेहिं २२१ गुणितस्स तेरसहिं सहस्सेहिं सत्ताहिं सतेहिं पणुवीसेहिं १३७२५ भागो, लद्धाणि पंच जोयणसहस्साणि तेवत्तराणि ५०७३, अंसाण सत्त सहस्साणि णव सया पण्णट्ठा छेदा तेरस सहस्सा सत्त सया पणुवीस $\frac{७९६५}{१३७२५}$ ति । एतेहिंतो कोसादीणि आणेत्त्वाणि । एसा चंदस्स पढम-मंडले मुहुत्तगति ति । एवं सव्वत्थ ॥ २७३ ॥ २७४ ॥

णक्खत्त-सूर-ससिणो एसा भणिता उ मंडलम्मि गती ।

एत्तो उडुपरिवाडिं वोच्छामि अहाणुपुव्वीय ॥ २७५ ॥

['मंडले मुहुत्तगति' ति चोदसमं पाहुडं समत्तं]

[१५. पन्नरसं 'उडु' ति पाहुडं]

बे आदिच्चा मासा एगट्ठी ते हवंतऽहोरत्ता ।

एतं उडुपरिमाणं अवगतमाणा जिणा वेत्ति ॥ २७६ ॥

एत्थ आदिच्चासा तीसं दिवसा अद्धदिवसो य ३०॥, बे मासा उडु ति विगुणिता एगट्ठिदिवसा ६१ उडुपरिमाणं ॥ २७६ ॥

सूरउडुस्साऽऽणयणे पव्वं पण्णरससंगुणं णियमा ।

तिहिसंखित्तं संतं बावट्ठीभागपरिहीणं ॥ २७७ ॥

विगुणो गट्ठीय जुतं बावीससतेण भाजिते णियमा ।

जं लद्धं तस्स पुणो छहिं हित सेसं उडू होति ॥ २७८ ॥

१. भणिता एसा उ पु० मु० वि० ॥ २. परिमाणं वो० जे० खं० पु० मु० म० ॥ ३. दो आ० पु० ॥ ४. एत्थं तु परिमाणं जे० खं० ॥ ५. हुगुणे० पु० मु० वि० सू० । २७८-७९ गाथायुगलस्थाने जे० खं० आदर्शयोरेवंस्वरूपं गाथायुगलं वर्त्तते—एगट्ठीय विभत्ते तस्मिं य लद्धम्मि रूवमादेज्जा । जति लद्धं हवति समं निरंसगो नत्थि दायव्वो ॥ लद्धस्स तु छहि भागो जं सेसं सो उडू तु नायव्वो । उडुपरिवाडी य इमा नायव्वा आणुपुव्वीए ॥ इति ॥ ६. लद्धं रूवेण जुतं छहिं जेटि० खं० ॥

सेसाणं अंसाणं बेहि उ भागे हितंमि जं लद्धं ।

ते दिवसा गातव्वा होंति पवत्तस्स य उडुस्स ॥ २७९ ॥

ते य उडू आसाढबहुलपाडिवतप्पवत्ता । जुगादीओ पवत्तो दिणरासी ओमर-
त्तसुद्धो सो बिगुणो एगद्धिजुतो बावीसेण सतेण १२२ भागलद्धो सरूपो उडू
भवति ॥ २७८ ॥

सेसाणं अंसाणं छेदंतरं गताणं बिहिं भागे हिते गतं तव्व(? हिते आगतं
पवत्तमाणस्स उडुस्स) दिवसा होंति ॥ २७९ ॥

पाउस १ वाँसारत्तो २ सरदो ३ हेमंत ४ वसंत ५ गिग्हा ६ य ।

एते खलु छ पि उडू जिणवरदिद्धा मए सिद्धा ॥ २८० ॥

इच्छाउडू बिगुणितो रूवूणो बिगुणितो उ पव्वाणि ।

तस्सउद्धं होति तिधी जत्थ समत्ता उडू तीसं ॥ २८१ ॥

जत्थ(?एत्थ) उद्देसतो—पढमो उडू कतिसु पव्वेसु गतेसु कतित्थियं [तिधीयं]
समतो ? ति एत्थ करणं—इच्छाउडू एको थावितो, स बिगुणो रूवूणो एको
चेव, पुणो बिगुणो य जायाणि एयाणि पव्वाणि, ते पडिरासिया तेसिं अद्धं एको,
एस तिधी, तत्थ समत्तो य उडू, एवं जुगादितो आढवेतूणं बे पव्वाणि गंतूणं
पाडिवते पढमो उडू समत्तो ति । एवं वितियउडू कतिसु पव्वेसु कतित्थियं च
समप्पेति ? ति एत्थ करणं—वितिओ ति बे २ थाविता, बे बिगुणा चत्तारि ४,
रूवूणा बिगुणा जायाणि छ ६ पव्वाणि, [ते] पडिरासेतूणं तेसिं अद्धं तिण्णि ३
तिधी, एवं वितिओ उडू जुगादीतो छ पव्वाणि गंतूणं कत्तियबहुलस्स ततियाए
समप्पति ति । एवं सव्वत्थ ॥ २८१ ॥ एवं दिणरासीणं गाहा—

१. हिते सि जं पु० मु० ॥ २. ँस्स अयणस्स पु० मु० वि० ॥ ३. ०पववन्ना खंदि० ॥
४. वासा सरदो हेमंत वसंत गिग्हाकालो य । जे० खं० ॥ ५. जिणोवदिद्धा मए जे० खं० ॥
६. पुव्वद्धं जेटि० खंदि० ॥

ततियम्मि तु अतिरत्तं कातव्वं सत्तमे य पव्वम्मि ।

वास-हिम-गिम्हाकाले चातुम्मासे विधीयंते ॥ २८२ ॥

वासापक्खे ततिए सत्तमे य पक्खे अतिरत्तं । एवं हेमंताणं पि ततिय-सत्तमेसु पक्खेसु । एवं गिम्हाणं पि ततिय-सत्तमेसु ॥ २८२ ॥

उडुसहितं अतिरत्तं, जुगसहितं होति ओमरत्तं तु ।

रविसहितं अतिरत्तं, ससिसहितं ओमरत्तं तु ॥ २८३ ॥

एवमतिरत्तं उडुआदिणा रविणा य पवत्तए । ओमरत्तं जुगादिणा चंदेण य पवत्ते ति ॥ २८३ ॥

आसाढवहुलपक्खे भद्वते कत्तिए य पोसे य ।

फग्गुण-वइसाहेसु य अतिरत्तं होति बोद्धव्वं ॥ २८४ ॥

एतेसु अतिरत्तपक्खेसु पक्खिग्ग-चाउम्मासिगाणि पडिक्कमणगाणि ओमरत्तेसु ति ॥ २८४ ॥ एत्तो सगचरियागाहाओ—

एकंतरिता मासा तिधी वि जासु तु उडू समप्पंति ।

आसाढादी मासा, भद्वतादी तिधी सव्वा ॥ २८५ ॥

एकंतरिया मासा तिधी वि जासु य उडू समप्पंति, जहा—भद्व-कत्तिय-पोस-फग्गुण-वइसाह-आसाढेसु, एतेसु छसु मासेसु छ उडू समप्पंति, ण अण्णेसु मासेसु ति । तिधी वि एवमेव—पाडिवत्त ततिया पंचमी सत्तमी णवमी एक्कादसी तेरसी पंचदसी बहुलपक्खे, बितिया चउत्थी छट्ठी अट्ठमी दसमी बारसी चोदसी सुक्कपक्खे । एताओ पण्णरस तिधीओ जुगस्स पुव्वद्धे जासु उडू समप्पंति पण्णरसीए । ते चेव जुगस्स पच्छिमद्धे वि मासा तिधी य, एतेसु पण्णरस उडू समप्पंति ति ॥ २८५ ॥

१. उ कायव्वं अतिरत्तं स° पु० मु० वि० ॥ २. अतिरत्तं जेटि० खेटि० । एवमग्गेषि सर्वत्र ॥

तिणिण सया पंचऽधिगा अंसा छेदो सयं तु चोत्तीसं ।

एंगादिबिउत्तरगुणो धुवरासी एस कातव्वो ॥ २८६ ॥

सत्तट्टि अद्धखेत्ते बिगं-तिगगुणिया समे दिवडूे य ।

अट्टासीती पुँस्सो सोज्झो अभिजिम्मि बाताला ॥ २८७ ॥

एताणि सोधयित्ता जं सेसं तं तु होति णक्खत्तं ।

रवि-सोमाणं णियमा तीसाय उडूसमत्तीसु ॥ २८८ ॥

को उडू कहिं चंदणक्खत्ते सूरणक्खत्ते वा समप्पति ? ति तिणिण सया पंचुत्तरा अंसा, छेदो चोत्तीसं सतं $\frac{304}{938}$, एस धुवरासी एक्कादिगेहिं बिउत्तरेहिं इच्छितउडूहि य गुणेतव्वो, तत्तो सूरस्स पुस्सादी चंदस्स अभिजीआदी सोधणं कातव्वं, जहा—सूरस्स अट्टासीतं ८८ अभिजिस्स बाताला ४२ अद्धखेत्ते सत्तट्टी ६७ समे खेत्ते चोत्तीससतं १३४ दिवडूेखेत्ते वे सता एगाहिगा २०१ य सोधणं ण गच्छति तहिं णक्खत्ते चंदो सूरु ति । एतेण करणणिवंधेण उद्देसगा कातव्वा, जहा—पढमो उडू कहिं चंदणक्खत्ते सूरणक्खत्ते वा समप्पति ? ति एस धुवरासी चंद-सूराणं दुहा पडिरासितो एकेण रासी पढमेण उडुणा गुणिता तत्तिया चेव, सूरस्स पूसादिसोधणेण एत्तो अट्टासीति ८८ सुद्धा, सेसा वे सता सत्तरा २१७, एत्तो आसिलेसा सत्तट्टीय ६७ सुद्धा, सेसं दिवडूं सतं १५०, एत्तो महा चोत्तीसेण सतेण १३४ सुद्धा, सेसा सोलस, एवं सूरु पुव्वाणं फग्गुणीणं सोलस चोत्तीससयमागे $\frac{96}{938}$ ओगाहितूण पढमं उडू समाणेति, एत्तो मुहुत्तादिगा आणेत्तव्वा । अभिजिस्स धुवरासीतो बातालीसा ४२ सुद्धा, सेसा वे सता वेवट्टा २६३, एत्तो समणो चोत्तीसेण सतेण १३४ सुद्धो, सेसं एग्गुणत्तीसं सतं १२९, धणिट्टाणं एग्गुणत्तीसं सयं चोत्तीससतभागानं $\frac{929}{938}$ ओगाहितूण चंदो सूरपढमं उडू समाणेति । एवं सव्वत्थ । एस धुवरासी बितियं इच्छेत्तेहिं तिहिं गुणेतव्वो, ततियं पंचहिं, चउत्थं सत्तहिं । एवं विसमेहिं तीसं पि उडू गुणेतव्व ति ॥ २८६ ॥ २८७ ॥ २८८ ॥

१. एगाहिगधिगगुणो जेटि० खंठि० ॥ २. बोद्धव्वो पु० मु० वि० म० सू० ॥ ३. दुग-तिग-गुणिता समे दिवडूेखेत्ते । वि० सू० पु० मु० ॥ ४. पुस्से सोज्झा पु० मु० म० ॥ ५. जा सेसा तं पु० ॥

चत्तारि उडुसयाइं विउत्तराइं जुगम्मि चंदस्स ।

तेसिं पि य करणविधिं वोच्छामि जंहाणुपुव्वीय ॥ २८९ ॥

चंदस्सुतुपरिमाणं चत्तारि तुं केवला अहोरत्ता ।

सत्तत्तीसं अंसा सत्तट्टिकतेण छेदेण ॥ २९० ॥

चंदउडुस्साऽऽणयणे पव्वं पण्णरससंगुणं णियमा ।

तिधिसंखित्तं संतं वावट्टीभागपरिहीणं ॥ २९१ ॥

चोत्तीससयाभिहतं पंचुत्तरतिसयसंजुतं विभये ।

छ(१छा)हि तु दसुत्तरेहि य सतेहिं लद्धा उडू होंति ॥ २९२ ॥

जुगादितो वितियस्स पव्वस्स एक्कारसीयं को चंदउडु ? ति पण्णरससंगुणं तिधिसंखित्तं ति जुगादितो जाता दिवसा रूवूणा पणुवीसा, एते गुणिता चोत्तीसेण सतेण १३४ जाया तेत्तीसं सया पण्णासा ३३५०, एत्थं तिणिण सया पंचुत्तरा ३०५ पक्खिता, जाता छत्तीसं सता पणपण्णा ३६५५, एतेसिं छहिं सतेहिं दसुत्तरेहिं ६१० भागो, भागलद्धं पंचमे उडू, अंसा य छ स्सता पंचुत्तरा ६०५, ततो [लद्धाणं छहिं भागो, सेसा पंच सरूवा छ प्पाउसादिगा, गिम्हो वट्टते,] सेसअंसा चोत्तीसेण सतेण १३४ विभत्ता, लद्धा चत्तारि दिवसा अउणत्तरिं च चोत्तीससयभागा दि० $४\frac{६९}{९३४}$, एतो मुहुत्तादिया आणेत्तव्वा ॥ २९० ॥ २९१ ॥ २९२ ॥

सेसाणं अंसाणं चोत्तीसेणं सतेण हातव्वो ।

जं लद्धं ते दिवसा चंदस्स उडूपवण्णस्स ॥ २९३ ॥

एसा सुत्तथा गाहा ॥ २९३ ॥

१. जहाणुपुव्वीया जेटि० । अहाणुपुव्वीए पु० वि० मु० ॥ २. य खं० ॥ ३. चंदस्स उडुसु णयणे जे० खं० । चंदउडुआणयणे मु० सूटी० ॥ ४. सत्तट्टीय तु गुणिये पंचुत्तरतिसतभाविए लद्धं । रूवाधिके तु चंदो उडुम्मि ततिए मुण्येव्वो ॥ २९२ ॥ सेसाणं अंसाणं भागो सत्तट्टिए तु हायव्वो । जं लद्धं ते दिवसा चंदस्स उडुम्मि पव्वस्स(?पत्तस्स) ॥ २९३ ॥ जे० खं० ॥ ५. श्रुतार्था इत्यर्थः ॥

रविधुवरांसी पुव्वं व गुणिते भजिते सगेण छेदेणं ।

जं लद्धं सो दिवसो सोमस्स उडूसमत्तीए ॥ २९४ ॥

एत्थ पुव्वसिद्धो धुवरासी सूरउडुस्स तिण्णि सया पंचुत्तरा चोत्तीससयभागाणं $\frac{304}{938}$, एते एक्कादिबिउत्तरेहिं ओजरासीहिं इच्छितेहिं गुणिता सच्छेदलद्धा तिधी होति ति । एत्थ उद्देसो—पढमउडू चंदस्स करणंइयं(कतित्थियं) तिधीयं समत्तो ? ति एगेण गुणितस्स रासिणो सच्छेदेण भागे हिते लद्धा बे दिवसा सत्तत्तीसं च चोत्तीससतभागा दि० $2\frac{39}{938}$, एत्तो मुहुत्तादिगा आणेत्त्वा, एवं चंदउडू पढमो जुगादितो दोसु दिवसेसु सत्तत्तीसाए चोत्तीससतभागेषु य [गतेसु] समत्तो । तिधीसु पव्वाधिगासु पव्वच्छिण्णा पव्वा होंति, सेसा तिधी तिधिभागा य ॥ २९४ ॥

सो च्चेव धुवो रासी गुणरासी वि य हवंति ते च्चेव ।

णक्खत्तसोधणौणि वि परिजाणसु पुव्वभणियाणि ॥ २९५ ॥

एत्थ उद्देसो—पढमो उडू कहिं णक्खत्ते समत्ते ? ति, सो च्चेव धुवो रासी एक्केण गुणितो, एत्तो च्चेव अभिजी बातालीसाए ४२ सुद्धो, सेसा बे सता तेवद्दा २६३, एत्तो चोत्तीसेण सतेण १३४ सवणो सुद्धो, सेसं एगूणत्तीसं सयं १२९, एवं पढमो चंदो उडू धणिट्ठाणं एगूणत्तीसं सयं १२९ अवगाहितूण समत्तो । एत्तो मुहुत्तादिगा आणेत्त्वं ति [पढमो] उडू चंदस्स समत्तो, पण्णरस भागा एत्तो विसुद्धाणि ॥ २९५ ॥

[‘उडु’त्ति पण्णरसमं पाहुडं समत्तं. १५]

[१६. सोलसमं ‘विसुव’त्ति पाहुडं]

आसोय-कत्तियाणं मज्जे वइसाह-चेत्तमज्जे य ।

एत्थ सममहोरत्तं, तं विसुवं अयणमज्जे उ ॥ २९६ ॥

१. °रासिगणगुणिते जेटि० खंदि० ॥ २. °णाणि य णवर वीहि, अणित्ताणि जेटि० खंदि० ॥

पण्णरसमुहुत्त दिणो, दिवसेण समा य जा हवति राती ।

सो होति विसयकालो दिण-रातीणं तु संधिमि ॥ २९७ ॥

आसोय-कत्तियाणं मज्जे त्ति आसोयमासस्स जोण्हपक्खे [कत्तियमासस्स कालपक्खे] दक्खिणायण-विसुवाणं जहाजोग्गं एत्थ संभवो । वेसाह-चेत्तमज्जे त्ति चेत्तस्स जोण्हपक्खे वइसाहस्स कालपक्खे एत्थ उत्तरायण-विसुवाणं जहा-जोग्गं संभवो । एत्थ सममहोरत्तं दिवसो राती य समाओ, दिवस-राती समत्तं तं विसुवं त्ति वुत्ति, रविमंडलमज्जस्स णाम विसुवं त्ति, तं च अब्भितरातो मंडलातो बाणउत्तिमं मंडलं, बाहिराणंतरातो वि एमेव । एत्थ किं माणं ? अभियिस्स वत्थंतावा(? जावंतावा) कम्मविहाणं कातव्वं । दिण-रातीणं संधिकालो विसुव-कालो त्ति ॥ २९६ ॥ २९७ ॥

इच्छित्तविसुवा बिगुणा रूवूणा छग्गुणा भवे पव्वा ।

पँव्वद्धा होंति तिधी णातव्वा सँव्वपव्वेसु ॥ २९८ ॥

एत्थुइसो—पढमं विसुवं कस्स पँव्वस्स का तिधीयं होति ? त्ति पढमं विसुवं त्ति रूवं १ थावितं, तं बिगुणं बेणिण २ रूवाणि, रूवूणं त्ति एक्कं १ जातं, छग्गुणं जायाणि छ ६ प्पव्वाणि, पव्वं दिवसादि छ ६ प्पडिरासिताणि, तेसिं अद्धं तिणिण ३, एवं ततिया तिधी, एवं पढमं विसुवं छसु पव्वेसु गतेसु ततियाए होति त्ति । एत्थेव ततियं विसुवं कतो होति ? त्ति गाहत्थेण तिणिण बिगुणा रूवूणा पंच ५, छग्गुणा तीसं ३० पव्वा, पडिरासेतूण पव्वद्धं तिधी पण्णरसी १५, एवं ततियं विसुवं तीसाय पव्वेसु गतेसु पंचदसीयं होति । एवं सव्वत्थ ॥ २९८ ॥ अहवा—

रूवूण विसुव गुणिते छलसीतिसते खिवाहि तेणवुत्तिं ।

पण्णरभाजितलद्धा पव्वा, सेसा तिधी होति ॥ २९९ ॥

१. विसुवं सुद्धी वु° जेटि° खंठि° ॥ २. पव्वद्धे होति पु° मु° म° ॥ ३. सव्वविसुवेसु पु° वि° म° मु° ॥ ४. पव्वका सिद्धीयं जेटि° खंठि° ॥ ५. रसभाइ ङ° पु° वि° मु° ॥

पढमं विसुवं कस्स पव्वस्स का तिधीयं होति ? त्ति पढमं ति रूवं १ थावितं, तं रूवूणं जातमागासं ०, आगासेण छलसीतं सयं गुणितं १८६ जातं आगासं ०, एत्थाऽऽकासे तेणवुती पक्खित्ता, एतीसे पण्णरसहिं १५ भागो, भागलद्धा छ प्पव्वा, ततिया य तिधि त्ति ततियं ति तिण्णि ३ थाविता, गाधत्थेण सव्वं कातव्वं, तिण्णि रूवाणि [रूवूणाणि बे २] बेहिं छडसीतं सयं १८६ गुणितं, जाया तिण्णि सया वावत्तरा ३७२, एत्थ तेणउती दिण्णा, जाया चत्तारि सया पण्णद्दा ४६५, एतेसिं भागो पण्णरसहिं, लद्धा तीसं ३० पव्वा पण्णरसी १५ य तिधि त्ति ॥ २९९ ॥ अधवा—

ईंगतीसा ओजगुणा पंचहि भजितव्व तिगुण अंसा उ ।

तिहिओ भवंति सव्वेसु चव विसुवेसु णातव्वा ॥ ३०० ॥

एक्कत्तीसा एक्केण गुणिता एत्तिया चव ३१, पंचहिं भागो, भागलद्धा छ ६ प्पव्वा, सेसो [एक्को] अंसो, सो तिगुणो, ततिया तिधि त्ति । एक्कत्तीसा ततियं विसुवं ति पंचहिं गुणिता पंचहिं भागो, भागलद्धा तीस पव्वा, अंसा पंच तिगुणा पंचदसी । एवं सव्वत्थ ॥ ३०० ॥ अधवा—

पव्वा य छडादिक्का दुवालसाधिक दसावसाणा तु ।

तिगमादिगा वि य तिधी छडुत्तरा सव्वविसुवेसु ॥ ३०१ ॥

छआदि बारसबारसउत्तरं दसगच्छन्तं गाधत्थेणं णातव्वं, छ द्वाविता, एते पडिरासितूण बारस पक्खित्ता जाता अट्टारस १८, पुणो पडिरासितूण बारस पक्खित्ता जाया तीसा ३०, एवं जाव दस पडिरासिय पडिपुण्णा ताव कातव्वंणि विसुवपव्वाणि । तिधि त्ति तिकादिका छडुत्तरा दसगच्छगता । जहा—तिण्णि थाविता, ते पडिरासेतूण छ पक्खित्ता जाता णवमी, ते पडिरासेतूण छ पक्खित्ता जाया पण्णरसी, ते पडिरासेतूण छ पक्खित्ता जाया एक्कवीसा, एते पण्णरसहिं

१. एक्कत्तीसा ओजगुणा पंचहिं भजितव्वा तिगुणा अंसा उ । तिही हवंति त्ति सव्वेसु पव्वेसु एत्थ विभजितेण कातव्वं ॥ इतिरूपा विकृतस्वरूपा गाथा जेटि० खंति० ॥ २. छच्च विसुवेसु जेटि० खंति० ॥ ३. ०व्वाणि वसुपव्वाणि जेटि० खंति० ॥ ४. जाया णवमी, ते जेटि० खंति० ॥

छेतूणं जं भागलद्धं पव्वं समरासीहिं छूढं, पुणो छ पडिरासिता जत्थ छूढा जाया बारस त्ति, एताओ तिधीओ पंच जुगस्स पुव्वद्धे । पच्छिमद्धे वि एताओ चेव तिधीओ ॥ ३०१ ॥ एत्थं पव्वतिधीणं आगतेल्लगाहाओ—

छक्कड्डारस तीसा तेताला पंचवण्ण अड्डही ।

तथ य असीति विणउत्तिं पंचधियसयं च सत्तरसं ॥ ३०२ ॥

छ पव्वा ६ अड्डारस १८ तीसा ३० तेताला ४३ पणपण्णा ५५ अड्डसद्धि ६८ त्ति पव्वाणि, असीतिं ८० बाणउत्तिं ९२ सयं पंचधिगं १०५ सतं च सत्तरसाधिगं ११७ । एयाणि च पव्वाणि त्ति ॥ ३०२ ॥ इदाणि तिधि त्ति—

ततिया णवमी य तिधी पण्णरसी छड्ढि बारसी चेव ।

जुगपुव्वद्धे एता, ता चेव हवन्ति पच्छद्धे ॥ ३०३ ॥

ततिया णवमी पण्णरसी छड्ढि बारसि त्ति । पुणो वि ता चेव त्ति । एत्थ लक्खणगाहाओ—

अयणपमाणो रासी जुगभेदे पुणो फलाणि कातूणं ।

ओज दुभागं इच्छं कातूण फलाणि लद्धाणि ॥

सेसातो रासीओ फलभेदगुणाहिं जं हवति लद्धं ।

फलभेदा णातव्वा सेसेहि वि भेदभेदाओ ॥

एत्थ रिक्खाणयणे उद्देशा—पढमं विसुवं कहिं णक्खत्ते होहिति ? त्ति गाधत्थेणं करणजोजणा—जदि दसहिं विसुवेहिं सत्तसद्धी चंदपज्जया लब्भन्ति दुभागविसुवे से कति चंदपज्जया ? दुभागो इच्छं ति अणुवातजोयणाए दिट्ठं वीसा, सत्तद्धीए लद्धाणि तिपज्जया, तेहिं ण कज्जं, सेसा सत्त वीसोयगा पज्जएसु भागं ण देंति त्ति अड्डारसहिं सतेहिं [तीसेहिं] सत्तद्धिभागेहिं $\frac{१८३०}{६७}$ गुणेहामो त्ति समसुण्णोवट्ठिते सत्तहिं तेसीयसयगुणा १८३ बारस सता एक्कासीया १२८१, बेहि च्छेदेण सत्तद्धिगुणिता जातं चोत्तीसं सयं १३४, एत्थ सच्चो उद्धकरणविही कातव्वो अंसेहिंतो—अभिजी बातालीसाए सुद्धो, सेसातो सच्छेदेण भागहितलद्धा

णव, अंसा तेत्तीसा, एवं समणादियं णक्खत्तं दसमं रोहिणीओ, एवं पढमं विसुवं रोहिणीणं तेत्तीस चोत्तीससतभागे $\frac{3}{9} \frac{3}{3} \frac{3}{4}$ ओगाहितूणं होति त्ति । एवं चंदुत्थं विसुवं कतमम्मि चंदणक्खत्ते होति ? त्ति जदि दसंहिं विसुवेहि सत्तट्ठिं चंदपज्जया लब्भंति सत्तहिं दुभागविसुवेहिं कति पज्जया लब्भामो ? त्ति लद्धा तेवीसं पज्जया तेहिं ण कज्जं, सेसा णव वीसोवया णक्खत्ताणि काहामो त्ति अट्टारससतेहिं तीसेहिं १८३० सत्तट्ठिभागेहिं गुणेहामो त्ति, अवगते समसुण्णे तेसीतसतं १८३ णवहिं ९ गुणितं, छेदो वि सत्तट्ठी बेगुणितो, अंसेहिं अभिजिवातालीसाए ४२ सुद्धो चोत्तीसेण सतेण १३४ भागलद्धा एक्कारस समणादिगं मगसिरणक्खत्तं [सुद्धं], सेसेहिंतो [अद्दा] सत्तट्ठी सुद्धा, सेसा चोवट्ठी ६४, एवं चउत्थं विसुवं पुणव्वसुस्स चउसट्ठी चोत्तीससयभागे $\frac{6}{9} \frac{6}{3} \frac{6}{4}$ अवगाहितूणं होति त्ति । एवं दससु वि सूरविसुवेसु चंदणक्खत्ताणि आणेत्तव्वाणि त्ति । पुणो वि—जदि दसंहिं विसुवेहिं चंदस्स सत्तट्ठिं पज्जया लब्भंति णवहिं दुभागविसुवेहिं [कति पज्जया] लब्भामो ? त्ति लद्धं तीसं पज्जया तेहिं ण कज्जं, सेसा तिण्णि, पुव्वलक्खणेणं तिहिं तेसीतसतगुणितं १८३ अभियिवातालीसाये ४२ सुद्धा, सेसा चोत्तीसेणं सतेण १३४ भागलद्धा तिण्णि समणादिगा, सेसं पंचुत्तरं सयं १०५ । एत्थ सयभिसयाणं भोगो सत्तट्ठीय पक्खत्ता, जाता वावत्तरं सतं १७२, एत्तो पुव्वा भद्वता चोत्तीसेण सतेण १३४ सुद्धा, एवं उत्तराणं भद्वताणं अट्ठत्तीसं चोत्तीससतभागे $\frac{3}{9} \frac{3}{3} \frac{3}{4}$ अवगाहितूणं विसुवो त्ति पंचमं ॥ ३०३ ॥

रोहिणि वासव सादी अँदिती अहिवुड्डी मित्त पिउदेवा ।

आसिणि वीसंदेवा अज्जमणा इह विसुवरिक्खा ॥ ३०४ ॥

दक्खिणमयणे सूरुो पंच वि विसुवाणि वाँसुदेवेण ।

जोजेति उत्तरेण वि आदिच्चो आसदेवेण ॥ ३०५ ॥

१. चंदुत्थं जेटि० खंति० ॥ २. दसंहिं दिवसेहिं सत्तट्ठिं जेटि० खंति० ॥ ३. सत्तट्ठिदुभागा विसु० जेटि० खंति० ॥ ४. आदावहिवुद्धि जे० । अँदावहिवुद्धि खं० । अदाअभिवद्धि पु० ॥ ५. वीसूदेवा मु० । वीसादेवा पु० ॥ ६. °णअयं पु० मु० वि० ॥ ७. वायुवेगेण जेटि० खंति० ॥

एत्थ वि पुव्वविधाणेण आदिच्चणक्खत्ताणि अणुवातेण आणेत्तव्वाणि त्ति । जहा—जदि दसहिं विसुवेहिं पंच सूरणक्खत्तपज्जया लब्भंति दुभागविसुवेण किं लब्भामो ? त्ति लद्धा चउब्भागा । एवं अट्टारहिं सतेहिं तीसेहिं सत्तट्ठि-भागेहिं $\frac{१८३०}{६७}$ गुणेहामो त्ति छेदगुणकारा अट्टेणोवट्ठिता “अंसा अंसगुण ” त्ति जाया अंसा णव सता पण्णारा ९१५, छेदो चोत्तीसं सतं १३४ अंसेहितो पूसो अट्टासीतीय सुद्धो, सेसस्स भागो छेदेण, भागलद्धा छ तेवीसं चोत्तीससतभागा $६\frac{२३}{३४}$ । एवं आसिलेसादिगं सत्तमं णक्खत्तं साती । एवं सव्वाणि दक्खिणायणे विसुवाणि सातिस्स तेवीसं भागे अवगाहितूण सूरु करेति त्ति । पुणो कातव्वं—जदि दसहिं विसुवेहिं सूरणक्खत्तपज्जया पंच लब्भंति तिहिं दुभागेहिं किं लब्भामो ? त्ति लद्धा तिणिण चतुभागा, एते अट्टारसहिं सतेहिं तीसेहिं सत्तट्ठिभागेहिं $\frac{१८३०}{६७}$ गुणेहामो त्ति छेदगुणकारा अट्टेण ओवट्ठिता “अंसा अंसगुण ” त्ति जाया अंसा सत्तावीसं सया पणताल २७४५, छेदो चोत्तीसं सतं १३४, अंसेहितो पूसो अट्टासीतीय सुद्धो, छेदेण य भागे हिते लद्धा एगूणवीसं सयं च एक्करं $१९\frac{११}{३४}$, अंसेहितो अभिजिवातालीसाए ४२ सुद्धो, सेसा एगूण-सत्तरिं ६९, एगूणवीसाओ असिलेसाती तेरसहिं १३ उत्तरासाढाओ सुद्धाओ, सेसा छेदो त्ति “पंच दस तेरस ” त्ति पंचहिं ५ उत्तराभद्ववता सुद्धा, सेसातो एक्केण १ रेवती सुद्धो, एवं आसोतीणं चोत्तीसं सतभागो एगूणसत्तरिं $\frac{६९}{३४}$ अव-गाहितूण सूरु उत्तरायणविसुवाणि करेति त्ति ॥ ३०५ ॥

दक्खिणायणे लग्गं पंचसु विसुवेहि होति अस्से य ।

उत्तरायणे लग्गं साती विसुवेसु पंचसु वि ॥ ३०६ ॥

दक्खिणमयणे विसुवेसु णँहे अभिजी रसातले पूसो ।

उत्तरायणे अभिजी रसातले णभतले पूसो ॥ ३०७ ॥

१. लग्गं च दक्खिणायण विसुवेसुं [होति] पंचसु वि अस्से । उत्तरमयणे पु० वि० म० ॥ मुद्रिते तु अस्या गाथायाः पाठोऽशुद्धोऽव्यवस्थितश्च वर्त्तते ॥ २. नहयलेऽभिजि पु० मु० वि० म० ॥ ३-४. पुस्से पु० मु० वि० ॥

जदि दसहिं विसुवेहिं अद्वारस सताणि पणतीसाणि १८३५ लग्गपज्जयाणि लब्भंति दुभागविसुवेण किं लब्भामो ? त्ति फले संकंते लद्धा एक्काणउइं ९१ पज्जयाणं, ण तेहिं कज्जं, सेसा पण्णरस १५ वीसोवगा, एते पंचभागेणोवट्ठिता जाता तिण्णि चउब्भागा $\frac{3}{4}$, णक्खत्तं काहामो त्ति अद्वारसहिं [सतेहिं] तीसेहिं गुणेहामो त्ति छेदगुणकारा अद्वेणोवट्ठिता अंसा अंसगुणा जाया सत्तावीसं सया पणताला २७४५ छेदो चोत्तीससयं १३४, अंसेहिं पूसो अट्ठासीतीय ८८ सुद्धो, सेसातो छेदेण भागलद्धं एगूणवीसं अंसा सतं एकारं $१९\frac{११}{१३४}$, एत्तो अभिजी वातालाए सुद्धो, सेसा एगूणसत्तरी, एगूणवीसाते असिलेसाती तेरस उत्तराअसाढा सुद्धा, [गा० १७१] सेसा छ, एत्तो “पंच दस” त्ति पंचहिं उत्तराभद्वता सुद्धा, सेसा एक्का रेवती सुद्धा, एवं सव्वाणि दक्खिणायाणविसुवाणि आसोती- णं एक्कणसत्तरीय ६९ भागेषु होति त्ति। एवमेव तिहिं तु दुभागोहिं $\frac{३}{१३४}$ उत्तरायणं कातव्वं ति ततो दिट्ठं सातीय तेवीसाय चोत्तीससयभागोहिं $\frac{३}{१३४}$ लग्गेषु सव्वाणि उत्तरायणविसुवाणि होति त्ति। जदा सूरु सादीहिं होति तदा पुव्व- विलग्गं आसोतीओ, एतेसिं मज्झे अभिजी तम्हा मज्झंतिगविलग्गं होति, एतेसिं चेव वितियस्स सुद्धमज्झे पूसो होति तम्हा रसातले पूसो। ज्या सूरु वि आसोतीसु तदा पुव्वविलग्गं साती, आसोती-सातीणं मज्झे पूसो तम्हा मज्झंतिके पूसो, वितियद्धमज्झे अभिजी तम्हा रसातले अभिजी उत्तरायणे विसुवे लग्गं ति। एवं लग्गाणि ॥ ३०६ ॥ ३०७ ॥

मंडलमज्झत्थमितो अचक्खुविसयं गतम्मि सूरम्मि ।

मत्ताकालो कालो विसुवस्सेव तं हि कालं हि (?) ॥ ३०८ ॥

जदि दसहिं विसुवेहिं अद्वारस सूरुदयसताणि तीसाणि १८३० लब्भंति दुभागविसुवेण किं लब्भामो ? त्ति फले संकंते छेदंसेसु अवगतसमसुण्णस्स तेसीतस्स सयस्स १८३ बेहिं भागे हीरमाणे लद्धा एक्कणउतिं ९१ अहोरत्ता दुभागो त, एस दु[भा]गो अहोरत्तस्स अद्वे भवति, अतो अत्थापत्तीए एगमत्तदिवसस्स रातीयं च संधी होति त्ति एत्थ संदेहो—सूरुदयसंधीहिं ? आउ

१. °त्थम्मि य अच° पु० मु० वि० म० ॥ २. जो खलु मत्ताकालो सो कालो होइ विसुवस्स ॥ पु० मु० म० वि० ॥

अत्यमणसंधिम्मि ? ति जम्हा दिवसादी अहोरत्त ति वयणं तम्हा अत्यमणसंधीहिं
ति ॥ ३०८ ॥

॥ विसुवं पाहुडं समत्तं १६ ॥

[१७. सत्तरसमं 'वतीवाते' ति पाहुडं]

अयणाणं संवेधे रवि-सोमाणं तु बेहित जुंगम्मि ।

जं हवति भागलद्धं वतिपाता तत्तिया होंति ॥ ३०९ ॥

बावत्तरीपमाणं फलरासी, इच्छिते तु जुगभेदे ।

इच्छितवतिवातं पि य इच्छं कातूण आणेहि ॥ ३१० ॥

जं हवति भागलद्धं तं इच्छं णिदिसाहि सव्वत्थ ।

सेसे वि तस्स भेदे फलरासिस्साऽऽणए सिग्घं ॥ ३११ ॥ इति ।

एत्थ जुगेण बावत्तरिं वतिवाता । रवि-सोमा सगेसु अयणेसु परोप्परं वतिवतंति
ति वतिवाता । तेसिं अयणा बावत्तरिं पमाणं ति गाधत्थेहिं कातव्वं ति । जहा
बावत्तरिवतिवातेहिं ७२ जदि चउव्वीसं पव्वसतं १२४ लब्भति पंचहिं ५
वतिवातेहिं कति पव्वाइं लब्भामो ? ति फले संकंते चउव्वभागोवट्टिते पंचहिं ५
गुणिताए एक्कतीसाए ३१ अट्टारसहिं भागे हिते लद्धाणि पव्वाणि अट्ट एक्कारस
य अट्टारसभागा $८\frac{१}{२}$, एते तिधी काहामो ति पण्णरसण्हं भागो पंच ५, अट्टा-
रस $\frac{५}{२}$ य छेदस्स ति भागो छ, पंचहिं ५ एक्कारस ११ गुणेतूण छहिं ६ लद्धा
णव एक्को य छम्भागो $९\frac{१}{२}$ । एवं छम्भागो मुहुत्ते काहामो ति तीसाए छम्भागो
पंच, पंच छेदस्स छम्भागो एक्को, पंचहिं एगं गुणेतूणं एक्केण भागे हिते पंचेव ५,
एवं पंचमो वतिवातो अट्टसु पव्वेसु गतेसु णवमस्स पव्वस्स णवसु तिधीसु गतासु
दसमीयं तिधीयं पंचसु मुहुत्तेसु गतेसु पंचमो समत्तो वतिवातो ति । एवं सव्वेसु
वतिवातेसु ।

१. संबंधे पु० मु० म० वि० ॥ २. जतिम्मि जेटि० खेटि० ॥ ३. पमाणो मु० म० ।
पमाणा पु० ॥

पंचमे वतिवाते किं चंदणक्खत्तं? ति, जदि बावत्तरीय वतिवातेहिं सत्तडी चंदणक्खत्तपज्जया लब्भंति पंचहिं वतिवातेहिं किं लब्भामो? ति फले संकंते पंचहिं गुणिता सत्तडी ६७ बावत्तरीय ७२ लद्धा चत्तारि पज्जया, तेहिं ण कज्जं, सेसा सत्तचत्ताला ४७, सेसे णक्खत्ताणि काहामो ति अट्टारसतेहिं तीसेहिं सत्तडिभागेहिं $\frac{१८३०}{६७}$ गुणेहामो ति छेद-गुणकारा छब्भागेणोवट्ठिता जाया गुणकारो तिण्णि सया पंचुत्तरा ३०५, छेदो बारस, “अंसा अंसगुण” ति अंसा सत्तचत्तालीसा ४७ तिहिं सतेहिं पंचुत्तरेहिं ३०५ गुणिता जाया चोदस सहस्सा तिण्णि सया पणतीसा १४३३५, “छेदो छेदेण गुणो” सत्तडी बारसगुणा जाया अट्ट सया चउरुत्तरा ८०४, अंसेहिंतो अभिजिजावंतावा एक्कावीसा बारसहिं गुणिता बे सया बावण्णा २५२ सुद्धा, सेसाणं छेदेण भागलद्धा सत्तरस १७, सेसा चत्तारि सया पण्णारा ४१५, एते मुहुत्ते काहामो ति तीसाछब्भागो पंच ५ छेदस्स छब्भागो चोत्तीससयं १३४, अंसेहिंतो पंचहिं गुणितेहिंतो छेदेण लद्धा पण्णरस मुहुत्ता पण्णडी चोत्तीससतभागा मु० $१५\frac{६५}{९३४}$, उवरिं सत्तरस १७ लद्धा, ते होंति “पंच दस तेरस०” [गा० १७१] ति तेरसहिं पुणव्वसू सुद्धो, सेसा चत्तारि, एत्थउब्भंतरे असिलेसा अद्धखेत्त ति पण्णरस १५ मुहुत्ते य पक्खित्ता जाया तीसं ३० मुहुत्ता, एवं पुस्सादिगं चउत्थं णक्खत्तं पुव्वाओ फग्गुणीओ भुत्ताओ, उत्तराणं तीसं मुहुत्ते भोत्तूणं पण्णट्ठिं च चोत्तीससयभागे मु० $३०\frac{६५}{९३४}$ ओगाहितूणं पंचमो वतिवातो होइति ति । एवं सव्वत्थ ।

पंचमे वतिवाते किं सूरणक्खत्तं? ति एत्थ करणं—जति बावत्तरीय ७२ वतिवातेहिं पंच ५ सूरणक्खत्तपज्जया लब्भंति पंचहिं वतिवातेहिं किं लब्भामो? ति फले संकंते गुणिते च लद्धा पणुवीसं बावत्तरीय भागा, एते णक्खत्ताणि काहामो ति अट्टारसहिं सतेहिं तीसेहिं सत्तडिभागेहिं $\frac{१८३०}{६७}$ गुणेहामो ति गुण-गार-छेदा छब्भागेणोवट्ठिता गुणकारा तिण्णि सया पंचुत्तरा ३०५ गुणिता जाया छावत्तरिं सया पणुवीसा ७६२५, “छेदा छेदगुणा” बारसगुणा सत्तडी अट्ट सया चतुरुत्तरा ८०४, अंसेहिंतो पूसस्स चोत्तालीसं ४४ भागा बारसगुणा पंच सया अट्टावीसा ५२८ सुद्धा, सेसाणं छेदेण भागो, लद्धा अट्ट णक्खत्ता, णक्खत्तेसु भागं ण देंति णक्खत्तभागे काहामो ति सत्तडीय ६७ पंचभागेहिं ५ गुणेहामो ति सत्तडीय सत्तडिभागो एक्को छेदस्स सत्तडिभागो, बारस अंसा एक्केण

गुणिता तत्तिया चैव, छेदो पंचहिं गुणितो जाया सङ्की ६०, सङ्कीय अंसाणं भागलद्धा एक्कारस पंच य सङ्कीभागा ११ $\frac{५}{६}$, एते मुहुत्ते काहामो त्ति तीसाए सङ्कीय य समसुण्णावणयणे कते तिणहं तिभागो एक्को छण्हं ति[भा]गो दोण्णि, एक्केण गुणिताणं अंसाणं दोहिं भागो, लद्धा बे मुहुत्ता दुभागो य मु० २ $\frac{३}{४}$, एवं अड्डमं णक्खत्तं अस्सिलेसादीयं विसाहाओ भुत्ताओ, अणुराधापविट्टस्स एक्कादस ११ दिवसा बे मुहुत्ता मुहुत्तद्धं २॥ च, सूरस्सेसो पंचमो वत्तिवातो होति त्ति । एवं सव्ववत्तिवातेसु कातव्वं ।

काहिं लग्गणक्खते पंचमो वत्तिवातो ? त्ति एत्थ करणं—जदि बावत्तरीय ७२ वत्तिवातेहिं अट्टारस लग्गपज्जयस्सया पणतीसाणि १८३५ लब्भंति पंचहिं ५ वत्तिवातेहिं किं लब्भामो ? त्ति फले संकंते गुणिते य लद्धा पज्जयाणं सत्तं सत्तावीसं १२७, तेण ण कज्जं, सेसं एकत्तीसं बावत्तरि भागा $\frac{३३}{३२}$, एते णक्खत्ते काहामो त्ति अट्टारसहिं सतेहिं तीसेहिं सत्तद्धिभागेहिं $\frac{१८३०}{६३०}$ गुणेहामो त्ति छेद-गुणकारा छब्भागेणोवट्ठिता जाया गुणकारा तिण्णि सया पंचुत्तरा ३०५, छेदो बारस १२, “अंसा अंसगुण” त्ति तिण्णि सया पंचुत्तरा ३०५ एकत्तीसाए ३१ गुणा जाया चउणवुत्तिं सया पणपण्णा ९४५५, “छेदो छेदेण गुणो” अट्ट सया चउरुत्तरा ८०४, अंसेहिंतो पंचहिं सतेहिं अट्टावीसेहिं ५२८ पुणो सुद्धो, सेसाणं छेदेण भागो, लद्धा एक्कारस ११ णक्खत्ता तेसीतिं ८३ च अंसा, छेदो य अट्ट सया चउरुत्तरा ८०४, आसिलेसादीओ मूलो एक्कारसहिं सुद्धो, जेट्ठाणं भागो चत्तारि सया बिउत्तरा ४०२ अंसेसु तेसीतीय ८३ पक्खित्ता जाया चत्तारि सया पण्णासीया ४८५ एवं पुव्वाणं असाढाणं एते अंसा उदिता सक्खेत्ता पंचमे वत्तिवाते त्ति । एवं सव्वत्थ ॥ ३०९ ॥ ३१० ॥ ३११ ॥

॥ वत्तिवातापाहुडं सम्मत्तं १७ ॥

[१८. अट्टारमं ‘तावं-तावखेत्तं’ति पाहुडं]

सूरपक्खेवयसोधणत्थं इमं पाहुडं—

अट्टसु सतेसु सूरु, चंदो अट्टसु सतेसु असितेसु ।

तारा उवरिं हेट्ठा समा य चंदस्स णातव्वा ॥ ३१२ ॥

१. सूर चंदा अ° पु० मु० म० ॥ २. °सु सीतेसु जे० खं० ॥

इतो समातो अवणीतलातो उडुं अडुसु जोयणसतेसु ८०० सूरु। तत्तो सूरुतो उवरिं असीतिजोयणेसु ८० चंदो। चंदाओ उवरिं वीसाए २० जोयणेसु सव्वोवरिह्छीओ ताराओ। सूरस्स हेडा दसजोयणेसु १० अवलंबणताराओ। एवं जोतिसबाहलं दसुत्तरं जोयणसयं ११० ति ॥ ३१२ ॥

छं चैव तु दसभागे जंबुद्दीवस्स दो वि दिवसकरा ।

तावेति दित्तलेस्सा अब्भंतरमंडले संता ॥ ३१३ ॥

चैत्तारि य दसभागे जंबुद्दीवस्स दो वि दिवसयरा ।

तावेति मंदलेस्सा बाहिरए मंडले संता ॥ ३१४ ॥

जंबुद्दीवं दसधा । छ च अरविवराणि—भारधगो सव्वब्भंतरे मंडले थिच्चा दक्खिणिल्ले तिण्णि दसभागे तावेति, एरवतगो वितरो। महाविदेहे पुव्वावरेणं बे बे दसभागा रयणीओ। सव्वबाहिरए मंडले ठितो आदिच्चो भारधगो बे दसभागे तावेति, एरवतगो वि। महाविदेहे पुव्वावरेणं रयणी होति ॥ ३१३ ॥ ॥ ३१४ ॥

मेरुस्स मैज्झकारे जाव य लवणस्स रुंदछब्भागो ।

तावायामो एसो सगडुद्धीसंठितो णियमा ॥ ३१५ ॥

एतस्स तावस्स जोयणेहिं आयामो जहा—जंबुद्दीवस्स अद्धं पण्णासं जोयणसहस्साइं ५००००, लवणस्स रुंदछब्भागो तेत्तीसं जोयणसहस्साणि तिण्णि सताणि तेत्तीसाणि तिभागो जोयणस्स ३३३३३^१, एतं जंबुद्दीवे दुभागे पक्खित्तं तेसीतिं जोयणसहस्साइं तिण्णि सताणि तेत्तीसाणि तिभागो य ८३३३३^१, एसो णियतो तावायामो सदा अवड्डितो ॥ ३१५ ॥

छत्तीसे भागसते सट्ठे कातूण जंबुद्दीवस्स ।

तत्तो दो दो भागे परिवड्ढति हायते वा वि ॥ ३१६ ॥

१. तिण्णेव पंचभाए जे० खं० ॥ २. इयं गाथा जेटि० खं० नास्ति । दो चैव पंचभाए जे० खं० ॥ ३. मज्झभागे जां० जे० खं० सू० ॥ ४. निययायामो एसो सगडुद्धीतावखेत्तस्स ॥ जे० खं० ॥ ५. ०स्स। तिरियं तत्तो दो दो भागे वड्ढइ व हायइ वा ॥ पु० वि० सू० मु० म० ॥ जो. ६

जंबुदीवं छत्तीसाए भागसतेहिं [सट्टेहिं] अरविवराणिव छेत्ता ततो य बे बे भागा पविसंतस्स सूरस्स एक्केक्कस्स तावो वड्ढति, णिकखममाणस्स हायति त्ति ॥ ३१६ ॥

मंदरपरिरयरासीतिगुणे दसभाजितम्मि जं लद्धं ।

तं हवति तावखेत्तं अब्भंतरमंडलगतस्स ॥ ३१७ ॥

जदा सव्वब्भंतरमंडलं गतो रवी तदा मंदरम्मि को तावविकखंभो ? त्ति एत्थ करणं—“ विकखंभवग्ग दसगुण करणि ” [गा० १९६] त्ति मंदरविकखंभस्स दस सहस्साणि १०००० संवग्गितस्स दसकरणीगुणस्स मूलं परिरयो एक्कत्तीसं जोयणसहस्साणि छ सयाणि तेवीसाणि ३१६२३ देसूण त्ति एस मंदरपरिरयो । एतस्स तिगुणस्स दसहिं भागे हिते लद्धाणि णव जोयणसहस्साणि चत्तारि य सयाणि छडसीयाणि णव य दसभाग यो० ९४८६ $\frac{१}{९}$ त्ति । एस [सव्वब्भंतर-मंडलगतस्स सूरस्स] मंदरम्मि तावविकखंभो ॥ ३१७ ॥

मंदरपरिरयरासीविगुणे दसभाजितम्मि जं लद्धं ।

तं हवति तावखेत्तं बाहिरए मंडले रविणो ॥ ३१८ ॥

मंदरपरिरयस्स पुब्बुद्धिस्स एक्कत्तीसाए सहस्साणं छण्हं सयाणं तेवीसाणं ३१६२३ विगुणाणं दसभागो तेवड्डिसता चतुव्वीसा छ च दसभागा ६३२४ $\frac{६}{९}$, जदा सव्वबाहिरमंडले सूरु तदा मेरुम्मि एस तावविकखंभो त्ति ॥ ३१८ ॥

आदिममंडलपरिधीतिगुणे दसभाजितम्मि जं लद्धं ।

तं होति तावखेत्तं अब्भंतरमंडले रविणो ॥ ३१९ ॥

जंबुदीवपरिरये तिगुणे दसभाजितम्मि जं लद्धं ।

तं होति तावखेत्तं अब्भंतरमंडलगतस्स ॥ ३२० ॥

१. मंडलपरि° जे० खं० ॥ २. °तिगुणो जे० खं० जेटि० खं० ॥ ३. °जितं जहिं लद्धं । जेटि० खं० ॥ ४. °डलगस्स जेटि० खं० । °डले रविणो जे० खं० सू० ॥ ५. मंडलपरि° जे० खं० ॥ ६. आयमं पु० वि० ॥ ७. इयं गाथा पु० सु० म० वि० नास्ति ॥

बाहिरपरिरयरासी तिगुणे दसभाजितम्मि जं लद्धं ।

तं होति तावखेतं अब्भंतरमंडलगतस्स ॥ ३२१ ॥

सव्वब्भंतरमंडलगतस्स सूरस्स तध चव विक्खंभो । तस्सेव मंडलस्स तिगुणस्स दसभागे सव्वब्भंतरगते सूरे जंबुद्वीवस्स परिरयस्स तेगुणस्स दसभागो जंबुद्वीव-परिरये आतावविक्खंभो सव्वब्भंतरगते सूरे । सव्वबाहिरमंडलपरिरयस्स तिगुण-दसभागो बाहिरमंडलपरिरयो आयावविक्खंभो । एवं सव्वत्थ तिगुणपरिरयो दसभागो आतावविक्खंभो ॥ ३१९ ॥ ३२० ॥ ३२१ ॥

बाहिरपरिरयरासीविगुणे दसभातियम्मि जं लद्धं ।

तं होइ तावखेतं बाहिरए मंडले रविणो ॥ ३२२ ॥

बाहिरमंडलगते आदिच्चे जहिं जहिं मंडले आतावविक्खंभो इच्छति तस्स तस्स मंडलपरिरयस्स विगुणसदसभागो जत्थ आतावविक्खंभो ति । जदि दसहिं भागेहिं तिण्णि भागा लब्भंति तो इच्छित्तेण परिरयेण किं लब्भामो? ति एवं दसभागहाणी गणिज्जति ति ॥ ३२२ ॥

सूरस्स महुत्तगती दिवसस्सअद्धेण होति अब्भत्था ।

तत्तियमेत्ते दीसति तहिं तहिं मंडले सूरु ॥ ३२३ ॥

इच्छित्तस्स मंडलपरिरयस्स सट्ठीय भागे हिते जं लद्धं सा मुहुत्तगती तहिं तहिं मंडले, एसा महुत्तगती दिवसद्धेण गुणिता इहगतस्स पुरिसस्स तावतिगातो सूरु चक्खुप्फासं हव्वमागच्छति ति । जहा—अब्भितरस्स मंडलस्स परिरयो तिण्णि जोयणसयसहस्साणि पण्णरस य सहस्साणि एगूणणवुताणि ३१५०८९ एतस्स रासिणो सट्ठीय ६० भागे हिते लद्धा बावण्णसता एक्कावण्णा एगूणतीसं च सट्ठिभागा ५२५१^{२/९}, एसा अब्भितरमंडले रविणो मुहुत्तगती । सव्वब्भंतरगते च सूरे अट्टारसमुहुत्तो दिवसो, दिवसस्स अद्धेण णवहिं मुहुत्तेहिं मुहुत्तगती

१. इयं गाथा पु० मु० म० वि० नास्ति ॥ २. तत्तियमेत्ते दिवसेहिं दीसते मंडले सू० जे० खं० ॥

गुणिता जाया सत्तचत्तालीसं जोयणसहस्साणि वे सताणि तेवद्वाणि एक्कावीसं च सट्ठिभागा ४७२६३ $\frac{३}{६}$ । एवं पढममंडलातो जहूरातो सूरु इधगतस्स पुरिसस्स [चक्खुप्फासं] हव्वमागच्छति त्ति ॥ ३२३ ॥

सां चेव मुहुत्तगती गुणिता दिवसेण होति पुण्णेणं ।

सो आतवविकखंभो तहिं तहिं मंडले रविणो ॥ ३२४ ॥

सा चेव पुव्वदिट्ठा मुहुत्तगती संपुण्णेण दिवसेणं अट्टारसहिं मुहुत्तेहिं गुणिता आतावविकखंभो होति त्ति चउणउत्तिं सहस्सा पंच सया छवीसा बाया-लीसं च सट्ठिभाग ९४५२६ $\frac{३}{६}$ त्ति । एवं सव्वत्थ ॥ ३२४ ॥

['तावं-तावखेत्तं'ति अट्टारसमं पाहुडं समत्तं-१८]

[१९. एगूणवीसइमं 'दिवसाणं वड्ढि'त्ति पाहुडं]

बारसं धुवा मुहुत्ता दिवसो, रंती वि होति बारसिगा ।

छ च चरा तु मुहुत्ता अंतित्ति रंतिं च दिवसं च ॥ ३२५ ॥

रंतिं अंतित्ति अयणम्मि दक्खिणे, उत्तरे दिणमंतित्ति ।

एंसो उ अहोरत्तो तीसमुहुत्तो हवति सव्वो ॥ ३२६ ॥

एयाओ पागडत्थाओ गाहाओ ॥ ३२५ ॥ ॥ ३२६ ॥

१. सा एव मुहुत्तगती गुणिता पुण्णेण होति दिवसेण । जे० खं० । एवस्थाने एस इति खं० ॥
२. अस्या गाथायाः प्राग् जे० खं० आदर्शयोरियमेका गाथाऽधिका दृश्यते—सेसस्स फलनिवत्ती कायन्वा होइ आणुपुच्चीए । एतं तावखेत्तं, अहो-निसाणं पुण पमाणं ॥ इति ॥ ३. °स य धुवमु° जे० खं० ॥ ४. रंती य हो° जे० खं० ॥ ५. च उ चरा मु° मु० । च चउरा मु° जेटि० खं० पु० ॥ ६. अयंति मु० वि० ॥ ७. रातिं च जे० खं० ॥ ८. राती जे० खं० ॥ ९. अयंति मु० वि० ॥ १०. °अयंति मु० वि० ॥ ११. एवं तु अहोरत्तो मु० म० । एतं तु महोरत्तं जे० । एते तु महोरत्ते खं० ॥ १२. °मुहुत्ते हवइ सव्वं जे० खं० ॥

तेसीतंसतविभत्ते जं लद्धा छ च [चर]मुहुत्ता उ ।

जं लद्धं सा वड्डी छेओ^२ दिवसस्स विण्णेओ ॥ ३२७ ॥

इदाणिं जदि तेसीतेण दिवससतेण १८३ छ ६ मुहुत्ता वड्डी एकस्स दिवसस्स का वड्डी ? दिद्दा बे एकट्ठिभागा $\frac{२}{६९}$, एसा उत्तरायणे दिवसवड्डी, दक्खिणायणे दिवसखओ ति । जहा—जदि तेसीतेण दिवससतेण १८३ छ ६ मुहुत्ता खय-वड्डी एकेणं दिवसेणं का खय-वड्डी ? ति फले संकंते तिभागेण य ओवट्ठिते भागलद्धा बे एकट्ठिभागमुहुत्ता मु० $\frac{२}{६९}$ । एसा दिवसे दिवसे खय-वड्डी ति ॥ ३२७ ॥

आदिच्चेण तु मासेण वड्ढते^१ हीयते व मासस्स ।

एक्को चेव मुहुत्तो पविसंते णिक्खमंते य ॥ ३२८ ॥

जदि तेसीतेण दिवससतेण १८३ [छ ६] मुहुत्ता खय-वड्डी आदिच्चेण मासेण तीसाए दिवसेहिं अद्धदिवसेण य ३० ॥ किं खय-वड्डी ? ति सवणिते अंसा जाया एगट्ठी ६१, छेदंसाणं एगट्ठिभागे बे ओवट्ठित्ताणं अंसाणं एगट्ठि-भागेणेगो, छेदस्स तेसीतसतस्स १८३ एगट्ठिभागे ६१ तिण्णि ३, पुणरवि छेदस्स तिभागेणेक्को १ छण्हं ६ अंसाणं तिभागेण दोण्णि २, दसअंसाणं च वजावध-वत्तणेण(?) दोसु एगट्ठा एतस्स केण भागेण दिण्णं लद्धो एक्को मुहुत्तो खय-वड्डी ति ॥ ३२८ ॥

अब्भंतरंम्मत्तिगते आदिच्चे हवइ बारसमुहुत्ता ।

रंयणी, अध दिवसो पुण अट्टारसंमो मुणेयव्वो ॥ ३२९ ॥

१. तेसीएण सएणं छण्हं भागे उ चरमुहुत्ताणं । जं पु० वि० मु० म० । जे० खं० आदर्शयोरियं गाथा एवरूरा लभ्यते—तेसीतसत विभत्ता तु मुहुत्ता ते चउरगुणा लद्धं । सो हवइ हाणि दिवसे दिवसे दिवसम्मि दिवसस्स ॥ इति ॥ २. °ओ व दिणस्स पु० मु० । मलयगिरिवृत्तौ 'दिवसस्स' इति व्याख्यातमस्ति ॥ ३. आदिच्चेणं मासेण वि० पु० म० ॥ ४. हायते तु दिवसस्स । एगो जे० खं० । हायए य तह चेव । एक्को पु० मु० वि० ॥ ५. °रम्मि उ गए आ° पु० मु० म० वि० ॥ ६. राती, अध दिवसे पुण बोधव्वाऽट्टारस मुहुत्ता जे० खं० ॥ ७. °सओ मु° पु० मु० ॥

बाहिरतो णिक्खंमंते आदिच्चे हवति बारसमुहुत्तो ।

दिवसो, अध रत्ती पुँण होति उ अट्टारसमुहुत्ता ॥ ३३० ॥

पव्वं पण्णरसगुणं तिधिसंखित्तं विसट्ठिभागुणं ।

तेसीतसतेण भँजे जं सेसं तं विजाणाहि ॥ ३३१ ॥

तं बिगुणोभेगसट्ठीयं भाजितं जं भवे तहिं लद्धं ।

तं दक्खिणम्मि अयणे दिवसाँ सोधे, खिवे रत्तिं ॥ ३३२ ॥

तं चेव य अयणे उत्तरम्मि दिवसम्मि होति पक्खेवो ।

रत्तीओ ओसट्ठं जाणसु रत्ति-दियपमाणं ॥ ३३३ ॥

पव्वं पण्णरसगुणं तिधिसंखित्तं सुद्धमहोरत्तं तेसीतसया १८३ विहत्तं सेसं उत्तरायणं बावीसदिवससयं १२२ दिट्ठं, एत्थ किं दिवसप्पमाणं? किं च राति-प्पमाणं? ति, बावीसातो सयातो १२२ बिगुणितातो एगट्ठीय ६१ लद्धा चत्तारि ४ मुहुत्ता, बाहिरतो पविसंते आदिच्चे रयणी अट्टारसिया दिवसो बारसगो, एवं रयणीतो चत्तारि वोक्खेत्ता दिवसे बारसगे पक्खित्ता जातो सोलसगो दिवसो चोदसिगा राती । एवं सव्वत्थ उत्तरायणे । पुव्वकमेण तेणेव दिट्ठं दक्खिणायणस्स बावीसं दिवससया १२२ किं रत्ति-दियप्पमाणं? बावीसातो सयातो १२२ बिगुणातो एगट्ठीय लद्धा चत्तारि मुहुत्ता खय-वड्डी, अब्भंतरतो णिक्खंमंतो आदिच्चो दिवसो अट्टारसगो, राती बारसिगा य । लद्धा चत्तारि मुहुत्ता अट्टारसगातो दिवसातो वोक्खिय बारसिगरायीय पक्खित्ता जाया सोलसिगा राती, चोदसगो दिवसो ति । एवं सव्वत्थ दक्खिणायणे ॥ ३३१ ॥ ३३२ ॥ ३३३ ॥

१. निक्खंते जे० खं० वि० पु० मु० ॥ २. पुण बोधवाऽट्ठा० जे० खं० ॥ ३. पणरसगुणितं ति० जे० खं० ॥ ४. भते जे० खं० ॥ ५. °णमेव सट्ठीए जे० खं० जेटि० खं० पु० मु० । किञ्च सटीकादर्शेषु °मेकसट्ठीय इति पाठदर्शनात् तथा टिप्पणके 'एगट्ठीय' इति मल्लयगिरिपादैः 'एकषष्टया' इति च व्याख्यानान्मूलगत एव पाठः साधुः ॥ ६. °य विभत्ते जं जे० खं० ॥ ७. °सा सोज्झा ण तं रत्तिं जे० खं० ॥ ८. रत्तीतो वोक्खित्तं जाणे रत्ति-दिय० जे० खं० ॥

['दिवसाणं वड्ढि'त्ति एगूणवीसइमं पाहुडं समत्तं. १९]

[२०-२१. 'अवमासि-पुण्णमासि'त्ति पाहुडाइं]

रातिं-दियप्पमाणं एतं भणितं तु करणविधिदिडं ।

अवमास पुण्णमासिं एत्तो वोच्चं समासेणं ॥ ३३४ ॥

बावड्ढी अवमासा जुगुम्मि, बावड्ढि पुण्णिमाओ वि ।

णक्खत्तखेत्तवेलाण तिण्णि ताणि प्पमाणाणि ॥ ३३५ ॥

णांतुमिह अमावासं जइ इच्छति, कम्मि होति रिक्खे ? त्ति ।

अवहारं थावेज्जा तत्तियरूवेहिं संगुणए ॥ ३३६ ॥^६

छावड्ढी य मुहुत्ता विसट्ठिभागा य पंच पडिपुण्णा ।

बावड्ढिभागसत्तट्ठिमो य एक्को हवति भाओ ॥ ३३७ ॥

एतस्स अवहाररासिणो णिप्फत्ती जहा—चउव्वीसेण पव्वसतेण १२४ लब्भंते जदि पंच ५ सूरणक्खत्तपज्जया सूरपव्वं च चंदपव्वं च त्ति बेहिं पव्वेहिं किं लब्भामो ? त्ति फले संकंते अद्धेण ओवट्ठिते लद्धा पंच बावड्ढिभागा $\frac{५}{६२}$, णक्खत्ताइं काहामो त्ति अट्टारस सयाइं तीसाणि सत्तट्ठिभागाणं $\frac{१८३०}{६७}$ परतो थाविताणि, “अंसेहिं गुणच्छेदा छेदेहिं संगुणा णियम”त्ति अंसाणं दिट्ठाणि एक्काणउतिं सयाणि पण्णासाणि ९१५०, छेदो एक्कचत्तालीसं सया चउप्पण्णा

१. इयं गाथा जे० खं० आदर्शयोरेव दृश्यते ॥ २. इयं गाथा हं० पु० मु० वि० म० नास्ति ॥
३. णग्गिम्मि तह पुण्णिमा वि बावड्ढी । नक्खं जे० खं० ॥ ४. ंला तु णीणिताइं प्पमाणाइं जेटि० खं० ॥ ५. नाउमिह अमावासं जइ इच्छति, कम्मि होइ रिक्खम्मि ? । पु० मु० । नांतु इह अवमासाउ इच्छति एगग्गिम्मि होज्ज नक्खत्तं । अवहारे थावेज्जा तत्तिहिं व रूवेहिं संगुणए ॥ जे० खं० ॥ ६. एतदनन्तरं जेटि० खं० आदर्शयोरियमधिका गाथा वर्त्तते— णक्खत्तचंदमासाण विसेसो इच्छ संगुणे णियमा । अवमासि पुण्णमासिं गुणसु ण[क्खत्त...] ॥ इति ॥

४१५४, अंसे तीसाए गुणेतूणं छेदेण भागलद्धा छावट्ठिं मुहुत्ता ६६ अंसा य तिण्णि सयाणि छत्तीसा ३३६, एते अंसे बावट्ठिभागे काहामो ति बावट्ठीए बावट्ठिभागो एक्को, छेदे बावट्ठिभागे सत्तट्ठी, सत्तट्ठीय अंसा रासीतो भागलद्धा पंच बावट्ठिभागा $\frac{५}{६२}$, एक्को सत्तट्ठीभागो $\frac{१}{६७}$ । एवं जाया छावट्ठिं मुहुत्ता ६६ पंच बावट्ठिभागा $\frac{५}{६२}$ सत्तट्ठिभागो य एक्को $\frac{१}{६७}$ ति । एस अवहाररासिणो णिप्फत्ती ॥ ३३६ ॥ ३३७ ॥

एतमवहाररासिं इच्छां अवमाससंगुणं कुज्जा ।

णक्खत्ताणं एत्तो सोधणगविधिं णिसामेहि ॥ ३३८ ॥

बावीसं च मुहुत्ता छायालीसं बिसट्ठिभागा य ।

एतं पुणव्वसुस्स तु सोधेतव्वं हवति पुँणं ॥ ३३९ ॥

एतस्स सोहणगरासिणो णिप्फत्ती—जदि चउव्वीसेण पव्वसतेण १२४ पंच ५ सूरणक्खत्तपज्जया लब्भति जुगादीतो एकं पव्वं ओसक्कितूण कति पज्जए एक्रेण पव्वेण लब्भामो? ति लद्धा पज्जयस्स पंच चउवीससतभागा $\frac{५}{१२४}$, पज्जएसु भागं ण देति ति णक्खत्ताणि काहामो ति अट्टारसहिं सतेहिं तीसेहिं सत्तट्ठिभागेहिं $\frac{१८३०}{६७}$ गुणेज्जामो ति छेद-गुणकारो, अट्टेणोवट्ठितूण पंचहिं ५ णव सया पणगारा ९१५ गुणिता जाता पणतालीसं सया पणत्तरा ४५७५, छेदो एगत्तालीसं सता चउपणगा ४१५४, अंसेहिंतो पूसस्स तेवीसं २३ भागा बावट्ठिगुणा चोदस सता छव्वीसा १४२६ सुद्धा, सुद्धसेसा रासी एक्कत्तीसं सता एगूणपण्णा ३१४९, एते मुहुत्ते काहामो ति तीसाए गुणा छेदेण भागे हिते लद्धा बावीसं २२ मुहुत्ता, सेसा अंसाणं तिण्णि सहस्सा बासीया ३०८२, बावट्ठीए भागे काहामो ति बावट्ठीय बावट्ठिभागो एक्को, छेदस्स बावट्ठी, सत्तट्ठीय उ अंसाणं तिण्हं सहस्साणं बासीयाणं ३०८२ भागे हिते लद्धा छत्तालीसा ४६ । एसा सोधणगणिप्फत्ती पुणव्वसुणो ति ॥ ३३८ ॥ ३३९ ॥

१. एस अवहाररासी इ० जे० खं० ॥ २. °च्छामावाप्तं० मु० ॥ ३. निसामेह जे० खं० पु० मु० म० वि० सू० ॥ ४. पुव्वं जे० खं० ॥

बावतरं सयं फग्गुणीयं, बाणउत वे विसाहासु ।

चत्तारि य वाताला सोज्झाँ अध उत्तर/साढा ॥ ३४० ॥

एयं पुणव्वसुस्स तु विसँट्टिभागसहितं तु सोधणं ।

एत्तो अभिजीआदी वितियं वोच्छामि सोधणं ॥ ३४१ ॥

अभियिस्स नव मुहुत्ता विसट्टिभागा य होंति चउवीसं ।

छावट्ठी य समत्ता भागा सत्तट्टि छेदंगता ॥ ३४२ ॥

उंगुणट्ठं पोढवता तिसु चेव नवुत्तरेसु रोहिणिओ ।

तिसु णवणउतेसु हवे पुणव्वसू फग्गुणीओ य ॥ ३४३ ॥

पंचेव अंगुणपणं सताइं अंगुणत्तराइं छ चेव ।

सोज्झाणि विसाहासुं मूले सत्तेव चोताला ॥ ३४४ ॥

अट्ठ संय उगुणवीसा सोधणं उत्तराणसाढाणं ।

चउवीसं खलु भागा छावट्ठिं चुण्णिगाओ य ॥ ३४५ ॥

एताइं सोहइत्ता जं सेसं तं हवेज्ज णकखत्तं ।

एत्थं करेति उलुवति सुरेण समं अवामासं ॥ ३४६ ॥

१. °णीण बा° जे° खं° पु° मु° म° वि° ॥ २. °उय विसता विसा° जे° खं° ॥ ३. °ज्झा जावुत्त° जे° खं° ॥ ४. °सट्टि[सहि]तं तु पढमसोध° जे° । °सट्टिभागसहितं तु पढमसोध° खं° ॥ ५. °छेयकया जे° खं° पु° मु° म° सू° ॥ ६. इगुणट्ठं पो° पु° मु° वि° । उकट्ठो पो° जे° खं° ॥ ७. नवोत्तरेसु रोहिणिया हं° वि° पु° मु° सू° ॥ ८. °व ऊणपण्णा सताण इक्कुणु° जे° खं° ॥ ९. उ गुणवन्नं मु° सू° । य गुणवणं पु° ॥ १०. इगुणु° पु° । उगुणु° मु° सू° वि° ॥ ११. सयं गुण° पु° ॥ १२. जत्थ करेइ उडुवती जे° खं° ॥ १३. अमावासं पु° मु° वि° म° सू° ॥

एत्थं उद्देशो—पंचमी अमावासा केण णक्खत्तेण होहिति ? ति एत्थ पुव्वभणितो अवहाररासी छवट्ठिं मुहुत्ता पंच वावट्ठिभागा एक्को य चुण्णियाभागो मु० ६६ $\frac{५}{६२} \frac{१}{६७}$, एते वामपासे ठाविता, पुणव्वसुस्स सोहणगं बावीसं मुहुत्ता छातालीसं विसट्ठिभागा य मु० २२ $\frac{५}{६२}$ दक्खिणपासे ठाविता, पंचमी अवमास ति पंचहिं अवहाररासी गुणितो जातो तिण्णि सया तीसा मुहुत्ताणं पणुवीसं वावट्ठिभागा पंच य वावट्ठिसत्तट्ठिभागा मु० ३३० $\frac{२}{६२} \frac{५}{६७}$ । बाणउता वे विसाहासु ति तिहिंतो सतेहिंतो तीसेहिंतो ३३० वे सता बाणउया २९२ सुद्धा, सेसा अट्ठत्तीसा, एत्तो अणुराधा तीसाए सुद्धा, सेसा अट्ठ मुहुत्ता, पणुवीसातो छातालीसं विसट्ठिभागा ण सुज्झंति ति अट्ठहिंतो रूवं धेत्तूण पणुवीसाए बावट्ठी पक्खित्ता, ततो छातालीसा सुद्धा, सेसा एक्कयत्तालीसा ४१, एवं पंचमी अमावासा जेद्धाणं सत्त मुहुत्ते भोत्तूणं एगचत्तालीसं च वावट्ठिभागे पंच य सत्तट्ठिभागे मु० ७ $\frac{५}{६२} \frac{५}{६७}$ भोत्तूण समत्त ति ।

एत्थेव अण्णो उद्देशो—दसमी अमावासा कहिं समप्पति ? ति, सो च्चेव अवहाररासी दसहिं गुणितो जाया य मुहुत्तसया छ सट्ठा पण्णासं वावट्ठिभागा दस य सत्तट्ठिभागा मु० ६६० $\frac{५}{६२} \frac{१}{६२-६७}$, एत्तो सोहणगं जहा—चत्तारि सया बाताला ४४२ सोज्झा उत्तरासु आसाढासु ति छहिंतो सट्ठेहिंतो ६६० चत्तारि सया बाताला य ४४२ सुद्धा, सेसा वे सया अट्ठारा २१८, पण्णासाए वावट्ठिभागेहिंतो $\frac{५}{६२}$ छातालीसं विसट्ठिभागा $\frac{५}{६२}$ सुद्धा, सेसा चत्तारि ४ । एवं पंचमं सोधणं समत्तं ।

एत्तो बितियसोहणं सेसातो रासीतो कातव्वं ति “अगुणट्ठसत्तं १५९ पोड्ढवत्त” ति बेहिंतो सतेहिंतो [अट्ठारेहिंतो] २१८ एगूणसट्ठसयं १५९ सुद्धं सेसं एगूणसट्ठी ५९, एत्तो रेवती सुद्धा, सेसा एगूणत्तीसं मुहुत्ता, चउहिंतो वावट्ठिभागेहिंतो $\frac{५}{६२}$ अभिजिस्स सोधणं णत्थि ति एगूणतीसातो २९ रूवं १ धेत्तूणं चउसु ४ बावट्ठी ६२ पक्खित्ता, तातो चउवीसं २४ सुद्धा, सेसा बाताला ४२, ततो रूवं १ धेत्तूणं हेट्ठा दससु १० रूवं १ पक्खित्तं जाया एक्कादस ११, एवं दसमी अमावासा अस्सोतीणं अट्ठावीसं २८ मुहुत्ते भोत्तूणं एक्कचत्तालीसं च वावट्ठिभागे $\frac{५}{६२}$ एक्कारस य सत्तट्ठिभागे $\frac{१}{६७}$ भोत्तूणं समत्तं ति । एवं सव्वत्थ अमावासाकरणं कातव्वं ति ॥ ३४० तः ३४६ ॥

जइ पुण्णमासि इच्छसि णाउं जे कैम्हि होज्ज रिक्खे ? ति ।

सो च्चव य अवहारो थावेतव्वो हवति पुँव्वो ॥ ३४७ ॥

इच्छापुण्णिमगुणितो अवहारो सोऽत्थ होति कातव्वो ।

तं च्चव य सोहणगं अभिजीआदी उ कातव्वं ॥ ३४८ ॥

सुद्धम्मि य सोहणगे जं सेसं तं ह्वेज्ज णक्खत्तं ।

तँत्थ करेति उडुवती पडिपुण्णो पुण्णिमं विमँलं ॥ ३४९ ॥

सो च्चव पुव्वसिद्धो अवहाररासी वामपासे थावितो, दक्खिणपासे अभिजीणव मुहुत्ता चउवीसं बावट्ठिभागा मु० ९ $\frac{३}{६३}$ थाविता । एत्थ उद्देशो पंचमी पुण्णिम कहिं णक्खत्ते समप्पति ? ति अवहाररासी पंचहिं ५ गुणितो जाया तिण्णि सया तीसा ३३० मुहुत्ताणं पणुवीसं बावट्ठिभागा पंच सत्तट्ठिभागा मु० ३३० $\frac{३५}{६३}$ $\frac{५}{६७}$, एत्तो सोधणगं तिसु च्चव णवुत्तरेसु ३०९ रोहिणीओ ति तिहिं सतेहिं तो तीसेहिं तो ३३० तिण्णि सया णवाधिगा ३०९ सुद्धा, सेसा एकवीसं, पणुवीसातो चउवीसा सुद्धा अभिजिस्स, सेसो एको पंचसु सत्तट्ठिभागेसु पक्खत्ता एकस्स ठाणे तु सुण्णं थावितं, एवं पंचमी पुण्णिमा मगसिरस्स एक्कावीसं मुहुत्ते भोत्तूणं णत्थि बावट्ठि-भागा छ च्च सत्तट्ठिभागे मु० २१ $\frac{०}{६३}$ $\frac{६}{६७}$ भोत्तूणं समत्तं ति एवं सव्वत्थ पुण्णि-माकरणं कातव्वं ।

जत्थ य अवहाररासी गुणितो मंडलेण अट्ठहिं सतेहिं एगूणवीसेहिं ८१९ भागं देति तेहिं लद्धेहिं अभिजिणो बावट्ठिभागे य सत्तं गुणेतूण अवहाररासी पुव्वगुणि-तातो जहाजोगं सोधेतव्वो, सुद्धे सेसातो रासीतो “उगुणट्ठं पोडुवतादी” [गा० ३४१] सोधेतव्वा जह सूरायणकरणे एवं पुण्णिमासा-ऽवमासाणं कातव्वं ति ॥ ३४७ ॥ ३४८ ॥ ३४९ ॥

१. इयं गाथा पु० मु० म० वि० नास्ति । जेटि० खंठि० जे० खं० आदर्शेषु पुनर्वर्त्तते ॥ २. कम्मि तम्मि नक्खत्ते जे० खं० ॥ ३. पुव्वं जे० खं० ॥ ४. जत्थ कं जे० खं० । तत्थ य करेह उडुवह पडिं पु० मु० म० वि० ॥ ५. विमलो जे० खं० ॥

सत्तरस सए पुण्णे अट्टे चैव मंडले चरति ।

चंदो जुगेणं, सूरु सते तु अट्टारस सतीसे ॥ ३५० ॥

चंदो जुगेण सत्तरस मंडलसयाणि [अट्टसट्टाणि] १७६८ परीति । सूरु अट्टारस मंडलसयाणि तीसाणि १८३० परीति ॥ ३५० ॥

तेरस य मंडलंइं तेरसं भागे सत्तट्टिछेदकते ।

एतं तु अयणखेत्तं णियतं सोमो तु जं चरति ॥ ३५१ ॥

एतस्स णिप्फत्ती—जदि चोत्तीसअयणसतेण १३४ सत्तरस सयाणि अट्टसट्टाणि १७६८ चंदमंडलाणं लब्भंति एक्केण चंदायणेण कति मंडलाणि लब्भामो? ति फले संकंते अट्टेण ओवट्टिते अट्टण्हं सयाणं चुलसीयाणं ८८४ सत्तट्टीय ६७ भागलद्धं तेरस मंडलाणि तेरस य सत्तट्टिभाग ति १३^३/_६ ॥ ३५१ ॥

चोद्धंस य मंडलाणी विसट्टिभागा य सोलस हवेज्जा ।

मासद्धेणं उडुवती एत्तियमेत्तं चरति खेत्तं ॥ ३५२ ॥

एकं च मंडलं मंडलस्सं सत्तट्टिभाग चत्तारि ।

णव चैव चुण्णियाओ इगतीसकतेण छेदेण ॥ ३५३ ॥

उपरि गाथायां विजयाय अर्थवशादियं गाथा । एतस्स णिप्फत्ती—जदि चउ-
व्वीसेण पव्वसतेण १२४ सत्तरस चंदायणसताणि अट्टसट्टाणि १७६८ लब्भंति

१. °ण नियमा, सूरु अट्टारस उ तीसे जे० खं० पु० मु० वि० ॥ २. °लाणि तु ते० जे० खं० ॥ ३. °स सत्तट्टि चैव भागा य । अयणेण चरइ सोमो नक्खत्तेणऽद्धमासेणं ॥ जे० खं० मु० म० वि० सू० ॥ ४. इयं गाथा जेटि० खंटि० नास्ति । जे० खं० पु० मु० म० आदर्शेषु तु वर्त्तते ॥ ५. °लाहं बि० पु० वि० मु० ॥ ६. °द्धेणं उडुवति ए० पु० वि० ॥ ७. °स्स चउरो भागा(?चउभाग) सत्तसट्टिकया । भागस्स य एकत्तीकयस्स भागेण चउ कुज्जा (?) ॥ जे० खं० ॥

एकेण पव्वेण किं लब्भामो ? ति फले संकंते चउभागेणोवट्टिते भागे य हिते लद्धाणि चोदस १४ मंडलाणि अट्ट य एक्कतीसतिभागा $\frac{३}{९}$ एत्तो पव्वसुद्धं अयणखेत्तं सुद्धं चोदसहिंतो १४ तेरस १३ सुद्धा, सेसं एक्कं १, अवसेसेहिंतो एक्कतीसतिभागेहिंतो ३१ तेरस सत्तट्ठिभागा $\frac{१३}{६७}$ सरिसच्छेदेण सुद्धा, सत्तट्ठी य अट्टहिं गुणिता जाया पंच सया छत्तीसा ५३६, एक्कतीसाए तेरस गुणिता जाता चत्तारि सया तिउत्तरा ४०३, एते पंचहिंतो सतोहिंतो छत्तीसेहिंतो ५३६ सुद्धा, सुद्धसेसं तेत्तीसं सयं १३३, छेदो य बे सहस्सा सत्तत्तरा २०७७, सत्तट्ठिभागे काहामो ति सत्तट्ठीए सत्तट्ठिभागो एक्को, छेदस्स सत्तट्ठिभागो एक्कतीसा, छेदेणंसाणं भागे हिते लद्धा चत्तारि सत्तट्ठिभागा $\frac{४}{६७}$, एस ससिणो मंडलक्कमो पव्वेणं ति ॥ ३५२ ॥ ॥ ३५३ ॥

इच्छापव्वेहिं गुणं अयणं रूवाधियं तु कातव्वं ।

सोज्झं च हवति एत्तो अयणक्खेत्तं तुलुवतिस्स ॥ ३५४ ॥

जति अयणा सुज्झंती तति पुव्वजुत्ता उ रूवसंजुत्ता ।

तावतिथं तं अयणं, णत्थि णिरंसं हि रूवजुत्तं ॥ ३५५ ॥

कसिणम्मि होति रूवं पक्खेवो, दो य होति भिण्णम्मि ।

जावतिया तावतिथे पव्वे ससिमंडला होति ॥ ३५६ ॥

ओजम्मि तु गुणकारे अब्भंतरमंडले हवति आदी ।

जुम्मम्मि तुं गुणकारे बाहिरगे मंडले आदी ॥ ३५७ ॥

एत्थ उद्देशो—पढमं पव्वं कतिथे अयणे मंडले य समप्पति ? ति एताणं गाहाणं अत्थेणं कातव्वं करणं ति पव्वरासी थावितो, जधा—एणं पव्वं वामपासे,

१. उडुवइस्स पु० मु० वि० । रणुवतिस्स जेटि० खं०, उलुवतिस्स इति पाठस्य लिपिविकार-जोऽयं पाठभेदः । मूले आद्यत्तु पाठः जे० खं० आदर्शयोरुपलब्धः ॥ २. ता दुरूवसंजुत्ता जेटि० खं० ॥ ३. तावइत्थं तं सू० । णायव्वं तं मु० ॥ ४. जावइत्थे पव्वे पनरस ससि० पु० ॥ ५. एयम्मि उ वि० पु० ॥ ६. जुम्मम्मि य बाहिरए कायव्वं मंडलं आदी जे० खं० ॥ ७. अ पु० मु० । त म० ॥

अणुसेढी दक्खिणे एकं अयणं, तस्स अणुसेढी एकं मंडलं, तस्स मंडलस्स हेड्डा चत्तारि सत्तट्ठिभागा $\frac{४}{६७}$, तेसिं हेड्डा णव एकत्तीसा भागा एस सव्वो धुवरासी इच्छित्तेणं पव्वेणं गुणेत्तव्वो, जहा—एक्केण गुणिता एत्तिया चैव, अयणम्मि रूवं पक्खित्तं, मंडलम्मि चरमंडलत्थे वे रूवाणि पक्खित्ताणि, एवं आगतं पढमं पव्वं बित्तिए अयणे ततियमंडलस्स अब्भंतरिस्स चउसु सत्तट्ठिभागेषु $\frac{४}{६७}$ णवसु य एगत्तीसतिभागकलासु $\frac{१}{३९}$ ति ।

एत्थेव बित्तिओ उद्देशो—चोद्दसमं पव्वं कतिथे अयणे मंडले वा समप्पति ? ति, एवं चैव य धुवरासी चोद्दसहिं गुणेतूणं एत्तो अयणखेत्तं साधेतव्वं, गुणितो रासी होति चोद्दस पव्वट्ठाणे, अयणट्ठाणे चोद्दस, मंडलट्ठाणे चोद्दस सट्ठिं च सत्तट्ठिभागा वे एकत्तीसभागा प० १४ अ० १४ मं० १४ $\frac{६०}{६७}$ $\frac{२}{३९}$, एत्तो अयणखेत्तं तेरस मंडलाणि तेरस सत्तट्ठिभागा मं० १३ $\frac{३}{६७}$ सुद्धा, जं सुद्धं अयण-खेत्तरूवं तं चोद्दसहिं अयणेहिं सहितं रूवजुत्तं च अंसत्थे जातं भिण्ण-भागा वि मंडले अत्थि वे रूवाणि पक्खित्ताणि दुविधभिण्णभागजाताणि तिण्णि तिण्णि ति । एवमागतं चोद्दसमं पव्वं सोलसमं [अयणं] बाहिरतो ततियमंडलस्स सत्तचत्तालीसा सत्तट्ठिभागा दो य कलाओ प० १४ अ० १६ मं० ३ $\frac{४०}{६७}$ $\frac{२}{३९}$ । बावट्ठिमं पव्वं कसिणं(१ कस्सि णं) भवति ? एत्थ रूवजुत्ता पव्वा ण कातव्वा, मंडलेसु रूवपक्खेवो, एवं आगतं बावट्ठिमं पव्वं सत्तट्ठिमं अयणं बाहिरणंतरमंडलस्स मंडलं बित्तिं ति प० ६२ अ० ६७ मं० २ । पक्खेवग-सोहणे पढमं पव्वं धुवरासी थावितो, जहा—एकं पव्वं बित्तिं अयणं तिण्णि मंडलाणि मंडलस्स य चत्तारि सत्तट्ठिभागा णव य कलाओ प० १ अ० २ मं० ३ $\frac{४}{६७}$ $\frac{१}{३९}$ । एतं पव्वं धुवरासीकातूणं पव्वा-अयण-पढममंडलेसु केवलं(१पत्तेयं) रूवं रूवं पक्खेत्तव्वं, मंडलेसु अयणखेत्ते पुण्णे तेरससु मडलेसु तेरससु सत्तट्ठिभागेषु १३ $\frac{३}{६७}$ य पुण्णेषु एगं अयणखेत्तं, एतावतिमंडलत्थाणातो सोधेतूण अयणेषु वे रूवाणि पक्खेत्तव्वाणि । एतेण कमेण पत्थारो अपरिसिंतेहिं कातव्वो । करण-लाघवत्थं च इमो पत्थारो मुणेत्तव्वो ति—

पढमं पव्वं बित्तिं अयणं ततिय मंडलं, बित्तिं पव्वं ततियं अयणं चउत्थं मंडलं, ततियं पव्वं चउत्थं अयणं पंचमं मंडलं, चउत्थं पव्वं पंचमं अयणं छट्ठं मंडलं, पंचमं पव्वं छट्ठं अयणं सत्तमं मंडलं, छट्ठं पव्वं सत्तमं अयणं अट्ठमं मंडलं,

सत्तमं पव्वं अट्टमं अयणं नवमं मंडलं, अट्टमं पव्वं नवमं अयणं दसमं मंडलं, नवमं पव्वं दसमं अयणं एक्कारसमं मंडलं, दसमं पव्वं एक्कारसमं अयणं बारसमं मंडलं, एक्कारसमं पव्वं बारसमं अयणं तेरसमं मंडलं, बारसमं पव्वं तेरसमं अयणं चोइसमं मंडलं, तेरसमं पव्वं चोइसमं अयणं पण्णरसमं मंडलं; मंडलं बितियं पव्वं चोइसमं अयणं सोलसमं, मंडलं ततियं पव्वं पण्णरसमं अयणं सत्तरसमं, मंडलं चउत्थं पव्वं सोलसमं अयणं अट्टारसमं, मंडलं पंचमं पव्वं सत्तरसमं अयणं एगूणवीसतिमं, मंडलं छट्ठं पव्वं अट्टारसमं अयणं वीसतिमं, मंडलं सत्तमं पव्वं एगूणवीसतिमं अयणं एक्कावीसइमं, मंडलं [अट्टमं पव्वं अयणं ?], मंडलं णवमं पव्वं वीसतिमं अयणं बावीसतिमं, मंडलं दसमं पव्वं एक्कावीसतिमं अयणं तेवीसतिमं, मंडलं एक्कारसमं पव्वं बावीसतिमं अयणं चउवीसतिमं, मंडलं बारसमं पव्वं तेवीसतिमं अयणं पणुवीसतिमं, मंडलं तेरसमं पव्वं चउवीसतिमं अयणं सत्तावीसतिमं, मंडलं एक्कं पव्वं पणुवीसतिमं [अयणं अट्टावीसतिमं], मंडलं बितियं पव्वं छव्वीसतिमं अयणं एगूणतीसतिमं, मंडलं ततियं पव्वं सत्तावीसइमं अयणं तीसतिमं, मंडलं चउत्थं पव्वं अट्टावीसतिमं अयणं एक्कत्तीसतिमं, मंडलं पंचमं पव्वं एगूणतीसतिमं अयणं बत्तीसतिमं, मंडलं छट्ठं पव्वं तीसतिमं अयणं तेत्तीसतिमं, मंडलं सत्तमं पव्वं एक्कत्तीसं अयणं चोत्तीसं, मंडलं अट्टमं पव्वं बत्तीसं अयणं पणतीसं, मंडलं णवमं पव्वं तेत्तीसतिमं अयणं छत्तीसतिमं, मंडलं दसमं पव्वं चोत्तीसतिमं अयणं सत्तत्तीसतिमं, मंडलं एक्कारसमं पव्वं पणतीसतिमं अयणं अट्टत्तीसतिमं, मंडलं बारसमं पव्वं छत्तीसतिमं अयणं एक्कत्तालीसतिमं(?), मंडलं तेरसमं पव्वं सत्तत्तीसतिमं अयणं एगतालं; मंडलं दोण्णि(?) पव्वं अट्टत्तीसं अयणं बातालं, मंडलं ततियं पव्वं एगूणचत्तं अयणं तेतालं, मंडलं चउत्थं पव्वं चत्तालं अयणं चउचत्तं, मंडलं पंचमं पव्वं एक्कातालं अयणं पणतालं, मंडलं छट्ठं पव्वं बातालं अयणं छातालं, मंडलं सत्तमं पव्वं तेतालं अयणं सत्तयत्तालं, मंडलं अट्टमं पव्वं चोतालं अयणं अडतालं, मंडलं णवमं पव्वं पणतालं अयणं ऊणापण्णं, मंडलं दसमं पव्वं छातालं अयणं पण्णासं, मंडलं एक्कारसमं पव्वं [सत्ततालं अयणं] एक्कापण्णं, मंडलं बारसमं पव्वं अडतालं अयणं बावण्णं, मंडलं तेरसमं पव्वं ऊणापण्णं अयणं चउपण्णं, मंडलं तेरसमं(?बितियं) पव्वं पण्णासतिमं अयणं पणपण्णं, मंडलं ततियं पव्वं एक्कावण्णं अयणं छप्पण्णं, मंडलं चउत्थं पव्वं बावण्णं अयणं सत्तावण्णं, मंडलं पंचमं पव्वं तेवण्णं अयणं अट्टावण्णं, मंडलं छट्ठं पव्वं

चउपण्णं अयणं ऊणसट्ठिं, मंडलं सत्तमं पव्वं पणपण्णं अयणं सट्ठिमं, मंडलं अट्ठमं पव्वं छप्पण्णं अयणं एगट्ठिमं, मंडलं अट्ठमं पव्वं सत्तावण्णं अयणं बावट्ठिमं, मंडलं णवमं पव्वं अट्ठावण्णं अयणं तेवट्ठिं, मंडलं एक्कारं पव्वं उणसट्ठिं अयणं चउसट्ठी, मंडलं बारसं पव्वं सट्ठिमं अयणं पण्णट्ठिं, मंडलं तेरसमं पव्वं एगट्ठिमं अयणं सत्तट्ठिं, मंडलं एकं पव्वं बावट्ठिमं अयणं अट्ठट्ठिं, मंडलं दोण्णि । एवं सेसाणं तेवट्ठिं आदीण ओजे गुणकारे बाहिरे साति ति ॥ ३५४ तः ३५७ ॥

जं हवति तत्थ सेसं तावतिथं मंडलं वियाणाहि ।

अवमास पुण्णिमासिं करेति य तहिं तहिं सोमो ॥ ३५८ ॥

उत्तत्था एसा गाह ति ॥ ३५८ ॥

चउवीससयं कातूण पमाणं सत्तसट्ठिमेव फलं ।

इच्छापव्वेहिं गुणं कातूणं पज्जया लद्धा ॥ ३५९ ॥

अट्ठारसहिं सतेहिं तीसेहिं सेसगम्मि गुणितम्मि ।

तेरस विउत्तरेहि उ सतेहिं अभिजिम्मि सुद्धम्मि ॥ ३६० ॥

सत्तट्ठिचिसट्ठीणं सव्वग्गेणं ततो वि जं लद्धं ।

तं रिक्खं णातव्वं जत्थ समत्तं हवइ पव्वं ॥ ३६१ ॥

एत्थ करणं—जति चउवीसेण पव्वसतेण १२४ सत्तट्ठि६७ णक्खत्तपज्जया लब्भंति तो एक्केण पव्वेण किं लब्भामो ? ति फले संकंते जे ते सत्तट्ठि चउवीस-सयभागा $\frac{६७}{१२४}$ णक्खत्ताणि काहामो ति अट्ठारसहिं सतेहिं तीसेहिं सत्तट्ठिभागे-हिं $\frac{१८३}{६७}$ गुणेहामो ति गुणकार-भागहारा अट्ठेणोवट्ठित्ता गुणकारा णव सता पण्णारा $\frac{११५}{६७}$, छेदो बावट्ठि, “अंसा अंसगुण” ति जाया एगट्ठिसहस्सा तिण्णि

१. तावतिण्णं मंडलम्मि जाणाहि । अवमास-पुण्णिमासी करेति सोमो जहिं संतो । ३५८ ॥ जे० खं० ॥
२. उक्तार्था इत्यर्थः ॥
३. फलमेतं इच्छापव्वं तु कातूणं तु पज्जं जेति० खंति० ॥
४. जं सेसं पु० मु० म० वि० ॥

सया पंचुत्तरा ६१३०५, एत्तो अमिजी तेरसहिं सतेहिं बिउत्तरेहिं १३०२ सुद्धो, “छेदो छेदेण संगुण” ति जातो एगयत्तालीसं सया चउपण्णा ४१५४, एतेण भागे हिते लद्धा चोदस १४ णक्खत्ता, एत्तो तेरसहिं पुणव्वसू (१ एत्तो चोदसहिं पूसो) सुद्धो, सेसा असिलेसाणं अंसा अट्टारस सया सत्तचत्ताला १८४७, एते मुहुत्ते काहामो ति तीसाए गुणिता छेदेण ४१५४ एतेसिं भागे हिते लद्धा मुहुत्ता तेरस १३, सेसा बावट्टिभागे काहामो ति बावट्टीय बावट्टिभागे एक्को, छेदस्स बावट्टिभागो सत्तट्टी, सत्तट्टीय अंसाणं भागलद्धा एक्कावीसं बावट्टिभागा एक्को सत्तट्टिभागो, एवं पढमं पव्वं असिलेसाणं तेरस मुहुत्ते भोत्तूणं एक्कावीसं च बावट्टिभागे एक्कं च सत्तट्टिभागं भोत्तूणं मु० १३ $\frac{२९}{६२}$ $\frac{३}{६७}$ समत्तं ति । एतेण उवाएणं अत्थं अणुसज्जंतेणं चउवीसे णं पव्वसते चंदणक्खत्ताणि आणंतव्वाणि ति ॥ ३५९ ॥ ३६० ॥ ३६१ ॥ तत्थ इमाणि पव्वणक्खत्ताणि जहाकमं पव्वेसु—

सप्प १ धणिट्ठा २ अज्जम ३ अहिवुद्धी ४ चित्त ५ आस ६

इंदग्गी ७ ।

रोहिणी ८ जेट्ठा ९ मगसिर १० विस्सा ११ ऽदिति १२ सवण १३

पिउदेवा १४ ॥ ३६२ ॥

अज १५ अज्जम १६ अभिवुद्धि १७ चित्ता १८ आसोत्त १९-

ऽहा विसाहाओ २० ।

रोहिणी २१ मूलो २२ अहा २३ वीसं २४ पूसो २५

धणिट्ठा २६ य ॥ ३६३ ॥

१. आसो १९ तथा विसा^० मलयगिरिः ॥

सो. ७

भग २७ अज २८ अज्जम २९ पूसो ३० साती ३१

अंगी ३२ य मित्तदेवा ३३ य ।

रोहिणि ३४ पुव्वासाढा ३५ पुणव्वसू ३६ वीसदेवा ३७ य ॥ ३६४ ॥

अहि ३८ वसु ३९ भगा४० ऽभिवद्धी ४१ हत्थ४२ ऽस्स ४३

विसाह ४४ कत्तिया ४५ जेद्दा ४६ ।

सोमा४७ ऽऽउ ४८ रवी ४९ समणो ५० पिउ ५१ वरुण ५२

भगा५३ ऽभिवद्धी ५४ य ॥ ३६५ ॥

चित्ता५५ ऽऽस ५६ विसाह५७ ऽग्गी ५८ मूलो ५९ अद्दा ६०

य विस्स ६१ पुस्सो ६२ य ।

एते जुगपुंरिमिद्धे विसट्टिपव्वेसु णक्खत्ता ॥ ३६६ ॥ इति ॥

इमाणि ताणि पव्वणक्खत्ताणि—असिलेसा १ धणिद्धा २ उत्तरफग्गुणी ३ उत्तरभद्दवता ४ चित्ता ५ आसोती ६ विसाहा ७ रोहिणी ८ जेद्दा ९ मगसिर १० उत्तरासाढा ११ पुणव्वसू १२ समणे १३ महा १४ पुव्वभद्दवता १५ उत्तरफग्गुणी १६ उत्तराभद्दवता १७ चित्ता १८ आसोती १९ विसाहा २० रोहिणी २१ मूलो २२ अद्दा २३ उत्तरासाढा २४ पुस्सो २५ धणिद्धा २६ पुव्वाफग्गुणी २७ पुव्वाभद्दवता २८ उत्तराफग्गुणी २९ रेवती ३० साती ३१ कत्तिया ३२ अणुराधा ३३ रोहिणी ३४ पुव्वासाढा ३५ पुणव्वसू ३६ उत्तरासाढा ३७ असिलेसा ३८ धणिद्धा ३९ पुव्वाफग्गुणी ४० उत्तराभद्दवता ४१ हत्थो ४२ अस्सोती ४३ विसाहा ४४ कत्तिया ४५ जेद्दा ४६ मगसिरा ४७ पुव्वासाढा ४८ पुणव्वसू ४९ समणो ५० महा ५१ सतमिसा ५२ उत्तराफग्गुणी(१ पुव्वाफग्गुणी) ५३ उत्तराभद्दवता ५४ चित्ता ५५ अस्सोती

१. अभिजी ३२ जेटि० खंदि० ॥ २. मित्तदेवो जेटि० खंदि० ॥ ३. वीसदेवं ३७ च जेटि० खंदि० ॥ ४. ऽऽस ४८ जेटि० खंदि० ॥ ५. ०पुव्वद्दे वि० मु० म० सू० ॥

५६ विसाहा ५७ कत्तिया ५८ मूलो ५९ अद्दा ६० उत्तरासाढा ६१ पुस्सो
६२ इति । एवं उत्तरद्धे वि एताणि चैव पव्वणक्खत्ताणि बावट्ठिं पि आणेत्तव्वाणि
त्ति ॥ ३६२ तः ३६६ ॥

सूरस्स वि णात्तव्वा सकेण अयणेण मंडलविभासा ।

अयणम्मि उं जदि दिवसा रूवधिए मंडले हवई ॥ ३६७ ॥

इच्छितस्स दिवस-रातिस्स ओमरत्तसुद्धस्स अयणभागसुद्धितसेसस्स रूवस्स य
पमाणं तावतिथे मंडले हवति सूरु । उत्तरायणे बाहिरमंडलं आदीकातूणं गुणं,
दक्खिणायणे अम्भंतरमंडलं आदीकातूणं ॥ ३६७ ॥

चउवीससयं कातूण पमाणं पज्जए य पंच फलं ।

इच्छापव्वेहि गुणं कातूण य पज्जया लद्धा ॥ ३६८ ॥

अट्टारसहिं सतेहिं तीसेहि उ सेसगम्मि गुणितम्मि ।

सत्तावीससतेसुं उ बिचोदसूणे य पोसम्मि ॥ ३६९ ॥

सत्तट्ठिचिसट्ठीणं सव्वग्गेणं ततोऽत्थं जं लद्धं ।

तं रिक्खं सूरस्स उ जत्थ समत्तं हवति पव्वं ॥ ३७० ॥ इति ॥

सूररिक्खाणयणे करणमिदं—जदि चउवीसेण पव्वसतेण १२४ पंच
५ रिक्खपज्जया लब्भंति एक्केण पव्वेण किं लब्भामो ? त्ति फले संकंते लद्धा पंच
चउवीससयभागा $\frac{१२४}{५}$ णक्खत्ताणि काहामो त्ति अट्टारसहिं सतेहिं तीसेहिं सत्त-
ट्ठिभागाण $\frac{१८३०}{५}$ गुणेहामो त्ति गुणकार-भागहारेसु अद्धेणोवट्ठितेसु “अंसा
अंसगुण” त्ति पंचहिं णव सया पण्णारा ९१५ गुणिता पणतालिसं सया पण्णत्तरा
४५७५, छेदो छेदेण गुणो एक्यत्तालीसं सया चउपण्णा ४१५४, पुस्सस्स

१. णात्तव्वो सकेण अयणेण मंडलविभागो । जे० खं० मु० म० सू० ॥ २. उ जे दिव० मु०
म० ॥ ३. दिवसा तावतिथे मंडले जे० खं० ॥ ४. इच्छाइच्छापंचयं कातू० जेटि० खंटि० ॥
५. ०तेसुं अट्टावीसेसु पुस्सम्मि मु० वि० म० ॥ ६. य पुस्सम्मि सू० ॥ ७. ०त्थं जं सेसं पु०
वि० मु० म० ॥

चोत्ताला ४४ बावडिगुणा सत्तावीसं सया अट्टावीसअंसेहिंतो सुद्धा, सुद्धसेसरासिणो भागो छेदेणं भागं ण देति नक्खत्तभोगे काहामो त्ति सत्तडी पंचभागा णक्खत्तभोगो त्ति सत्तडी सत्तडिभागो एक्को छेदस्स सत्तडिभागो बावडिं, बावडी ६२ पंचहिं ५ गुणिता जाता तिणिण सया दसुत्तरा ३१०, एतेहिं अंसाणं भागो, लद्धा पंच दिवसा, सेसे मुहुत्ते काहामो त्ति तीसाए छेदस्स य समसुण्णावगमो, तीहिं गुणिताणं अंसाणं एकतीसाए ३१ भागो, लद्धा अट्टावीसं मुहुत्ता तेवीसं च एकतीसतिभागा मु० २८ $\frac{२}{३}$ $\frac{३}{९}$, एवं असिलेसाणं पंच दिवसे भोत्तूण अट्टावीसे मुहुत्ते तेवीसं च एकतीसतिभागे दि० ५ मु० २८ $\frac{२}{३}$ $\frac{३}{९}$ भोत्तूण सूरेण पढमं पव्वं समाणितं । एवं सेसाण पव्वाण णक्खत्ताणि आणेतव्वाणि सूस्स त्ति भूयो अण्णकरणं—
॥ ३६८ ॥ ३६९ ॥ ३७० ॥

चोद्दस दिवसा बावीस मुहुत्ता चुण्णिका य तेवीसं ।

एकतीसतिभागा पव्वीकयरिक्खधुवरासी ॥ ३७१ ॥

एतस्स णिप्फत्ती—जदि चउव्वीसेण पव्वसतेणं १२४ पंच ५ सूरणक्खत्त-पज्जया लब्भंति एक्केण पव्वेण किं लब्भामो ? त्ति फले संकंते लद्धा पंच चउव्वीस-सयभागा $\frac{५}{१२४}$ णक्खत्ते काहामो त्ति अट्टारसहिं सतेहिं तीसेहिं १८३० गुणेहामो त्ति सत्तडिभागोहिंतो ६७ तीहिं छेदगुणकारा अद्धेण ओवट्टिता “अंसा अंसेहिं गुण” त्ति पंचहिं ५ णव सया पण्णारा ९१५ गुणिता जाया पणतालीसं सया पण्णत्तरा ४५७५, छेदो छेदगुणो एक्कयत्तालीसं सया चउपण्णा ४१५४, णक्खत्तभोगे काहामो त्ति एत्थ सत्तडिपंचभागा णक्खत्तभोगो, सत्तडीय सत्तडि-भागो एक्को, छेदस्स सत्तडिभागो बासडी, “अंसा अंसगुण” त्ति एक्केण अंसगुणिता तत्तिया चेव, पंचहिं बावडिगुणिता जाया तिणिण सया दसुत्तरा ३१०, एतेसिं अंसाणं भागो, लद्धा चोद्दस अंसाणं च बे सता पणतीसा १४ $\frac{२}{३}$ $\frac{३}{९}$, एते मुहुत्ते काहामो त्ति तीसाए ३० छेदस्स ३१० य अवगतसमसुण्णगं तीहिं ३ गुणिअंसाणं २३५ एकतीसाए ३१ भागलद्धा बावीसं मुहुत्ता तेवीसं च एगती-सतिभागा मु० २२ $\frac{२}{३}$ $\frac{३}{९}$ । एस धुवरासिणो णिप्फत्ती ॥ ३७१ ॥

एत्तो करणविधी—

ईच्छापव्वगुणातो धुवरासीतो उ सोधणं कुणसु ।

रविरिख्खंकरणविधिणा पूसादीया जहाकमसो ॥ ३७२ ॥

गाथपञ्चकं भूयः पठति । पुवं सूरणक्खत्ताणयणे भणिताओ गाहाओ इहं पि सुहत्थं इमाओ पुणो भणति त्ति—

चउवीसं च मुहुत्ता अट्टेव य केवला अहोरत्ता ।

पूसविलगं एतं, एत्तो वोच्छंमि सेसाणं ॥ ३७३ ॥

बावँट्टिमहोरत्ता वारस य मुहुत्त उत्तराफग्गू ।

सोलससतं विसाहा, वीसंदेवा य तेसीतं ॥ ३७४ ॥

वे चउपण्णा छ च्चेव मुहुत्ता उत्तरा य पोडवता ।

तिण्णेव एकवीसा छ च्च मुहुत्ता उ रोहिणिओ^१ ॥ ३७५ ॥

तिण्णेगट्ठा वारस य मुहुत्ता सोधणं पुणव्वसुणो ।

^२तिण्णेव र्यं छावट्ठा पूसस्स तु होति सोधणं ॥ ३७६ ॥ ति ॥

एताओ चत्तारि गाहातो पुव्वभणिताओ त्ति चउत्थं पव्वं कम्मि सूरणक्खत्ते समप्पति ? त्ति एत्थ धुवरासी थावितो चोइस अहोरत्ता बावीसं [मुहुत्ता तेवीसं] च एकतीसतिभागा अ० १४ मु० २२^३/_३, एत्थ धुवरासी सव्वो चउहिं ४ गुणितो जाता छप्पणं अहोरत्ता अट्ठासीतिं मुहुत्ता बाणउतिं एकतीसतिभागानि अ० ५६ मु० ८८^१/_३, बाणउतीतो ९२ एकतीसाए ३१ भागा लद्धा वे २, ते अट्ठासीतीय मुहुत्तेसु पक्खत्ता, सेसा तीस एकतीसतिभागा ^३/_३, जाया मुहुत्ता णउती ९०, छप्पण्णातो पूसस्स सुद्धा अट्ट अहोरत्ता, सेसा अडतालीसा ४८, णउतीओ चउव्वीसं मुहुत्ता सुद्धा सेसा छावट्ठिं ६६ मुहुत्ता, पुणो अडतालीसातो

१. इच्छियपव्वं मु० म० ॥ २. °क्खवाडिदिं पु० वि० ॥ ३. °साइणं जहां पु० वि० मु० म० ॥

४. °च्छामि सोहणं जेटिं खंदिं ॥ ५. °वट्ठि अहों पु० वि० मु० ॥ ६. °गिद्धा पु० वि० मु० ॥

७. तिणिण चउत्था छट्ठा पूं पु० ॥ ८. उ वि० मु० ।

छहिं [दिवसेहिं] असिलेसा सुद्धा सेसा बाताला, मुहुत्तेहिंतो ६६ एकवीसा २१ सुद्धा सेसा पणताला ४५, पुणो बातालातो ४२ महा तेरसहिं १३ दिवसेहिं सुद्धा सेसा एकूणतीसा, [पणतालातो बारस मुहुत्ता सुद्धा सेसा तेत्तीसा,] पुणो गुणतीसातो तेरसहिं दिवसेहिं पुव्वफग्गुणी सुद्धा [सेसा सोलस], तेत्तीसा बारस मुहुत्ता सुद्धा सेसा एकवीसं, एवं चउत्थं पव्वं उत्तराणं फग्गुणीणं सोलस १६ दिवसे भोत्तूणं एकवीसं २१ मुहुत्ते तीसं एकतीसतिभागे $\frac{३}{३}$; मुहुत्ते भोत्तूण समाणितं सूरेणं ति । एवं जाव उत्तराओ फग्गुणीओ सुञ्जंति ताव पुस्सलग्गातिगं एक्केकं णक्खत्तं सोहेयव्वं । एवं दिवडूखेत्ते एकहिं पज्जए पुण्णम्मि तिसु सतेसु छावट्टेसु ३६६ पुणो पुस्सविलग्गादी सोधणं, बितिज्जए पज्जए वि पुणो सत्त सताणि बत्तीसाणि ७३२ सोहेत्तूणं पुणो पूसविलग्गादि जाव वीसंदेव त्ति, एत्थ जुगद्धं, सहाधिमासगे होति बावट्टी पव्वाणि समत्ताणि त्ति । एवं जुगस्स उत्तरद्धे वि पव्वाणि बावट्टिं कातव्वाणि त्ति ॥ ३७३ तः ३७६ ॥

एत्थ पव्वसमत्तीसु सूरस्स णक्खत्ताणि जहा—

सप्प १ भग २ अज्जमदुकं ३-४ हत्थो ५ चित्ता ६ विसाह ७ मित्तो ८ य ।

जेट्ठादिकं च छक्कं ९-१४ अजा १५ ऽभिवड्डी दु १६-१७ पूसा १८ ऽऽसा

१९ ॥ ३७७ ॥

छक्कं च कत्तियादी २०-२५ पिति २६ भग २७ अज्जमदुगं २८-२९ च

चित्ता ३० य ।

वायु ३१ विसाहा ३२ अणुराह ३३ जेठ्ठ ३४ आंपं ३५ च वीसदुगं

३६-३७ ॥ ३७८ ॥

सवण ३८ धणिट्ठा ३९ अजदेव ४० अभिवड्डीदु ४१-४२ अस्स ४३

यम ४४ बहुला ४५ ।

रोहिणि ४६ सोम४७डंदिदिदुगं ४८-४९ पुस्तो ५० पिति ५१

भग५२ऽज्जमा ५३ हत्थो ५४ ॥ ३७९ ॥

चित्तादि जेड्वजाणि अभिजिअंताणि अट्ट रिक्खाणि ५५-६२ ।

एते जुगपुँरिमद्धे बिसड्डिपव्वेसुँ रविरिक्खा ॥ ३८० ॥

ताणि पुणो इमाणि सुखोपलंभत्थं—असिलेसा १ पुव्वाफग्गुणीओ २ उत्तरा-
फग्गुणीओ ३ पुणो उत्तराफग्गुणीओ ४ हत्थो ५ चित्ता ६ विसाहा ७ अणुराधा
८ जेड्ढा ९ मूलो १० पुव्वासाढा ११ उत्तरासाढा १२ समणो १३ धणिड्ढा १४
पुव्वाभद्वता १५ उत्तराभद्वता १६ [पुणो उत्तराभद्वता १७] रेवई १८
आसोजी १९ कत्तिगा २० रोहिणी २१ मगसिर २२ अद्दा २३ पुणव्वसू २४
पुस्तो २५ महा २६ पुव्वाफग्गुणी २७ उत्तराफग्गुणी २८ पुणो उत्तराफग्गुणी
२९ चित्ता ३० साती ३१ विसाहा ३२ अणुराधा ३३ जेड्ढा ३४ पुव्वासाढा
३५ उत्तरासाढा ३६ [पुणो उत्तरासाढा ३७] सवणो ३८ धणिड्ढा ३९ पुव्वा-
भद्वता ४० उत्तराभद्वता ४१ पुणो उत्तराभद्वता ४२ अस्सोती ४३ भरणी
४४ कत्तिया ४५ रोहिणी ४६ मगसिरं ४७ पुणव्वसू ४८ पुणो पुणव्वसू ४९
पुस्तो ५० महा ५१ पुव्वाफग्गुणी ५२ उत्तराफग्गुणी ५३ हत्थो ५४ चित्ता
५५ साती ५६ विसाहा ५७ अणुराधा ५८ मूलो ५९ पुव्वासाढा ६० उत्तरा-
साढा ६१ पुणो अभिजि ६२ ति । एताइं बावड्डी पव्वसमत्तिसूरणवक्खत्ताणि ति ।

एतस्स चेव धुवरासिणो अवरा णिप्फत्ती—णवण्हं सयाणं पण्णारारणं ९१५
बावड्डीय ६२ भागे हिते लद्धा चोद्दस दिवसा बावीसं मुहुत्ता तेवीसं एकती-
सतिभागा दि० १४ मु० २२^{३/३} । अहवा चंदमासस्स अद्ध(१ लद्धा)
चोद्दस दिवसा बावीसं मुहुत्ता तेवीसं एकतीसतिभागा दि० १४ मु० २२^{३/३} ।
अहवा [इत्थं] कातव्वं—चउव्वीसेणं पव्वसतेणं १२४ जदि अद्धारस
सयाणि तीसाणि १८३० लब्भंति एक्केण पव्वेण किं लब्भामो ? ति एत्थेव
ते चेव चोद्दस दिवसा बावीसं मुहुत्ता तेवीसं च एकतीसतिभाग ति । एवं एतेण
करणोवाया धुवरासिणिप्फत्ती ॥ ३७७ तः ३८० ॥

१. ऽत्ति३° जेटि० खंदि० ॥ २. °पुव्वद्धे वि° वि० पु० मु० म० सू० ॥ ३. °सु रिक्खाणि
पु० मु० सू० वि० ॥

चतुर्हिं भजितम्मि पव्वे एक्के सेसम्मि होति कलियोगे ।

बेसु य बादरजुम्मे, तिसु तेता, चतुसु कडयं तु ॥ ३८१ ॥

इच्छितस्स पव्वरासिणो चउर्हिं भागे हिए एक्के सेसे कलियोगो त्ति सण्णा,
बिसु बातर त्ति, तिसु तेओसण्णा, चउसु कडं ति णातव्वा ॥ ३८१ ॥

कलिओगे तेणउती पक्खेवो, बातरम्मि बावट्टी ।

तेतायमेक्कतीसा, कडपव्वे णत्थि पक्खेवो ॥ ३८२ ॥

जत्थ पव्वरासिम्मि चउर्हिं विभत्ते एक्कसेसम्मि दिट्ठे लक्खणेणं तंसि पव्वरा-
सिसि सुत्ताभिहिते तेणउती पक्खेवो, बातरम्मि बावट्टी, तेताय एकतीसा.
कडपव्वे णत्थि पक्खेवो त्ति ॥ ३८२ ॥ एवं पक्खित्तपक्खेवगाणं पव्वरासीणं
चउवीसेणं सतेणं १२४ भागे हिते—

सेसंउद्धे तीसगुणे बावट्टीभाइतम्मि जं लद्धं ।

जाणे ततिसु मुहुत्तेसु अहोरत्तस्स तं पव्वं ॥ ३८३ ॥

जे चउव्वीससतम्मि १२४ छिण्णसेसा तेसिं अद्धं अंसग त्ति तीसगुणं काऊणं
एत्तो बावट्टीय भागहितलद्धा मुहुत्ता मुहुत्तभागा य, एयम्मि सूरुदयाओ गयम्मि
अहोरत्ते पव्वं समत्तं होहिति त्ति । जहा—तेसीइमं ८३ पव्वं कतिसु मुहुत्तेसु
गतेसु समप्पति ? त्ति तेसीतीपव्वाणं ८३ चउर्हिं ४ भागे हीरमाणे दिग(१ सेसा)
तिणिण त्ति तेउ, तेसीतीय एकतीसा पक्खित्ता जातं चोइसुत्तरं सतं ११४ चउ-
व्वीसस्स पव्वसतस्स १२४ भागं ण देति त्ति इदाणीं जहासंभवं लक्खणं कायव्वं
त्ति एयस्स अंसरासिणो अद्धं सत्तावण्णा ५७ तीसाए ३० गुणेऊणं बावट्टीय ६२

१. सेसम्मि हवइ कलिओए । बेसु य बावरमाह, तिसु तेता, पुणिम्मि कडा तु जे० खं० ॥
२. दावरजुम्मे पु० मु० म० सू० वि० ॥ ३. कयजुम्मे पु० मु० म० वि० सू० ॥ ४. कलिओ-
जे जे० खं० ॥ ५. बातरम्मि जे० खं० । दावरम्मि मु० म० सू० ॥ ६. तेओए एकतीसा कडजुम्मे
नत्थि मु० म० सू० ॥ ७. तस्सउद्धे जे० खं० ॥

भागे हिते लद्धा सत्तावीसं मुहुत्ता छत्तीसं च बावडिभागा मु० २७^३/_६^६, एवं
सूरोदयातो अहोरत्तस्स एवतिए गए पव्वसमत्ति ति ॥ ३८३ ॥

['अवमासि-पुण्णमासि' पाहुडाइं समत्ताइं ॥ २०-२१ ॥]

[२२. बावीसइमं 'पणट्टपव्वं'ति पाहुडं]

अवमास पुण्णमासी एवं विविधा मए समक्खाता ।

एत्तो पणट्टपव्वं वोच्छामि अहाणुपुव्वीए ॥ ३८४ ॥

जइ कोई पुच्छेज्जा, सूरे उट्टेतकम्मि अभिजिस्स ।

एक्ककला पडिपुण्णा किं पव्वं ? को इधी तइया ? ॥ ३८५ ॥

जध अभिजिस्स कलाएवं(? कलेवं) अवसेसाणं पि नाउमिच्छेज्जा ।

नट्टम्मि कोति पव्वे सुण करणं एत्थ वोच्छामि ॥ ३८६ ॥

इच्छानक्खत्तातो अभिजिमुपादाय संखिवे तु कला ।

इच्छकल्लूणकाले कतम्मि इणमो हवे करणं ॥ ३८७ ॥

छेतूण य छेदं तेरसेहिं तेणउइतेहिं संगुणए ।

अट्टारसं तीसइते पुणो भजे सेसगं रासिं ॥ ३८८ ॥

१. इयं गाथा जेटि० खंठि० नास्ति ॥ २. एसा तिविधा विमे मए कविका(?कथिता) । एत्तो
पणट्टपव्वं अण्णहिं नक्खत्तकरणम्मि ॥ जे० खं० ॥ ३. अभियस्स हं० पु० वि० ॥ ४. पडिपुण्णा
जे० खं० हं० पु० मु० वि० ॥ ५. को तिही ताहे ? जे० खं० । का तिही होइ ? हं० पु० मु०
म० वि० ॥ ६. एतद्वाथानन्तरं जे० खं० आदर्शयोरेषैका गाथाऽधिका दृश्यते—जति कोथी
पुच्छेज्जा सूरे उट्टेतकम्मि अभिजिस्स । अद्धकला पडिपुण्णा किं पव्वं ? को तिही ताहे ? इति ॥
७. °सागं अभिजिमुपादाय संखिवे कालं । इच्छूणगम्मि काले कयम्मि इणमो भवे करणं जे०
खं० ॥ ८. °वेऊणं । इ° हं० पु० मु० ॥ ९. °सहिं सएहिं तीसेहिं भइय सेसम्मि ॥ हं० पु०
मु० वि० ॥

एकद्वीये विभत्ते जे लद्धौ तत्थ होति पक्खेवो ।

पण्णरसभागलद्धौ य पव्वगा, अंसगा य तिधी ॥ ३८९ ॥

जुगभजितं जं सेसं तं अद्धकलाहिं दोहिं नायव्वं ।

पुव्वकरणं करेज्जो कलाय सत्तट्ठिमो भागो ॥ ३९० ॥

[ए]तासिं गाधाणं करणविधीय जहागंथत्थअणुसज्जिएण कायव्वा—सूरे उट्ठितम्मि अभिजिस्स एक्ककला पडिवण्णा [किं] पव्वं को तिधी तहिं काले ? ति , सा एगा कला तेरसहिं सतेहिं तेणउतेहिं १३९३ गुणिया जाता तत्तिया चेव, पुणो पडिरासेतूण तं रासिं एगद्वीय ६१ भागो, लद्धा बावीसा २२ तेरससु तिणउतेसु १३९३ पक्खित्ता, पक्खित्तरासिस्स पण्णरसहिं १५ भागो, भाग-लद्धाणि चउणउतिपव्वाणि ९४ पंचमी य तिधि ति । एत्थ अभिजिस्स एगकला१पडिवण्ण ति । पुणो एतातो पव्वातो तिधीतो चंदकरणेण पडिसमाणे-तव्वं—तेरसण्हं सताणं [तेणउताणं] १३९३ णिप्फत्ती, अट्टारसहिं सतेहिं [तीसेहिं] १८३० कोट्टितो रूवंसो एगूणं पव्वं अभिजी आदीकाउणं इच्छियंसगात उपादाय संखेतव्वा अंसगा रूवूणा तेरसहिं सतेहिं तिणउतेहिं १३९३ गुणेतूण पुव्वकरणेण विधी विधातव्वो । जहा—धणिट्ठाणं पढमंसगं इच्छामि ति अभिजितो उवादाय जाव धणिट्ठाणं अंसगो ति ताव सव्वे अंसगा संखित्ता, जधा—अभिजिस्स एक्कावीसा २१ समण[स्स] सत्तद्वी ६७ धणिट्ठाणं च एते(एगो १) अंसो ति, एते संखित्ता जाता एगूणनउतिं ८९, एत्तो इच्छितंसो धणिट्ठाणं पढमंसेण सुद्धो सेसा अट्टासीती ८८, एतं रासिं तेरससतेहिं तेणउतेहिं १३९३ गुणेतूणं पुव्व-करणं कायव्वं जहासंभवं, अट्टारसहिं सतेहिं तीसेहिं १८३० छेतूण सेसगेण विधाणं कायव्वं ॥ ३८५ तः ३९० ॥

समतिच्छित्तसु वासेसु कोयि पुच्छेज्ज जम्मणक्खत्तं ।

जातस्स वरिससंखं पव्वाणि तिधिं च थैवेज्जो ॥ ३९१ ॥

१. सद्वीय विभत्तेणं जं लद्धं ते तु होति पक्खेवा । जे० खं० ॥ २. ंद्धा ते य होति पक्खेवा हं० पु० मु० म० ॥ ३. ंद्धा नायव्वा अंसगो य जेटि० खंटि० जे० खं० ॥ ४. ंगंथत्थं खंटि० ॥ ५. जाइस्स हं० पु० वि० ॥ ६. ठावेज्जा पु० मु० ॥

छेतूण वरिससंखं पंचसु सेसाणि कुणसु पव्वाणि ।

ततो य वट्टमाणं सोहेज्जो पव्व-तिधिरासी ॥ ३९२ ॥

अवसेसं सोहितो संपतकालमिव आणये सव्वं ।

जं जं इच्छसि किंची अणागतं वा वि खेवेणं ॥ ३९३ ॥

एत्थ उद्देसे कस्सइ जातस्स नव वासाणि तिण्णि मासा पक्खो पंच य दिवसा, एस जातकालो, एत्थं किं चंदनक्खत्तं? [किं वा सूरनक्खत्तं] का य छब्भागजाता दिवसरासि? त्ति एत्थं थावणा—उवरिं वासाणि णव, तेसिं हेट्ठा तिण्णि मासा, तेसिं हेट्ठा एक्को पक्खो, तस्स हेट्ठा पंचमी तिधी, एसा थावणा-व० ९ मा० ३ प० १ ति० ५। नवहितो पंचहिं जुगेणेगेण छिण्णसेसा चत्तारि ४ वासाणि पव्वाणि काहामो त्ति एत्थ पुण वासं चउवीसं २४ पव्वाणि, चउवीसाए चत्तारि गुणिया छण्णउई ९६, मासा तिण्णि, एत्थ छ प्पक्खित्ता, अधिगमासगस्स य बे पक्खित्ते जातं पंचुत्तरं पव्वसतं १०५, पंचमी य तिधि त्ति एत्तो वट्टमाणपव्वरासी तिधीय सोधेतव्वो, एत्तो चुलसीती ८४ पव्वाणि वट्टमाणानि सुद्धाणि, सेसाणि एक्कवीसं २१ पव्वाणि, पंचमीतो अट्टमी ण सुज्झति त्ति एक्कवीसातो २१ रूवं घेतूणं पंचसु पण्णरस पक्खित्ता, ततो अट्ट सुद्धा सेसा बारसी १२, एवं वीसाए पव्वेसु गतेसु बारसीय चंदगतं सूरगतं च भागा। जातं वा जं जं इच्छितं एयं वट्टमाणकालं कातूण तं सव्वं आणेतव्वं ति। एवं अणागए वट्टमाणके पव्वरासिम्मि तिधिरासिम्मि य पक्खेतूणं दुगपव्वरासी अधिगं च पव्वरासीतो सोधेतूणं सेसं पुव्वोवदेसेणं कायव्वं ति जातकाणयणं ॥ ३९१ ॥ ३९२ ॥ ३९३ ॥

['पणट्टपव्वं' ति पाहुडं समत्तं ॥ २२ ॥

[२३. तेवीसइमं 'पोरिसि' पाहुडं]

पव्वे पण्णरसगुणे तिधिसहिते पोरिसीय आणयणे ।

छलसीतसतविभत्ते जं लद्धं तं वियाणाहि ॥ ३९४ ॥

१. सोहेज्जा पु० मु० ॥ २. °कालं व आ° खंटि० ॥ ३. °भत्ते लद्धं व ह्वेज्ज रूवधियं ॥ जेटि० खंटि० ॥

जंति होति विसमलद्धं दक्खिणमयणं हवेज्ज णायव्वं ।
 अध हवइ समं लद्धं नायव्वं उत्तरं अयणं ॥ ३९५ ॥
 अयणगते तिधिरासी चउग्गुणे पव्वपायभजितम्मि ।
 जं लद्धमंगुलाणि तु खय-वड्डी पोरिसीयं तु ॥ ३९६ ॥
 दक्खिणवड्डी दुपदाउ अंगुलाणं तु होति कायव्वा ।
 उत्तरअयणे हाणी कायव्वा चउहिं पादाहिं ॥ ३९७ ॥
 सावणबहुलपडिवए दुपदा पुण पोरिसी धुवा होति ।
 चत्तारि अंगुलाइं मासेणं तु वड्ढते ततो ॥ ३९८ ॥
 एगत्तीसतिभागा तिहीए पुण अंगुलस्स चत्तारि ।
 दक्खिणअयणे वड्ढी जाव तु चत्तारि वि पदाणि ॥ ३९९ ॥
 उत्तर अयणे हाणी चउहिं पांएहिं जाव दो पाया ।
 एवं तु पोरिसीए वड्ढि-खया होति णायव्वा ॥ ४०० ॥
 वड्ढी वा हाणी वा जावतिया पोरिसीय दिट्ठा तु ।
 ततो दिवसंगतेण तु जं लद्धं तं खु अयणगतं ॥ ४०१ ॥

अध पोरिसीगंडियायं करणविधी । सो जहा—[पव्वे] पण्णरससंगुणे तिधि-
 सहितं छडसीतसतविभत्तं १८६ कायव्वं, ततो जं लद्धं तस्स रूवं यदि विसमं
 लद्धं दक्खिणमयणं, अह समं लद्धं तो उत्तरमयणं ॥ ३९४ ॥ ३९५ ॥

१. जं होति जेटि० खंति० ॥ २. नाइव्वं हं० ॥ ३. उ वि० ॥ ४. °सीए उ वि० ॥
 ५. नायव्वा हं० पु० सु० म० वि० सू० ॥ ६. धुव पु० सु० वि० ॥ ७. °सेणं व० सु० सू० ।
 °सेण य व० हं० पु० ॥ ८. इगत्तीसइमे भागा पु० ॥ ९. पायाहिं पु० सु० वि० सू० ॥
 १०. °सखएण तु जं जेटि० खंति० । °सगएणं जं हं० पु० वि० सु० म० ॥

यो छलसीतसतविभक्तो १८६ सेसरासी चउगुणो जुगपव्वपादेण एकतीसाए ३१ भजिते जं लद्धं ताणि अंगुलाणि दक्खिणमयणे वड्डी वोभत्ता(?) अध उत्तर-मयणं खये च दुपादातो पोरसीतो गुणकार-भागहाराणं निप्फत्ती—जदि छलसीतेणं सतेणं १८६ चउवीसमंगुलाणि २४ खयवड्डी एगेण तिधिस्स का खयवड्डी ? त्ति फले संकंते छम्भागेण य ओवद्धिते दिट्ठा चत्तारि एकतीसतिभागा $\frac{५}{९}$ अंगलस्स तिधिगुणा खय-वड्डी यवे(?) काहामो त्ति अट्ट जवा अंगुलं ति चत्तारि अट्टहिं गुणिताणि बत्तीसाए भागलद्धा जवो एकतीसतिभागो य जवस्स, एसा तिधिणो पोरिसीयं खय-वड्डी, एत्थं चउण्हं गुणकाराणं एकतीसाए भागहाराणं च निप्फत्ती, एवं एसा पुण वड्डी सावणबहुलपडिवयप्पवत्ता दुपदातो पोरिसीतो, माघबहुलपडिवयपवत्ता हाणी चतुपादातो पोरिसीतो, एसा जुगस्स पढमस्स पढमे संवच्छरे हाणी-वड्डी धुवा । एएसु सावण-माघबहुलपडिवदादीसु छाया-पक्खेवो खय-वड्डीआदी । जहा—पढमसंवच्छरे सावणबहुलपडिवयादी वड्डी, माघबहुलपडिवयादी खयो १ । बित्तिए संवच्छरे सावणबहुलसत्तमीआदी वड्डी, माघबहुलस्स सत्तमीआदी खयो २ । तत्तिए संवच्छरे सावणबहुलतेरसीआदि वड्डी, माघबहुलतेरसीआदि खयो ३ । चउत्थसंवच्छरे सावणबहुलचउत्थीआदि वड्डी, माघजोण्हचउत्थीआदि खयो ४ । पंचमसंवच्छरे सावणजोण्हदसमीआदि वड्डी, माघजोण्हदसमीआदि खयो त्ति ५ । एते पंचण्हं जुगसंवच्छरा अयणा वुड्डीआदी तिधिणो वे च्छायाखय-वड्डीण आदि त्ति एताणं गाधाणं अत्थो ।

इदाणीं करणं—पंचासीतिमस्स ८५ पव्वस्स पंचमीयं कदिपदा पोरिसि ? त्ति चउरासीतिं ८४ पव्वा थावियाणि, तेसिं हेट्ठा पंचमी, पव्वं पण्णरसगुणं ति गुणे तिधिम्मि य पक्खित्ते जाता बारस सता पण्णट्ठा १२६५, एतस्स छडसीतेण सतेण १८६ भागलद्धा छ सरूवा ६, एवं दसमे दक्खिणमयणे त्ति सेसं सतं एगूणपण्णं १४९, तं चउगुणं जाता पंच सता छण्णउयाण ५९६ एकतीसाए भागो, लद्धा एगूणवीसं १९, बारसंगुला पाद त्ति एगूणवीसाए १९ बारसहिं १२ भागो, लद्धं पदं सत्त य अंगुलाइं, पदम्मि धुवरासीपदाणि २ पक्खित्ताणि जाताणि तिधिण पदाणि सत्त य अंगुलाणि, सेसा सत्त एकतीसतिभागा, एते जवे काहामो त्ति अट्टहिं गुणिया, एकतीसाए य भागलद्धो एक्को यवो पणुवीसं एकती-सतिभागा, तेहिंतो पणुवीसभाएहिंतो इच्छा आणेयव्वा ओगाहि(?) त्ति, एवं पंचासीतिमस्स पव्वस्स पंचमीयं जुगादितो सत्तमे अयणे तिधिण पदाणि सत्त य

अंगुलाणि एको यवो पणुवीसं एकतीसतिभागा जवस्स पोरिसि ति । तं चेव पुवलद्धं सव्वं चतुर्हितो पदेर्हितो सोधेतव्वं, चउर्हितो तिण्णि सुद्धा सेसं एक्कं, तं अंगुलगतं बारस अंगुलाणि जाताणि, तत्तो [सत्त अंगुला] सुद्धा सेसा पंच, तत्तो रूवं घेतूणं अद्द जवा जाता, तत्तो एको जवो सुद्धो सेसा सत्त जवा, तत्तो रूवं घेतूणं एकतीसं जवा भागा कया, एकतीसतिभागातो पणुवीसं २५ जवा सुद्धा सेसा छ एकतीसतिभागा यवा $\frac{६}{३९}$ धुवरासी सेसा ते अगतं वे पदाणि पक्खित्ताणि एवं जातं उत्तरायणस्स एगूणपण्णं दिवससतं विपदा पोरिसी चत्तारि अंगुलाणि छ च जवा जवस्स य छ एकतीसतिभाग ति । एवं चेव एवं उद्धदक्खिणायणे सव्वं कायव्वं ॥ ३९६ ॥ ३९७ ॥

पच्छिञ्जाय गाधाय अत्थुदेसो जहा—दक्खिणायणे जा वड्डी चत्तारि अंगुलाणि पोरुसीए दिट्ठाणि जाणि सा अयणगतं ति एत्थं कायव्वं—जदि चउर्हिं एकतीसभागंगुलेर्हिं एको तिधी लब्भति चउर्हिं अंगुलेर्हिं कति तिही लब्भामो ? ति फले एगम्मि संकंते छेदे य एकतीसगे संकंते चउसु य समेसु अवगतेसु एकतीसा गुणिता जाता एत्तिया चेव अगतं दक्खिणायणस्स एकतीसतिमे दिवसे पोरिसीए चउरंगुला वड्डी छाय ति । उत्तरायणे अङ्गुलाणि छायाखयो दिट्ठा किं अयणस्स गतं ? ति तह चेव कायव्वं पुव्वोवदेसेण—यदि चउर्हिं एकतीसतिभागंगुलेर्हिं एको तिही लब्भति अड्ढिं अंगुलेर्हिं कति तिधी लब्भामो ? ति तह चेव फले संकंते छेदे य एकतीसगे संकंते चउभागेण य ओवट्ठिते एक्केण य एकतीसा गुणिता जाता बावट्ठी, एवं उत्तरायणस्स अड्ढसु अंगुलेसु खीणस्स बावट्ठी ६२ तिधी दिट्ठ ति ॥ ३९८ तः ४०१ ॥

['पोरिसि' ति पाहुडं समत्तं ॥ २३ ॥]

[उवसंहारो]

एसो य चंदपव्वे करणविधी ओहिण कायव्वो ।

कालन्नाणुद्देसो तस्स निसिद्धो(? तुज्झ मि सिट्ठो) जधुद्धिट्ठो ॥ ४०२ ॥

१. इयं हि गाथा केवलं खं० आदर्श एव वर्त्तते ॥

एवं सोऊण तु सो समणो संजातसमयपत्तड्डो ।

इच्छामि त्ति उवगतो वाचकवसभस्स उवदेसं ॥ ४०३ ॥

कालण्णाणसमासो पुव्वायरिएहिं नीणिओ एसो ।

दिणकरपण्णत्तीतो सिस्सज्जेणहिओ सुखोपायो ॥ ४०४ ॥

पुव्वायरियकैयाणं करणाणं जोतिसम्मि समयम्मि ।

पालित्तेकेण इणमो रइया गाहाहिं परिवाडी ॥ ४०५ ॥

॥ जोइसकरंडगं सम्मत्तं ॥

नमो अरहंताणं ॥

कालण्णाणस्सिणमो वित्ती णामेण चंद[? जोण्ह] त्ति ।

सिवनंदिवायगेहिं तु रोथिगा(? रइया) जिणंदेवगति(? णि)हेतूणं(? हेतुं) ॥

॥ ग्रन्थाग्रम् १५८० ॥

जिन-सिद्ध-सूरि-देशक-साधुवरा(? न्) नमत गुणगणोपेतं(? तान्) ।

पञ्चनमस्कारपदैस्त्रिसन्ध्यमङ्गल[निमित्त]मिति ॥

[॥ जोइसकरंडगटिप्पणगं समत्तं ॥]

-
१. एयं खं० । इयं गाथा पु० मु० म० वि० नास्ति । खं० जेटि० खं० आदर्शेषूपलभ्यते ॥
 २. संवेगसमयव०भट्टो(?) खं० ॥ ३. °स्स पादेसु खं० ॥ ४. वणिणओ खं० । जाणिओ मु० म० । नीणिओ हं० । णिणओ पु० ॥ ५. °जणविओहणट्टाए हं० पु० मु० म० वि० । °जण-
 हिओ पियो...जेटि० खं० ॥ ६. °कथायतीतिसमसमणं । पालित्तेण जेटि० खं० ॥
 ७. °णदिवमति° खं० ॥

पठमं परिसिद्धं

जोइसकरंडगगाहाणमणुक्कमो

गाहा	गाहंको	गाहा	गाहंको
अगुणत्तीसं पुण्णा	११६	अवसेसं सोहितो	३९३
अग्गी य पयावति सोम	१४९	अवसेसा णक्खत्ता पण्णरस वि सूर°	१७६
अज्ज अज्जम अभिबुद्धी	३६३	” ” ” ” होंति	१६५
अद्द सय उगुणवीसा }	३४५	अह भणति एवभणितो	५
अद्दसयमगुणवीसा }	२६०	अहवा दुवस्सजायाय	१९
अट्टत्तीसं तु ल्वा	१६	अहि वसु भगाऽभिवड्डी	३६५
अट्टसु सतेसु सूरौ	३१२	आउट्टिकाहि एगुणिकाहि	२५६
अट्टारस भागसते तीसे	१६०	आउट्टीहि तु एगुणियाहि	२५३
अट्टारस भागसते पणतीसे	१५९	आदिच्चाणं च भवे	१३३
अट्टारस य मुहुत्ते	२६४	आदिच्चेण तु मासेण	३२८
अट्टारस सट्टसता	६०	” ” सट्ठिं	६५
अट्टारसहिं सतेहिं (उत्तरार्द्धम् 'तेरस')	३६०	आदिच्चो उड्डु चंदो	४०
” ” (” 'सत्तावीस')	३६९	” खल्लु मासो	६२
अट्टेकारस चतु छ-	२१९	आदिममंडलपरिधी-	३१९
अध दुस्समाए कालो	९८	आदी जुगस्स संवच्छरो	५७
अधवा सुवण्णमासेहि	२०	आसाढबहुलपक्खे	२८४
अध हवति भागलद्धं विसमं		आसोय-कत्तियाणं	२९६
जाणाहि उत्तरं	२४३	इगतीसा ओजगुणा	३००
अध हवति भागलद्धं विसमं		इच्छाउड्डु बिगुणितो	२८१
जाणाहि दक्खिणं	२३९	इच्छा तु मग रूवूण-	२१६
अभंतेरम्मऽतिगते	३२९	इच्छानक्खत्तातो	३८७
अभिभतराहिं णितो	२६२	इच्छापव्वगुणातो	३७२
अभिजि च्छ च्च मुहुत्ते	१७३	इच्छापव्वेहिं गुणं	३५४
अभिती सवण धणिट्ठा	१४४	इच्छापुण्णिमगुणितो	३४८
अभियिस्स चंदजोगो	१६२	इच्छितविसुवा बिगुणा	२९८
” णव मुहुत्ता }	२५७	इणमो य समुद्धिद्धो	१८५
” नव ” }	३४२	इंदग्गी मित्तो वि य	१५०
अभिवड्ढितो तु मासो	६४	उगुणद्धं पोद्धवता	
अयणगते तिथिरासी	३९६	(उत्तरार्द्धम्-'तिसु णवणवुत्तेसु पुण°')	२५८
अयणाणं संवेधे	३०९	उगुणद्धं पोद्धवता	
अवमास पुण्णमासी एवं	३८४	(उत्तरार्द्धम्-'तिसु णवणउत्तेसु हवे')	३४३
अवमासि ” पणद्ध°	११	उगुवीसा चउ छत्तीस	२२४

जो. ८

गाहा	गाहंको	गाहा	गाहंको
उडुसहितं अतिरिचं	२८३	एयस्स तु परिकम्मं	३५
उत्तर अयणे हाणी	४००	एयं धणुप्पमाणं	८७
उदगस्स णालिगाए	३४	एयं पुणव्वसुस्स तु	३४१
उसुवगं छगुणितं	१९२	एवं छिडुपमाणं	२१
उस्सासो णिस्सासो	१५	एवं गक्खत्ताणं	१४३
एकद्वीये विभत्ते	३८९	एवं सोऊण तु सो	४०३
एकं च मंडलं मंडलस्स	३५३	एसा तिधिणिप्फत्ती	११८
एकम्मि अहोस्से	१२२	एसो उ कमो भणितो	३९
एकं च सयसहस्सं छ च्चैव	२२७	एसो तु असंखेजो	१००
” ” ” सयं	२२६	एसो पणवणिजो	८२
एकंतरिता मासा	२८५	एसो य चंदपव्वे	४०२
एक्का य कोडकोडी	९७	ओगाहणा तु तेसिं	९०
एकारस य सहस्सा	५२	ओगाहूणं विक्खंभ	१९१
एक्काहिग-वे हिग-तेहिगाण	८९	ओजम्मि तु गुणकारे	३५७
एगद्वीए छेत्तूण	१५६	कम्मो णिरंसयाए	१०६
एगत्तीसतिभागा	३९९	कलिओगे तेणउत्ती	३८२
एगं च सयसहस्सं	१५१	कसिणम्मि होति रूवं	३५६
एगूगसद्धिरूवा	२७०	कंसा चत्तारि पलं	२५
एतमवहाररासिं	३३८	कातूण णमोक्कारं	१
एतं च्चैव तिगुणितं	१५४	कालण्णाणसमासो	४०४
एतं माणुसखेत्तं	१३०	कालण्णाणस्सिणमो	पृ० १११ पं० ९
एता आउट्टीओ	२६९	कलण्णाणाभिगमं	२
एताइं सोधइत्ता (उत्तरार्द्धम् 'चंदेण')	२६१	कालपमाणं माणं	८
” सोइइत्ता ” 'एरथं'	३४६	कालस्स णेव हाणी	११९
एताणि सोधयित्ता ” 'रवि'	२८८	कालेण जेण हायति	११२
” ” ” 'सेसा'	१७२	कालो परमणिरुद्धो	१४
एते अट्ठातिज्जा	१२९	किण्हं राहुविमाणं	१०९
एते कालविभागा णातव्वा	१०२	किंचि(कंचि) वायगवालब्भं	३
” ” पडिवज्जंते	१०१	कुमुदंगं तह कुमुदं	७७
एते च्चैव विभागा	९९	गणिमेण य धरिमेण य	३७
एतेण तु भजितव्वो	२७१	गोसीसावलि कासार	१३८
एते तु माणवासा	५३	चउवीससयं कातूण पमाणं पजए	३६८
एतेसिं पल्लाणं	९२	” ” ” सत्तसद्धि	३५९
” रिक्खणं	१६६	चउवीसं च मुहुत्ता	३७३
एतेहि तु भजितव्वो	२७४	चतुपण्णं च सहस्सा	६९
एत्तो आउट्टीओ	२४५	चतुपत्थमाढमं पुण	३२
एत्थं च सयसहस्सा	८१	चतुवीसं च मुहुत्ता	१७८

गाहा	गाहंको
चतुर्हि भजितमि पध्वे	३८१
चत्तारि उडुसयाइं	२८९
„ मधुरगतण-	२२
„ य दसभागे	३१४
चंद उडुससाऽऽगयणे	२९१
चंद-उडुमासाणं	१२०
चंदमभिवद्धिताणं	५६
चंदविकर्षं एकं	२१०
चंदस्स अयणकरणे	२४१
„ जोयणाइं	२३०
„ जो विसेसो	१०३
„ णेव हाणी	१०८
„ मुहुत्तगणित	५०
„ वि णातव्वा आउट्टीओ	२६६
„ „ „ परिरय°	२३४
चंदस्सुतुपरिमाणं	२९०
चंदंतरेसु अट्टसु	२०९
चंदा सूरा तारा° (उत्तरार्द्धम्-‘तं ते’	२०२
„ „ „ „ -‘पंचविहा’	१२७
चंदेहिं सिग्घतरा	१५८
चंदो चंदो अभिवद्धितो	५४
चित्तादि जेट्ठवज्जाणि	३८०
चित्ताऽऽस विसाहऽग्गो	३६६
चुछ-महाहिमवंतो	१८७
चोताला चतु इगवीसं	२२२
चोत्तीस पंच तेरस	२२०
चोत्तीससयाभिहतं	२९२
चोद्दस दिवसा बावीस	३७१
„ य मंडलाणी	३५२
छक्कऽऽद्वारस तीसा	३०२
छकं च कत्तियादी	३७८
छगुणमुसुस्स वरगं	१९४
छ च्चेव कालसमया	९४
„ „ तु दसभागे	३१३
„ „ सता तीसा	१५२
छट्ठादी रविसेसं	२१७
छण्णउत्तिमूलबालेहिं	१८

गाहा	गाहंको
छत्तीसे भागसते	३१६
छ प्पि उडुपरियट्ठा	४१
छहिं मासेहिं दिणकरो	२३५
छावट्ठिं च सहस्सा	१३५
छावट्ठी य मुहुत्ता	३३७
छेतूण य छेदं तेरसेहिं	३८८
„ वरिससंखं	३९२
जइ कोई पुच्छेज्जा	३८५
„ पुण्णमासि इच्छसि	३४७
जति अयणा सुज्झंती	३५५
„ होति विसमलद्धं	३९५
जत्थ ण सुज्झति सोमो	२१८
जत्थिच्छसि विकखंभं	१९९
जदि चंदा ततिगुणितो	१३६
जध अभिजिस्स कलाएवं(कलेवं)	३८६
जवमज्झा अट्ट हवंति	८५
जं जोयणवित्थिण्णं	८८
जंबुद्धीवपरिरये	३२०
जंबुद्धीवपरिरयो	पृ० ४५ पं० ४
जंबुद्धीवस्स भवे	१९७
जंबुद्धीवो लवणोदधी य	१२८
जं हवइ भागलद्धं	१६८
„ हवति तरथ सेसं	३५८
„ „ भागलद्धं	३११
जावतिए परिहायति	११३
जुगभजितं जं सेसं	३९०
जोयणगणणारहिया	१६१
जोयणसयं असीयं	२०४
डंडं जुगं धणुं णालिगं	८६
णक्खत्तअद्धमासे	२४२
णक्खत्तचंदजोगे	१८२
णक्खत्तचंद-सूराण	१५७
णक्खत्तऽऽट्ठावीसं	१३४
णक्खत्तपरीमाणं	९
णक्खत्त-सूरजोगे	१८३
णक्खत्त-सूर-ससिणो	२७५
णक्खत्ताणं जोगा	१८४

गाहा	गाहंको	गाहा	गाहंको
णक्खत्तो खलु मासो	३६	” ” ” तेरस	३५१
णल्लिण महाणल्लिणंगं	७५	तेसिं णक्खत्ताणं उद्दिट्ठाणं	१४७
णव चेव सहस्साइं	५१	” ” संठाणं	१३७
” छ च्छप्पण्णेकं	२२१	तेसीतसतविभत्तग्भि	२३८
णवणउत्तिजोयणसहस्स-	१९८	तेसीतसतविभत्ते	३२७
णवणउत्तिं च सहस्सा	२२५	तेसीतं दिवससयं	२३६
णातुमिह अमावासं	३३६	दक्खिणअयणे लगं	३०६
ततियम्मि ओमरत्तं	१२३	दक्खिणमयणे विसुवेसु	३०७
” तु अतिरित्तं	२८२	” सूरो	३०५
ततिया णवमी य तिधी	३०३	दक्खिणवड्ढी दुपदाउ	३९७
तत्तो महालताणं	७४	दस चेव मंडलाइं	२०८
” य महाऊहं	८०	” ” सहस्साइं अट्ठेव	४९
तस्थ पडिमिज्जमाणा	६१	” ” ” नव	४८
तं चेव य अयणे उत्तरग्भि	३३३	” य मुहुत्ते सगले	२६८
” त्रिगुणमेगसट्ठीय	३३२	” सागरोवमाणं	९३
तं रयत-कुमुदसरिस-	११०	दामणि तथ मुत्तावलि	१४०
[तासिं पि सतसहस्सं]	७३	दालिमपुप्फागारा	१७
तिग तिग पंचग सय दुग	१४१	दिवसादि अहोरत्ता	५८
तिण्णि अहोरत्तसता चउपण्णा	४५	दिवसिय-रातिय-पक्खिय-	६
” ” छावट्ठा	४४	धणुवग्गातो णियमा	१९३
” ” तेसीतिं	४७	धरिमस्स य मेजस्स य	३३
” ” सत्तावीसा	४६	धायइसंडप्पमितिं	१३२
” तु पलाणि कुलवो	३१	पढम-वितिया तु चंदा	५५
” य कोसे दीवो	पृ० ४५ पं० ६	पढमा बहुलपडिवते	२४७
” सया पंचउधिगा	२८६	” होइ अभियिणा	२४९
तिण्णेगट्ठा बारस (उत्तराद्धंम्-‘जं’)	१८१	पणतीसलोहपलिया	२६
” ” (”-‘तिण्णेव’)	३७६	पण्णरसभाजितग्भि तु	२५४
तिण्णेव उत्तराइं (”-‘एते’)	१६४	पण्णरस मंडलाइं	२०३
” ” (”-‘वच्चंति’)	१७५	पण्णरसमुहुत्तदिणो	२९७
तिण्णेव सतसहस्सा अट्ठारस	२०७	पण्णरसेव मुहुत्ते	२६७
” ” पण्णरस	२०६	परमाणू तसरेणुं	८४
तिधिरासी बावट्ठीय	११७	पव्वं पण्णरसगुणं तिधिसहितं	१६७
तीष्ठाणि तिण्णि जोयण-	२०५	” ” तिधिसंखित्तं	
तुडिय महातुडियंगं	७८	(उत्तराद्धंम्—‘तेसीत’)	३३१
ते रयत-कुमुदसरिस-	११०	पव्वं पण्णरसगुणं तिहिसंखित्तं	
तेरस य चंदमासा	४३	(उत्तराद्धंम्—‘तिहि’)	१७७
” ” मंडलाइं चतुचत्ता	२४०	पव्वा य छडादिका	३०१

गाहा	गाहंको
पव्वे पण्णरसगुणे	३९४
पंच दस तेरसऽट्टारसेव	१७१
पंच सया पडिपुण्णा	२५५
पंचसु पण्णारसगे	३०
पंचेव अगुणपण्णं	३४४
„ उगुणपण्णा	२५९
„ जोयणसता छब्बीसा	१९०
„ जोयणसया दसुत्तरा	२१३
„ जोयणाइं	२२८
पाउसवासारत्तो	२८०
पाडिवाग ओमरत्ते	१२४
„ बितिय ततिया	११४
पुण्णिम परियट्ठा पुण	४२
पुव्वसतसहस्सं पुण	७२
पुव्वस्स तु परिमाणं	७१
पुव्वायरियक्याणं	४०५
बग्गहा वेण्हू य वसू	१४८
बहुलस्स सत्तमीयं	२५०
बाताल पंच तेरस	२२३
बारस धुवा मुहुत्ता	३२५
„ पण्णरसग वीसगे	२९
बारसि तेरसि चाउडसी	११५
बावट्ठिभागमेगं	१२१
बावट्ठिमहोरत्ता	३७४
बावट्ठिं पुण रूवा	२७३
बावट्ठी अवमासा	३३५
बावत्तरं सयं फग्गुगीय	३४०
बावत्तरीपमाणं	३१०
बावीसं च मुहुत्ता	३३९
बाहिरतो णिक्खमंते	३३०
„ पविसंतो	२६३
बाहिरपरिरयरासी तिगुणे	३२१
„ बिगुणे	३२२
बिगुणेगट्ठीय जुतं	२७८
बे आदिच्चा मासा	२७६
बे चउपण्णा छ च्चैव (अन्त्यपदम् 'रोहिणिओ')	३७५

गाहा	गाहंको
बे चउपण्णा छ च्चैव (अन्त्यपदम् 'रोहिणीजोगो')	१८०
बे चंदा इह दीवे	१३१
बे च्चैव धण्णमास-	२३
बे जोयणाणि सूरस्स	२११
बे णालिया मुहुत्तो	३६
भग अज अज्जम पूसो	३६४
भरधं तथ हेमवतं	१८६
भरहेरवत्तप्पमित्तिं	१८९
भगसिर अद्दा य पुणव्वसू	१४५
महताधणुकट्ठातो	१९५
मंडलपरिरयरासी सट्ठीय	२७२
मंडलमज्झत्थमितो	३०८
मंडलविभाग मयणं	१०
मंदरपरिरयरासीतिगुणे	३१७
मंदरपरिरयरासीबिगुणे	३१८
माणविसेसुपण्णा	१०५
मिगसीस रुधिरिंदि	१३९
मूलग्गविसेसऽइकति	२०१
मूलग्गविसेसग्गि उ	२००
मेस्स मज्झकारे	३१५
रत्ति अतिति अयणग्गि	३२६
रविधुवरासी पुवं	२९४
रातिदियप्पमाणं	३३४
रातिदिया विसट्ठी	१७९
रूवाधिगा य ओजा	१२६
रूवणमंडलगुणं अवाधं	२२९
„ परिधीं	२३३
रूवण विसुव गुणिते	२९९
रोहिणि वासव सादी	३०४
लोगाणुभावणियतं	१२
वड्डी वा हाणी वा	४०१
वाससते वाससते	९१
वाससयसहस्सं पुण	७०
वासा वासधराणि य	१८८
विकखंभ वग्ग दसगुण	१९६
विकखंभवहुणस्स उ	२३१

गाहा	गाहंको	गाहा	गाहंको
विक्रंभसीम भणिया	१५५	साति विसाहा अणुराह-	१४६
वीसं च अहोरत्ते	२६५	सावणबहुलयडिवए दुपदा	३९८
स्वगमंडलेहिं लद्धं	२१५	” बालव°	५९
सज्जाय-ज्ञाणजोगस्व	४	सुण ताव सूरपणत्ति-	७
सद्धीए अतीताए	१०४	सुद्धमि य सोहणगे	३४९
सतभिसया भरणीओ	१७४	सुद्धस्व चउत्थीयं	२४८
सत्तग दुग दुग पंचग	१४२	” य दसमीए	२५१
सत्तद्धि अद्धखेत्ते	२८७	सुसमसुसमा य कालो	९६
सत्तद्धि विसद्धीणं		” ” सुसमा	९५
(उत्तरार्द्धम्-‘तं रिक्खं णातव्वं’)	३६१	सूरउडुस्साणयणे	२७७
सत्तद्धि विसद्धीणं		सूरविक्रपो एक्को	२१२
(उत्तरार्द्धम्-‘तं रिक्खं सूरस्स’)	३७०	सूरस्स अयणकरणं	२३७
सत्तद्धीय विभत्ते	२४४	” उ अयणसमा	२४६
सत्तरस जोयणाणि तु	२३२	” गमणकारण-	१०७
” सए पुणो	३५०	” मुहुत्तगती	३२३
सत्तावणं मासा	६६	” वि णातव्वा	३६७
सत्तेव य कोडिसया	पृ० ४५ पं १३	सूरस्सेसा कट्ठा	२१४
सत्थेण सुतिकखेण वि	८३	सूरेण जं किर जुगं	६८
सप्प धणिट्ठा अज्जम	३६२	सेसड्ढे तीसगुणं	३८३
सप्प भग अज्जमडुकं	३७७	सेसाणं अंसाणं चोत्तीसेणं	२९३
समकरणि अद्धकंसा	२८	” ” बेहि उ	२७९
समतिच्छित्तसु वासेसु	३९१	” रासीणं	१६९
सयभिस भरणी अहा (उत्तरार्द्धम् ‘एते छ’ १६३		सेसातो रासीतो	१७०
” ” ” (” ‘पंचुत्तरं’) १५३		सेसासु च्चैव काहिति	१२५
सवण धणिट्ठा अज्जदेव	३७९	सो च्चैव धुवो रासी	२९५
सव्वग्गेण तुलाए	२७	सोलस भाए काऊणं	१११
सव्वे कालविसेसा	६७	” रुप्पियमासा	२४
संखेवेण तु कालो	१३	हत्थेण होति पढमा	२५२
संवच्छरो उ बारस	३८	हवति महाअडडंगं	७९
सा च्चैव मुहुत्तगती	३२४	” महापउमं चिय	७६

बिड़यं परिशिष्टं

जोइसकरंडगमूल-टिप्पणगअंतग्गयाणं विसेसनामाणमणुकमो

विसेसनाम	किं ?	गाहंकाइ
एरण्णवत	क्षेत्रम्	गा० १८६, पृ० ४१ पं० ९ पं० १४
एरवत	,,	गा० १८६, गा० १८८, गा० १८९ पृ० ४१ पं० ९ पं० १२ पं० १३, पृ० ८१ पं० १० पं० १२
कालोदधि	समुद्रः	गा० १२८, पृ० २७ पं० ११
चुल्लहिमवंत	नगः	गा० १८७, पृ० ४१ पं० १० पं० १३, पृ० ४३ पं० २०, पृ० ४४ पं० १
जंबुद्वीव	द्वीपः	गा० १२८, गा० १८५, गा० १९७, गा० ३१३- १४, गा० ३१६, पृ० २७ पं० ८ पं० १० पं० १२, पृ० ४१ पं० ५ पं० १७, पृ० ४२ पं० ५, पृ० ४५, पं० १ पं० ३-४ पं० १० पं० १९, पृ० ५१ पं० १६, पृ० ५२ पं० ३, पृ० ८२ पं० १, पृ० ८३ पं० ४
जिणदेव	निर्ग्रन्थः-गणी	पृ० १११ पं० १०
णंदणवण	वनम्	पृ० ४६ पं० ७
णिसभ	नगः	गा० १८७, पृ० ४१ पं० १५
णिसध	,,	पृ० ४१ पं० १०
णेलवंत	,,	गा० १८७, पृ० ४१ पं० १० पं० १६
दिणकरपण्णत्ति	जैनागमः-सूर्यप्रज्ञप्तिः	गा० ४०४
घायइसंड	द्वीपः	गा० १२८, गा० १३१ तः १३३, पृ० २७

विसेसनाम	किं ?	गाहंकाइ
पंडगवण	वनम्	पं० ९ पं० १३ पृ० ४६ पं० १०
पंडुकंबला	शिला	,,
पालित्तक	निर्ग्रन्थः-ज्योतिष्करण्डककार आचार्यः	गा० ४०५
पोक्खरदीव	} द्वीपः	गा० १२८, पृ० २७ पं० १४
पोक्खरद्ध		
भहसालवण	वनम्	पृ० ४६ पं० ५
भरध	} क्षेत्रम्	गा० ९४, गा० १८६, गा० १८९-९०, पृ० ४१ पं० १२-१३, पृ० ४२ पं० ५-६ पं० १२, पृ० ४३ पं० २, पृ० ८१ पं० ९ पं० ११
भरह		
महाविदेह	} क्षेत्रम्	गा० १८६, गा० १८९ पृ० ४१ पं० ८ पं० १२ पं० १६, पृ० ४५
विदेह		
विदेहवास		पं० १९, पृ० ८१ पं० १०
महाहिमवंत	नगः	गा० १८७, पृ० ४१ पं० १० पं० १४
मंदर	} नगः	गा० १९७, गा० १९९, गा० २०२, गा० ३१५ पृ० ४५ पं० १९, पृ० ४६ पं० ९ पं० १५, पृ० ४७ पं० ३ पं० ६ पं० १२, पृ० ८२ पं० १७
मेरु		
रम्मग	क्षेत्रम्	गा० १८६, पृ० ४१ पं० ९ पं० १५
रूपी	नगः	गा० १८७, पृ० ४१ पं० १० पं० १५

विसेसनाम	किं ?	गाहंकाइ
लवण	} समुद्रः गा० १३१ गा० ३०५ गा० ३१५, पृ० २७ पं० ८ पं० १३ पं० १८, पृ० ४७ पं० १५	
लवणतोय		
लवणसागर		
वद्धमाण तीर्थकरः	गा० १	
विदेह	} क्षेत्रम् दृश्यतां 'महाविदेह'	
विदेहवास		
सयंभुरमण समुद्रः	पृ० २७ पं० १६	
सिवनंदि	निर्ग्रन्थः-वाचकः,	
	प्रस्तुतग्रन्थटिप्पणककारः	पृ० १११ पं० १०

विसेसनाम	किं ?	गाहंकाइ
सिहरी नगः	गा० १८७, पृ० ४१ पं० ११ पं० १४	
सूरपणत्ति	जैनागमः गा० ७	
सोमणस वनम्	पृ० ४६ पं० ८-९ पं० १६ पं० २१	
हरिवस्स	} क्षेत्रम् गा० १८६, पृ० ४१ पं० ८ पं० १५	
हरिवास		
हेमवत क्षेत्रम्	गा० १८६, पृ० ४१ पं० ८ पं० १४	

